

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΓ'

Πέμπτη 14 Απριλίου 2005

Αθήνα, σήμερα στις 14 Απριλίου 2005, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.46' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Δημοσθένη Τσιαμάκη, Βουλευτή Ευρυτανίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τμήμα Γραμματειακής Υποστήριξης Συλλογικών Οργάνων ζητεί η αποζημίωση των γραμματέων των Νομαρχιακών Συμβουλίων και Επιτροπών να είναι ίση με αυτή των μελών των Νομαρχιακών Συμβουλίων.

2) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Καταστηματαρχών VIDEOCLUBS Ελλάδος ζητεί τη νομοθετική απαγόρευση της διάθεσης DVD από τις εφημερίδες.

3) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην επιδότηση των αστικών συγκοινωνιών της Περιφέρειας.

4) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις στεγαστικές ελλείψεις του Γυμνασίου Κάτω Αχαΐας.

5) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη χρηματοδότηση του έργου της οδού Κανακάρη στην Πάτρα.

6) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πολυτέκνων Αγρινίου και Περιχώρων ζητεί τη χορήγηση μόνιμης βεβαίωσης ειδικού τιμολογίου ΕΛΤΑ, για τη διακίνηση της εφημερίδας «ΦΙΛΟΤΕΚΝΗ ΑΙΤΩΛ/ΝΙΑ».

7) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων ΟΤΑ Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί τη μη περικοπή επιδομάτων στις γυναίκες υπαλλήλους ΟΤΑ κατά τη διάρκεια κύησης, λοχείας και την

περίοδο ανατροφής τέκνων.

8) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμποροβιομηχανικός Σύλλογος Ι.Π. Μεσολογγίου ζητεί την ίδρυση στο Μεσολόγγι Κέντρου Εκπαίδευσης και Εξέτασης Υποψηφίων Οδηγών.

9) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Συνταξιούχων ΙΚΑ – ΤΕΒΕ – ΤΣΑ – ΤΑΕ Δήμου Μεσσηνίας «Η ΜΕΡΙΜΝΑ» ζητεί τη βελτίωση των παροχών υγείας για τους συνταξιούχους της περιοχής του.

10) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Φίλων του Σιδηροδρόμου Μεσσηνίας ζητεί την αναμόρφωση των δρομολογίων στη γραμμή Καλαμάτας - ΤΕΙ - Διαβολιτσίου.

11) Ο Βουλευτής Περιφέρειας Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λαυρεωτικής Αττικής υποβάλλει τις απόψεις του σχετικά με τη λειτουργία του ΒΙΠΑ ΒΙΟΠΑ Λαυρίου Αττικής.

12) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Τζουμέρκων ζητεί να ενταχθεί στην περιβαλλοντική μελέτη ολόκληρη η περιοχή των Τζουμέρκων.

13) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Ειδικοί Φρουροί του Υπ. Δημόσιας Τάξης ζητούν να εγκριθούν μεταθέσεις τους προς την Αστυνομική Διεύθυνση Ιωαννίνων.

14) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εταιρεία «ΚΑΛΤΣΑΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΕ» ζητεί να ενταχθεί στο πρόγραμμα ΠΕΠ η κατασκευή του δρόμου Πουγκάκια προς τούνελ Καρπενησίου.

15) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος των Απανταχού Καστανιωτών – Καπνοχωριτών Φθιώτιδας ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας του υποκαταστήματος του Ταχυδρομείου στην Υπάτη.

16) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Διδυμοτείχου ζητεί την με ευνοϊκότερους όρους ασφάλιση στον

ΟΓΑ των απασχολουμένων στις κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις αλλοδαπών εργατών.

17) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μανταμάδου Λέσβου ζητεί την αποκατάσταση ζημιών στην περιοχή του Δήμου του από τη θεομηνία της 6ης Μαρτίου 2005.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 4581/1-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠ.ΠΟ./ΓΡ. ΥΦΥΠ./Κ.Ε./381/18-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 4581/1-11-2004 ερώτησης του Βουλευτή κ. Φ. Κουβέλη, σας αναφέρουμε τα εξής:

Το Τοπικό Συμβούλιο Μνημείων Αττικής εξέτασε το θέμα του Θεάτρου Καλουτά στις 28-6-2004 και αποφάσισε υπέρ του μη χαρακτηρισμού του Θεάτρου ως μνημείου κρίνοντας ότι δεν διαθέτει ιδιαίτερης σημασίας μορφολογικά στοιχεία ή αρχιτεκτονικά και επομένως δεν δύναται να υπαχθεί στις διατάξεις του άρθρου 6 παρ.1γ του Ν.3028/2002. Η γνωμοδότηση του Συμβουλίου έγινε αποδεκτή και εκδόθηκε η σχετική Απόφαση.

Το έγγραφο της Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων Αττικής, το οποίο μνημονεύεται στην ερώτηση, εκδόθηκε μετά από την καταγγελία της Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων και απαγόρευσε τις οικοδομικές εργασίες μέχρι το θέμα να εισαχθεί προς συζήτηση στο αρμόδιο Συμβούλιο το οποίο και κατά Νόμον γνωμοδοτεί σχετικά με το χαρακτηρισμό ή μη του μνημείου. Πρόκειται για συνήθη έγγραφο που οι αρμόδιες Υπηρεσίες του ΥΠΠΟ εκδίδουν στις περιπτώσεις που ένα θέμα πρόκειται να εισαχθεί προς συζήτηση στο Συμβούλιο και σκοπό έχει να αποτρέψει τη μεταβολή της κατάστασης του υπό εξέταση κτηρίου.

Το Θέατρο Καλουτά έχει κατασκευαστεί τη δεκαετία του 1960 (έναρξη λειτουργίας το 1964). Ο ισχύων κατά την περίοδο εκείνη αντισεισμικός κανονισμός προέβλεπε σεισμικό συντελεστή $\varepsilon=0,04$ εν αντιθέσει με τον ισχύοντα που προβλέπει $A=0,16$ gr και σπουδαιότητα κτηρίου Σ4. Από τα στοιχεία προκύπτει ότι η στατική επάρκεια του κτηρίου δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές απαιτήσεις. Παράλληλα το κτήριο έχει υποστεί αρκετές ζημιές εξαιτίας του σεισμού του 1999 (ρωγμές μεγάλου εύρους στην ανατολική πλευρά του κτηρίου). Η διατήρηση του κτηρίου στη σημερινή του μορφή θα απαιτούσε πολλές οικοδομικές εργασίες, το κόστος των οποίων είναι εξαιρετικά υψηλό και εν τέλει ασύμφορο για τον ιδιοκτήτη.

Η Διεύθυνση Πολεοδομίας του Δήμου Αθηναίων έχει πραγματοποιήσει αυτοψία του 2002 κατά την οποία διαπίστωσε ότι υπάρχουν αυθαιρεσίες στο κτίσμα. Επίσης με έγγραφό του το Α' βάθμιο Συμβούλιο Κινηματοθεάτρων του Δήμου Αθηναίων είχε εισηγηθεί τη διακοπή λειτουργίας του Θεάτρου Καλουτά.

Θα πρέπει επίσης να επισημάνουμε ότι η επαναλειτουργία του Θεάτρου είναι υπόθεση της Θεατρικής Επιχείρησης και όχι του Υπουργείου Πολιτισμού.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ»

2. Στην με αριθμό 4589/1-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Έκτορα Νασιώκα δόθηκε με το υπ' αριθμ. Α.Π.Υ./7Α/81/22-11-04 έγγραφο από τον Υπουργό Επικρατείας η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με την ανωτέρω ερώτηση, σε ό,τι μας αφορά, σας διαβιβάζουμε συνημμένως το υπ' αριθμ. πρωτ. 3628/18.11.2004 Υπηρεσιακό Σημείωμα της Διεύθυνσης Εποπτείας, στο οποίο αναλύεται-απαντάται το θιγόμενο στην ερώτησή σας ζήτημα.

Ο Υπουργός
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 4580/1-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κων/νου Καϊσερλή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1092630/2312/Α0012/19-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην 4580/1-11-2004 ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Καϊσερλής αναφορικά με το παραπάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι σύμφωνα με τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης, στο σχέδιο νόμου που κατατέθηκε στη Βουλή «Φορολογία εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων, φορολογικοί έλεγχοι και άλλες διατάξεις» περιλαμβάνονται διατάξεις με φορολογικές ελαφρύνσεις και για τα φυσικά πρόσωπα. Ειδικότερα από 1-1-2005 προβλέπεται:

1. Αύξηση του αφορολόγητου ορίου της φορολογικής κλίμακας για μισθωτούς και συνταξιούχους σε 11.000 ευρώ από 10.000 ευρώ που ισχύει και για μισθωτούς και επαγγελματίες σε 9.500 ευρώ από 8.400 που ισχύει.

2. Αύξηση του ποσοστού μείωσης σε 20%, από 15% που ισχύει, των ιατρικών δαπανών, της δαπάνης για ενοίκιο κύριας κατοικίας και κατοικίας παιδιών που σπουδάζουν, της δαπάνης για παράδοση κατ' οίκον μαθημάτων και φροντιστηρίων καθώς και των τόκων δανείων για απόκτηση πρώτης κατοικίας, για τα δάνεια που συνάπτονται από 1-1-2003 και μετά.

3. Ακόμα το χρονικό διάστημα κατά το οποίο τα τέκνα θεωρούνται προστατευόμενα μέλη παρατείνεται κατά δύο έτη εφόσον κατά τα έτη αυτά τα τέκνα είναι άνεργα, εγγεγραμμένα στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ.

4. Μέσω των παραπάνω ρυθμίσεων, οι οποίες αποβλέπουν στη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, επέρχεται ενίσχυση του εισοδήματος και των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, όπως μονογονεϊκών οικογενειών κτλ.

Ο Υφυπουργός
ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ»

4. Στην με αριθμό 4355/21-10-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ανδρέα Ανδριανόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 119044/α/Η/22-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας συμπληρωματικά στην ερώτηση με αριθμό 4355/21-10-2004, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Ανδριανόπουλος, σας γνωρίζουμε ότι ο Πρύτανης του Παντείου Πανεπιστημίου Καθηγητής κ. Σ. Παπαστάμου μας πληροφόρησε ότι με το αριθμ. 6473/5-11-2004 έγγραφό του, ζήτησε από τον καθηγητή κ. Ι. Φαρσεδάκη να προβεί σε Ένορκη Διοικητική Εξέταση προκειμένου να διαλευκανθεί η υπόθεση.

Ο Υφυπουργός
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ»

5. Στην με αριθμό 4209/19-10-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στέφανου Μάνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1092598/11238/Β0012/19-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην 4209/19.10.2004 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στέφανου Μάνου, σχετικά με το πιο πάνω θέμα, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 38 του ν. 3259/2004 (ΦΕΚ 149 Α'), τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι φορολογικά υπόχρεα στην Ελλάδα, δύναται να μεταφέρουν κεφάλαια, τα οποία διαθέτουν σε οποιαδήποτε μορφή τραπεζικών λογαριασμών στην αλλοδαπή, σε τραπεζικούς λογαριασμούς της ημεδαπής, καταβάλλοντας φόρο με συντελεστή 3% επί της αξίας τους κατά το χρόνο της μεταφοράς.

2. Περαιτέρω, με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του ίδιου άρθρου και νόμου ορίζεται, ότι με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία μεταφοράς των κεφαλαίων αυτών στην Ελλάδα, ο τύπος

και το περιεχόμενο της υποβαλλόμενης από τον υπόχρεο δήλωσης, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

3. Κατ' εξουσιοδότηση των πιο πάνω διατάξεων, εκδόθηκαν οι αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών με αριθ. πρωτ. 1086595/11220/ΠΟΛ1109/1.11.2004 και 1070412/11007/ΠΟΛ1110/ 1.11.2004.

Η καθυστερημένη έκδοση των παραπάνω αποφάσεων, οφείλεται στο γεγονός ότι οι Τράπεζες από κοινού με την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών όφειλαν να αντιμετωπίσουν ορισμένα πρακτικά θέματα, όσον αφορά τον τρόπο και τη διαδικασία μεταφοράς των επαναπατριζόμενων κεφαλαίων στην Ελλάδα (δήλωση εξουσιοδότησης από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα προς τις Τράπεζες για τη μεταφορά των κεφαλαίων αυτών, τήρηση τραπεζικού λογαριασμού στην Ελλάδα, κλπ.), των οποίων οι λύσεις έπρεπε να αποτυπωθούν στις εν λόγω Αποφάσεις.

4. Τυχόν περαιτέρω θέματα που ενδεχόμενα θα προκύψουν από την εφαρμογή της διάταξης αυτής, θα αντιμετωπισθούν με έκδοση εγκυκλίου με την οποία θα παρέχονται σχετικές διευκρινήσεις.

Ο Υφυπουργός
ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ»

6. Στην με αριθμό 4920/9-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Χωματά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 127701/ΙΗ/22-11-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4920/9-11-2004, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Χωματάς, και στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Οι αθλητές εισάγονται στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 34 του Ν.2725/99 (ΦΕΚ 121-Α'), όπως τροποποιήθηκε με την περίπτωση δ της παραγρ.15 του άρθρου 8 του Ν.3207/2003 (ΦΕΚ 302-Α'), την παράγραφο 10 του άρθρου 1 του Ν.2909/2001 (ΦΕΚ 90- Α') και την παράγραφο 6 του άρθρου 75 του Ν. 3057/2002 (ΦΕΚ 239 -Α'). Συγκεκριμένα, η εισαγωγή αθλητών στα ΤΕΦΑΑ γίνεται σε ποσοστό θέσεων 30% επιπλέον του αριθμού εισακτέων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 13 του άρθρου 34 του Ν. 2725/1999. Στην παράγρ. 15 του άρθρου 34 του Ν. 2725/1999, όπως ερμηνεύτηκε με την παράγρ. 10 του άρθρου 1 του Ν. 2909/2001, ορίζεται η σειρά προτεραιότητας των κριτηρίων, σύμφωνα με τα οποία εισάγονται οι ενδιαφερόμενοι αθλητές στα ΤΕΦΑΑ, όταν αυτοί είναι περισσότεροι από τον αριθμό εκείνων που δικαιούνται τις παροχές.

Η σειρά προτεραιότητας των κριτηρίων έχει ως εξής:

α) Διάκριση σε άθλημα ή αγώνισμα που περιλαμβάνεται στο επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων.

β) Νίκη στην ανώτερη κατηγορία του αθλήματος ή του αγωνίσματος.

γ) Σειρά προτεραιότητας των διακρίσεων που καθορίζεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού.

δ) Βαθμός τίτλου σπουδών.

Σε περίπτωση ισοβαθείας διενεργείται δημόσια κλήρωση.

Κατά την επιλογή των εισαγομένων στα ΤΕΦΑΑ με την κατηγορία των αθλητών το ακαδ. έτος 2004-2005, επειδή οι ενδιαφερόμενοι υποψήφιοι ήταν περισσότεροι των προβλεπόμενων θέσεων, εφαρμόστηκαν τα ως άνω κριτήρια και όλες οι θέσεις καλύφθηκαν από αθλητές με Ολυμπιακά Αγωνίσματα. Η Τσάφου Ευγενία, σύμφωνα με την βεβαίωση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, είχε σειρά προτεραιότητας διάκρισης 39 σε μη Ολυμπιακό Αγώνισμα.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

7. Στην με αριθμό 4454/25-10-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτης Κουβέλης δόθηκε με το υπ' αριθμ. 120612/ΙΗ/19-11-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4454/20-10-04 που

κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Φώτης Κουβέλης σχετικά με την επιλογή προσωρινών Διευθυντών Εκπαίδευσης και Προϊσταμένων Γραφείων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η επιλογή των ανωτέρω στελεχών έγινε με την αριθμ. Υ-54/87637Δ2/31-8-04 Υπουργική Απόφαση, ύστερα από πρόταση του αρμοδίου Συμβουλίου Επιλογής το οποίο συγκροτήθηκε με την αριθμ. 76116/Δ2/12-8-04 (ΦΕΚ 1278 τ.Β') Υ.Α. σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 12 παρ. 2 του Ν.3260/04 (ΦΕΚ 151 τ.Α').

Το ανωτέρω Συμβούλιο, αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία των φακέλων που υποβλήθηκαν από τους υποψηφίους, πρότεινε τους κατά την κρίση του καταλληλότερους συνεκτιμώντας σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις την υπηρεσιακή κατάσταση, την επιστημονική και παιδαγωγική συγκρότηση, την ικανότητα ανάληψης διοικητικών ευθυνών, την ικανότητα συνεργασίας με τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας και την εν γένει συγκρότηση και προσωπικότητα των υποψηφίων.

Συνοδευτικά, σας επισυνάπτουμε αντίγραφο αποσπάσματος πρακτικού του Συμβουλίου Επιλογής προσωρινών Δ/ντών Δ/σεων και Προϊσταμένων Γραφείων Δ.Ε., που αφορά στην επιλογή των στελεχών της Περιφερειακής Δ/σης για τις θέσεις όπου υποψήφια ήταν και η κ. Μαρία Παπαχρήστου - Γκανή.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

8. Στην με αριθμό 4551/29-10-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Πιπεργιά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 59065/19-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σχετικά με το αντικείμενο του θέματος και κατόπιν του ανωτέρω (2) σχετικού εγγράφου, σας πληροφορούμε ότι η παραπάνω γέφυρα ανήκει στο οδικό δίκτυο του Δήμου Διρφύων, ο οποίος είναι και υπεύθυνος για την συντήρησή του, σε συνεργασία με την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ευβοίας. Προκειμένου να κατασκευασθεί η νέα γέφυρα πρέπει να συνταχθεί η σχετική μελέτη προκειμένου να εξετασθεί η δυνατότητα ένταξης σε Νομαρχιακό ή Περιφερειακό Πρόγραμμα.

Ο Υφυπουργός
ΑΘ. ΝΑΚΟΣ»

9. Στις με αριθμό 5577/29.11.04, 5686/1.12.04 και 5716/2.12.04 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Ευαγγελίας Σχοιναράκη-Ηλιάκη, Μανόλη Στρατάκη και Στυλιανό Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 973/17.12.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 23177/8-12-2004 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) σε απάντηση των ανωτέρω ερωτήσεων των Βουλευτών κυρίων Ε. Σχοιναράκη-Ηλιάκη, Μ. Στρατάκη, Σ. Ματζαπετάκη.

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

10. Στην με αριθμό 5571/29.11.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκερόγλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 972/17.12.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 108719/9-12-2004 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Πληρωμών

και Ελέγχου Κοινοτικών; Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ) σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Β. Κεγκερόγλου.

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

11. Στην με αριθμό 5598/30.11.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Θεόδωρου Καραόγλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 977/17.12.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θ. Καραόγλου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Με το Π. Δ/γμα 311/2002 καταργήθηκε ο Εθνικός Οργανισμός Καπνού και η ακίνητη περιουσία του μεταβιβάστηκε στο Ελληνικό Δημόσιο (παρ. 9 του άρθρου 13 του ν. 3147/2003) με την αριθμ. 247417/27-8-2003 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που μεταγράφηκε νόμιμα στα οικεία Υποθηκοφυλακεία. Μεταξύ των παραπάνω ακινήτων περιλαμβάνεται και το κτιριακό συγκρότημα αποθηκών στο Ζαγκλιβέρι Θεσσαλονίκης.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του Ν. 3147/2003, όπως αυτή συμπληρώθηκε με το άρθρο 19 παρ. 12 του Ν. 3208/2003, ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δύναται να παραχωρεί δωρεάν, κατά χρήση, για ορισμένο χρονικό διάστημα, ακίνητα ιδιοκτησίας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μεταξύ αυτών και της ακίνητης περιουσίας του πρώην ΕΟΚ, προς το Δημόσιο, ΟΤΑ, ή άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που εκπληρούν κοινωφελή σκοπό ή με αντάλλαγμα προς άλλα νομικά πρόσωπα, ύστερα από υποβολή σχετικού αιτήματος.

Με την αριθ. 1854/29-6-2004 Απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων παραχωρήθηκαν, με αντάλλαγμα, μετά την υποβολή σχετικού αιτήματος, στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.», τρεις αποθήκες του υπόψη κτιριακού συγκροτήματος για το χρονικό διάστημα από 1-7-2004 έως 31-12-2004.

Η εν λόγω εταιρεία αποδέσμευσε τις παραχωρηθείσες αποθήκες, στις 1-12-2004. Με εντολή Υπουργού, επί του παρόντος δεν γίνονται παραχωρήσεις χρήσης ακινήτων, που αποτελούσαν ιδιοκτησία του καταργηθέντος Εθνικού Οργανισμού Καπνού, καθώς εξετάζονται δυνατότητες αξιοποίησής τους.

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ»

12. Στην με αριθμό 4979/10.11.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευσταθίου Κουτμερίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 892/17.12.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σ. Κουτμερίδης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ι. Η προσωρινή ελάχιστη τιμή για τη φετινή περίοδο έχει καθοριστεί από το Σεπτέμβριο βάσει της εκτίμησης παραγωγής, στο ύψος των 65,805 ευρώ/100 κιλά (ή 224 δρχ/κιλό περίπου), έναντι 63,572 ευρώ/100 κιλά (ή 216 δρχ/κιλό περίπου) της αντίστοιχης περυσινής περιόδου. Η οριστική τιμή παραγωγού θα διαμορφωθεί στο τέλος της περιόδου, όταν καθοριστεί, βάσει της πραγματικής οριστικής παραγωγής, η τελική συνυπευθυνότητα της τρέχουσας εμπορικής περιόδου.

2. Όσον αφορά το θέμα της μέγιστης επιτρεπόμενης υγρασίας στις παραδιδόμενες παρτίδες συσπόρου, σημειώνεται ότι το ισχύον ποσοστό του 15% κρίθηκε ως το αντιπροσωπευτικότερο αφού ελήφθησαν υπόψη διάφορα στοιχεία.

Ο ΟΠΕΚΕΠΕ, ως ο αρμόδιος Οργανισμός που παρακολουθεί την πορεία συγκομιδής και παράδοσης του βαμβακιού και των συνθηκών που επικρατούν, θα εισηγηθεί, εάν και όταν τούτο κριθεί αναγκαίο, την αλλαγή του ποσοστού υγρασίας.

Συμπληρωματικά των όσων προαναφέρθηκαν σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 101629/1-12-2004 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ).

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

13. Στην με αριθμό 5018/10.11.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Έξαρχου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 895/17.12.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 101628/1-12-2004 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ), σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Β. Έξαρχο.

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

14. Στην με αριθμό 5045/11.11.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Όθωνα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 902/17.12.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Όθωνας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Μετά την παράδοση του έργου του ΣΓΠ - ΕΤ και του ΑΜ από τον ανάδοχο που είχε αναλάβει την κατάρτιση των μητρώων στους Νομούς Ρεθύμνου, Λασιθίου και Χανίων, η επιτροπή παραλαβής σε συνεργασία με τον τεχνικό σύμβουλο του έργου πραγματοποίησαν τους απαραίτητους ποιοτικούς ελέγχους. Η επιτροπή παραλαβής ζήτησε διορθώσεις στα αρχεία των Μητρώων από την ανάδοχο εταιρεία, ώστε να προβεί στην οριστική παραλαβή του έργου, όπως προβλέπεται από τη σχετική σύμβαση που έχει συνάψει το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με τον εν λόγω ανάδοχο.

Παράλληλα στάλθηκαν από τον ανάδοχο στους παραγωγούς τα αποσπάσματα των ορθοφωτοχαρτών μέσω των Δ/σεων Αγροτικής Ανάπτυξης και των τοπικών φορέων.

Στο πλαίσιο της κατάρτισης του εν λόγω μητρώου πραγματοποιήθηκαν αναρτήσεις με τα αποτελέσματα της επεξεργασίας των δηλώσεων των παραγωγών στο ΣΓΠ - ΕΤ. Όσοι παραγωγοί διαφώνησαν με τα αναρτηθέντα στοιχεία, είχαν το δικαίωμα ένστασης.

Τα σφάλματα που διαπιστώνονται κατηγοριοποιούνται ώστε να αντιμετωπιστούν το συντομότερο δυνατόν και ανάλογα με το είδος τους, είτε από την αρμόδια Δ/ση Διαχείρισης Μητρώων είτε από τους τοπικούς φορείς είτε από τους νέους αναδόχους που θα προκύψουν από τον διαγωνισμό της ενημέρωσης των μητρώων ο οποίος βρίσκεται σε εξέλιξη.

Για τα προβλήματα αυτά έχουν ενημερωθεί ο ΟΠΕΚΕΠΕ κι η Δ/ση Πληροφορικής έτσι ώστε να τα αντιμετωπίσουν από κοινού.

Για τη νέα ελαιοκομική περίοδο 2004-05 οι παραγωγοί που έχουν διαπιστώσει λάθη στα αποσπάσματα που τους έχουν αποσταλεί, μπορούν να υποβάλουν αίτηση τροποποίησης στο σύστημα της ενημέρωσης του ΣΓΠ- ΕΤ. Οι αιτήσεις αυτές θα υποβληθούν συγχρόνως με τις αιτήσεις τροποποίησης, για όσους παραγωγούς έχουν μεταβολές στη Δήλωση Καλλιέργειας στο ΣΓΠ- ΕΤ ή νέας εγγραφής για όσους παραγωγούς δεν εγγράφηκαν στο ΣΓΠ- ΕΤ. Οι δηλώσεις αυτές αφορούν στην ελαιοκομική περίοδο 2004-2005 και οι αιτήσεις γίνονται από 1

έως 30 Νοεμβρίου του 2004.

Οι παραγωγοί που είναι εγγεγραμμένοι στα παραπάνω μητρώα ή έχουν υποβάλει αίτηση τροποποίησης ή νέας εγγραφής στο πλαίσιο της ενημέρωσης των μητρώων, έχουν κατοχυρώσει όλα τα δικαιώματα συμμετοχής τους σε Κοινοτικά προγράμματα και ενισχύσεις που αφορούν τις εν λόγω καλλιέργειες, με την επιφύλαξη της επεξεργασίας των δηλώσεών τους, όπως αναφέρεται παραπάνω.

Οι αιτήσεις τροποποίησης ή νέας δήλωσης που υποβλήθηκαν για την ελαιοκομική περίοδο 2003-2004 θα καταχωρηθούν στο ΣΓΠ-ΕΤ από ανάδοχο εταιρεία που θα προκύψει από τον εν εξελίξει διαγωνισμό της ενημέρωσης των μητρώων.

Για την καταβολή της ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου για την ελαιοκομική περίοδο 2003-2004 σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 102047/30-11-2004 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ), που απαντάει σχετικά.

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

15. Στην με αριθμό 5111/12-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μαγκριώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 910/17-12-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Μαγκριώτης, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Οι ποσότητες φυτοφαρμάκων που ευρίσκονται στους διάφορους αποθηκευτικούς χώρους του εργοστασίου της εταιρείας «ΔΙΑΝΑ» υπολογίζονται περίπου σε 1.270 τόνους. Από την ποσότητα αυτή 814 τόνοι εκτιμήθηκαν ότι ήταν τα ληγμένα φυτοφάρμακα για τα οποία απαιτούνταν η απομάκρυνση και καταστροφή του ενώ το υπόλοιπο ήταν στοιχειώδες θείο, μαγειρική σόδα κ.α.

2. Για την απομάκρυνση και καταστροφή στο εξωτερικό των ληγμένων φυτοφαρμάκων της «ΔΙΑΝΑ» υπογράφηκε στις 26-7-2002 η Σύμβαση Ανάθεσης Έργου με την ανάδοχο εταιρεία CINAR Α.Ε. με συγχρηματοδότηση από τα Υπουργεία Γεωργίας, Μακεδονίας - Θράκης και ΥΠΕΧΩΔΕ.

3. Με το αριθ. πρωτ. 30/498/3-2-2004 έγγραφο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης, η Δ/ση Προστασίας Φυτικής Παραγωγής του Υπουργείου ενημερώθηκε ότι ήδη είχαν συσκευαστεί και αποσταλεί στο εξωτερικό για καταστροφή 814 τόνοι φυτοφαρμάκων. Παράλληλα όμως εντοπίστηκαν επιπλέον ποσότητες φυτοφαρμάκων (214 -+ 10 τόνοι), οι οποίες ανήκαν στην υπό πτώχευση εταιρεία «NOVA», που έπρεπε να απομακρυνθούν για καταστροφή και για το λόγο αυτό υπεγράφη στις 19-12-2003 συμπληρωματική σύμβαση έργου μεταξύ της Νομαρχίας Θεσσαλονίκης και της εταιρείας CINAR Α.Ε. Για την υλοποίηση της συμπληρωματικής σύμβασης ζητήθηκε από τα εμπλεκόμενα Υπουργεία η χρηματοδότηση με δεδομένο ότι λόγω της χαμηλής τιμής που έδωσε η εταιρεία CINAR Α.Ε. για την ολοκλήρωση της αρχικής σύμβασης, το κόστος υλοποίησης της αρχικής σύμβασης ήταν λιγότερο από αυτό που είχε προεκτιμηθεί.

4. Η φύλαξη των εγκαταστάσεων σύμφωνα με το αριθ. πρωτ. 05/5460/2-3-2004 έγγραφο της Ν.Α. Θεσσαλονίκης είχε ανατεθεί στην ιδιωτική εταιρεία «ΔΡΑΣΙΣ».

5. Η Οικονομική Δ/ση του Υπουργείου με το αριθ. πρωτ. 48944/ 20-5-2004 έγγραφό της ενημέρωσε την Ν.Α. Θεσσαλονίκης ότι διατέθηκε η ζητηθείσα πίστωση (134.777,00).

Κατόπιν των ανωτέρω αναμένεται η πλήρης υλοποίηση του έργου, με την απομάκρυνση και καταστροφή των φυτοφαρμάκων που απομένουν στο εργοστάσιο της «ΔΙΑΝΑ».

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ

16. Στην με αριθμό 5178/16-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτου Αντωνακόπουλο δόθηκε με το υπ' αριθμ. 915/17-12-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 103232/6-12-2004 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ) σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Π. Αντωνακόπουλου.

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

17. Στην με αριθμό 5281/18-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Βαρβαρίγου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ/119604/21-12-04 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 5281/18-11-2004 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Δ. Βαρβαρίγο αναφορικά με την κατασκευή του νέου Νοσοκομείου Ζακύνθου και σε συνέχεια της αρ. 119607/9-12-04 απάντησής μας στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

- Η απορρόφηση για το έτος 2004 μέχρι και 31-8-2004 (4ος λογαριασμός) είναι 191.691 Ευρώ, συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ.

- Η προγραμματισμένη πίστωση του έργου για το 2005 είναι 12.000.000 Ευρώ.

- Η σύνδεση με τα δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης πέραν των ορίων του Νοσοκομείου είναι αρμοδιότητα της τοπικής Δημοτικής Επιχείρησης. Με την υποβολή της μελέτης εφαρμογής που προβλέπεται να γίνει στο τέλος του 2004 θα υποβληθούν τα απαραίτητα σχετικά μεγέθη του Νοσοκομείου για τον προγραμματισμό του έργου από τη ΔΕΥΑΖ.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

18. Στην με αριθμό 5216/16-11-04 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ευαγγελίας Σχοιναράκη - Ηλιάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 130574/17-12-04 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 5216/16.11.2004 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τη Βουλευτή κ. Ε. Σχοιναράκη - Ηλιάκη, σχετικά με τη στελέχωση του Κέντρου Υγείας Μοιρών με τις ιατρικές ειδικότητες του Καρδιολόγου, Ορθοπαιδικού, Γυναικολόγου, Πνευμονολόγου και Ουρολόγου, οι οποίες δεν προβλέπονται από τους υπάρχοντες οργανισμούς των Κέντρων Υγείας και σε συνέχεια του με Γ.Π. 119588/10.12.2004 εγγράφου μας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Όσον αφορά γενικότερα τη στελέχωση του Κέντρου Υγείας Μοιρών, έχουμε ήδη ενημερώσει τη Βουλή των Ελλήνων με το αρ. πρωτ. Γ.Π. 114484/10.11.2004 απάντησή μας, σε σχετική ερώτηση της ίδιας Βουλευτή.

2. Όσον αφορά τη στελέχωση του Κέντρου Υγείας με ειδικότητες που δεν προβλέπονται στους οργανισμούς των Κέντρων Υγείας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Τα Κέντρα Υγείας από την σύστασή τους (Ν. 1397/1983) ορίζονται ως «αυτόνομες (οργανωτικά και διοικητικά) μονάδες του συστήματος παροχής υπηρεσιών υγείας που διαθέτουν όλο το απαιτούμενο ανθρώπινο δυναμικό και την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή για την πλήρη κάλυψη των υγειονομικών αναγκών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας σε τοπικό επίπεδο». Εξ ορισμού, η Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας είναι το πρώτο επίπεδο επαφής των ατόμων, προαγωγής της οικογένειας και της κοινωνότητας με το εθνικό σύστημα υγείας μιας χώρας, εξασφαλίζοντας κυρίως υπηρεσίες αγωγής, προαγωγής υγείας, πρόληψης ασθένειας και αποκατάστασης (Διακήρυξη της Alma

Ατα). Επομένως, σκοπός των Κέντρων Υγείας δεν είναι η παροχή εξωνοσοκομειακής ιατρικής περιθάλψης, διάγνωσης και θεραπείας από ιατρούς ειδικοτήτων και υποειδικοτήτων διότι αυτό χαρακτηρίζεται ως δευτεροβάθμια φροντίδα υγείας η οποία παρέχεται μόνο από Νοσοκομειακές μονάδες. Από τα παραπάνω συνεπάγεται ότι οι αναφερόμενες θέσεις ειδικευμένων ιατρών δεν απαιτείται να υπάρχουν στους οργανισμούς των Κ.Υ. διότι δεν συνάδουν με το σκοπό σύστασης και τους στόχους λειτουργίας των Κέντρων Υγείας.

Όπως τεκμηριώνεται από την διεθνή βιβλιογραφία, η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας μπορεί και πρέπει να παρέχεται από την διευρυμένη Ομάδα Υγείας η οποία απαρτίζεται από Γενικούς Ιατρούς ή Παθολόγους, Παιδιάτρους, Νοσηλευτές, Βοηθούς Νοσηλευτών, Κοινωνικούς Λειτουργούς, Φυσιοθεραπευτές, Τεχνολόγους και Διοικητικούς. Η αποτελεσματικότητα ως προς την ποιότητα και το κόστος των παρεχομένων υπηρεσιών από αυτήν την Ομάδα Υγείας είναι διεθνώς παραδεκτή. Ειδικότερα, ένας σωστά καταρτισμένος Γενικός Ιατρός και Νοσηλευτής είναι σε θέση να διαχειρισθεί:

Α) μειζοντες παράγοντες κινδύνου β) ασθενείς με χρόνια νοσήματα και γ) βελτίωση ποιότητας ζωής χρόνιων ασθενών.

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σε συνεργασία με τους τοπικούς φορείς, λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την αναδιοργάνωση των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας στην Περιφέρεια, με βάση τα πορίσματα που προκύπτουν από την ολοκλήρωση του Εθνικού Χάρτη Υγείας.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

19. Στην με αριθμό 5251/17-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Έξαρχο δόθηκε με το υπ' αριθμ. 920/17-12-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Έξαρχος, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Η ανατροπή των προτάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ολική αποσύνδεση της ενίσχυσης από την παραγωγή καπνού και η θεσμοθέτηση από το Συμβούλιο Υπουργών της μερικής αποσύνδεσης κατά το χρονικό διάστημα 2006-2009, αποσκοπεί στη συνέχιση της καπνοκαλλιέργειας και την αποφυγή όλων των δυσάρεστων οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων (εισοδήματα, απασχόληση, μαρασμός καπνοπαραγωγικών περιοχών, εγκατάλειψη της υπαίθρου κλπ) που δημιουργούνται από τη μείωση ή την εγκατάλειψη της καπνοκαλλιέργειας.

2. Η Πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μετά την ολοκλήρωση των επαφών με όλα τα ενδιαφερόμενα και εμπλεκόμενα με τον τομέα του καπνού μέρη, πρόκειται να αποφασίσει τον τρόπο εφαρμογής της μεταρρύθμισης της Κοινής Αγροτικής πολιτικής, στον οποίο περιλαμβάνεται και ο καθορισμός των ποσοστών σύνδεσης αποσύνδεσης. Οι εφαρμοστικοί κανονισμοί της αναθεωρημένης Κ.Ο.Α. του τομέα του καπνού θα ψηφισθούν εντός του α' εξαμήνου του έτους 2005. Τα ποσοστά της συνδεδεμένης και αποσυνδεδεμένης ενίσχυσης στον τομέα του καπνού μπορούν να κοινοποιηθούν στην Ε.Ε. μέχρι τον Αύγουστο του έτους 2005.

3. Όσον αφορά την εξέταση του αιτήματος των καπνοπαραγωγών της Ελασσόνας για την αλλαγή των καλλιεργούμενων ποικιλιών στην περιοχή, ισχύει πάγια στο σημερινό καθεστώς η λειτουργία Επιτροπής, η οποία στις αρχές κάθε έτους συνεδριάζει, προκειμένου να ασχοληθεί συνολικά με τα αιτήματα των καπνοπαραγωγών όλης της χώρας και να εισηγηθεί στον Υπουργό προτάσεις που αφορούν την αναδιάρθρωση των ποικιλιών για να αποφασίσει ο ίδιος τις τελικές θέσεις της χώρας μας, προκειμένου να έχουμε και την οριστική έγκρισή τους από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ

20. Στην με αριθμό 5279/18-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολάου Σαλαγιάννη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 926/17-12-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθ. πρωτ. 104781/1-12-2004 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ), σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Ν. Σαλαγιάννη.

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

21. Στην με αριθμό 5374/22-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Απόστολου Κατσιφάρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ/120580/21-12-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 5374/22-11-2004 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Α. Κατσιφάρα σχετικά με προγράμματα απεξάρτησης και αποκατάστασης από τα ναρκωτικά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η δημιουργία των μονάδων χορήγησης υποκαταστάτων περνά διαχρονικά από την επίλυση προβλημάτων σχετιζόμενων με κτιριακές εγκαταστάσεις, στελέχωση των μονάδων και αντιδράσεις των τοπικών κοινωνιών.

Μετά από δικαστικό αγώνα κατέστη δυνατό να χρησιμοποιηθεί το κτίριο επί της οδού Αβέρωφ 14, στην Αθήνα, το οποίο έχει διαμορφωθεί για να λειτουργήσει ως μονάδα χορήγησης βουπρενορφίνης. Ο χώρος αυτός έχει εξοπλιστεί και το προσωπικό αναμένει να αρχίσει να λειτουργεί στο τέλος αυτού του χρόνου. Ελπίζουμε ότι αυτό θα συντελεστεί απρόσκοπτα, χωρίς νέες εμπλοκές, που είναι πάντοτε εις βάρος των θεραπευομένων.

Άλλη μονάδα υπό σύσταση είναι στο χώρο του Νοσοκομείου Νοσημάτων Θώρακος Αθηνών, όπου έχει σχεδιαστεί να τοποθετηθούν τρία λυόμενα, προερχόμενα από την περιουσία του «Αθήνα 2004». Το σχετικό αίτημα έχει υποβληθεί στο Διοικητικό Συμβούλιο του Νοσοκομείου.

Στη Θεσσαλονίκη εκκρεμεί η τοποθέτηση τεσσάρων λυόμενων όμοιας προέλευσης, συνολικού εμβαδού 200τμ στο χώρο του ΟΣΕ, ενώ στο κτίριο της οδού Αναγεννήσεως 46 προγραμματίζεται η εγκατάσταση των διοικητικών υπηρεσιών Θεσσαλονίκης και Βορείου Ελλάδος, που επί του παρόντος στερούνται στέγης.

Στην Πάτρα η τοπική κοινωνία συμφώνησε στη δημιουργία μονάδας απεξάρτησης για την κάλυψη των αναγκών της πόλης και των γύρω περιοχών.

Τέλος, δόθηκε η έγκριση για την προκήρυξη διαγωνισμού και πρόσληψη 90 ατόμων, με σκοπό τη στελέχωση μονάδων στη Λαμία, Ρόδο, Χαλκίδα, Λιβαδειά, Αγρίνιο, Λάρισα, Ρέθυμνο, Χανιά, Πάτρα, Θεσσαλονίκη και Αθήνα.

Ο Υφυπουργός
Α. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

22. Στην με αριθμό 5846/7-12-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μανόλη Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 141398/ΙΗ/31-12-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 5846/7-12-04 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μαν. Σοφ. Στρατάκης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

ΔΑΠΑΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Οι δαπάνες για την Παιδεία αυξάνονται, σύμφωνα με τον επι-συναπτόμενο πίνακα ετών 1992-2005, στον οποίο εμφανίζεται η ανοδική πορεία των πιστώσεων που διατίθενται για την εκπαίδευση από το γενικό κρατικό προϋπολογισμό.

ΚΙΝΗΤΡΟ ΑΠΟΔΟΣΗΣ

Το κίνητρο απόδοσης καταβάλλεται στους εκπαιδευτικούς που μετεκπαιδύονται στα Διδασκαλεία της Χώρας μετά από διευκρινήσεις της Διεύθυνσης Εφαρμογής Προγραμμάτων Σχολείων Εκπαίδευσης Διδακτικού Προσωπικού του ΥΠ.Ε.Π.Θ. για το υπηρεσιακό καθεστώς αυτών. Σχετικό είναι το αριθμ. 2/65611/0022/25-11-2004 έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, το οποίο έχει κοινοποιηθεί σε όλες τις Διευθύνσεις και τα Γραφεία Εκπαίδευσης.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις έχουν την αρμοδιότητα για την επιλογή και την απόκτηση οικοπεδικών εκτάσεων, τον προγραμματισμό, τη μελέτη, την κατασκευή και την επίβλεψη των έργων σχολικής στέγης (Ν. 2218/94, Ν. 2240/94 και Π.Δ. 30/1996).

Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις σε συνεργασία με τις οικείες Περιφέρειες έχουν τη δυνατότητα να εντάξουν τα έργα κατασκευής σχολικών κτιρίων στα αντίστοιχα Π.Ε.Π. (Γ'. Κ.Π.Σ.).

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. σε ετήσια βάση επιχορηγεί τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (Σ.Α.Ε. 047/6) για οικοπέδα μελέτες και κατασκευές χωρίς περαιτέρω παρέμβαση μέσα στο Νομό.

Το έτος 2004 η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ηρακλείου έχει επιχορηγηθεί με το ποσό των 900.000,00 ευρώ για οικοπέδα μελέτες και κατασκευές σχολικών κτιρίων από το Π.Δ.Ε. του ΥΠΕΠΘ.

Αντίστοιχα σε ετήσιες επιχορηγήσεις προς τους ΟΤΑ για επισκευές και συντηρήσεις των σχολικών κτιρίων προβαίνει το ΥΠΕΣΔΔΑ.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΥΛΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ

Όσον αφορά στην αντιμετώπιση του προβλήματος του αμιάντου στα σχολικά κτίρια από τον ΟΣΚ έχουν γίνει τα ακόλουθα:

10 επιτροπές από Μηχανικούς του ΟΣΚ στο διάστημα από 15-11-2004 και ολοκληρώνουν άμεσα τον έλεγχο σε όλα τα ως άνω σχολεία και συγκεκριμένα:

Την ακριβή καταγραφή των στοιχείων αμιάντου.

Τη φωτογράφησή τους.

Τον προϋπολογισμό αντικατάστασής τους.

Τον προϋπολογισμό επικάλυψής τους με ειδική βαφή.

Έχει σταλεί τεύχος με οδηγίες προς τις Νομαρχίες για τον τρόπο διαχείρισης του αμιάντου στην περίπτωση που αντικαθίσταται.

Εκπονείται πρόγραμμα άμεσης βαφής-αδρανοποίησης των στοιχείων αμιάντου με ειδική βαφή.

Προγραμματίζεται σταδιακή αντικατάσταση όλων των στοιχείων αμιάντου σε όλα τα σχολεία της χώρας την προσεχή τετραετία ει δυνατόν.

Συγκροτήθηκε ειδικό τμήμα στον ΟΣΚ με αντικείμενο τη διαχείριση των σχολείων με αμιάντο.

Συγκροτήθηκε και άρχισε να λειτουργεί επιτροπή Καθηγητών του Ε.Μ.Π του Δημόκριτου, του ΙΓΜΕ για την παρακολούθηση και καθοδήγηση της προσπάθειας.

Τέλος ανεξάρτητα από τον ως άνω προγραμματισμό είναι σε εξέλιξη πρόγραμμα στοιχείων αμιάντου σε 47 Σχολεία σε 11 Νομούς της χώρας προϋπολογισμού 6.000.000 ευρώ.

Επίσης για το έτος 2005 έχει ζητηθεί ειδικός προϋπολογισμός 10.000.000 ευρώ για τον αμιάντο, έναντι 1.200.000 ευρώ που προεβλέπετο για το 2004.

Ειδικότερα σε ότι αφορά την εκπόνηση μελετών στατικής επάρκειας των σχολικών κτιρίων, καθώς και των ενισχύσεων και παρεμβάσεων, που θα απαιτηθούν σε σχολικά συγκροτήματα του Δήμου Ηρακλείου, αλλά και άλλων Δήμων, η Νομαρχία Ηρακλείου μας πληροφόρησε ότι σε συνεργασία με τους Δήμους έχει προχωρήσει στον μακροσκοπικό έλεγχο στατικής επάρκειας των σχολικών κτιρίων.

Τ.Ε.Ι.

Για το οικονομικό έτος 2003, τα Τ.Ε.Ι. επιχορηγήθηκαν από τον Τακτικό Προϋπολογισμό του ΥΠ.Ε.Π.Θ., για λειτουργικές δαπάνες με το ποσό των 84.760.000,00 ευρώ και για σίτιση με το ποσό των 16.240.000,00 ευρώ. Για το οικονομικό έτος 2004 οι αντίστοιχες πιστώσεις είναι 100.819.000,00 ευρώ και 17.900.000,00 ευρώ. Για το οικονομικό έτος 2005 έχουν εγγρα-

φεί πιστώσεις στον Τακτικό Προϋπολογισμό του ΥΠ.Ε.Π.Θ. για τα Τ.Ε.Ι. ύψους 105.000.000,00, ευρώ και 23.000.000,00 ευρώ αντίστοιχα.

Η κατανομή των κονδυλίων αυτών αποφασίζεται από τα όργανα διοίκησης του κάθε ιδρύματος χωρίς να χρειάζεται επικύρωση των αποφάσεων αυτών από το ΥΠ.Ε.Π.Θ.

ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Το Ολοήμερο Σχολείο αποτελεί προτεραιότητα της εκπαιδευτικής μας πολιτικής. Εξυπηρετεί υψηλούς παιδαγωγικούς στόχους, όπως είναι η απογευματινή αξιοποίηση του απογευματινού χρόνου παραμονής των παιδιών στο σχολείο, με την πλήρη ευθύνη και εποπτεία των εκπαιδευτικών. Εξυπηρετεί, επίσης, κοινωνικές ανάγκες καθώς στέκεται κοντά στην εργαζόμενη οικογένεια, της οποίας προστατεύει το εισόδημα αφού την απαλλάσσει από την οικονομική επιβάρυνση και τη φροντίδα αναζήτησης εκπαιδευτικού έργου εκτός του σχολείου.

Κατά το σχολικό έτος 2004-2005 λειτουργούν 4072 Ολοήμερα Δημοτικά Σχολεία καθώς και 2161 Ολοήμερα Νηπιαγωγεία.

Όλες οι αιτήσεις των Δ/νσεων Π.Ε. για τη λειτουργία Νέων Ολοήμερων ικανοποιήθηκαν.

Ειδικότερα για το Νομό Ηρακλείου, η Δ/νση Π.Ε. Ηρακλείου, μας πληροφόρησε τα ακόλουθα:

Στη Δ/νση Π.Ε. Ηρακλείου κατά το σχολικό έτος 2004-2005 λειτουργούν 97 Ολοήμερα Δημοτικά Σχολεία με 222 τμήματα και 41 Ολοήμερα Νηπιαγωγεία. Στα παραπάνω Σχολεία έχουν τοποθετηθεί μόνιμοι ή αναπληρωτές δάσκαλοι για το διδακτικό αντικείμενο της Μελέτης - Προετοιμασίας των μαθητών για την επόμενη μέρα καθώς και μόνιμες ή αναπληρώτριες Νηπιαγωγοί για την ομαλή λειτουργία των Ολοήμερων Νηπιαγωγείων.

Για τις ανάγκες του Προγράμματος των Ολοήμερων Δημοτικών Σχολείων έχουν προσληφθεί ανά διδακτικό αντικείμενο οι παρακάτω εκπαιδευτικοί:

Αθλητισμός:	60
Αγγλικά:	30
Τεχνολογίες:	35
Εικαστικά:	18
Χορός:	21
Μουσική:	32
Θεατρική Αγωγή:	9

ΣΥΝΟΛΟ: 205

Επίσης παρέχεται δωρεάν το πρόγραμμα της Ενισχυτικής Διδασκαλίας για τους μαθητές του Γυμνασίου και της Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης για τους μαθητές του Λυκείου.

ΠΛΗΡΩΣΗ ΘΕΣΕΩΝ ΕΚΠ/ΚΩΝ

Στο Νομό Ηρακλείου διορίστηκαν μόνιμα στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση: 20 Νηπιαγωγοί + 1 (πολύτεκνη), σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 3 του Ν.3255/2004, 137 Δάσκαλοι + 4 Δάσκαλοι σε δυσπρόσιτα (Αντισκαρίου, Καμάρων, Βοριζίων), 3 Αγγλικής Γλώσσας, 2 Φυσικής Αγωγής και 4 Μουσικής.

Μετά τους μόνιμους διορισμούς, για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών πραγματοποιήθηκαν προσλήψεις 115 αναπληρωτών Δασκάλων 38 Νηπιαγωγών και 9 Αγγλικής Γλώσσας.

Επίσης στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση στο νομό Ηρακλείου διορίστηκαν συνολικά από όλους τους κλάδους εκατόν εβδομήντα δύο (172) μόνιμοι εκπαιδευτικοί.

Μετά τους μόνιμους διορισμούς, για την κάλυψη των λειτουργικών κενών στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση πραγματοποιήθηκε η πρόσληψη στο Ν. Ηρακλείου συνολικά εκατόν πενήντα έξι (156) αναπληρωτών εκπαιδευτικών όλων των κλάδων.

Επιπλέον, έγινε η επαναπρόσληψη για το διδακτικό έτος 2004-2005 χιλίων επτακοσίων εξήντα πέντε (1765) προσωρινών αναπληρωτών του κλάδου ΠΕ11 για το πρόγραμμα Ολυμπιακής Εκπαίδευσης.

Τέλος σας γνωρίζουμε ότι το ΥΠ.Ε.Π.Θ. ενημερώνεται σε καθημερινή βάση από τις Περιφερειακές Δ/νσεις Εκπ/σης για τυχόν προβλήματα που παρουσιάζονται και λαμβάνει όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα για την εξασφάλιση της ομαλής και απρόσκοπτης λειτουργίας των σχολείων.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

23. Στην με αριθμό 5898/8-12-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σάββα Τσιπουρίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 141406/ΙΗ/31-12-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 5898/8-12-2004 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σάββας Τσιπουρίδης και αφορά στο παράρτημα του Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης στο Κιλκίς, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Ο φάκελος του έργου «Κτιριακό Συγκρότημα του Τμήματος Σχεδιασμού και παραγωγής Ενδυμάτων Παραρτήματος Κιλκίς του Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης» προϋπ.: 7.172.000 ευρώ υποβλήθηκε στην ΕΥΔ του ΕΠΕΑΕΚ στο πλαίσιο της με αρ. πρωτ. 17746/23-12-2003 πρόσκλησής της.

Όλες οι προτάσεις που έχουν υποβληθεί στο πλαίσιο της προαναφερμένης πρόσκλησης της ΕΥΔ του ΕΠΕΑΕΚ αξιολογούνται από Επιτροπή Αξιολόγησης στην οποία συμμετέχουν μηχανικοί του ευρύτερου δημόσιου Τομέα και η οποία έχει συσταθεί με την αρ. πρωτ. 13168/23-7-2004 απόφαση του ΥΠ.Ε.Π.Θ.

Στο Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης είχαν διαβιβασθεί έγγραφες παρατηρήσεις με τα αριθμ. πρωτ. 16287/27-9-2004 και 20254/16-11-2004 έγγραφα της ΕΥΔ του ΕΠΕΑΕΚ οι οποίες αφορούσαν στην πληρότητα του φακέλου, σύμφωνα δε και με τα αναφερόμενα στην σχετική πρόσκληση του ΕΠΕΑΕΚ.

Το Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης έχει ήδη αποστείλει σχετική απάντηση με το αριθμ. πρωτ. ΔΦ.313/7006/22-11-04 έγγραφό του και η Επιτροπή Αξιολόγησης θα προβεί εκ νέου σε έλεγχο της πρότασης, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που έχουν επανυποβληθεί.

Επισημαίνεται ότι η αξιολόγηση των προτάσεων είναι άμεση που σημαίνει ότι οι προτάσεις αξιολογούνται κατά σειρά σύμφωνα με την ημερομηνία υποβολής τους και μέχρι εξάντλησης του προϋπολογισμού της πρότασης.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ*

24. Στην με αριθμό 5674/1-12-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ανδρέα Μακρυπίδη, Αθανασίου Παπαγεωργίου, Ευάγγελου Παπαχρήστου, Ευσταθίου Κουτμερίδη, Νικολάου Χριστοδουλάκη, Αριστείδου Μουσιώνη, Δημητρίου Βαρβαρίγου, Χρύσας Μανωλιά, Ιωάννου Μαγκριώτη, Δημητρίου Γεωργακόπουλου, Θεόδωρου Κολιοπάνου, Ιωάννου Κουτσοκού, Δημητρίου Πιπεργιά, Απόστολου Κατσιφάρα, Βασιλείου Κεγκέρογλου, Παναγιώτου Ρήγα, Δημητρίου Κουσελά, Χρήστου Πρωτόπαπα, Ιωάννου Διαμαντίδη, Εμμανουήλ Στρατάκη, Παναγιώτου Αντωνιάκου, Αντωνίας Αντωνίου, Μιλτιάδου Βέρρα και Αικατερίνης Περλεπέ – Σηφουνάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1102471/699/20-12-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθ. 5674/1-12-2004 ερώτησης που κατέθεσαν οι Βουλευτές του πίνακα διανομής σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ.2 ν.3260/2004, η θητεία των Διευθυντών, ή Προϊσταμένων ή άλλης ονομασίας μονομελών οργάνων διοίκησης των υπηρεσιών του δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου έληξε από 6-8-2004, ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού (ΦΕΚ 151/Α/6-8-2004).

Για την επιλογή Προϊσταμένων οργανικών μονάδων επιπέδου Διεύθυνσης, κατά την πρώτη εφαρμογή του ανωτέρω νόμου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του εδαφίου β' της παρ.2 του άρθρου 11 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 8 του Ν.3260/2004 και επομένως κρίνονται «...οι υπάλληλοι, κατηγορίας ΠΕ, που κατατάσσονται στο βαθμό Α και έχουν συνολικό χρόνο υπηρεσίας δεκαεπτά(17) έτη είκοσι ένα (21) έτη οι υπάλληλοι της κατηγορίας ΤΕ και είκοσι τρία (23) έτη οι υπάλληλοι κατηγορίας ΔΕ Για τους αποφοίτους της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης που κατατάσσονται στο βαθμό Α' αρκεί συνολικός χρόνος υπηρεσίας δεκαπέντε (15) ετών.

Για την επιλογή Προϊσταμένων οργανικών μονάδων επιπέδου τμήματος, κατά την πρώτη εφαρμογή του ανωτέρω νόμου,

εφαρμόζονται οι διατάξεις του εδαφίου γ' της παρ.2 του άρθρου 11 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 8 του Ν.3260/2004 και επομένως κρίνονται «οι υπάλληλοι που κατατάσσονται στο βαθμό Α και έχουν ένα τουλάχιστον έτος πλεονάζοντα χρόνο υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν, σύμφωνα με την πράξη κατάταξής τους».

Έτσι, σύμφωνα με τα ανωτέρω, η επιλογή των Προϊσταμένων Διευθύνσεων, Τμημάτων και αυτοτελών γραφείων ή αντιστοίχου επιπέδου οργανικών μονάδων, γίνεται από το αρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο, αξιοκρατικά και με αντικειμενικά κριτήρια, με βάση τα στοιχεία του προσωπικού μητρώου κάθε υπαλλήλου, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 8 του Ν. 3260/2004.

Οι επιλογές και τοποθετήσεις Προϊσταμένων που γίνονται πάντα σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και τις υπηρεσιακές ανάγκες, σκοπό έχουν την ομαλή και αποδοτική λειτουργία των υπηρεσιών, που επιτυγχάνεται με την επιλογή προσώπων που διαθέτουν όχι μόνο τα τυπικά αλλά και τα ουσιαστικά προσόντα που απαιτεί κάθε θέση.

Βασικά κριτήρια επιλογής είναι η αξιοσύνη, η εντιμότητα, η συμπεριφορά και η αποτελεσματικότητα των κρινόμενων.

Πιο αναλυτικά:

Α. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ορισμένοι Προϊστάμενοι Διευθύνσεων επελέγησαν εκ νέου, σύμφωνα με τις νέες διατάξεις, ενώ όσοι έχουν αντικατασταθεί δύνανται να επανεπιλεγούν ως Προϊστάμενοι από το Β' Υπηρεσιακό Συμβούλιο και να τοποθετηθούν σε θέση διαφορετική από αυτή που κατείχαν, δεδομένου ότι η διαδικασία επιλογής και τοποθέτησης προϊσταμένων οργανικών μονάδων επιπέδου Διεύθυνσης και Τμήματος δεν έχει εισέτι ολοκληρωθεί.

Β. Το Γ' Υπηρεσιακό Συμβούλιο επέλεξε ως Προϊσταμένους οργανικών μονάδων άτομα με εξαιρετική επαγγελματική και θεωρητική κατάρτιση, και ως εκ τούτου δεν τίθεται ζήτημα παρουσίας προβλημάτων στην ομαλή λειτουργία των υπηρεσιών, αλλά οι αποδεδειγμένες στην υπηρεσία ικανότητες των προσώπων αυτών διασφαλίζουν σε ύψιστο βαθμό την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών, όπου προϊστάμενοι.

Γ. Από το Δ' Υπηρεσιακό Συμβούλιο σε σύνολο 76 Προϊσταμένων Διευθύνσεων (κεντρικών και περιφερειακών Υπηρεσιών) δεν επανεπελέγησαν οι 16 (ο ένας εξ αυτών είχε υποβάλει έγγραφη δήλωση ότι δεν επιθυμεί να κριθεί). Οι υπάλληλοι αυτοί, κατά τη συνεδρίαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου στις 9.12.2004, επελέγησαν Προϊστάμενοι Τμήματος.

Σχετικά με την επιλογή και τοποθέτηση του Νικολάου Παπαδόπουλου ως Προϊστάμενου στην Υ.Δ.Ε. στο Νομό Ροδόπης, τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν μετά τη συνεδρίαση της 5ης Νοεμβρίου, αναφορικά με την κατάσταση της υγείας του, θα τεθούν υπόψη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, σε προσεχή του συνεδρίαση.

Δ. Στο Γενικό Χημείο του Κράτους δεν έχουν γίνει ακόμη κρίσεις Προϊσταμένων Οργανικών Μονάδων Επιπέδου Διεύθυνσης, Τμημάτων ή Αυτοτελούς Γραφείου.

Όμως στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο εκκρεμεί ερώτηση για επιλογή και τοποθέτηση Προϊσταμένων Οργανικών Μονάδων Επιπέδου Διεύθυνσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3260/2004.

Ε. Στη Γενική Δ/ση Επιθεώρησης μέχρι σήμερα δεν έχουν γίνει κρίσεις κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Ν.3260/2004.

Ο Υφυπουργός
ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ*

25. Στην με αριθμό 5988/10-12-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Χρήστου Αηδόνη, Μιχάλη Καρχιμάκη, Ευάγγελου Παπαχρήστου, Απόστολου Κατσιφάρα, Βασιλείου Έξαρχου, Αγγελικής Γκερέκου, Ιωάννου Δριβελέγκα, Αικατερίνης Περλεπέ – Σηφουνάκη, Βασιλείου Κεγκέρογλου και Εμμανουήλ Όθωνα δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΑΠΥ/ΙΑ/96/21-12-04 έγγραφο από τον Υπουργό Επικρατείας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, επισυνάπτουμε το υπ' αριθμ. πρωτ. 3919/15.12.2004 Υπηρεσιακό Σημείωμα της Διεύθυνσης Εποπτείας, στο οποίο αναλύονται-απαντώνται τα

θιγόμενα στην εν λόγω ερώτηση ζητήματα.

Ο Υπουργός
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ*

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

26. Στην με αριθμό 5488/24-11-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Δημητρίου Πιπεργιά, Βασιλείου Κεγκέρογλου, Δημητρίου Κουσελά και Ευσταθίου Κουτμερίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ13/Β/Φ.525/22869/17-12-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω σχετική ερώτηση που κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κ.κ. Δ. Πιπεργιάς, Β. Κεγκέρογλου, Δ. Κουσελάς και Σ. Κουτμερίδης, σας διαβιβάζουμε το υπ' αριθ. 4233/16-12-2004 έγγραφο της Δημοσίας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ Α.Ε.), με το οποίο δίδεται απάντηση στο θιγόμενο στην ανωτέρω ερώτηση θέμα.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ*

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 15 Απριλίου 2005.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 129 παράγραφος 2 και 3, 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 856/21/12.4.2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Νικολάου Σαλαγιάννη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με την αξιοκρατία στις προσλήψεις στο Δημόσιο κλπ..

(Θα απαντήσει ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης).

2. Η με αριθμό 859/12.4.2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Ανάπτυξης, σχετικά με τη χρηματοδότηση από την ΑΤΕ της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών Θεσσαλονίκης η «ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ», για να δραστηριοποιηθεί στον τομέα της βιομηχανικής τομάτας.

3. Η με αριθμό 835/19/7.4.2005 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με το κλείσιμο της χωματερής στα Άνω Λιόσια.

(Θα απαντήσει ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων).

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 865/12.4.2005 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μαρίας Δαμνάκη προς την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου να καταθέσει στη Βουλή νομοσχέδιο για τις εκκλησιαστικές σχολές κλπ..

2. Η με αριθμό 860/12.4.2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τον συμψηφισμό των προκαταβολών που έλαβαν οι αγρότες που υπέστησαν ζημιές από τον παγετό, λόγω καθυστέρησης καταβολής των αποζημιώσεων κλπ..

3. Η με αριθμό 869/12.4.2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανάσιου Λεβέντη προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τις απολύσεις προσωπικού στη EUROBANK.

4. Η με αριθμό 858/12.4.2005 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Ανδρέα Ανδριανόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με το ενδεχόμενο επιβολής φόρου κατοχής στα ακίνητα κλπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Κατόπιν συμφωνίας, θα προταχθεί η δεύτερη επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου, με αριθμό 852/11.4.2005 της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Λιάνας Κανέλλη προς την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ποινικοποίηση των μαθητικών κινητοποιήσεων κλπ..

Η επίκαιρη ερώτηση της κυρίας συναδέλφου έχει ως εξής:

«Αξιοποιώντας και εκσυγχρονίζοντας η Κυβέρνηση της Ν.Δ. το νομοθετικό οπλοστάσιο που είχαν θεσπίσει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, επιδιώκει με την ποινικοποίηση των αγώνων να κάμψει τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις των μαθητών και γενικότερα της νεολαίας, των εργαζομένων, των αγροτών και των άλλων λαϊκών στρωμάτων.

Τη στιγμή που η Κυβέρνηση προφασίζεται τον «κοινωνικό διάλογο» για να περάσει τα νέα αντικειμενικά μέτρα που επιβάλλουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου στο χώρο της παιδείας, αφήνει σε ισχύ την επιαισχυντή Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ με την οποία ποινικοποιούνται οι αγώνες των μαθητών.

Έτσι, οι μαθητές του 15μελούς μαθητικού συμβουλίου του 4^{ου} Λυκείου Τρικάλων οδηγούνται στον Ανακριτή για την κατάληψη που έγινε στο Λύκειό τους το Δεκέμβριο του 2004 ύστερα από αναφορά του Διευθυντή του σχολείου τους προς την Εισαγγελία.

Ερωτάται η κυρία Υπουργός τι μέτρα προτίθεται να πάρει η Κυβέρνηση για να σταματήσει αυτός ο αντιδημοκρατικός κατήφορος με την ποινικοποίηση των κοινωνικών και πολιτικών αγώνων, να παύσουν οι διώξεις των μαθητών και να καταργηθεί η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου».

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Καλός έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Παιδείας δεν εulόγησε ποτέ κατασταλτικά μέτρα εναντίον μαθητών. Πιστεύουμε –και αυτό φαίνεται καθαρά από την πολιτική μας– ότι η διοίκηση ενός σχολείου σαφώς είναι υπεύθυνη για τη λειτουργική και ομαλή απόδοση του σχολείου, όμως είναι υπεύθυνη και για την αγωγή που παίρνουν τα παιδιά μας, που είναι κάτι πολύ σπουδαίο και το ίδιο εκτιμητέο από την κοινωνία δίπλα στην εκπαίδευση.

Άρα, λοιπόν, πιστεύουμε ότι οποιαδήποτε παρέμβαση του διευθυντή του σχολείου θα έπρεπε να είναι προς την κατεύθυνση του διαλόγου, προς την κατεύθυνση του να δοθεί στα παιδιά αυτά η εντύπωση και να πεισθούν ότι όντως το σχολείο τους έτσι το θέλει η πολιτεία, έτσι πρέπει να λειτουργεί, ότι είναι ένας χώρος μέσα στον οποίο ελεύθερα πρέπει να «ζυμώνονται» οι ιδέες, ελεύθερα πρέπει να εκφράζονται, χωρίς φυσικά να υπάρχουν φθορές στο κτήριο και χωρίς να υπάρχει περιφρόνηση προς τη διαδικασία με την οποία ολοκληρώνεται ο ρόλος και η όλη απόδοση στο εκπαιδευτικό σύστημα του σχολείου.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι από τις αναφορές που μας έγιναν, κυρία Κανέλλη, και του διευθυντή του σχολείου και του διευθυντή κυρίως που λειτουργήσε σωστά σύμφωνα με τις δικές μας υποδείξεις –και είναι ο διευθυντής της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης– η μεν παρέμβαση του εισαγγελέα και της ανακριτικής αρχής έγινε εξαιτίας του ότι καθ' υπέρβαση της λογικής που σας είπα ο διευθυντής κάλεσε με το δικό του τρόπο –ερευνητέος κι αυτός– τον εισαγγελέα να παρέμβει.

Δεν είμαστε, όπως σας είπα, υπέρ αυτής της άποψης. Πιστεύουμε ότι κακώς έγινε αυτό, αλλά νομίζουμε ότι αυτό για το οποίο ερωτάται σήμερα η Κυβέρνηση και απαντά είναι ότι εμείς δώσαμε εντολές σ' αυτήν τη δύσκολη περίοδο καταλήψεως του σχολείου και δημιουργίας κλίματος το οποίο κάθε άλλο παρά παιδαγωγικά ορθό ήταν την περίοδο εκείνη.

Λειτουργήσε σωστά ο δικός μας διευθυντής της δευτερο-

βάθμιας εκπαίδευσης –θα σας δώσω, κυρία Κανέλλη, την απάντησή του– επεσκέφθη τον εισαγγελέα, ζήτησε τη μη δίωξη των παιδιών, ζήτησε όλες οι ενέργειες που είχαν γίνει να θεωρηθούν ως να μην είχαν γίνει και υπερασπίστηκε το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης των παιδιών, όπως είχε καθήκον να το πράξει.

Αυτές ήταν οι κανονικές, οι λογικές, οι θεσμικές από το 1566/1985 βασικό νόμο της εκπαίδευσης κατοχυρωμένες πράξεις της διοικήσεως, με τις οποίες και συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Η κ. Κανέλλη έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χαίρομαι που τα άκουσα αυτά από το στόμα σας, κύριε Υπουργέ. Θα σας τα δώσω κι εγώ με τη σειρά μου γιατί ο κ. Νάστας είναι υπόθεση κυριολεκτικά «νάστα κι άστα». Επειδή και το λύκειο λέγεται «Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης», δεν πρόκειται περί σταχτωμαζώχτρας, πρόκειται περί παιδομαζώχτρας.

Θα σας καταθέσω τον κανονισμό, τον οποίο ευτυχώς δεν έχει εγκρίνει το Υπουργείο Παιδείας, με τον οποίο λειτουργεί το σχολείο του. Σας διαβάζω χαρακτηριστικά στη σελίδα 31, γιατί δεν είναι δικό του το σχολείο, είναι δημόσιο σχολείο: «Για φθορές και ζημιές ενός τμήματος και εφόσον ο δράστης καλύπτεται με τη συνένοχη σιωπή του συμμαθητή του, η δαπάνη αποκατάστασης επιμερίζεται σ' όλους τους μαθητές του τμήματος και ο ταμίας υποχρεούται να συγκεντρώσει το συγκεκριμένο ποσό». Το ίδιο πράγμα και για το σύνολο του σχολείου, συλλογική ευθύνη συνενοχής.

Στη δε εισαγωγή του κανονισμού αυτού, την οποία υπογράφει ο ίδιος υπό το όνομα «Παπαδιαμάντης», δίνεται ο κατασταλτικός τρόπος αντιμετώπισης των παραβάσεων των μαθητών, δεν πρέπει να αποκλείεται από την εκπαιδευτική διαδικασία.

Θα σας πω κάτι χαρακτηριστικό, κύριε Πρόεδρε. Ο άνθρωπος κλειδωσε το σχολείο με τους μαθητές μέσα όταν θέλησαν πέρσι να κάνουν διαδήλωση για τον πόλεμο στο Ιράκ μαζί με τους γονείς τους. Όλη η πολιτεία ήταν στο δρόμο, όλα τα Τρίκαλα. Τους κλειδωσε μέσα. Μιλάμε για τέτοιον άνθρωπο.

Εδώ, όμως, τίθεται δι' αυτού ένα μείζον θέμα. Εσείς κάνετε ό,τι κάνετε. Τα παιδιά πάνε στον εισαγγελέα, πήγαν στον παιματοδίκη. Ξέρετε τι είναι να πηγαίνουν στον παιματοδίκη ένα, δύο μήνες πριν από τις εξετάσεις, παραμονές Πάσχα;

Υπάρχει, λοιπόν, ο νόμος και πήγαν. Εφόσον είστε βέβαιοι ότι μπορείτε με σχολικές και εκπαιδευτικές διαδικασίες και θέλετε, όπως λέτε, να υπερασπιστείτε το δημόσιο σχολείο, τότε προς τι η πράξη νομοθετικού περιεχομένου; Γιατί το 2005 αυτό να θεωρείται πρόοδος ή να δίνουμε τη δυνατότητα να «ξεφυτρώνει ο κάθε κύριος Νάστας» σ' αυτήν την ιστορία με πράξη νομοθετικού περιεχομένου ιδιώνυμο κατά των μαθητών; Είναι μία ιδεολογική και πολιτική βία που δεν τη χρειάζεται η πολιτεία. Πώς αλλιώς να σας το πω; Πρέπει να εμπιστευτείτε αυτά τα παιδιά. Αυτά τα παιδιά είναι το μέλλον μας. Έχετε τη δυνατότητα να το κάνετε.

Κύριε Υπουργέ, ξέρω ότι δεν είναι δυνατόν σε μία επίκαιρη ερώτηση να μου απαντήσετε, αλλά τουλάχιστον δώστε μου μία κατεύθυνση από πλευράς πρόθεσης Κυβέρνησης, γιατί με τον «κ. Νάστα και άστα» θα τα βρουν και τα παιδιά. Τα παιδιά είναι μαχητικά. Ξεσηκώθηκε ολόκληρη η κοινωνία, τα έντυπα της περιοχής, ο πρόεδρος της ΕΛΜΕ, οι καθηγητές και είπαν ότι δεν ήταν σωστό αυτό το πράγμα. Όμως, δεν χρειάζεται να υπάρχει η πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Ξέρετε ότι αυτά έγιναν για τις κινητοποιήσεις του 1999. Υπάρχει κανένας λόγος να έχουμε και μαθητοδικία το 2005, ενώ μιλάμε για σύγχρονο δημόσιο σχολείο, για σύγχρονη εκπαίδευση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία συνάδελφε, κάθε εποχή, όπως πολύ σωστά σημειώσατε, έχει τα δικά της προβλήματα και κάθε νομοθετικό πλαίσιο, που γίνεται κάτω από τη δυναμική τέτοιων προβλημάτων, προφανώς φορτώνεται στο συνολικό οικοδόμημα και παράγει σε άλλες εποχές, με άλλες παραμέτρους, τελεί-

ως άλλα αποτελέσματα. Το γνωρίζετε.

Σας λέω, λοιπόν, στα πλαίσια του λίγου χρόνου που έχω, για να σας απαντήσω, ότι όντως εμείς ολόκληρο αυτό το θεσμικό πλαίσιο το επανεξετάζουμε και είναι εποχή ουσιαστικού διαλόγου. Στο κάτω-κάτω ο διάλογος που γίνεται -και πιστεύω ότι και εσείς πρέπει να τον δεχθείτε κάποια φορά- είναι ουσιαστικός και πάνω στην ατζέντα αυτού του διαλόγου σίγουρο είναι ότι τέτοιες νομοθετικές ιδιορρυθμίες, αν θέλετε, ρυθμίσεις θα επανεξεταστούν.

Εκείνο, που θέλω να σας πω, είναι το εξής: Έχω μπροστά μου το έγγραφο που σας προανέφερα για το θέμα της αγωνίας που εκφράζεται, όσον αφορά το τι θα γίνει με τις αναφορές που πήρε ο ανακριτής. Σας λέω, για να ενημερώσετε και εκείνους που σας έδωσαν τα στοιχεία, ότι στις 6.4.2005 -δηλαδή δεν είναι παλιό έγγραφο- έχουμε αποστολή στοιχείων προς το Υπουργείο Παιδείας. Αυτά τα στοιχεία υπογράφει ο κ. Απόστολος Μέρμηγκας, διευθυντής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ο οποίος λέει τα εξής: «Ο ανακριτής, ύστερα από προσωπική μου επίσκεψη αυτές τις ημέρες και λαμβάνοντας υπ' όψιν την επιθυμία και του διευθυντή του σχολείου μετά από την παρέμβαση του Υπουργείου, όπως φαίνεται από την αναφορά του, με διαβεβαίωσε για το μη ποινικό και μη διωκτικό χαρακτήρα των ενεργειών του».

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εισερχόμαστε στη συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων πρώτου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 845/11-4-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιλτιάδη Παπαϊωάννου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τους γενικούς διευθυντές που υπηρετούν στο δημόσιο κλπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Με το ν. 3260/2004 (ΦΕΚ 151Α) καταργήσατε το βαθμό του Γενικού Διευθυντή χωρίς να καταργήσετε τις θέσεις των Γενικών Διευθύνσεων. Στόχος σας είναι να αντικαταστήσετε όλους τους υπηρετούντες Γενικούς Διευθυντές και στη θέση τους να τοποθετήσετε άλλους με κομματικά κριτήρια. Στη Βουλή, κατά τη συζήτηση του παραπάνω νόμου, επισημάνθηκαν οι προθέσεις σας, εσείς όμως μας διαβεβαίωνατε ότι θα κάνατε αξιοκρατικές επιλογές. Μέχρι σήμερα, όμως, έχει γίνει το εντελώς αντίθετο. Για παράδειγμα, στα Υπουργεία σας (Εσωτερικών, Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών) δεν επανεξελέγη ούτε ένας από τους υπηρετούντες Γενικούς Διευθυντές και όσοι επελέγησαν είναι κομματικά σας στελέχη και φίλοι. Φυσικό επακόλουθο, οι πρώην Γενικοί Διευθυντές να οδηγούνται αναγκαστικά λόγω του υποβιβασμού τους, σε πρόωρη αποχώρηση από την υπηρεσία, σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 11 του ν. 3620/2004, χωρίς να έχουν συμπληρώσει τον προς συνταξιοδότηση ή πλήρη συνταξιοδότηση χρόνο.

Επειδή ο ν. 3260/2004 παραπέμπει στις διατάξεις του ν. 2190/1994, χωρίς ειδική αναφορά στις διατάξεις της παραγράφου 15 του άρθρου 3 του ν. 2320/1995 (ΦΕΚ 133Α) που προβλέπει την προσαύξηση της πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας τους έως τρία χρόνια, όπως έγινε με τους Γενικούς Διευθυντές που αποχώρησαν βάσει των διατάξεων του ν. 2190/1994, ερωτώνται οι παραπάνω Υπουργοί:

1. Για τους Γενικούς Διευθυντές που θα παραιτηθούν και δεν έχουν συμπληρώσει τριακονταπενταετή πραγματική συντάξιμη δημόσια υπηρεσία και αναγκάζονται να παραιτηθούν πρόωρα, θα εφαρμοστούν οι διατάξεις της παραγράφου 15 του άρθρου 3 του ν. 2320/1995 ή θα εφαρμοστούν δύο μέτρα και δύο σταθμά;

2. Όσοι Γενικοί Διευθυντές έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα, αλλά δεν δικαιούνται σύνταξης, κατά το χρόνο της παραίτησής τους, λόγω μη συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας, θα προωθηθεί διάταξη που θα τους δίνει τη δυνατότητα να συνταξιοδοτηθούν άμεσα, δηλαδή, με την αποχώρησή τους από την υπηρεσία;»

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Ανδρεουλάκος.

της και Αποκέντρωσης κ. Ανδρεουλάκος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Παπαϊωάννου, όπως καλύτερον εμού γνωρίζετε, στο ν. 3260/2005 δεν γίνεται ειδική αναφορά στην παράγραφο 15 του άρθρου 3 του ν. 3220/95, γιατί τέτοια διαφορά, εάν εγένετο, θα ήτο αντισυνταγματική, διότι τέτοιες ρυθμίσεις γίνονται μόνο με αμिगως συνταξιοδοτικά νομοσχέδια.

Εκείνο που θέλω να σας πω είναι ότι στις προθέσεις της Κυβερνήσεως είναι με το πρώτο συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο που θα φέρουμε στη Βουλή να ρυθμιστούν και τα δύο θέματα τα οποία θίγεται. Δηλαδή, αφ' ενός θα προσαυξήσουμε την πραγματική συντάξιμη υπηρεσία έως τρία χρόνια μέχρι συμπληρώσεως, δηλαδή, τριακονταπενταετίας και αφ' ετέρου γι' αυτούς που έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα αλλά δεν μπορούν να πάρουν σύνταξη, διότι δεν έχουν συμπληρώσει το προβλεπόμενο όριο ηλικίας, θα δώσουμε τη δυνατότητα αμέσου συνταξιοδότησεως. Μέχρι τώρα η Κυβέρνηση, από τότε που ψηφίστηκε ο ν. 3260/2005 δεν έφερε συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο. Μόλις θα έλθει, θα προβλέπονται ρυθμίσεις που θα ικανοποιούν θετικά και τα δύο ερωτήματα τα οποία θέτετε.

Για την πληρότητα, όμως, της συζητήσεως οφείλω να επισημάνω ότι ο θεσμός των γενικών διευθυντών δεν είναι ένα πεδίο προνομιακής πολιτικής αντιπαράθεσης για το κόμμα το οποίο σήμερα εκπροσωπείτε με την ερώτησή σας, κύριε Παπαϊωάννου, διότι θα σας θυμίσω το ν. 1232/82 με τον οποίο καταργήσατε τις θέσεις των γενικών διευθύνσεων, των γενικών διευθυντών, απολύσατε όλους τους γενικούς διευθυντές και τους αναπληρωτές γενικούς διευθυντές και δεν είχατε λάβει καμία μέριμνα για τα συνταξιοδοτικά και τα ασφαλιστικά τους μέχρι το τέλος και της δεύτερης τετραετίας σας. Και όταν ήλθαμε εμείς στην εξουσία, είχαν ακόμη συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά προβλήματα.

Εκείνο που επίσης πρέπει να γνωρίζετε και έχει γίνει συνείδησης όλων είναι ότι όταν καταργήσατε τότε το θεσμό των γενικών διευθύνσεων, των γενικών διευθυντών, αναγκαστήκατε, διότι αποδιοργανώθηκε η Δημόσια Διοίκηση, να προσφύγετε σε ευρεία χρήση συμβούλων και φτάσατε επίσης, για να εξοικονομήσετε τα πράγματα, για να λειτουργήσει η Δημόσια Διοίκηση, να κάνετε ευρεία χρήση και του θεσμού των ειδικών γραμματέων, χωρίς όμως να θεραπεύσετε το κακό το οποίο προκαλέσατε.

Νομίζω, λοιπόν, ότι μαθήματα πολιτικής χρηστομάθειας και πολιτικής ανεξικακίας εν αναφορά προς τη Δημόσια Διοίκηση, είστε οι πλέον ακατάλληλοι για να δώσετε. Εμείς βαδίζουμε στο δρόμο της αξιοκρατίας και της χρησιμοποίησεως όλων των ικανών στελεχών που μπορούν να προσφέρουν στη Δημόσια Διοίκηση και στον ελληνικό λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Παπαϊωάννου για δύο λεπτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Ο κύριος Υπουργός, εάν έμενε στο πρώτο σκέλος της απάντησής του, θα είχαμε ήδη τελειώσει. Όμως, θέλησε να προκαλέσει μια αναφορά στο παρελθόν.

Κύριε Ανδρεουλάκο, σε σχέση με το θεσμό των γενικών διευθυντών και αν είναι ή δεν είναι χρήσιμοι, εμείς στην πορεία κάναμε την αυτοκριτική μας και απαντήσαμε. Και λυπάμαι πολύ που προσπαθείτε να αντλήσετε επιχειρήματα από το 1981 για να απαντήσετε στη σύγχρονη δική σας πολιτική επιλογή όσον αφορά τη Δημόσια Διοίκηση που τη διακρίνει αυταρχισμός, επιβολή, κομματισμός, αναξιοκρατία.

Είστε σ' ένα Υπουργείο, στο Υπουργείο Εσωτερικών, και θέλω να σας πω κάτι. Και στα δύο σκέλη του Υπουργείου -και στη Δημόσια Διοίκηση και στο Εσωτερικών- είστε ίσως μαζί με το Υπουργείο Οικονομικών οι μόνοι που έχετε κάνει επιλογές γενικών διευθυντών. Δεν κρίνατε κανέναν κατάλληλο από τους προηγούμενους, οι οποίοι είχαν αυξημένα προσόντα, μεταπτυχιακές σπουδές, είχαν αποφοιτήσει από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης, βάλατε σε ευαίσθητες υπηρεσίες, παραδείγματος χάρι επαφές με το εξωτερικό, ανθρώπους που δεν ξέρουν καμία γλώσσα, ισοπεδώσατε τους παλιούς γενικούς

διευθυντές, τους έχετε και περιφέρονται στους διαδρόμους, δεν υπάρχει κανένας σεβασμός στην προσφορά τους, στη διαδρομή τους. Αυτά όμως θα τα πούμε στην επερώτηση που έρχεται με στοιχεία. Και αν χρειαστεί με ονοματεπώνυμο. Και το λέω αυτό, διότι εμείς δεν θέλουμε να προσβάλλουμε τους δημοσίους υπαλλήλους, αλλά, επειδή οι περισσότεροι απ' αυτούς ήταν γενικοί γραμματείς-στελέχη της ΔΑΚΕ, θα έχουν όλα ονοματεπώνυμο. Κατά συνέπεια, μη μας προκαλείτε. Εσείς κρίνεστε σήμερα.

Όσον αφορά τον πυρήνα της επίκαιρης ερώτησης, χαίρομαι που έστω και καθυστερημένα παίρνετε μια ξεκάθαρη θέση. Οφείλατε αυτά που λέτε σήμερα, να τα είχατε πει από την πρώτη μέρα. Γιατί ξέρετε τι έγινε στο μεταξύ; Λόγω της αβεβαιότητας, σε σχέση με τις συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, υπήρχε περιφρόνηση σε αυτούς τους ανθρώπους. Περιφέρονται στους διαδρόμους, στοιβάζονται σε κάποια γραφεία. Πρέπει να ξέρετε ότι σε Υπουργεία που δεν έχουν γίνει ακόμα επιλογές, τους έχουν βγάλει από τα γραφεία τους οι Υπουργοί σας –περί αυτού πρόκειται- και οι άνθρωποι αναγκάστηκαν σε παραιτήσεις. Ήδη έχουν παραιτηθεί κάποιοι. Γιατί, λοιπόν, δεν ξεκαθαρίσατε από την πρώτη στιγμή ότι τις ρυθμίσεις που εμείς φέραμε το 1994 θα τις θέσετε σε εφαρμογή; Δεν ήταν εκ του πονηρού τόσο καιρό αυτή η καθυστέρηση, για να αναγκάσετε κάποιους ανθρώπους σε παύση;

Κύριε Ανδρουλάκη, επειδή πρέπει να βλέπουμε μπροστά –και είμαι από τους ανθρώπους που θέλω να βλέπω μπροστά- εγώ χαιρετίζω σήμερα την Κυβέρνηση που ξεκαθαρίζει αυτό το θέμα, αλλά πρέπει να ξέρετε ότι η καθυστέρηση μέχρι σήμερα είχε αρνητικές συνέπειες και κυρίως προσέβαλε βάνουσα την προσωπικότητα πολλών συμπολιτών μας, και αυτό δεν έπρεπε να είχε γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Παπαϊωάννου, εγώ θα σας θυμίσω τι κάνατε εσείς, όταν το 1993 ήλθατε στην εξουσία: λήξατε αμέσως τη θητεία των υπηρετούντων γενικών διευθυντών.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Τους κάναμε διευθυντές.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Εμείς κυβερνάμε δεκατρείς μήνες, μπήκαμε στο δέκατο τέταρτο μήνα, και η συντριπτική πλειοψηφία των γενικών διευθυντών είναι στις θέσεις τους ακόμα. Αρκεί να σας πω ότι ακόμα το ειδικό υπηρεσιακό συμβούλιο δεν έχει τελειώσει με την επιλογή των γενικών διευθυντών του δεύτερου τη τάξει Υπουργείου, του Υπουργείου Οικονομικών. Δηλαδή εκεί που μας χρωστάτε, θέλετε να μας πάρετε και το βόδι! Έλεος! Μαθήματα, όπως σας είπα, πολιτικής χρηστομάθειας δεν μπορείτε να μας δώσετε, διότι έχετε, δυστυχώς, «λερωμένη τη φωλιά σας». Και ελπίζω στα πολλά χρόνια που θα καθίσετε στα έδρανα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης να αναλογιστείτε πόσο κακό κάνατε με τον άκρατο κομματισμό σας στη Δημόσια Διοίκηση και κατ' επέκταση στους Έλληνες πολίτες, να μετανοήσετε ειλικρινώς και οψέποτε έλθετε στην εξουσία να έλθετε με άλλα μυαλά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Αυτές οι λέξεις, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι του Κοινοβουλίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Εμείς στο Υπουργείο, στο οποίο έχω την τιμή να είμαι Υφυπουργός, κάναμε γενικούς διευθυντές αυτούς που εσείς είχατε διευθυντές. Αυτό τα λέει όλα. Αυτοί που εσείς είχατε κρίνει ως διευθυντές, πήραν ένα γαλόνι παραπάνω. Θέλετε να σας πω και κάτι άλλο; Το ειδικό υπηρεσιακό συμβούλιο, κύριε Παπαϊωάννου, όπως γνωρίζετε –εξίσου καλά όπως και εγώ- δεν έχει σύνθεση υπουργική. Μόνο οι τρεις από τα επτά μέλη είναι υπουργικής επιλογής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Γιατί τους αλλάξατε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Τρεις μόνο είναι. Οι άλλοι τέσσερις είναι, ο εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ, ο εκπρόσωπος του Δικηγορικού Συλλόγου, ο εκπρόσωπος του Πανεπιστημίου

Αθηνών και ο εκπρόσωπος του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Γιατί αλλάξατε τους προηγούμενους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα παρακαλέσω, κύριε Λοβέρδο, να μη διακόπτετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε συνάδελφε, μέμφεστε, λοιπόν, αυτό το υπηρεσιακό συμβούλιο που δεν έχει υπουργική πλειοψηφία! Έλεος!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Θα τα πούμε την άλλη εβδομάδα στην επερώτηση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Θα χαρώ να διασταυρώσουμε τα ξίφη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεύτερη είναι η με αριθμό 851/11-4-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετική με την ίδρυση Αγροτικού Μουσείου στο Κιλελέρ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Τσιόγκα έχει ως εξής:

«Ενεργήτα πέντε χρόνια από την εξέγερση των κολίγων της Θεσσαλίας στο ΚΙΛΕΛΕΡ δεν έχει ικανοποιηθεί το αίτημα της ομώνυμης Δημοτικής Αρχής για την Ίδρυση Αγροτικού Μουσείου, η οποία για το σκοπό αυτό έχει συστήσει ειδική επιτροπή από εκπροσώπους των αγροτών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, παρά το γεγονός ότι το κόστος ανέγερσης είναι ασήμαντο για τα μεγέθη του προϋπολογισμού του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και τις αλληπάλληλες υποσχέσεις των ελληνικών κυβερνήσεων.

Επειδή οι λόγοι ίδρυσης του Αγροτικού Μουσείου στο χώρο της θυσίας των κολίγων είναι αυτονόητοι και δεν περιορίζονται μόνο στην απόδοση τιμής στους νεκρούς αγωνιστές αλλά και στην ιστορική καταγραφή του αγροτικού κινήματος όπως επίσης και στη μελέτη και προβολή των σύγχρονων προβλημάτων της χώρας.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός να ανταποκριθεί στο αίτημα της Δημοτικής Αρχής του Κιλελέρ, των αγροτών της Θεσσαλίας και όλης της Ελλάδας και θα χρηματοδοτήσει την ίδρυση του Αγροτικού Μουσείου;»

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, περιποιεί τιμή πράγματι κάθε χρόνο να βρισκόμαστε στο χώρο του Κιλελέρ, γιατί εκεί, με την εξέγερση των κολίγων, δόθηκε μια διαφορετική νότα στο αγροτικό κίνημα και στους αγώνες του αγροτικού κινήματος.

Θέλω να πω ότι όλοι εμείς που ασχολούμαστε με τα αγροτικά, όποτε περνάμε από το Κιλελέρ, νιώθουμε ένα ρίγος συγκίνησης, διότι οι άνθρωποι εκεί σηματοδότησαν, αν θέλετε, τη μετέπειτα πορεία του αγροτικού κινήματος στη χώρα μας.

Βέβαια, και εμείς λέμε ότι πρέπει να γίνει και δρομολογούμε να γίνει εκεί ένα μουσείο, όπου θα υπάρχουν όλα εκείνα τα στοιχεία που θα δίνουν τη δυνατότητα στις νεότερες γενιές να διαπιστώνουν την προσπάθεια και τους αγώνες που έγιναν στο χώρο εκείνο και όπου θα είναι συγκεντρωμένα βιβλία και διάφορα ιστορικά δεδομένα, προκειμένου να μπορεί όποιος θέλει να προστρέξει εκεί για να βρει, επαναλαμβάνω, στοιχεία από τους αγώνες που έγιναν την εποχή εκείνη.

Δυστυχώς, κατά το σχεδιασμό του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης που έγινε από την προηγούμενη Κυβέρνηση, δεν υπήρξε κανένας προγραμματισμός για τη δημιουργία μουσείου στο Κιλελέρ.

Επίσης, πρέπει να πούμε ότι και στα ΟΠΑ που είναι τα ολοκληρωμένα προγράμματα ανάπτυξης του αγροτικού χώρου και στα «LEADER» δεν μπορεί να υπαχθεί η δημιουργία αυτού του μουσείου, διότι αυτά τα προγράμματα αναφέρονται κυρίως στη στήριξη και την ανάπτυξη δραστηριοτήτων σε ορεινές περιοχές. Μπορεί όμως άριστα να γίνει το μουσείο στο Κιλελέρ από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Αυτό, λοιπόν, που δεσμευόμαστε εμείς είναι να προχωρή-

σουμε τις μελέτες, να είμαστε έτοιμοι, έτσι ώστε ένα από τα πρώτα έργα που θα ενταχθούν στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης να είναι το αγροτικό μουσείο στο Κιλελέρ, έτσι ώστε να κατασκευαστεί το ταχύτερο δυνατόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ποιος θα το εντάξει, κύριε Υφυπουργέ, στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Είπατε ότι θα δρομολογήσετε. Αυτό το έργο έχει εξαγγελθεί από όλες τις κυβερνήσεις. Όμως, καμιά κυβέρνηση δεν έχει προχωρήσει. Έχουν δοθεί και έχουν κατασπαταληθεί δισεκατομμύρια και ένα τόσο σοβαρό αίτημα, όχι μόνο του Δήμου Κιλελέρ, αλλά και του αγροτικού κινήματος συνολικά δεν ικανοποιήθηκε.

Η ηρωική εξέγερση των κολίγων του Θεσσαλικού Κάμπου στο Κιλελέρ το 1910 είναι από τις λαμπρές σελίδες στην ιστορία του αγροτικού κινήματος στη χώρα μας. Η εξέγερση του Κιλελέρ πυροδότησε και ενέπνευσε και τις επόμενες εξεγέρσεις, όπως για παράδειγμα στα Τρίκαλα το 1925 για το μοίρασμα της γης στους κολίγους από τους τσιφλικάδες, σ' αυτούς, δηλαδή, που δουλεύουν τη γη.

Οι αστικές εφημερίδες της εποχής εκείνης κατηγορούσαν με μανία τους εξεγερμένους κολίγους, τους αποκαλούσαν αναρχικούς και τους καταλογίζαν την ευθύνη, γιατί βάζαν σε κίνδυνο την έννομη τάξη! Μάλιστα, στην εξέγερση των Τρικάλων το 1925 κατηγορούσαν και τα αστικά κόμματα, οι πρόγονοί σας, το ΚΚΕ ότι ήταν δάκτυλος του ΚΚΕ η εξέγερση! Οι πρόγονοι, λοιπόν, των σημερινών αστικών κομμάτων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας ήταν σφόδρα αντίθετοι στην εξέγερση των κολίγων τότε. Γιατί; Γιατί ήταν με τους τσιφλικάδες. Σήμερα πάνε όλοι στο Κιλελέρ και κάνουν μνημόσυνα για να τιμήσουν δήθεν τη μνήμη των Θεσσαλών κολίγων! Δεν θέλουν όμως σε καμιά περίπτωση να θίξουν τα συμφέροντα των σημερινών τσιφλικάδων. Και βέβαια με την πολιτική τους οδηγούν στο ξεκλήρισμα τη φτωχομεσαία αγροτιά, φτιάχνοντας νέους τσιφλικάδες και νέους κολίγους.

Εμείς προτείνουμε τη δημιουργία του μουσείου στο Κιλελέρ εδώ και αρκετά χρόνια. Το ξαναφέρνουμε στη Βουλή και βέβαια το κάνουμε, γιατί θέλουμε να τιμήσουμε τη μνήμη των εξεγερμένων κολίγων, να συγκεντρωθούν όλα τα στοιχεία της εξέγερσης που υπάρχουν σήμερα, να υπάρχει αίθουσα διαλέξεων, όπου θα συζητούνται σε συνέδρια και ημερίδες η ιστορία της εξέγερσης, η πορεία του αγροτικού κινήματος της χώρας μας, αλλά και οι διεκδικήσεις της αγροτιάς. Θα έλεγα όχι μόνο η ιστορία του Κιλελέρ, αλλά και του άλλου λαϊκού κινήματος στη χώρα μας.

Θέλουμε να μας απαντήσετε τι θα κάνετε συγκεκριμένα. Όχι γενικά δρομολογούμε. Το γενικά δρομολογούμε το ακούμε τώρα από το 1974, από τότε που έπεσε η χούντα. Όσες κυβερνήσεις πέρασαν έλεγαν ότι δρομολογούμε. Θα γίνει ή δε θα γίνει το μουσείο στο Κιλελέρ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Αν σήμερα ήταν οι αγρότες εδώ και μας άκουγαν, αν ήταν ειδικά νέοι αγρότες θα διαπίστωναν ότι μ' αυτά που ακούγονται εδώ για κολίγους και τσιφλικάδες είμαστε εκτός τόπου και χρόνου, ότι δεν έχουμε επαφή στο ελληνικό Κοινοβούλιο με τη σύγχρονη πραγματικότητα. Δεν ξέρουμε πού βρισκόμαστε και πού πρέπει να πάει η ελληνική γεωργία. Δεν ξέρουμε ότι έχουμε σοβαρά προβλήματα και ότι αυτά τα προβλήματα με εκφράσεις «τσιφλικάδες, κολίγοι» δεν λύνονται. Λύνονται με πολιτικές, με στρατηγικές, με σοβαρή δουλειά, λύνονται με το να έχεις τη δύναμη να κοιτάξεις κατάματα τα προβλήματα και να δίνεις μάχες για την επίλυσή τους.

Θέλω να πω ότι πολλά έχουν περάσει από τότε που έγινε η εξέγερση των κολίγων και βέβαια κανένα κόμμα και καμιά παράταξη δεν έχει το δικαίωμα να παίρνει εργολαβία τους αγώνες των ανθρώπων αυτών. Και να σβήνει με τη γομολάστιχα του χρόνου τις προσπάθειες και τους αγώνες που έχουν δώσει τόσοι και τόσοι έτσι ώστε να προχωρήσει το αγροτικό κίνημα, να προοδεύσει ο αγροτικός κόσμος να κάνει η χώρα βήματα

μπροστά.

Θέλω να σας πω επίσης απαντώντας στο ερώτημά σας ότι έχετε δίκιο. Μπορεί κάποιοι να έδωσαν υποσχέσεις και να μη τις υλοποίησαν. Μπορεί κάποιοι να είπαν θα κάνουμε μουσείο και να μη το έκαναν. Εμείς όμως είμαστε σαφείς και λέμε ξεκάθαρα στην ερώτησή σας ποιος θα το εντάξει, ότι εμείς θα το εντάξουμε. Προχωρούμε τη μελέτη έτσι ώστε να είμαστε σίγουροι και δεσμευόμαστε και απέναντί σας και απέναντι στο ελληνικό Κοινοβούλιο, ότι θα προχωρήσουμε, θα κάνουμε το μουσείο διότι το θεωρούμε ότι αποτελεί μια σύγχρονη ιστορική αναγκαιότητα.

Τιμή, λοιπόν, στους κολίγους που εξεγέρθηκαν στο Κιλελέρ, τιμή σε όσους αγωνίστηκαν όλα αυτά τα χρόνια για να προχωρήσει η ελληνική γεωργία. Και βέβαια τιμή δεν είναι να πηγαίνουμε μια φορά το χρόνο, να σηκώνουμε σημαίες, να φωνάζουμε, να προπηλακίζουμε, να δημιουργούμε καταστάσεις στο Κιλελέρ αλλά να προχωρούμε, όπως και εσείς λέτε και συμφωνούμε σ' αυτό, στη δημιουργία του μουσείου εκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα συζητηθεί τώρα η τρίτη επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου η με αριθμό 854/11.4.2005 της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη -Αικατερινάρη, προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι φορείς διαχείρισης των Εθνικών Πάρκων Ζακύνθου και Δαδιάς.

Η ερώτηση της κυρίας συναδέλφου έχει ως εξής:

«Επανελημμένα με ερωτήσεις μας έχουμε εκθέσει τα προβλήματα οργάνωσης, λειτουργίας και χρηματοδότησης των φορέων διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών. Επανερχόμαστε σήμερα για τους φορείς δυο εθνικών πάρκων: Ζακύνθου και Δαδιάς-Λευκίμης-Σουφλίου, των οποίων τα προβλήματα αντί να επιλύονται επιδεινώνονται με ενδεχόμενο μια ακόμη καταδίκη από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Συγκεκριμένα, για το εθνικό πάρκο Ζακύνθου όπως και ο επιθεωρητής της Δημόσιας Διοίκησης επισημαίνει, απαιτείται να γίνει άμεσα η εκταμίευση του «περίφημου» ποσού των 90.000 ευρώ, η έκδοση κανονισμού διοίκησης και λειτουργίας του πάρκου, η οριστική συγκρότηση του διοικητικού συμβουλίου και οι ενέργειες για την παράταση της χρηματοδότησης από το πρόγραμμα «Life». Όσον αφορά το πάρκο Δαδιάς μόλις στο τέλος Ιανουαρίου εγκρίθηκε τελικά ο αναγκαίος κανονισμός λειτουργίας του φορέα διαχείρισης, προκειμένου να ξεκινήσει και η εκταμίευση των εγκεκριμένων πόρων και μ' αυτό η λειτουργία του φορέα. Με επιστολή όμως του ΥΠΕΧΩΔΕ ζητήθηκε από το ΔΣ του φορέα να μη ληφθεί καμιά απόφαση σχετικά με την υλοποίηση της εγκεκριμένης από το πρόγραμμα «Interreg» πρότασης παγώνοντας έτσι κάθε διαδικασία εκταμίευσης πόρων και λειτουργίας του φορέα. Και να σημειωθεί ότι στο συνολικό εγκεκριμένο ποσό 300.000 ευρώ η απορρόφηση των κονδυλίων από το μέτρο 8.1 «Περιβάλλον» είναι μόλις 9% ενώ από την πρωτοβουλία «Interreg Ελλάδα-Βουλγαρίας» οι εγκεκριμένοι πόροι που πρέπει να εκταμιευθούν ανέρχονται στο ποσό των 708.000 ευρώ.

Μετά από αυτά ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Πότε τελικά θα επιλυθούν τα χρονίζοντα προβλήματα του εθνικού πάρκου Ζακύνθου για να μην υπάρξει και δεύτερη καταδίκη;

Για τους λόγους ζητήθηκε να σταματήσει η υλοποίηση του προγράμματος στο εθνικό πάρκο Δαδιάς και πώς θα διασφαλιστεί η εφαρμογή της πρότασης «Interreg» ώστε να εκταμιευθούν τελικά οι εγκεκριμένοι πόροι και να λειτουργήσει τελικά ο φορέας;

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ο χαρακτηρισμός του θαλάσσιου πάρκου της Ζακύνθου ως εθνικό πάρκο από το 1999 και η λειτουργία του φορέα διαχείρισης του πάρκου από τον Ιούλιο του 2000 είναι αποτέλεσμα των εθνικών κοινοτικών και διεθνών υποχρεώσεων μας και ειδικότερα της ανάγκης προστασίας του βιοτόπου της θαλάσσιας χελώνας «καρέτα-καρέ-

τα» στο Λαγκαδά Ζακύνθου.

Ως συνέπεια της ανεπαρκούς λειτουργίας του φορέα διαχείρισης του πάρκου λόγω οικονομικών κυρίως προβλημάτων τον τελευταίο χρόνο και λόγω της μη αποτελεσματικής τήρησης της νομοθεσίας από τις τοπικές αρχές, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει αποστείλει αιτιολογημένη γνώμη προκειμένου να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο των εθνικών και κοινοτικών υποχρεώσεων της χώρας μας, η στήριξη και λειτουργία του πάρκου, το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει προβεί στις παρακάτω ενέργειες.

Έχουν υπογραφεί όλοι οι κανονισμοί λειτουργίας του πάρκου. Ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ όρισε το νέο πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου καθώς και τους εκπροσώπους του ΥΠΕΧΩΔΕ στο διοικητικό συμβούλιο του πάρκου. Εκταμιεύτηκαν από το ΥΠΕΧΩΔΕ 90.000 ευρώ και ακολουθεί ο προγραμματισμός των λοιπών υποχρεώσεων του φορέα διαχείρισης του πάρκου, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η βιωσιμότητά του. Η επιχορήγηση των 90.000 ευρώ ουσιαστικά ανοίγει το δρόμο και στην εκταμίευση του εγκεκριμένου από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ» ποσού 1.614.367 ευρώ με τελικό δικαιούχο το φορέα διαχείρισης του πάρκου. Για τον έλεγχο της τήρησης της ισχύουσας νομοθεσίας από τις αρμόδιες τοπικές αρχές κινείται διαδικασία ελέγχου από την ειδική υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Σε ό,τι αφορά τη Δαδιά η αναφερόμενη στην ερώτησή σας, αγαπητή κυρία συνάδελφε, επιστολή του ΥΠΕΧΩΔΕ προς το φορέα διαχείρισης του εθνικού πάρκου Δαδιάς σε καμία περίπτωση δεν αποσκοπούσε στο πάγωμα της διαδικασίας υλοποίησης του συγκεκριμένου προγράμματος. Απλώς, επειδή υπάρχει μία μεταβατική περίοδος, αυτή που διανύουμε τώρα, έως ότου αναλάβει πλήρως τα καθήκοντά του ο νέος φορέας διαχείρισης, αυτό το οποίο ζητούσε η αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ από το πάρκο Δαδιάς είναι να μην προβούν σε μακροπρόθεσμες δεσμεύσεις μέσω συγκεκριμένων πράξεων. Επαναλαμβάνω ότι σκοπός της επιστολής του ΥΠΕΧΩΔΕ προς το φορέα διαχείρισης της Δαδιάς ήταν απλώς ότι δεν θα πρέπει να δεσμεύει με αποφάσεις του το πάρκο ενόψει της αλλαγής του διοικητικού συμβουλίου, το οποίο θα γίνει τις αμέσως επόμενες μέρες.

Στη δευτερολογία μου θα σας δώσω ακριβή στοιχεία για την οικονομική στήριξη των δύο προστατευόμενων περιοχών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει η κ. Ξηροτύρη για δύο λεπτά.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κύριε πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, και πριν από ένα χρόνο, ίσως και περισσότερο, όταν αναλάβατε τα καθήκοντά σας, πάλι τις ίδιες ερωτήσεις σας είχα κάνει και περίπου βρισκόμαστε στην ίδια φάση. Δηλαδή, στις αρχές Αυγούστου με το ν. 3260 είχαν καταργηθεί αυτοδικαίως όλα τα διοικητικά συμβούλια και μεταξύ αυτών και τα διοικητικά συμβούλια των φορέων διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών. Αυτά είδαμε και πάθαμε να συσταθούν από την προηγούμενη κυβέρνηση. Τεράστιες οι καθυστερήσεις, με την απειλή προστίμων κλπ. Ήλθατε εσείς και ακόμα και για το πάρκο της Δαδιάς και για το πάρκο της Ζακύνθου μου λέτε ότι δεν έχουν οριστικοποιηθεί τα διοικητικά συμβούλια. Ε, πού θα πάνε, κύριε Υπουργέ, οι προστατευόμενες περιοχές;

Εμάς δεν μας ενδιαφέρουν οι αντιθέσεις που μπορεί να έχετε με τα διοικητικά συμβούλια. Δεν σας αρέσουν εκείνα; Φτιάξτε αμέσως τα νέα διοικητικά συμβούλια. Τώρα τι μου απαντάτε; Για το πάρκο Ζακύνθου λέτε ότι έχετε ορίσει από πλευράς ΥΠΕΧΩΔΕ. Όμως βλέπω ότι δεν έχει οριστικοποιηθεί το διοικητικό συμβούλιο. Μου απαντάτε ότι τώρα εκταμιεύτηκαν τα 90.000 ευρώ, όταν στην ερώτησή μου πριν ένα χρόνο είχατε υποσχεθεί σ' εμένα, κύριε Υπουργέ, και στους ενδιαφερόμενους ότι αυτό το θέμα των φορολογικών και ασφαλιστικών εισφορών θα έχει λήξει. Φτάνουμε τώρα να έχουμε την απειλή μιας δεύτερης καταδίκης, γιατί αυτά τα οποία μας είπε η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν τηρούνται –τα λέει και ο Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης– και ακόμα η ιστορία στο πάρκο της Ζακύνθου δεν έχει λήξει.

Φοβάμαι ότι έχουμε καθυστερήσει πάρα πολύ. Φοβάμαι ότι,

μέχρι να οριστικοποιηθεί το συμβούλιο, θα αργήσουμε ακόμη και θα χάσουμε την οποιαδήποτε προθεσμία –τη δέμηνη την έχουμε χάσει– και δεν ξέρω πώς αλλιώς θα μπορείτε να έχετε μία πίστωση χρόνου από την Ευρωπαϊκή Ένωση για μία άλλη καταδίκη. Βέβαια, πίστωση χρόνου για την προστασία της ωτοκίας κλπ. στο θαλάσσιο πάρκο νομίζω δεν μπορεί να δώσει η φύση. Εν πάση περιπτώσει, νομίζω ότι τα πράγματα είναι δύσκολα και κάποιες λογικές απαξίωσης του φορέα ή ενδεχομένως αναφοράς σε προηγούμενη κακοδιαχείριση του διοικητικού συμβουλίου δεν οδηγούν πουθενά.

Από το 2003 ο φορέας είναι εγκαταλελειμμένος οικονομικά. Και διοικητικά από τον Αύγουστο του 2004. Έτσι είναι τα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά τη Δαδιά κάνατε κάποιες προσπάθειες και είχαμε πει ότι είναι θετικά. Ξεκινήσατε, ορίσατε τον κανονισμό κλπ. –εμείς γκρινιάζουμε– με καθυστερήσεις. Τώρα, δηλαδή, γιατί να καθυστερήσουν κι άλλο; Ποια ανασφάλεια υπάρχει;

Πρέπει να οργανωθούν. Το Πρόγραμμα «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ» δεν πάει καλά. Έχει 9% απορρόφηση. Όλοι οι φορείς διαχείρισης, οι υπόλοιποι είκοσι επτά –δεν μου φτάνει ο χρόνος βέβαια να αναφερθώ– αναμένουν τα διοικητικά συμβούλια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Αναμένουν τους κανονισμούς για να κάνουν απορροφήσεις από το Πρόγραμμα «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ» και από το Πρόγραμμα «INTERREG Ελλάδα – Βουλγαρία». Πώς θα γίνουν αυτά τα πράγματα; Και η προστασία δεν υπάρχει και η εκταμίευση πόρων –που υπάρχει ανάγκη να κάνετε αφού δεν έχετε πόρους από κάπου αλλού– δεν μπορεί να γίνει. Χρειάζεται πολύ μεγαλύτερη εγρήγορση και αποτελεσματικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ετέθησαν πάρα πολλά θέματα. Θα προσπαθήσω να απαντήσω σε όλα.

Δεν καταργήθηκαν με νόμο τον περασμένο Αύγουστο, κυρία συνάδελφε, τα διοικητικά συμβούλια. Ο νόμος Παυλόπουλου –αν μου επιτρέπεται η έκφραση– ορίζει ότι τα διοικητικά συμβούλια μπορούν να παραμείνουν. Και παραμένουν τα διοικητικά συμβούλια. Εάν κάποιος πρόεδρος δεν συγκαλεί διοικητικό συμβούλιο, κάνει πολύ μεγάλο λάθος. Και η ευθύνη είναι αποκλειστικά δική του.

Εννέα τοις εκατό (9%) δεν είναι η απορρόφηση του Επιχειρησιακού Προγράμματος «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ». Η απορρόφηση του Επιχειρησιακού Προγράμματος είναι 22% με 23%. Δεν μας ικανοποιεί ασφαλώς το ποσοστό, αλλά δεν είναι 9%.

Τα υπόλοιπα μέλη του ΔΣ, όπως γνωρίζετε, δεν ορίζονται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ –αναφέρομαι στο φορέα διαχείρισης της Ζακύνθου– αλλά, σύμφωνα με τη σχετική κοινή υπουργική απόφαση, από συγκεκριμένους φορείς. Τοπική Αυτοδιοίκηση, περιβαλλοντικές οργανώσεις κ.ο.κ.. Έχει κινηθεί αυτή η διαδικασία για να ορισθούν και τα νέα μέλη στο φορέα διαχείρισης.

Σε ό,τι αφορά το πάρκο Ζακύνθου επιτρέψτε μου να πω ότι από τη στιγμή που ο φορέας εισπράττει τις 90.000 ευρώ, ποσό για το οποίο υπάρχει απόφαση από 26.10.2004, υπάρχει εγκεκριμένο έργο με τίτλο «Οργάνωση της Προστασίας και Διαχείρισης του Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου Ζακύνθου» με φορέα υλοποίησης το φορέα της Ζακύνθου και προϋπολογισμό 1.614.467 ευρώ, που αφορά τα εξής υποέργα:

Αποκατάσταση υφιστάμενου κτηρίου και διαμόρφωσή του ως κέντρο ενημέρωσης και γραφείων του φορέα διαχείρισης προϋπολογισμού 820.000 ευρώ. Πρόγραμμα φύλαξης ευαίσθητων περιοχών προϋπολογισμού 440.00 ευρώ. Προμήθεια σκαφών

προϋπολογισμού 28.000 ευρώ. Έργα σήμανσης και οριοθέτησης των ζωνών προστασίας του πάρκου προϋπολογισμού 32.000 ευρώ. Και βεβαίως, η χρηματοδότηση της λειτουργίας του πάρκου με το ποσό των 293.000 ευρώ.

Επίσης, για το πάρκο Δαδιάς επιγραμματικά αναφέρω ότι υπάρχει εγκεκριμένο έργο προϋπολογισμού 326.000 ευρώ. Ο φορέας ζήτησε από το ΥΠΕΧΩΔΕ στις 7 Μαρτίου την καταβολή πρώτης δόσης ύψους 64.000 ευρώ και το ΥΠΕΧΩΔΕ έδωσε αυθημερόν την έγκριση για την εκταμίευση του παραπάνω ποσού.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υφυπουργέ.

Επανερχόμαστε στις επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου.

Η τρίτη η με αριθμό 853/11.4.2005 του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κουβέλη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη διαμόρφωση διοικητικού και διαχειριστικού πλαισίου για τα κληροδοτήματα, διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση της πρώτης επίκαιρης ερώτησης δεύτερου κύκλου με αριθμό 840/11.4.2005 του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ανδρέα Λοβέρδου προς την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τον Εθνικό Διάλογο για την Παιδεία κλπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Λοβέρδου έχει ως εξής:

«Ο κύριος Πρωθυπουργός στην ομιλία του στη Βουλή των Ελλήνων για την «πορεία της Παιδείας...» -την 8η Νοεμβρίου 2004- εξήγγειλε πως σε ό,τι αφορά τα θέματα του εθνικού διαλόγου για την Παιδεία θα επιχειρήσει, δι' ημών προφανώς, την άμεση διασύνδεση της Διарκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής με το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας.

Ως είναι γνωστό, ούτε αυτή η πρωθυπουργική εξαγγελία πραγματοποιήθηκε.

Επειδή, ωστόσο, πλησιάζει η ημερομηνία της σύγκλησης του Συμβουλίου Υπουργών Παιδείας των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αντικείμενο την εξειδίκευση των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί στο αντίστοιχο Συμβούλιο της Μπολόνια και επειδή ακόμα, διά του κυρίου Πρωθυπουργού, η Κυβέρνησή σας έχει δεσμευτεί να προετοιμαστεί και να ενημερώσει τον ελληνικό λαό, καθώς και τη Βουλή των Ελλήνων, ως προς τις θέσεις που θα υποστηρίξει στο ανωτέρω Συμβούλιο για μείζονα θέματα εκπαιδευτικής πολιτικής, ερωτάσθε, κυρία Υπουργέ, τα εξής:

Α) Σε ποιες θέσεις καταλήγει η Κυβέρνηση για τα πέντε μείζονα θέματα, που ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός εξήγγειλε πως θα τεθούν σε συζήτηση στη Βουλή πριν διατυπωθούν στο Συμβούλιο Υπουργών Παιδείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πάντως πριν το Μάιο του 2005, κατά τη ρητή πρωθυπουργική αναφορά; Συγκεκριμένα, ποιότητα εκπαίδευσης-αξιολόγηση, δύο κύκλοι σπουδών με έναρξη το 2005, εφαρμογή του ευρωπαϊκού συστήματος μεταφοράς ακαδημαϊκών μονάδων, πανεπιστημιακή κινητικότητα, διευρωπαϊκά-διαπανεπιστημιακά προγράμματα σπουδών.

Β) Γιατί η Κυβέρνηση υποβαθμίζει τη Βουλή των Ελλήνων, παρά τις περί του αντιθέτου εξαγγελίες της, για ένα ζήτημα που αφορά σχεδόν το σύνολο του ελληνικού λαού»;

Ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Ταλιαδούρος έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, το Μάιο θα γίνει στο Μπέργκεν της Νορβηγίας η συνάντηση των Υπουργών Παιδείας των χωρών που έχουν υπογράψει τη Διακήρυξη της Μπολόνια -είναι σαράντα τρεις οι χώρες- και όχι του Συμβουλίου των Υπουργών Παιδείας των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, ως γνωστόν, οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ υπέγραψαν το 1999 και επαναβεβαίωσαν το 2001 και το 2003 τη Διακήρυξη της Μπολόνια, από την οποία έχουν αναληφθεί για τη χώρα μας σημαντικές δεσμεύσεις με χρονικό ορίζοντα το φετινό Μάιο.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προκάλεσε εθνικό διά-

λογο για την παιδεία, ο οποίος έχει ξεκινήσει εδώ και δύο μήνες μέσω του ΕΣΥΠ, ενός οργάνου που είχε δημιουργηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση, την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αλλά ουδέποτε λειτουργήσε.

Η Κυβέρνηση προώθησε και προωθεί, με βάση τα πορίσματα αυτού του διαλόγου για την παιδεία, συγκεκριμένες νομοθετικές ρυθμίσεις, σεβόμενη τις διεθνείς υποχρεώσεις.

Ειδικότερα: Πρώτον, προωθείται σύστημα διασφάλισης της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση. Το σύστημα αυτό συζητήθηκε σε έκταση σε κοινή συνεδρίαση του ΣΑΠΕ και του ΣΑΤΕ, των δύο τμημάτων του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, καθώς και της ολομέλειας του ΕΣΥΠ. Αυτές οι προτάσεις μόλις μορφοποιηθούν -είχαν μία ευρεία συναίνεση στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας- θα έρθουν στη Βουλή και πρώτα, βεβαίως, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Δεύτερον, προωθείται το σχέδιο νόμου, που αφορά στη διάβιου μάθηση. Η διαδικασία που επελέγη, είναι μία διαδικασία ανοιχτού διαλόγου. Εστάλη στις 13 Ιανουαρίου στους υπεύθυνους των κομμάτων επιστολή, για να διατυπωθούν οι απόψεις, καθώς και στους κοινωνικούς εταίρους, στα επιμελητήρια, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Οι κοινωνικοί εταίροι όλοι (ΓΣΕΕ, ΣΕΒ, ΑΔΕΔΥ) σε συνεδρίαση που κάναμε ειδικά γι' αυτό στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, διατύπωσαν τις απόψεις τους, πολλές εκ των οποίων ενσωματώθηκαν στο υπό κατάρτιση σχέδιο νόμου.

Το ΠΑΣΟΚ, κύριε συνάδελφε, δεν απάντησε επ' αυτού.

Τρίτον, σε ό,τι αφορά τα θέματα των δύο κύκλων σπουδών, θα ήθελα να πω ότι η δομή των δύο κύκλων σπουδών υπάρχει ήδη στην Ελλάδα. Υπάρχουν τα προπτυχιακά και τα μεταπτυχιακά και δεν χρειάζεται να θεσπίσουμε τίποτε άλλο.

Σε ό,τι αφορά τη μεταφορά ακαδημαϊκών μονάδων, πολλά πανεπιστήμια ήδη έχουν αποδεχθεί τη μεταφορά αυτή στο πλαίσιο του Προγράμματος «ERASMUS-SOCRATES» και μελετάται περαιτέρω η αποτίμηση των μαθημάτων σε μονάδες.

Σε ό,τι αφορά την πανεπιστημιακή κινητικότητα, συζητήσαμε και θεσμοθετήθηκε ήδη το νέο όργανο, το ΔΟΑΤΑΠ, με την ευρεία συναίνεση όλων των κομμάτων και μέσω ενός εκτεταμένου διαλόγου, ο οποίος διήρκεσε τέσσερις μήνες. Σε αυτόν το διάλογο συμμετείχαν όλα τα κόμματα, η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, οι κοινωνικοί εταίροι και οι επαγγελματικοί φορείς.

Το Υπουργείο Παιδείας ήδη από πέρυσι έφερε στη Βουλή και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων τα διαπανεπιστημιακά μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών και μάλιστα με διδασκαλία σε άλλες γλώσσες.

Συνεπώς η Κυβέρνηση ουδέποτε υποβάθμισε τη Βουλή. Αντιθέτως, είναι έτοιμη όχι μόνο να ανταποκριθεί σε κάθε πρόσκληση της αρμόδιας κοινοβουλευτικής επιτροπής για να ενημερώσει λεπτομερώς, αλλά και να συζητήσει και για όποιο άλλο θέμα, πέραν αυτών που θίγονται στην επίκαιρη ερώτηση, με την επιτροπή.

Προτίθεται, μάλιστα, τώρα που ο εθνικός διάλογος ξεκίνησε -ήδη έχουν περάσει δύο μήνες, τα πρώτα θέματα (αξιολόγηση, διάβιου μάθηση) έχουν συζητηθεί- να φέρει τα θέματα με δική της πρωτοβουλία στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Άλλωστε, όπως είναι γνωστό, η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, συγκαλείται και με πρωτοβουλία του ίδιου του κοινοβουλευτικού οργάνου.

Συνεπώς και με δική σας πρωτοβουλία, των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που συμμετέχουν στην επιτροπή, εάν ζητηθεί, μπορεί να συγκληθεί οποιαδήποτε στιγμή η αρμόδια επιτροπή για οποιοδήποτε θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Λοβέρδο, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ : Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ο λαός, η λαϊκή κυριαρχία έχει εκφραστεί υπέρ υμών και συνεπώς θα πραγματοποιήσετε το πρόγραμμά σας.

Όμως, όπως στην Αίθουσα αυτή και ο Πρωθυπουργός και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στις 8 Νοεμβρίου ανέφεραν, η παιδεία, η εκπαίδευση απαιτεί θεσμούς μέτρα και μεταρρυθμίσεις με αντοχή σε βάθος χρόνου. Μέτρα που επει-

δή θα έχουν τη συναίνεση όταν καταρτίζονται, θα αντέξουν στο χρόνο και θα αντέξουν τις υπουργικές και τις κυβερνητικές μεταβολές. Αυτά είναι λόγια του κ. Καραμανλή και του κ. Παπανδρέου. Η συναίνεση είναι προϋπόθεση εφαρμογής των νόμων εν προκειμένω, δεν είναι ευχολόγιο. Αυτό δέχθηκαν οι δύο πολιτικοί Αρχηγοί. Και ο Πρωθυπουργός στην Αίθουσα αυτή δεσμεύτηκε ότι μέχρι το Μάιο –συνυπολογίσατε τις διακοπές του Πάσχα και το κλείσιμο της Βουλής– μέχρι τις ημέρες που μιλάμε, θα είχε φέρει στη Βουλή τις σκέψεις της η Κυβέρνηση για πέντε μείζονα θέματα ως προς τα οποία είναι δεσμευμένη ότι θα έχει θέσεις που θα έχουν δοκιμαστεί στον εθνικό διάλογο και στη Βουλή των Ελλήνων για να παρουσιαστούν στο Μπέργκεν της Νορβηγίας. Αυτές είναι φράσεις, λόγια, σκέψεις, απόψεις του κυρίου Πρωθυπουργού εδώ. Ο καιρός πέρασε, όμως, κύριε Υφυπουργέ και τίποτε απ' όλα αυτά που είπατε δεν έγινε. Υποσχέθηκε μάλιστα ο κύριος Πρωθυπουργός ένα ειδικό μέτρο, που ακούστηκε καλά, αλλά ως φαίνεται, ειπώθηκε απλώς για να ακουστεί καλά. Υποσχέθηκε ότι θα διασυνδεθεί το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας με τη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Δεν έγινε τίποτε. Και μάλιστα, μπορώ να σας πω με άνεση ότι επειδή η Διαρκής Επιτροπή, ένα μήνα που είμαι σ' αυτή, συνεκλήθη σήμερα για να εγκρίνει διορισμό προέδρου οργανισμού, δεν συζητάει, είναι μια ακυρωμένη επιτροπή από το Υπουργείο Παιδείας αλλά και από το Υπουργείο Πολιτισμού, όταν ο Πρωθυπουργός δήλωνε τα αντίθετα.

Τελειώνω και ευχαριστώ για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε. Επειδή ο λαός αποστασιοποιείται από τη Νέα Δημοκρατία, είναι φανερό ότι πέραν του κομματισμού πρέπει να κάνετε και κάτι ουσιαστικό πριν φύγετε και σεις. Και εν προκειμένω υπάρχουν πέντε θέματα, τα αναφέρατε, ως προς τα οποία είτε ο διάλογος διεξήχθη με τρόπο προσχηματικό –κατέληξε ο διάλογος, είπε η κυρία Υπουργός για την ποιότητα στην εκπαίδευση, στην αξιολόγηση– όταν απλώς ακούστηκαν οι σκέψεις των παρευρισκόμενων εκεί φορέων, που είναι ελάχιστοι, και των κομμάτων, που είναι μόνο το ΠΑΣΟΚ. Δεν κατέληξε πουθενά ο διάλογος. Θέλετε απλώς να νομιμοποιήσετε τις απόψεις σας με ένα πέρασμα από εκεί;

Για τη διά βίου εκπαίδευση, στείλατε ένα προσχέδιο νόμου, σας είπαμε και εμείς τη γνώμη μας, κακώς λέτε ότι δεν σας την είπαμε, και ήταν αρνητική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ : Τι δεχθήκατε από αυτά;

Πέρασε το διάλογο λέει η κυρία Υπουργός. Είναι διάλογος αυτός; Χάνεται μια ευκαιρία. Είμαστε οι μόνοι από την πολιτική, που είμαστε παρόντες στον εθνικό διάλογο και στο ΕΣΥΠ. Δεν το θέλετε; Θέλετε να μας εγκλωβίσετε; Μας λέτε ότι θέλετε να φύγουμε από εκεί; Εμείς σας νομιμοποιούμε. Ουδείς άλλος είναι εκεί.

Αν αυτό είναι μια αλήθεια –που είναι– κάντε κάτι, οι μέρες και οι εβδομάδες περνούν, για να διεκδικήσετε με αξιώσεις τη συναίνεση. Συναίνεση είναι η αποδοχή σε κοινές πολιτικές. Συναίνεση δεν είναι να μη σας λέμε τα λάθη σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων) : Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ δεν θα μείνω σε αοριστολογίες και γενικόλογες. Θα είμαι συγκεκριμένος. Επί των πέντε θεμάτων, είπα και πριν ότι τα δύο ήδη θεσμοθετήθηκαν.

Σε ό,τι αφορά την κινητικότητα θεσμοθετήθηκε το ΔΟΑΤΑΠ με ευρύτατο διάλογο. Σε ό,τι αφορά τα διαπανεπιστημιακά ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ : Το Νοέμβριο ο Πρωθυπουργός τα είπε αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Λοβέρδο, παρακαλώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων) : Κύριε συνάδελφε, επειδή δεν είχατε μέχρι σήμερα ασχοληθεί με θέματα παιδείας, αντιλαμβάνομαι ότι δεν γνωρίζετε ορισμένα πράγματα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ : Μην το λέτε αυτό. Στις 8 Νοεμβρίου...

ου...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων) : Επιτρέψτε μου. Εάν διαβάζατε προσεκτικότερα την ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού, θα βλέπατε ότι για το πέμπτο θέμα, τα διαπανεπιστημιακά προγράμματα, αναγράφει ότι ήδη θεσμοθετήθηκαν. Έχουμε τα Πρακτικά της Βουλής, παρακαλώ να το δείτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ : Βεβαίως...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων) : Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Λοβέρδο, σας παρακαλώ, εσείς ακουστήκατε με προσοχή.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεύτερον, σε ό,τι αφορά το ΔΟΑΤΑΠ, το ΔΟΑΤΑΠ ψηφίστηκε το Μάρτιο με εκτεταμένο διάλογο, όπως είπα, τεσσάρων μηνών, με τη συμμετοχή όλων των κομμάτων.

Σε ό,τι αφορά τα άλλα δύο θέματα, τη διά βίου εκπαίδευση και την αξιολόγηση, είπα ότι η διαδικασία στο διάλογο στο ΕΣΥΠ, έναν οργανισμό τον οποίο θεσμοθετήσατε εσείς αλλά ουδέποτε το εφαρμόσατε και το εφαρμόσαμε εμείς...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ουδέποτε...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): ...γιατί θέλουμε διάλογο. Και εσείς ως Κυβέρνηση δεν δείξατε δείγματα διαλόγου και συναίνεσης στην παιδεία, ενώ εμείς τα δείχνουμε έμπρακτα. Ολοκλήρωσε το ΕΣΥΠ τη συζήτηση επί του θέματος της αξιολόγησης και θα έρθει, το είπα στην πρωτολογία μου, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για περαιτέρω συζήτηση. Και βεβαίως εννών ότι θα έρθει πριν από τις 19 Μαΐου που είναι η συνεδρίαση των ΠΕΔΚΕ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μία εβδομάδα μένει μόνο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τρίτον, σε ό,τι αφορά την διά βίου εκπαίδευση, την διά βίου μάθηση και το νομοσχέδιο αυτό έκανε τον κύκλο ενός εκτενέστατου διαλόγου...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κανένα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας δείξω τη συζήτηση που έγινε στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Για πρώτη φορά πήγε Υπουργός Παιδείας στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και συζητήθηκε με τους κοινωνικούς εταίρους...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν μας θέλετε στον εθνικό διάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μας οδηγείτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν ακούγεστε, κύριε συνάδελφε, και δεν γράφονται στα Πρακτικά αυτά που λέτε. Ε, δεν έχει κανένα νόημα να τα λέτε τότε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν με ενδιαφέρει αν γράφονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Να τα πείτε κατ' ιδίαν μετά.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, ολοκληρώστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για πρώτη φορά Υπουργός Παιδείας πήγε στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, συζήτησε μία ολόκληρη ημέρα με όλους τους εταίρους, κάναμε εκτεταμένες συνεδριάσεις με έναν-έναν, με την ΓΣΕΕ, με την ΑΔΕΔΥ, με το ΣΕΒ με όλους τους φορείς. Είναι όλοι απολύτως σύμφωνοι με το σχέδιο νόμου. Βεβαίως το ΠΑΣΟΚ λέει, αρνούμαι γενικά και αόριστα. Εάν αυτό πρέπει να το συμπεριλάβουμε στις ρυθμίσεις μας, είναι άλλο θέμα. Και αυτό το νομοσχέδιο θα το φέρουμε προ της 19ης Μαΐου για συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων στη Βουλή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα έρθει για συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, το επαναλαμβάνω για πέμπτη φορά, και στη συνέχεια θα έρθει στη Βουλή.

Εμείς κάνουμε διάλογο. Εσείς τον αρνηθήκατε ως Κυβέρνηση. Τον αρνείστε σήμερα διά του τρόπου που θέτετε τα ερωτή-

ματα. Εμείς θέλουμε να μείνουν όλοι στο διάλογο, να συμμετέχουν όλοι στο διάλογο, απλώς με όλα τα επιχειρήματα και όλες τις απόψεις.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ, κύριε Λοβέρδο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Και αυτό κάνουμε, κάτι το οποίο δεν έγινε στο παρελθόν, γι' αυτό είχαμε μεταρρυθμίσεις επί μεταρρυθμί-

σεων.

Εμείς θέλουμε τη συναίνεση, τη συνέχεια, τη σταθερότητα και θέλουμε επιτέλους η παιδεία στον τόπο μας να έχει τη θέση που της αξίζει, κάτι που εσείς επί τόσα χρόνια δεν το πετύχατε και την οδηγήσατε εκεί που είναι σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Εναρμόνιση της Ελληνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2003 περί επιβολής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Εναρμόνιση της Ελληνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2003 περί επιβολής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο, σε μόνο συζήτηση και έχει ως εξής:

«Εναρμόνιση της Ελληνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2003 περί επιβολής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Άρθρο 1

Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς την Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2003 περί επιβολής ειδικού φόρου κατανάλωσης

Στο ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α') «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις και συμπληρώσεις:

1. Το άρθρο 53 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 53

Επιβολή του φόρου

Επιβάλλεται Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) στα ενεργειακά προϊόντα, στην ηλεκτρική ενέργεια, στην αλκοόλη, στα αλκοολούχα ποτά και στα βιομηχανοποιημένα καπνά και καθορίζονται τα περί παραγωγής, μεταποίησης, κατοχής, κυκλοφορίας και ελέγχου των προϊόντων αυτών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντα Κώδικα.»

2. Το άρθρο 72 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ – ΑΛΚΟΟΛΗ – ΑΛΚΟΟΛΟΥΧΑ ΠΟΤΑ – ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΚΑΠΝΑ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Άρθρο 72

Πεδίο εφαρμογής

1. Ως ενεργειακά προϊόντα για την εφαρμογή του τρίτου μέρους του παρόντα Κώδικα θεωρούνται τα ακόλουθα προϊόντα:

α) - Σογιέλαιο και τα κλάσματά του, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1507).

- Αραχιδέλαιο και τα κλάσματά του, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1508).

- Ελαιόλαδο και τα κλάσματά του, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1509).

- Άλλα λάδια και τα κλάσματά τους, που παίρνονται αποκλειστικά από ελιές, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα και μείγματα από αυτά τα λάδια ή τα κλάσματα με λάδια ή κλάσματα της κλάσης 1509 (κωδικός Σ.Ο. 1510).

- Φοινικέλαιο και τα κλάσματά του, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1511).

- Λάδια ηλιοτρόπιου, κνήκου ή βαμβακιού και τα κλάσματά τους, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1512).

- Λάδια κοκοφοίνικα (λάδι κοπρά), λαχανοφοίνικα (φοινοκοπυρνέλαιο) ή babassu και τα κλάσματά τους, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1513).

- Λάδια αγριογούγγλης, αγριοκράμβης ή σιναιπιού και τα κλάσματά τους, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1514).

- Άλλα λίπη και λάδια φυτικά (στα οποία περιλαμβάνεται και το λάδι jojoba) και τα κλάσματά τους, σταθερά, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1515).

- Λίπη και λάδια ζωικά ή φυτικά και τα κλάσματά τους, μερικώς ή ολικώς υδρογονωμένα, διεστεροποιημένα, επανεστεροποιημένα ή ελαϊδινισμένα (με ισομέρεια λιπαρών οξέων), έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι αλλιώς παρασκευασμένα (κωδικός Σ.Ο. 1516).

- Μαργαρίνη. Μείγματα ή παρασκευάσματα βρώσιμα από λίπη ή λάδια ζωικά ή φυτικά ή από τα κλάσματα διαφόρων λιπών ή λαδιών του κεφαλαίου αυτού, άλλα από τα λίπη και λάδια διατροφής και τα κλάσματά τους της κλάσης 1516 (κωδικός Σ.Ο. 1517).

- Λίπη και λάδια ζωικά ή φυτικά και τα κλάσματά τους, θερμικά επεξεργασμένα (βρασμένα ή ψημένα), οξειδωμένα, αφυδατωμένα, θειωμένα, εμψυσημένα, πολυμερισμένα με απλή θέρμανση ή αλλιώς χημικώς τροποποιημένα, με εξαίρεση εκείνα της κλάσης 1516. Μείγματα ή παρασκευάσματα μη βρώσιμα από λίπη ή λάδια ζωικά ή φυτικά ή από τα κλάσματα διαφόρων λιπών ή λαδιών του κεφαλαίου αυτού που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού (κωδικός Σ.Ο. 1518).

εφόσον όλα τα ανωτέρω προϊόντα πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κινητήρων.

β) - Λιθάνθρακες, Πλίνθοι, σφαίρες και παρόμοια στερεά καύσιμα που παίρνονται από το λιθάνθρακα (κωδικός Σ.Ο. 2701).

- Λιγνίτες, έστω και συσσωματωμένοι, με εξαίρεση το γαγάτη (κωδικός Σ.Ο. 2702).

- Οπτάνθρακες (κοκ) και ημιοπτάνθρακες από λιθάνθρακα, λιγνίτη ή τύρφη, έστω και συσσωματωμένοι. Άνθρακες αποστακτικού κέρατος (κωδικός Σ.Ο. 2704).

- Αέριο από λιθάνθρακα, υδραέριο, φτωχό αέριο και παρόμοια αέρια, με εξαίρεση τα αέρια πετρελαίου και άλλους αερίωδεις υδρογονάνθρακες (κωδικός Σ.Ο. 2705).

- Πίσσες από λιθάνθρακα, λιγνίτη ή τύρφη και άλλες ορυκτές πίσσες, έστω και αφυδατωμένες ή μερικώς αποσταγμένες, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι πίσσες που έχουν ανασυσταθεί (κωδικός Σ.Ο. 2706).

- Λάδια και άλλα προϊόντα που προέρχονται από την απόσταξη σε υψηλή θερμοκρασία των πισσών από λιθάνθρακα. Ανάλογα προϊόντα στα οποία τα αρωματικά συστατικά υπερσχύουν κατά βάρος από τα μη αρωματικά συστατικά (κωδικός Σ.Ο. 2707).

- Πίσσα στερεή και οπτάνθρακες (κοκ) πίσσας, που παίρνονται από πίσσα λιθανθράκων ή από άλλες ορυκτές πίσσες (κωδικός Σ.Ο. 2708).

- Λάδια ακατέργαστα, από πετρέλαιο ή από ασφαλτούχα ορυκτά (ακατέργαστο πετρέλαιο), (κωδικός Σ.Ο. 2709).

- Λάδια από πετρέλαιο ή από ασφαλτούχα ορυκτά, άλλα από τα ακατέργαστα λάδια. Παρασκευάσματα που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού, που περιέχουν κατά βάρος 70% ή περισσότερο λάδια από πετρέλαιο ή ασφαλτούχα ορυκτά και στα οποία τα λάδια αυτά αποτελούν το βασικό συστατικό. Χρησιμοποιημένα λάδια (κωδικός Σ.Ο. 2710).

- Αέρια πετρελαίου και άλλοι αέριοι υδρογονάνθρακες (κωδικός Σ.Ο. 2711).

- Βαζελίνη. Παραφίνη, κερί πετρελαίου μικροκρυστάλλινο, slack wax, οζοκηρίτης, κερί από λιγνίτη, κερί από τύρφη, άλλα ορυκτά κερί και παρόμοια προϊόντα που παίρνονται με σύνθεση ή άλλες μεθόδους, έστω και χρωματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 2712).

- Οπτάνθρακας (κοκ) από πετρέλαιο, ασφαλτος από πετρέλαιο και άλλα υπολείμματα των λαδιών πετρελαίου ή των ασφαλτούχων ορυκτών (κωδικός Σ.Ο. 2713).

- Ασφαλτοι εν γένει φυσικές. Σχίστες και άμμος, ασφαλτούχα. Ασφαλτίτες και πετρώματα ασφαλτούχα (κωδικός Σ.Ο. 2714).

- Μείγματα ασφαλτούχα με βάση τη φυσική ασφαλτο εν γένει, την πίσσα του πετρελαίου, την ορυκτή πίσσα ή το υπόλειμμα αυτής (π.χ. μαστίχες ασφαλτούχες, cut-backs) (κωδικός Σ.Ο. 2715).

γ) - Υδρογονάνθρακες άκυκλοι (κωδικός Σ.Ο. 2901).

- Υδρογονάνθρακες κυκλικοί (κωδικός Σ.Ο. 2902).

δ) - Μεθανόλη (μεθυλική αλκοόλη) (Κωδικός Σ.Ο. 2905 11 00), εφόσον δεν είναι συνθετικής προέλευσης και πρόκειται να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο θέρμανσης ή ως καύσιμο κινητήρων.

ε) - Παρασκευάσματα λιπαντικά (στα οποία περιλαμβάνονται και τα λάδια κοπής, τα παρασκευάσματα για την απελευθέρωση του παξιματιού της βίδας, παρασκευάσματα αντισκριακά ή αντιδιαβρωτικά και τα παρασκευάσματα για το ξεκαλούπωμα, με βάση τα λιπαντικά) και παρασκευάσματα των τύπων που χρησιμοποιούνται στην επεξεργασία με λάδι ή με λίπος των υφαντικών υλών, του δέρματος, των γουνοδερμάτων ή άλλων υλών, με εξαίρεση εκείνα που περιέχουν σαν βασικά συστατικά 70% ή περισσότερα κατά βάρος λάδια από πετρέλαιο ή από ασφαλτούχα ορυκτά (κωδικός Σ.Ο. 3403).

στ) - Αντικροτικά παρασκευάσματα, ανασχετικά της οξειδωσης, προσθετικά εξουδετέρωσης καταλοίπων, βελτιωτικά του ισώδους των λιπαντικών λαδιών, προσθετικά κατά της διάβρωσης και άλλα παρασκευασμένα προσθετικά, για ορυκτά λάδια (στα οποία περιλαμβάνεται και η βενζίνη) ή για άλλα υγρά που χρησιμοποιούνται για τους ίδιους σκοπούς με τα ορυκτά λάδια (κωδικός Σ.Ο. 3811).

ζ) - Αλκυλοβενζόλια σε μείγματα και αλκυλοναφθαλένια σε μείγματα, άλλα από εκείνα των κλάσεων 2707 ή 2902 (κωδικός Σ.Ο. 3817).

η) - Χημικά προϊόντα και παρασκευάσματα των χημικών ή συναφών βιομηχανιών (στα οποία περιλαμβάνονται και εκείνα που αποτελούνται από μείγματα φυσικών προϊόντων), που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού και υπάγονται στον κωδικό της Σ.Ο. 3824 90 99, εφόσον πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κινητήρων.

2. Ως ενεργειακό προϊόν για την εφαρμογή του τρίτου μέρους του παρόντος Κώδικα θεωρείται επίσης :

- Η ηλεκτρική ενέργεια του κωδικού Σ.Ο. 2716.

3. Από τα προϊόντα της προηγούμενης παραγράφου 1 και ανεξάρτητα από το αν επιβαρύνονται με Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 73, τα παρακάτω ενεργειακά προϊόντα υπόκεινται στις διατάξεις περί ελέγχου και κυκλοφορίας του τρίτου μέρους του Κώδικα:

α) - Σογιέλαιο και τα κλάσματά του, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1507).

- Αραχιδέλαιο και τα κλάσματά του, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1508).

- Ελαιόλαδο και τα κλάσματά του, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1509).

- Άλλα λάδια και τα κλάσματά τους, που παίρνονται αποκλειστικά από ελιές, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα, και μείγματα από αυτά τα λάδια ή τα κλάσματα με λάδια ή κλάσματα της κλάσης 1509 (κωδικός Σ.Ο. 1510).

- Φοινικέλαιο και τα κλάσματά του, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1511).

- Λάδια ηλιοτρόπιου, κνήκου ή βαμβακιού και τα κλάσματά τους, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1512).

- Λάδια κοκοφοίνικα (λάδι κοπρά), λαχανοφώινικα (φοινοκοπυρνέλιο) ή babassu και τα κλάσματά τους, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1513).

- Λάδια αγριογούγγυλης, αγριοκράμβης ή σιναιπιού και τα κλά-

σματα τους, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1514).

- Άλλα λίπη και λάδια φυτικά (στα οποία περιλαμβάνεται και το λάδι jojoba) και τα κλάσματά τους, σταθερά, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (κωδικός Σ.Ο. 1515).

- Λίπη και λάδια ζωικά ή φυτικά και τα κλάσματά τους, μερικώς ή ολικώς υδρογονωμένα, διεστεροποιημένα, επανεστεροποιημένα ή ελαϊδινισμένα (με ισομέρεια λιπαρών οξέων), έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι αλλιώς παρασκευασμένα (κωδικός Σ.Ο. 1516).

- Μαργαρίνη. Μείγματα ή παρασκευάσματα βρώσιμα από λίπη ή λάδια ζωικά ή φυτικά ή από τα κλάσματα διαφόρων λιπών ή λαδιών του κεφαλαίου αυτού, άλλα από τα λίπη και λάδια διατροφής και τα κλάσματά τους της κλάσης 1516 (κωδικός Σ.Ο. 1517).

- Λίπη και λάδια ζωικά ή φυτικά και τα κλάσματά τους, θερμικά επεξεργασμένα (βρασμένα ή ψημένα), οξειδωμένα, αφυδατωμένα, θειωμένα, εμψυσμένα, πολυμερισμένα με απλή θέρμανση ή αλλιώς χημικώς τροποποιημένα, με εξαίρεση εκείνα της κλάσης 1516. Μείγματα ή παρασκευάσματα μη βρώσιμα από λίπη ή λάδια ζωικά ή φυτικά ή από τα κλάσματα διαφόρων λιπών ή λαδιών του κεφαλαίου αυτού που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού (κωδικός Σ.Ο. 2707 30),

εφόσον όλα τα ανωτέρω προϊόντα πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κινητήρων.

β) - Βενζόλιο (βενζένιο), (κωδικός Σ.Ο. 2707 10).

- Τολουόλιο (τολουένιο), (κωδικός Σ.Ο. 2707 20).

- Ξυλόλιο (ξυλένιο), (κωδικός Σ.Ο. 2707 30).

- Άλλα μείγματα αρωματικών υδρογονανθράκων που αποστάζουν 65% ή περισσότερο του όγκου τους (με τις απώλειες) στους 250°C σύμφωνα με τη μέθοδο ASTM D 86 (κωδικός Σ.Ο. 2707 50).

γ) - Ενεργειακά προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς της Σ.Ο. 2710 11 έως και 2710 19 69. Εν τούτοις, για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς της Σ.Ο. 2710 11 21, 2710 11 25 και 2710 19 29, οι διατάξεις σχετικά με τον έλεγχο και την κυκλοφορία ισχύουν για τη χύμα εμπορική κυκλοφορία.

δ) - Αέρια πετρελαίου και άλλοι αέριοι υδρογονάνθρακες (κωδικός Σ.Ο. 2711), με εξαίρεση το φυσικό αέριο των κωδικών της Σ.Ο. 2711 11, 2711 21 και 2711 29.

ε) - Υδρογονάνθρακες άκυκλοι κορεσμένοι (κωδικός Σ.Ο. 2901 10).

στ) - Βενζόλιο (κωδικός Σ.Ο. 2902 20).

- Τολουόλιο (κωδικός Σ.Ο. 2902 30).

- ο-Ξυλόλιο (κωδικός Σ.Ο. 2902 41).

- μ-Ξυλόλιο (κωδικός Σ.Ο. 2902 42).

- π-Ξυλόλιο (κωδικός Σ.Ο. 2902 43).

- Ισομερή του ξυλολίου σε μείγμα (κωδικός Σ.Ο. 2902 44).

ζ) - Μεθανόλη (μεθυλική αλκοόλη) του κωδικού της Σ.Ο. 2905 11 00, όταν δεν είναι συνθετικής προέλευσης και πρόκειται να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο θέρμανσης ή ως καύσιμο κινητήρων.

η) - Χημικά προϊόντα και παρασκευάσματα των χημικών ή συναφών βιομηχανιών (στα οποία περιλαμβάνονται και εκείνα που αποτελούνται από μείγματα φυσικών προϊόντων), που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού και υπάγονται στον κωδικό της Σ.Ο. 3824 90 99, εφόσον πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κινητήρων.

4. Οι τίτλοι και κωδικοί αριθμοί της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Σ.Ο.), που περιλαμβάνονται στο άρθρο αυτό, αναφέρονται στο κείμενο της Σ.Ο. του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2031/2001 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2001 (ΕΕ L 279 της 23.10.2001), που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο.»

3. Το άρθρο 73 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 73

Συντελεστές Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης

1. Οι συντελεστές του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στα παρακάτω ενεργειακά προϊόντα ορίζονται ως ακολούθως:

2. Για την εφαρμογή των περιπτώσεων ζ', ια', στ', ι', ιγ', ιστ', ιδ', ιζ', ιθ' και ειδικότερα:

α) Για την εφαρμογή των παραπάνω περιπτώσεων ζ' για το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) και ια' για το φωτιστικό πετρέλαιο (κηροζίνη), που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης για τη χρονική περίοδο από την 15η Οκτωβρίου μέχρι και την 30ή Απριλίου κάθε έτους, ο συντελεστής του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) ορίζεται σε είκοσι ένα (21) ευρώ το χιλιόλιτρο.

Στην περίπτωση που οι παραπάνω ημερομηνίες συμπίπτουν με μη εργάσιμες ημέρες, ως ημερομηνία λαμβάνεται η προηγούμενη εργάσιμη για την έναρξη και η επόμενη εργάσιμη για τη λήξη.

β) Για την εφαρμογή των διατάξεων των παραπάνω περιπτώσεων στ', ι', ιγ' και ιστ', ως καύσιμα κινητήρων θεωρούνται τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται σε μηχανές ή συσκευές στις οποίες η χημική ενέργεια του καυσίμου μέσω της καύσης μετατρέπεται σε θερμική ενέργεια και εν συνεχεία σε κινητική ενέργεια, ενώ για την εφαρμογή των διατάξεων των παραπάνω περιπτώσεων ζ', ια', ιδ', ιζ' και ιθ', ως καύσιμα θέρμανσης θεωρούνται τα προοριζόμενα να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο για τη λειτουργία κεντρικών συστημάτων θέρμανσης (καλοριφέρ) ή άλλων μέσων για τη θέρμανση ανθρώπων στους χώρους κατοικίας, διαμονής ή εργασίας τους.

3. Για τον υπολογισμό του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στα ενεργειακά προϊόντα, που φορολογούνται με βάση το χιλιόλιτρο, λαμβάνεται υπόψη θερμοκρασία προϊόντος 15°C.

4. Τα ενεργειακά προϊόντα, πλην εκείνων για τα οποία καθορίζεται συντελεστής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στον παρόντα Κώδικα, όταν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ή να διατεθούν προς πώληση ή χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων ή ως καύσιμα θέρμανσης, φορολογούνται, αναλόγως της χρήσης, με το συντελεστή του ισοδυνάμου καυσίμου κινητήρων ή καυσίμου θέρμανσης.

5. Εκτός από τα προϊόντα του άρθρου 72 του παρόντα Κώδικα, κάθε προϊόν, το οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί ή διατίθεται προς πώληση ή χρησιμοποιείται ως καύσιμο κινητήρων ή ως πρόσθετο ή αυξητικό του τελικού όγκου του καυσίμου κινητήρων, φορολογείται με το συντελεστή του ισοδυνάμου καυσίμου κινητήρων.

6. Κάθε υδρογονάνθρακας, εκτός της τύρφης, ο οποίος δεν αναφέρεται στο άρθρο 72 του παρόντα Κώδικα που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί ή διατίθεται προς πώληση ή χρησιμοποιείται για θέρμανση, φορολογείται με το συντελεστή του ισοδυνάμου ενεργειακού προϊόντος της παραπάνω παραγράφου 1.

7. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.»

4. Το άρθρο 74 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 74

Ειδικές περιπτώσεις απαιτητού του φόρου

1. Εκτός από τις διατάξεις του παρόντα Κώδικα που καθορίζουν τη γενεσιουργό αιτία και τους όρους καταβολής του φόρου, ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης των ενεργειακών προϊόντων καθίσταται απαιτητός και στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5 του προηγούμενου άρθρου.

2. Ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας καθίσταται απαιτητός και στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται ότι δεν πληρούνται ή δεν πληρούνται πλέον κάποιος όρος τελικής χρήσης για την απαλλαγή ή την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης.

3. Για την εφαρμογή των άρθρων 54 και 56 του παρόντα Κώδικα, η ηλεκτρική ενέργεια και το φυσικό αέριο υπόκεινται σε Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά τη στιγμή της προμήθειάς τους από το διανομέα ή τον αναδιανομέα.

Όταν η παράδοση προς κατανάλωση λαμβάνει χώρα σε κράτος - μέλος όπου δεν είναι εγκατεστημένος ο διανομέας ή ο

αναδιανομέας, ο φόρος του κράτους - μέλους παράδοσης είναι απαιτητός από εταιρεία που πρέπει να καταγραφεί στο κράτος - μέλος παράδοσης σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στο κράτος αυτό.

Ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παράγει ηλεκτρική ενέργεια για δική του χρήση θεωρείται ως διανομέας.

4. Για την εφαρμογή των άρθρων 54 και 56 του παρόντα Κώδικα, ο άνθρακας, ο οπτάνθρακας και ο λιγνίτης υπόκεινται σε Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά τη στιγμή της παράδοσής τους από επιχειρήσεις, οι οποίες πρέπει να εγγράφονται σε μητρώο για το σκοπό αυτόν, από τις αρμόδιες αρχές.

Οι αρχές αυτές δύνανται να επιτρέψουν στον παραγωγό, στον έμπορο, στον εισαγωγέα ή στον φορολογικό εκπρόσωπο να υποκαθιστούν την εγγεγραμμένη επιχείρηση για τις φορολογικές υποχρεώσεις οι οποίες της επιβάλλονται.

5. Οι όροι και οι διατυπώσεις εφαρμογής των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων 3 και 4 καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

6. Η κατανάλωση ενεργειακών προϊόντων εντός μίας εγκατάστασης παραγωγής ενεργειακών προϊόντων δεν θεωρείται ως γενεσιουργός αιτία επιβολής φόρου, εάν η κατανάλωση συνίσταται σε ενεργειακά προϊόντα που παράγονται εντός της εγκατάστασης. Όταν η κατανάλωση αυτή γίνεται για λόγους άσχετους προς την παραγωγή ενεργειακών προϊόντων και ειδικότερα για την προώθηση οχημάτων, αυτό θεωρείται ως γενεσιουργός αιτία επιβολής του φόρου.»

5. Το άρθρο 75 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 75

Κανονικές δεξαμενές καυσίμων και ειδικά εμπορευματοκιβώτια

1. Τα ενεργειακά προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση σε ένα άλλο κράτος - μέλος και τα οποία περιέχονται στις κανονικές δεξαμενές καυσίμων εμπορικών οχημάτων με κινητήρα και πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα από τα εν λόγω οχήματα, καθώς και σε ειδικά εμπορευματοκιβώτια, και πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, των συστημάτων με τα οποία είναι εξοπλισμένα τα εμπορευματοκιβώτια, δεν υπόκεινται στον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης του άρθρου 73 του παρόντα Κώδικα.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου νοούνται ως «κανονικές δεξαμενές καυσίμων»:

- Οι δεξαμενές που ο κατασκευαστής τοποθετεί μόνιμως σε όλα τα οχήματα με κινητήρα του ίδιου τύπου με το εξεταζόμενο όχημα και η μόνιμη τοποθέτηση των οποίων επιτρέπει την απευθείας χρησιμοποίηση του καυσίμου, τόσο για την κίνηση των οχημάτων όσο και, ενδεχομένως, για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, των συστημάτων ψύξης και άλλων συστημάτων. Θεωρούνται επίσης ως κανονικές δεξαμενές καυσίμων οι δεξαμενές υγραερίου, που είναι τοποθετημένες σε οχήματα με κινητήρα και επιτρέπουν την απευθείας χρησιμοποίηση του υγραερίου ως καυσίμου, καθώς και οι δεξαμενές που είναι τοποθετημένες σε άλλα συστήματα με τα οποία μπορεί να είναι εξοπλισμένο το όχημα.

- Οι δεξαμενές καυσίμων που ο κατασκευαστής τοποθετεί μόνιμως σε όλα τα εμπορευματοκιβώτια του ίδιου τύπου με τον τύπο του εξεταζόμενου εμπορευματοκιβωτίου και η μόνιμη τοποθέτηση των οποίων επιτρέπει την απευθείας χρησιμοποίηση του καυσίμου για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, των συστημάτων ψύξης και άλλων συστημάτων με τα οποία είναι εξοπλισμένα τα ειδικά εμπορευματοκιβώτια.

3. Ως «ειδικά εμπορευματοκιβώτια» νοούνται τα εμπορευματοκιβώτια που διαθέτουν ειδικά σχεδιασμένο εξοπλισμό για συστήματα ψύξης, συστήματα οξυγόνωσης, συστήματα θέρμωσης ή άλλα συστήματα.»

6. Το άρθρο 76 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 76

Παραγωγή ενεργειακών προϊόντων

1. Για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1

του άρθρου 54, της περίπτωσης α' του άρθρου 55 και της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 56 του παρόντα Κώδικα, ως παραγωγή θεωρείται κατά περίπτωση και η εξόρυξη.

2. Δεν χαρακτηρίζονται ως παραγωγή ενεργειακών προϊόντων:

α) οι διεργασίες κατά τις οποίες παράγονται παρεμπιπτόντως μικρές ποσότητες ενεργειακών προϊόντων,

β) οι διεργασίες δια των οποίων ο χρήστης ενός ενεργειακού προϊόντος καθιστά δυνατή την εκ νέου χρησιμοποίησή του στην επιχείρησή του, υπό τον όρο ότι ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης, ο οποίος έχει ήδη καταβληθεί για το προϊόν αυτό, δεν υπολείπεται του φόρου, ο οποίος θα ήταν απαιτητός εάν το εκ νέου χρησιμοποιηθέν ενεργειακό προϊόν επρόκειτο να υποβληθεί ξανά σε φορολογία,

γ) η διεργασία η οποία συνίσταται στην ανάμιξη, εκτός μιας εγκατάστασης παραγωγής ή μιας αποθήκης υπό φορολογικό έλεγχο, ενεργειακών προϊόντων με άλλα ενεργειακά προϊόντα ή άλλα υλικά, υπό τον όρο ότι:

- έχει προηγουμένως καταβληθεί φόρος για τα συστατικά και
- το καταβληθέν ποσό δεν υπολείπεται του ποσού του φόρου ο οποίος θα ήταν απαιτητός για το μείγμα.

Η προϋπόθεση που αναφέρεται στην πρώτη υποπερίπτωση της περίπτωσης γ' δεν ισχύει όταν το μείγμα απαλλάσσεται για ειδική χρήση.»

7. Το άρθρο 77 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 77

Ειδικές περιπτώσεις επιστροφής του φόρου

1. Ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης που έχει ήδη καταβληθεί για ενεργειακά προϊόντα που έχουν μολυνθεί ή έχουν αναμειχθεί τυχαία και συνεπεία του γεγονότος αυτού κατέστησαν ακατάλληλα να χρησιμοποιηθούν για το σκοπό που προορίζονταν, επιστρέφεται ή συμψηφίζεται, εφόσον τα προϊόντα αυτά επανεισάγονται στη φορολογική αποθήκη για ανακύκλωση.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται οι όροι και οι διατυπώσεις εφαρμογής των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου.»

8. Το άρθρο 78 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 78

Ειδικές απαλλαγές

1. Εκτός από τις απαλλαγές που προβλέπονται από το άρθρο 68, απαλλάσσονται επίσης:

α) Ενεργειακά προϊόντα που παραλαμβάνονται προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για τις αεροπορικές μεταφορές εκτός των ιδιωτικών πτήσεων αναψυχής.

Ως «ιδιωτική πτήση αναψυχής» νοείται η χρησιμοποίηση αεροσκάφους από τον ιδιοκτήτη του ή από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο το χρησιμοποιεί βάσει μισθώσεως ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, για μη εμπορικούς σκοπούς, και ειδικότερα όταν δεν πρόκειται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων ή για την παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής ή για τις ανάγκες των δημόσιων αρχών.

β) Ενεργειακά προϊόντα που παραλαμβάνονται προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για τη ναυσιπλοία στα ύδατα της Κοινότητας, συμπεριλαμβανομένης της επαγγελματικής αλιείας, εκτός από την περίπτωση χρησιμοποίησής τους σε ιδιωτικά σκάφη αναψυχής, και ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται επί ενός σκάφους αναψυχής.

Ως «ιδιωτικά σκάφη αναψυχής» νοούνται οποιαδήποτε σκάφη που χρησιμοποιούνται από τον ιδιοκτήτη τους ή από το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο τα χρησιμοποιεί βάσει μισθώσεως ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, για μη εμπορικούς σκοπούς, και ειδικότερα όταν δεν πρόκειται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων ή για την παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής ή για τις ανάγκες των δημόσιων αρχών.

γ) Τα ενεργειακά προϊόντα και η ηλεκτρική ενέργεια που παραλαμβάνονται από τις Εθνικές Ένοπλες Δυνάμεις.

δ) Το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) που υπάγεται στους κωδικούς της Σ.Ο. 2710 19 41 και 2710 19 45 και προορίζεται να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά ως ηλεκτρομονωτικό υλικό ηλεκτρικών μετασχηματιστών.

ε) Το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) που υπάγεται στους κωδικούς της Σ.Ο. 2710 19 41 και 2710 19 45 που παραλαμβάνεται από βιομηχανίες ή βιοτεχνίες και προορίζεται να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά ως πρώτη ύλη για την παραγωγή των προϊόντων τους.

στ) Τα προϊόντα των περιπτώσεων κβ' και γγ' του άρθρου 73, που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν από τις βιομηχανίες ή βιοτεχνίες ως πρώτες ύλες για την παραγωγή των προϊόντων τους.

2. Ειδικά για τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται στις παρακάτω περιπτώσεις, οι συντελεστές του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης ορίζονται ως εξής:

3. Για το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) του κωδικού της Σ.Ο. 2710 19 41 που χρησιμοποιείται από τις βιομηχανικές και βιοτεχνικές επιχειρήσεις στους κινητήρες σταθερής θέσης, στα μηχανήματα και μηχανολογικό εξοπλισμό και στα οχήματα που σύμφωνα με τον προορισμό τους χρησιμοποιούνται εκτός δημοσίων οδών ή δεν έχουν λάβει άδεια κύριας χρήσης στις δημόσιες οδούς, καθώς και από τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις και τα δημόσια και ιδιωτικά νοσηλευτικά και προνοιακά ιδρύματα, ο συντελεστής του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης ορίζεται σε 120 ευρώ το χιλιόλιτρο.

Στις επιχειρήσεις αυτές επιστρέφεται η διαφορά του ποσού του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης που υπολογίζεται με βάση το συντελεστή της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 73 του παρόντα Κώδικα και του συντελεστή των 120 ευρώ ανά χιλιόλιτρο.

4. Με την επιφύλαξη άλλων Κοινοτικών και Εθνικών Διατάξεων οι παρεχόμενες με τις προηγούμενες παραγράφους 1 και 2 απαλλαγές ή μειώσεις του συντελεστή Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) εφαρμόζονται ανάλογα και σε προϊόντα άλλα από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 72 του παρόντα Κώδικα, εφόσον αυτά χρησιμοποιούνται ως υποκατάστατα ενεργειακών προϊόντων, προορίζονται για τις ίδιες με τα προϊόντα που υποκαθιστούν χρήσεις και τελούν υπό φορολογικό έλεγχο για τη διαπίστωση της νόμιμης χρησιμοποίησής τους.

5. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται η διαδικασία επιστροφής του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης και ο τρόπος ελέγχου της νόμιμης χρησιμοποίησης του πετρελαίου για το οποίο χορηγείται επιστροφή του φόρου αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου 3.

Με όμοιες αποφάσεις καθορίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος άρθρου, καθώς και ο τρόπος ελέγχου της νόμιμης χρησιμοποίησης των παραλαμβανόμενων με μερική ή ολική απαλλαγή προϊόντων.»

9. Στο άρθρο 178 προστίθενται παράγραφοι 4, 5, 6 και 7, που έχουν ως ακολούθως:

«4. Όπου στον παρόντα Κώδικα αναφέρεται ο όρος «πετρελαιοειδή προϊόντα» νοούνται τα ενεργειακά προϊόντα και η ηλεκτρική ενέργεια.

5. Η είσπραξη του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης για το φυσικό αέριο των περιπτώσεων ιστ', ιζ' και ιη' του άρθρου 73 αναστέλλεται έως την 1.1.2014.

6. Η είσπραξη του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης για την ηλεκτρική ενέργεια αναστέλλεται έως την 1.1.2010.

7. Όπου σε άλλες διατάξεις γίνεται παραπομπή σε τίτλους και κωδικούς αριθμούς Συνδυασμένης Ονοματολογίας άλλου κανονισμού αναφορικά με ενεργειακά προϊόντα, κατά αντιστοιχία ισχύουν οι κωδικοί αριθμοί της Συνδυασμένης Ονοματολογίας της παραγράφου 4 του άρθρου 73 του παρόντα Κώδικα.»

10. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 184 μετά την περίπτωση ε' προστίθενται περιπτώσεις στ', ζ', η', θ', ι' και ια' ως ακολούθως:

«στ) Το άρθρο 3 του ν. 2074/1992 (ΦΕΚ 128 Α'), όπως ισχύει.

ζ) Η παράγραφος 7 του άρθρου 7 του ν. 2364/1995 (ΦΕΚ 252 Α'/6.12.1995).

η) Το άρθρο 59 του ν. 3283/2004 (ΦΕΚ 210 Α'/ 2.11.2004).

θ) Το στοιχείο VI της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του ν. 1439/1984 (ΦΕΚ 65 Α').

ι) Οι παράγραφοι 7 και 8 του άρθρου 27 του ν. 2948/ 2001 (ΦΕΚ 242 Α'/19.10.2001).

ια) Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του ν. 3156/2003 (ΦΕΚ 157 Α').»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Άρθρο 2

Εισοδηματική Πολιτική έτους 2005

1. Ο μηνιαίος βασικός μισθός που αποτελεί τη βάση για τη διαμόρφωση, κατά περίπτωση, των βασικών μισθών όλων των

βαθμών της ιεραρχίας των Δικαστικών Λειτουργών, των Μονίμων Στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και του Λιμενικού Σώματος, των Αρχιερέων της Εκκλησίας της Ελλάδος, του Κύριου Προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, των Ιατροδικαστών, των Μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. και Ε.Π. των Τ.Ε.Ι., των Ερευνητών, των Ειδικών Λειτουργικών Επισημημών (Ε.Λ.Ε.), των Συμβούλων και Παρέδρων Παιδαγωγικού Ινστιτούτου (Π.Ι.), του Ερευνητικού Προσωπικού του ΚΕΠΕ, των Καθηγητών της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας (Ε.Σ.Δ.Υ.), των Διπλωματικών Υπαλλήλων και λοιπών συναφών κατηγοριών του Υπουργείου Εξωτερικών, των ιατρών του Εθνικού Συστήματος Υγείας, των μελών του μόνιμου καλλιτεχνικού προσωπικού των Κρατικών Ορχηστρών Αθηνών και Θεσσαλονίκης και της Ορχήστρας της Λυρικής Σκηνής, του Εκπαιδευτικού Προσωπικού των Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού (Α.Ε.Ν.), των Μελών Δ.Ε.Π. των Α.Σ.Ε.Ι., του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης και των μισθολογικά αντιστοίχων προς αυτό κληρικών, ορίζεται από 1.1.2005 ως εξής:

α) Πρωτοδίκη, σε χίλια πενήντα επτά ευρώ (1.057 ευρώ) (άρθρο 29 παρ. 2 του ν. 3205/2003 - ΦΕΚ 297 Α').

β) Ανθυπολοχαγού, σε επτακόσια σαράντα έξι ευρώ (746 ευρώ) (άρθρο 50 παρ. 3 του ν. 3205/2003).

γ) Τιτουλάριου Επισκόπου και Βοηθού Επισκόπου της Εκκλησίας της Ελλάδος, σε χίλια εβδομήντα τέσσερα ευρώ (1.074 ευρώ) (άρθρο 48 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

δ) Δικαστικού Αντιπροσώπου Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, σε χίλια πενήντα επτά ευρώ (1.057 ευρώ) (άρθρο 32 παρ. 2 του ν. 3205/2003).

ε) Ιατροδικαστή Δ' Τάξεως, σε χίλια πενήντα πέντε ευρώ (1.055 ευρώ) (άρθρο 34 παρ. 2 του ν. 3205/2003).

στ) Λέκτορα Α.Ε.Ι. σε χίλια εξήντα δύο ευρώ (1.062 ευρώ) (άρθρο 36 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

ζ) Καθηγητή Εφαρμογών Τ.Ε.Ι., σε εννιακόσια σαράντα ένα ευρώ (941 ευρώ) (άρθρο 37 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

η) Ερευνητή Δ', σε χίλια δεκαέξι ευρώ (1.016 ευρώ) (άρθρο 38 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

θ) Ειδικού Λειτουργικού Επισημημόνα Δ', σε εννιακόσια πενήντα ένα ευρώ (951 ευρώ) (άρθρο 38 παρ. 2 του ν. 3205/2003).

ι) Παρέδρου με θητεία Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, σε χίλια ενενήντα έξι ευρώ (1.096 ευρώ) (άρθρο 42 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

ια) Συνεργάτη Β' του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών, σε εννιακόσια δώδεκα ευρώ (912 ευρώ) (άρθρο 40 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

ιβ) Τακτικού καθηγητή Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας, σε χίλια πεντακόσια δεκαεννιά ευρώ (1.519 ευρώ) (άρθρο 41 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

ιγ) Ακολούθου Πρεσβείας σε εννιακόσια δέκα ευρώ (910 ευρώ) (άρθρο 46 παρ. 2 του ν. 3205/2003).

ιδ) Επιμελητή Β' ιατρού Εθνικού Συστήματος Υγείας σε χίλια ογδόντα ευρώ (1.080 ευρώ) (άρθρο 43 παρ. 2 του ν. 3205/2003).

ιε) Μουσικού, σε οκτακόσια εξήντα πέντε ευρώ (865 ευρώ) (άρθρο 49 παρ. 2 του ν. 3205/2003).

ιστ) Επιμελητή Ακαδημίας Εμπορικού Ναυτικού σε οκτακόσια ενενήντα ένα ευρώ (891 ευρώ) (άρθρο 52 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

ιζ) Του Λέκτορα Ανωτάτων Στρατιωτικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων σε εννιακόσια επτά ευρώ (907 ευρώ) (άρθρο 30 παρ. 1 του ν. 3187/2003, ΦΕΚ 233 Α').

ιη) Του 18ου μισθολογικού κλιμακίου της Υ.Ε. κατηγορίας του άρθρου 7 παρ. 2 του ν. 3205/2003, σε εξακόσια έντεκα ευρώ (611 ευρώ).

2. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ν. 3205/2003 αντικαθίσταται από 1.1.2005, ως εξής:

«β. Για υπάλληλο με τέκνα ανήλικα ή ανήκανα σωματικά ή πνευματικά για άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος με ποσοστό αναπηρίας πενήντα τοις εκατό (50%) τουλάχιστον, η ανωτέρω παροχή προσαυξάνεται κατά δεκαοκτώ ευρώ (18 ευρώ)

για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα, κατά σράντα επτά ευρώ (47 ευρώ) για καθένα από το τρίτο και τέταρτο και κατά εβδομήντα τρία ευρώ (73 ευρώ) για καθένα από το πέμπτο τέκνο και άνω.»

3. Οι υπάλληλοι του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., οι οποίοι διορίστηκαν ή μετατάχθηκαν μετά την 1.1.2004 σε Υπηρεσίες, στους υπαλλήλους των οποίων χορηγούνται τα ποσά που διατηρήθηκαν ως προσωπική διαφορά με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 24 του ν. 3205/2003, δικαιούνται την καταβολή της προσωπικής διαφοράς, με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που τη λαμβάνουν και οι υπόλοιποι υπάλληλοι των Υπηρεσιών αυτών. Η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή από 1.1.2005.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Άρθρο 3 Θέματα Μ.Τ.Π.Υ.

1. Το άρθρο 49 του π.δ. 422/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 49: Νέος τρόπος υπολογισμού μερίσματος του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων και αναπροσαρμογή μερισμάτων αυτού.

1. Το μηνιαίο μερίσμα των μετόχων του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων καθορίζεται από 1ης Ιανουαρίου 2004 ίσο με το 20% του συντάξιμου μισθού επί τα έτη συμμετοχής στην ασφάλιση του Ταμείου δια 35 επί το συντελεστή προσαρμογής, σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$M = \Sigma M \cdot 20\% \cdot E / 35 \cdot \Sigma$$

Όπου Μ = μηνιαίο μερίσμα, ΣΜ = συντάξιμος μισθός, Ε = έτη συμμετοχής στην ασφάλιση του Ταμείου και Σ = συντελεστής προσαρμογής 0,78.

2. Ως συντάξιμος μισθός για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου νοείται ο μισθός (βασικός και τυχόν άλλες αποδοχές) βάσει του οποίου κανονίσθηκε η κύρια σύνταξη, υπό τον απαραίτητο όρο ότι επί του μισθού αυτού διενεργήθηκε η από τέσσερα στα εκατό (4%) ασφαλιστική εισφορά υπέρ του Μ.Τ.Π.Υ. καθόλη την τελευταία διετία πριν από την έξοδο του μετόχου από την Υπηρεσία. Αν για διάστημα της τελευταίας διετίας η εισφορά αυτή καταβλήθηκε επί μισθού μικρότερου του μισθού βάσει του οποίου κανονίσθηκε η κύρια σύνταξη ή για χρόνο μικρότερο της διετίας, ο μέτοχος υποχρεούται να καταβάλει τη διαφορά υπολογιζομένης επί των αποδοχών της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης για τον κανονισμό του μερίσματος. Η καταβολή γίνεται και με παρακράτηση του σχετικού ποσού από το μερίσμα που δικαιούται ο μέτοχος. Κατά τον υπολογισμό του μερίσματος το προκύπτον κλάσμα ευρώ στρογγυλοποιείται στο πλησιέστερο δέκατο.

3. Ο συντελεστής προσαρμογής της παραγράφου 1, καθώς και το κατώτατο όριο μηνιαίου μερίσματος μπορεί να μεταβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Μ.Τ.Π.Υ.»

2. Η αναπροσαρμογή των μερισμάτων όσων έχουν εξέλθει της Υπηρεσίας μέχρι την προηγούμενη της δημοσίευσής του παρόντος θα γίνει με πράξη του Διευθυντή της Διεύθυνσης Μετόχων – Εσόδων – Παροχών του Μ.Τ.Π.Υ. με βάση την πράξη αναπροσαρμογής του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και τα στοιχεία του προσωπικού μητρώου των μετόχων ή την πράξη κανονισμού της κύριας σύνταξης για τους εξελθόντες από 1.1.2004 και εφεξής. Τα οικονομικά αποτελέσματα αυτής αρχίζουν από 1.4.2004 ή από την έναρξη καταβολής του μερίσματος, ανάλογα με την περίπτωση.

Μετά την παραπάνω αναπροσαρμογή κανείς δεν εισπράττει μικρότερο μερίσμα απ' όσο ελάμβανε, η τυχόν δε διαφορά μεταξύ του προκύψαντος νέου μερίσματος και του ήδη καταβαλλομένου διατηρείται ως προσωπική διαφορά μέχρι την κάλυψή της με οποιονδήποτε τρόπο.

Τα μερίσματα που κανονίζονται από 1.1.2004 μέχρι την έναρξη εφαρμογής του νέου τρόπου υπολογισμού αυτών καθορίζονται με βάση την απόφαση αριθ. 7953/37/17.2.1988 του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών που κυρώθηκε με το ν.

1810/1988, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 31 του ν. 2592/1998 και στη συνέχεια αναπροσαρμόζονται οίκοθεν από την Υπηρεσία με βάση τον τύπο της παραγράφου 1.

Το κατώτατο όριο μηνιαίου μερίσματος, όπως αυτό έχει προσδιορισθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου, εξακολουθεί να ισχύει.

3.α. Επιτρέπεται στο Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.) να συγκροτεί ίδια ή ομαδικά Αμοιβαία Κεφάλαια, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις περί Αμοιβαίων Κεφαλαίων.

Η διαχείριση των συγκροτούμενων Αμοιβαίων Κεφαλαίων δύναται να ανατίθεται σε οποιαδήποτε εταιρία διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, με συμμετοχή του Μ.Τ.Π.Υ. στην Επενδυτική Επιτροπή του Αμοιβαίου.

Οι περιορισμοί ως προς τη σύνθεση του ενεργητικού των συγκροτούμενων Αμοιβαίων Κεφαλαίων ισχύουν μετά παρέλευση έτους από τη συγκρότησή τους.

Μέχρι την παρέλευση έτους, δύναται να εισάγονται παρεκκλίσεις ως προς τη σύνθεση του ενεργητικού του Αμοιβαίου Κεφαλαίου, ύστερα από έγκριση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και αίτηση της οικείας εταιρίας διαχείρισης.

β. Για τη συγκρότηση των Αμοιβαίων Κεφαλαίων, το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων εισφέρει:

- Το όλο ή μέρος των κινητών αξιών πάσης φύσεως που κατέχει.

- Κάθε αύξηση που θα προκύψει, μετά τη δημοσίευση του παρόντος, στα διαθέσιμα του Ταμείου που υπάγονται στις διατάξεις του α.ν. 1611/1950 (ΦΕΚ 304/τ. Α'/31-12-50), όπως ισχύει.

γ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται κανόνες επενδυτικής συμπεριφοράς για την αξιοποίηση της κινητής περιουσίας του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων.

Άρθρο 4 Προθεσμία του άρθρου 38 του ν. 3259/2004

Η προθεσμία για τον επαναπατρισμό κεφαλαίων από πρόσωπα φορολογικά υπόχρεα στην Ελλάδα, σύμφωνα με το άρθρο 38 του ν. 3259/2004 (ΦΕΚ 149 Α'), παρατείνεται μέχρι και την 4η Ιουνίου 2005.

Άρθρο 5 Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων - Αθήνα 2004 Α.Ε.

Τα χρηματικά ποσά που καταβλήθηκαν από το Ελληνικό Δημόσιο στην «Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων - Αθήνα 2004 Α.Ε.» συνολικού ύψους ευρώ 459.396.016 από τις ιδρύσεώς της για τις αιτίες που αναφέρονται στις εκάστοτε διατάξεις καταβολής, θεωρούνται επιχορηγήσεις προς την «Ο.Ε.Ο.Α.- ΑΘΗΝΑ 2004» και δεν αυξάνουν το μετοχικό της κεφάλαιο.

Άρθρο 6 Θέματα Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων

Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 14 του άρθρου 12 του π.δ.186/1992 (ΦΕΚ 84 Α'), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής: «Εξαιρητικά για τις κατά το ανωτέρω εδάφιο παροχές, σε πελάτες στους οποίους το δικαίωμα λήψης υπηρεσιών αποκτήθηκε στο έτος 2003, το τιμολόγιο για την απαιτητή αμοιβή εκδίδεται το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2005.»

Άρθρο 7 Θέματα προσωπικού

1. Καταργείται η παρ. 2 του άρθρου 8 του Καταστατικού της «Μονάδας Οργάνωσης της Διαχείρισης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης» (Μ.Ο.Δ.), που ορίστηκε με το άρθρο τρίτο του ν. 2372/1996 (ΦΕΚ 29 Α') «Σύσταση φορέων για την επιτάχυνση της αναπτυξιακής διαδικασίας και άλλες διατάξεις».

2. Οι θέσεις της περίπτωσης η' της παρ. 12 του άρθρου 17

του ν. 2860/2000 (ΦΕΚ 136 Α'), όπως ισχύει, αυξάνονται κατά δέκα (10).

3. Η προβλεπόμενη στο τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης β' της παρ. 13 του άρθρου 17 του ν. 2860/2000 (ΦΕΚ 251 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 7 του άρθρου 23 του ν. 3148/2003 (ΦΕΚ 136 Α') αποκλειστική προθεσμία, ισχύει για δύο (2) ακόμη μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Άρθρο 8 **Ειδικοί Λογαριασμοί**

Ειδικοί, εκτός Κρατικού Προϋπολογισμού, λογαριασμοί, που έχουν συσταθεί ή προβλέπεται η σύστασή τους με διατάξεις τυπικών νόμων και δεν ενεργοποιήθηκαν, ως προς τις πληρωμές τους, μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, καταργούνται. Οι πόροι και το προϊόν των λογαριασμών αυτών αποτελούν δημόσια έσοδα και περιέρχονται αυτοδίκαια στον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Άρθρο 9 **Θέματα Γενικού Χημείου του Κράτους**

1. Μετά την παρ. 3 του άρθρου 33 του ν. 2523/1997 προστίθεται παράγραφος 4 που έχει ως εξής:

«4. Η Γ' Χημική Υπηρεσία Αθηνών του Γενικού Χημείου του Κράτους (Γ.Χ.Κ.) ορίζεται ως το εθνικό σημείο επαφής για τους σκοπούς εφαρμογής της απόφασης 2001/419/ΔΕΥ, της 28ης Μαΐου 2001 (ΕΕ L 150/6.6.2001) του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με τη διαβίβαση δειγμάτων ελεγχόμενων ουσιών.»

2. Η παρ. 4 του άρθρου 33 του ν. 2523/1997 αναριθμείται σε παράγραφο 5 και αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και των κατά περίπτωση αρμόδιων Υπουργών, καθορίζονται ο τρόπος, η διαδικασία, καθώς και κάθε άλλο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.»

Άρθρο 10 **Ρύθμιση διαδικασιών χρήσης αεροσκαφών**

Η παρ. 1 του άρθρου 39 του ν. 2733/1999 (ΦΕΚ 155 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Α. α. Αρμόδιο για τη συντήρηση και λειτουργία των αεροσκαφών, προκειμένου να βρίσκονται σε διαρκή ετοιμότητα, τα οποία διατίθενται για τις μετακινήσεις του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Πρωθυπουργού, των μελών της Κυβέρνησης ή άλλων προσώπων, τα οποία μετακινούνται ύστερα από έγκριση του Ελληνικού Δημοσίου, ορίζεται το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, στον προϋπολογισμό του οποίου εγγράφονται οι σχετικές πιστώσεις για την αντιμετώπιση των αντίστοιχων δαπανών.

β. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Κυβέρνησης ρυθμίζονται η διαδικασία και οι λεπτομέρειες χρήσης των αεροσκαφών αυτών.

Προηγούμενες αποφάσεις που ρυθμίζουν κανονιστικά τα σχετικά ζητήματα, εξακολουθούν να ισχύουν.

γ. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ρυθμίζονται όλες οι αναγκαίες λεπτομέρειες των διαδικασιών έγκρισης, ελέγχου και εξόφλησης των σχετικών με τη χρήση και συντήρηση των αεροσκαφών δαπανών.

Β. Πρόσωπα μη συνδεδεμένα οργανικά με το Ελληνικό Δημόσιο, όταν μετακινούνται με τα ανωτέρω αεροσκάφη ή άλλα πτητικά μέσα, κατόπιν έγκρισης του Γενικού Γραμματέα της Κυβέρνησης, έχουν ασφαλιστική κάλυψη από κινδύνους ατυχημάτων της ζωής και της περιουσίας τους.

Η ασφαλιστική κάλυψη ανατίθεται σε ασφαλιστική εταιρεία με σύμβαση ανανεούμενη ετησίως, η οποία συνάπτεται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Η σύμβαση συνομολογείται για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή άλλο εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο και ρυθμίζει αναλυτικά τους όρους, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις των συμβαλλομέ-

νων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Η σχετική δαπάνη βαρύνει τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ρυθμίζονται όλες οι αναγκαίες λεπτομέρειες των διαδικασιών έγκρισης, ελέγχου και εξόφλησης των σχετικών δαπανών.»

Άρθρο 11 **Ειδική αργία διατραπεζικών συναλλαγών**

1. Ορίζονται ως ημέρες ειδικής αργίας διατραπεζικών συναλλαγών εκείνες από τις αργίες του διευρωπαϊκού αυτοματοποιημένου συστήματος ταχείας μεταφοράς κεφαλαίων σε συνεχή χρόνο (σύστημα TARGET), όπως αυτές εκάστοτε ισχύουν βάσει Κατευθυντήριων Γραμμών της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, οι οποίες δεν συμπίπτουν με κατά νόμον αργία εντός της Επικράτειας. Η Τράπεζα της Ελλάδος μέχρι τέλος Οκτωβρίου κάθε έτους ανακοινώνει τις ειδικές αργίες διατραπεζικών συναλλαγών της παραγράφου αυτής που θα ισχύουν για το επόμενο έτος.

Η δια του παρόντος καθιερούμενη ειδική αργία διατραπεζικών συναλλαγών ισχύει για την Τράπεζα της Ελλάδος, το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών Α.Ε., το Κεντρικό Αποθετήριο Αξιών Α.Ε., το Χρηματιστήριο Παραγώγων Αθηνών, την Εταιρεία Εκκαθάρισης Συναλλαγών επί Παραγώγων (ΕΤ.Ε.Σ.Ε.Π.), την Εταιρεία Διατραπεζικά Συστήματα Α.Ε., καθώς και για τις ακόλουθες κατηγορίες επιχειρήσεων:

α. Πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα, στα οποία περιλαμβάνονται τα ελληνικά πιστωτικά ιδρύματα, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και τα υποκαταστήματα των αλλοδαπών τραπεζών.

β. Επιχειρήσεις Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών.

γ. Εταιρείες χρηματοδοτικής μίσθωσης και εταιρείες πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων.

δ. Ανώνυμες Εταιρείες Διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων και ανώνυμες εταιρείες επενδύσεων χαρτοφυλακίου.

2. Κατά την ημέρα ειδικής αργίας διατραπεζικών συναλλαγών όλες οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις που απορρέουν από υφιστάμενες συμβάσεις μεταξύ των φορέων της παραγράφου 1 και της πάσης φύσεως πελατείας τους, καθώς και οι λοιπές εν γένει ληξιπρόθεσμες, την ίδια ημέρα, υποχρεώσεις της πελατείας αυτών προς οποιονδήποτε τρίτο, εκπληρώνονται την επόμενη εργάσιμη ημέρα, οπότε και αρχίζουν οι συνέπειες της τυχόν μη εκπλήρωσης.

3. Οι συναλλαγές που θα πραγματοποιηθούν στους φορείς της παραγράφου 1 εδ. α' την ημέρα ειδικής αργίας διατραπεζικών συναλλαγών θα καταχωρισθούν στα συστήματα των φορέων αυτών με ημερομηνία της επόμενης εργάσιμης ημέρας.

4. Η ημέρα ειδικής αργίας συναλλαγών είναι εργάσιμη ημέρα για το προσωπικό των ανωτέρω ιδρυμάτων και επιχειρήσεων.

5. Κατά την ημέρα ειδικής αργίας διατραπεζικών συναλλαγών οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την εξυπηρέτηση του Δημοσίου Χρέους, δανείων και τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου θα εκπληρώνονται σύμφωνα με τους ειδικούς όρους αυτών την προηγούμενη ή την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

6. Για το τρέχον έτος 2005 ορίζεται ως ημέρα ειδικής αργίας διατραπεζικών συναλλαγών η 28.3.2005.

Άρθρο 12

1. Στις διατάξεις του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α'), επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

Το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 21 αντικαθίστανται ως εξής:

«Ο συντελεστής του φόρου προστιθέμενης αξίας ορίζεται σε δεκαεννέα τοις εκατό (19%) στη φορολογητέα αξία.

Κατ' εξαίρεση, για τα αγαθά και τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα ΙΙΙ του παρόντος ο συντελεστής του φόρου ορίζεται σε εννέα τοις εκατό (9%).»

2. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 97 του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ

265 Α') προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Στα τσιγάρα που πωλούνται σε τιμή μικρότερη από την τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων της πλέον ζητούμενης τιμής (Π.Ζ.Τ.), το συνολικό ποσό του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης, που υπολογίζεται σύμφωνα με τις ανωτέρω περιπτώσεις α' και β', δεν μπορεί να είναι κατώτερο του εξήντα πέντε τοις εκατό (65%) του συνολικού Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης που επιβάλλεται στην πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων.»

3.α. Η παρ. 2 του άρθρου 81 του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο συντελεστής του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) αιθυλικής αλκοόλης καθορίζεται σε χίλια ενενήντα (1.090) ευρώ ανά εκατόλιτρο άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης.»

β. Το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 81 του ίδιου νόμου αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Εφαρμόζεται μειωμένος κατά πενήντα τοις εκατό (50%) συντελεστής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) αιθυλικής αλκοόλης, έναντι του ισχύοντος κανονικού συντελεστή, για την αιθυλική αλκοόλη που προορίζεται για την παρασκευή ούζου ή που περιέχεται στο τσίπουρο και την τσικουδιά. Ο μειωμένος αυτός συντελεστής καθορίζεται σε πεντακόσια σαράντα πέντε (545) ευρώ ανά εκατόλιτρο άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης.»

4. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου αρχίζει από 1ης Απριλίου 2005.

Άρθρο 13

Τροποποίηση του άρθρου 97 του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α')

Το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 97 του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α'/ 22.11.2001) «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» αντικαθίστανται ως εξής:

«β) σε έναν αναλογικό φόρο ο συντελεστής του οποίου είναι 53,8265% και προκύπτει από το κλάσμα που έχει ως αριθμητή το γινόμενο του συντελεστή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) επί την πλέον ζητούμενη τιμή μείον τον πάγιο φόρο και παρονομαστή την πλέον ζητούμενη τιμή.

Ο αναλογικός συντελεστής 53,8265% υπολογίζεται στην τιμή λιανικής πώλησης χιλίων (1.000) τεμαχίων τσιγάρων (1 φορολογική μονάδα) και είναι ο ίδιος για όλες τις κατηγορίες τσιγάρων.»

Η ισχύς των ανωτέρω διατάξεων αρχίζει από 1ης Απριλίου 2005.

Άρθρο 14

1. Η παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 2843/2000 (ΦΕΚ 219 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Δημόσιο δύναται να διαθέτει σε επενδυτές μέσω του Χρηματιστηρίου Αθηνών ποσοστό έως εξήντα έξι τοις εκατό (66%) του εκάστοτε μετοχικού κεφαλαίου της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου Α.Ε.» (Ο.Π.Α.Π.).

Το ποσοστό συμμετοχής του Δημοσίου στο εκάστοτε μετοχικό κεφάλαιο του Ο.Π.Α.Π. δεν δύναται να είναι κατώτερο του τριάντα τέσσερα τοις εκατό (34%).»

2. Το Δημόσιο διορίζει το ήμισυ πλέον ενός των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Π.Α.Π. για το χρονικό διάστημα παραχώρησης από το Ελληνικό Δημόσιο του αποκλειστικού δικαιώματος διεξαγωγής, διαχείρισης, οργάνωσης και λειτουργίας των παιχνιδιών που προβλέπονται στην από 15.12.2000 σύμβαση αποκλειστικότητας που έχει συναφθεί μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Ο.Π.Α.Π., σύμφωνα με το άρθρο 27 του ν. 2843/2000 (ΦΕΚ 219 Α'), ή των τυχόν ανανεώσεών της, κατά τους όρους της σύμβασης αυτής.

3. Ο κατά τα άνω διορισμός γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού αρμόδιου για θέματα αθλητισμού.

4. Τα λοιπά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Π.Α.Π. για το άνω χρονικό διάστημα εκλέγονται από τη Γενική Συνέ-

λευση των μετόχων του, κατά τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών, όπως ισχύει.

Άρθρο 15

Η παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2996/2002 τροποποιείται ως εξής:

«1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εξωτερικών συγκροτείται Επιτροπή Παρακολούθησης του Ε.Σ.Ο.Α.Β.. Πρόεδρος της Επιτροπής Παρακολούθησης ορίζεται ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εξωτερικών. Μέλη ορίζονται ο Γενικός Γραμματέας Επενδύσεων και Ανάπτυξης του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Ανάπτυξης, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης ή εκπρόσωποί τους και ο Β' Γενικός Διευθυντής Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών. Στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Παρακολούθησης μετέχει και εκείνος ο Γενικός Γραμματέας Υπουργείου ή Περιφέρειας στην αρμοδιότητα του οποίου τυχόν υπάγονται τα έργα ή οι δράσεις που εξετάζονται, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της επόμενης παραγράφου. Με την ίδια απόφαση θεσπίζεται ο Κανονισμός Λειτουργίας της Επιτροπής, με τον οποίο καθορίζονται οι αναγκαίες τεχνικές λεπτομέρειες σχετικά με το έργο και τη λειτουργία της, τους φορείς υποστήριξης του έργου της, καθώς και οποιαδήποτε αλλαγή στη συγκρότησή της.»

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων αυτού του νόμου αρχίζει:

α) του άρθρου 1 από την κατάθεσή του στη Βουλή,
β) των υπόλοιπων άρθρων από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις τους».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης».

Ο συνάδελφος κ. Τσιαμάκης έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΣΙΑΜΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρώπη των είκοσι πέντε κρατών και των τετρακοσίων ογδόντα εκατομμυρίων πληθυσμού προχωρώντας για να κάνει πράξη το μεγάλο της όραμα και να καταστεί μια ισχυρή υπερδύναμη στον κόσμο, αποκτά άμεσα το Σύνταγμά της. Ψηφίζει τη Συνταγματική Συνθήκη είτε άμεσα από τη διενέργεια δημοψηφισμάτων είτε έμμεσα δια των εθνικών κοινοβουλίων.

Στις αρχές του περασμένου μήνα η Ισπανία με μεγάλη πλειοψηφία υπερψήφισε τη Συνταγματική Συνθήκη. Οι υπόλοιπες χώρες που θα ακολουθήσουν σίγουρα θα πράξουν το ίδιο. Δυστυχώς εκ των ευρωπαϊκών χωρών δημιουργούν υπόνοιες, ανησυχία στους Ευρωπαίους εταίρους. Εξ αυτών η μία είναι η Γαλλία η οποία στις 29 Μαΐου θα κάνει δημοψήφισμα και ήδη είναι διαπιστωμένο ότι υπάρχει αντίδραση ενός μεγάλου ποσοστού του γαλλικού λαού ως προς το «ΝΑΙ» του δημοψηφίσματος. Ο Γάλλος Πρόεδρος κ. Σιράκ προσπαθεί τιθέμενος σταυροφόρος σ' αυτήν τη διαφώτιση να εξομαλύνει την κατάσταση και ελπίζω να καταφέρει. Η άλλη είναι η Πολωνία, η οποία από τον πρώτο καιρό που προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση έδειξε καταφανώς τη διαφοροποίησή της στο ζήτημα των γεωργικών

επιδοτήσεων αλλά και στον πόλεμο κατά του Ιράκ.

Ας ελπίσουμε ότι όλα τα ευρωπαϊκά κράτη και έθνη θα αρθούν στο ύψος των περιστάσεων για το μεγάλο «ΝΑΙ» στην ευρωπαϊκή υπερδύναμη.

Η Ευρώπη έχει πλήρη επίγνωση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει. Παρά ταύτα, θα προχωρήσει για να κάνει πράξη το όραμά της, για να κατακτήσει το όνειρο του σχηματισμού μιας σύγχρονης δημοκρατικής ένωσης λαών, πολιτισμών, ελπίδων, προόδου και ευημερίας, φιλοδοξώντας να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στο παγκόσμιο γίγνεσθαι χωρίς υποχωρήσεις και εκπτώσεις θεμιτών διεκδικήσεων.

Από αρκετό καιρό έχει αρχίσει η συζήτηση στις ευρωπαϊκές χώρες και παίρνουμε καθημερινή γεύση από τοποθετήσεις πολιτικών επί του συγκεκριμένου θέματος. Οι διανοούμενοι συνδιαλέγονται και ανταλλάσσουν απόψεις και θέσεις. Οι δε πολίτες καταλογίζοντας στον εαυτό τους υπευθυνότητα, συμμετέχουν στο διάλογο με κάθε πρόσφορο και δυνατό τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά γίνονται σε μια συνέχεια περασμένων σημαντικών και σημαδιακών γεγονότων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση σε μια χρονική περίοδο δεκατριών περίπου ετών προέβη στην εξέταση της θεσμικής της διάρθρωσης και των πολιτικών της. Οι τρεις πρόσφατες προσπάθειες είχαν ως αποτέλεσμα τη Συνθήκη του Μάαστριχτ το 1992, τη Συνθήκη του Άμστερνταμ το 1997 και τη Συνθήκη της Νίκαιας το 2000. Βασίστηκαν στην αναθεώρηση των συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πραγματοποιήθηκαν μέσω των διακυβερνητικών διασκέψεων, στις οποίες συμμετείχαν εκπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών - μελών σε κλειστές συνεδριάσεις.

Η παρούσα Συνταγματική Συνθήκη δεν προέκυψε αποκλειστικά από διακυβερνητική διάσκεψη, όπως οι προηγούμενες απ' αυτήν Συνθήκες. Αλλά το κείμενό της, που απετέλεσε και τη βάση της όλης διαπραγματεύσεως, εκπονήθηκε από τη Συνέλευση που συνεκλήθη υπό την προεδρία του πρώην Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας κ. Ντ' Εστέν το Φεβρουάριο του 2002.

Κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας και συγκεκριμένα στις 13 Ιουνίου 2003 το τελικό κείμενο παρουσιάστηκε ενώπιον της Ολομέλειας της Συνέλευσης στη Θεσσαλονίκη. Το σχέδιο του Συντάγματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ετοιμάστηκε από τη Συνέλευση η οποία εργάστηκε για το συγκεκριμένο σκοπό επί δεκαέξι μήνες και υπήρξε καρπός δομημένου, επίπονου, μεθοδικού, ανοικτού και ελεύθερου διαλόγου εκατόν πέντε μελών και άλλων τόσων περίπου αναπληρωματικών. Μιας συνέλευσης πολυσύνθετης, πολυεθνικής και πολυγλωσσικής με διαφορετικούς πολιτισμούς, η οποία όμως λειτούργησε από την αρχή μέχρι το τέλος στη βάση της ισοτιμίας της ανοχής και του αλληλοσεβασμού.

Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα για το μέλλον της Ευρώπης βασίστηκε σε τρεις χιλιάδες περίπου παρεμβάσεις και εισηγήσεις και αποτελείται από τέσσερα μέρη, τα οποία είναι τα εξής:

Πρώτον, αξίες, στόχοι, αρμοδιότητες, δομή, δεύτερον, ανθρώπινα δικαιώματα, τρίτον, πολιτικές και τέταρτον, γενικές διατάξεις.

Η συναίσθηση της ιστορικής ευθύνης δημιούργησε κλίμα συναίνεσης και σεβασμού παρά τις αντιθέσεις και την ποικιλία ιδεών και προτάσεων που ακουστήκανε. Διασφαλίζονται από το Σύνταγμα οι βασικότερες αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίες είναι: Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, η ελευθερία, η δημοκρατία, η ισότητα, το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η ισοτιμία, η ισοπολιτεία και ιδιαίτερα η ισότητα μεταξύ των γυναικών και ανδρών, αποτελούν βασικές αρχές του Ευρωπαϊκού Συντάγματος.

Το Σύνταγμα έχει και σημαντικές καινοτομίες που είναι για παράδειγμα η ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την παροχή αρμοδιότητας εκλογής του προέδρου της επιτροπής και έγκρισης, αλλά και παύσης της επιτροπής συλλήβδην με ψήφισμα μομφής, η εισαγωγή του θεσμού Υπουργού Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η εισαγωγή του θεσμού του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Σύνταγμα καθορίζει και κατανέμει τις αρμοδιότητες της Ένωσης στη βάση πάντοτε ότι αυτές είναι αποκλειστικά και μόνον όσες τα κράτη μέλη ομόφωνα εκχωρούν σ' αυτήν. Οποιαδήποτε απόφαση της

Ευρωπαϊκής Ένωσης προσβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Μέσα από το Σύνταγμα καθορίζονται με αρκετή σαφήνεια οι αρμοδιότητες της Ένωσης που ταξινομήθηκαν σε τρεις κατηγορίες: Τις αποκλειστικές, τις συντρέχουσες και τις συμπληρωματικές.

Αποκλειστικές είναι εκείνες που ασκούνται κατ' αποκλειστικότητα από την Ευρωπαϊκή Ένωση και καλύπτουν την κοινωνική ένωση, τη θέσπιση κανόνων ανταγωνισμού και την νομισματική πολιτική για τα κράτη - μέλη που έχουν ως νόμισμα το ευρώ, την κοινή αλιευτική πολιτική και την κοινή εμπορική πολιτική.

Συντρέχουσες αρμοδιότητες είναι εκείνες που ασκούνται και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τα κράτη - μέλη και αφορούν, κυρίως, την εσωτερική αγορά, την οικονομική, κοινωνική και περιφερειακή συνοχή, την αλιεία και γεωργία εκτός της διατήρησης των θαλάσσιων βιολογικών πόρων, το περιβάλλον, την προστασία των καταναλωτών, τις μεταφορές και τους χώρους ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Οι συμπληρωματικές αρμοδιότητες είναι εκείνες που ασκούνται συμπληρωματικά και συντονιστικά από την Ευρωπαϊκή Ένωση με σκοπό την ενίσχυση των μέτρων που τα κράτη - μέλη λαμβάνουν για την υλοποίηση των πολιτικών τους, όπως για παράδειγμα την προστασία της υγείας των ανθρώπων, την αθλητικότητα και την επαγγελματική κατάρτιση και τη διοικητική συνεργασία.

Το Σύνταγμα κατανέμει τις αρμοδιότητες μεταξύ των θεσμικών οργάνων, τα οποία σύμφωνα με τα άρθρα 1 έως 19 είναι. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Υπουργικό Συμβούλιο, το Συμβούλιο Υπουργών το οποίο αποκαλείται σκέτο Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πέραν αυτών των βασικών θεσμικών οργάνων το Σύνταγμα προβλέπει παραδείγματος χάρη την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το Ελεγκτικό Συνέδριο, την Επιτροπή των Περιφερειών, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σίγουρα το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα δεν είναι ούτε από πλευράς νομικής ούτε από πολιτικής το τέλειο. Όμως είναι ένα μεγάλο βήμα προς την κατεύθυνση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Δημιουργεί ένα νομικό και πολιτικό καθεστώς ασυγκρίτως καλύτερο από αυτό που ίσχυε με βάση τις προηγούμενες Συνθήκες.

Φυσικά επιφυλάξεις και ενστάσεις για τις επιμέρους διατάξεις του Ευρωπαϊκού Συντάγματος ποικίλουν και αυτό είναι φυσικό. Γιατί κάθε κράτος, κάθε πολιτικό κόμμα, κάθε πολιτικός και κάθε πολίτης προσεγγίζει κάποια θέματα με διαφορετικό τρόπο. Δεν είναι δυνατόν ο καθένας να θέλει το Σύνταγμα στα δικά του μέτρα. Δεν είναι λογικό να απορρίπτεται το καλό, εν ονόματι του ανέφικτου καλύτερου.

Η Νέα Δημοκρατία ως κόμμα και παράταξη από θέσεις εξουσίας, ως Κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση όταν και όποτε υπήρξε συνέβαλε πρωτοπόρα, αποφασιστικά και αποτελεσματικά στο δημιουργήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με πρωτοστάτη τον αείμνηστο Εθνάρχη Κωνσταντίνο Καραμανλή, ο οποίος από το 1959 οραματίστηκε το μέλλον της Ελλάδας στην τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Αυτό το δημιουργήμα η Νέα Δημοκρατία το στηρίζει για ένα καλύτερο μέλλον της Ευρώπης και της πατρίδας μας, γι' αυτό ψηφίζω ανεπιφύλακτα το Σύνταγμα επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975» καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγαρόρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα οχτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-διδάσκαλοι από το Δημοτικό Σχολείο Βάρκιζας και δώδεκα μαθητές και μαθήτριες και ένας συνοδός-διδάσκαλος από το Δημοτικό Σχολείο Μαρμαρίου Ευβοίας.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η συνάδελφος κ. Τζάκρη Θεοδώρα έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι, με την υπογραφή στη Ρώμη της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης, η Ευρωπαϊκή Ένωση έκανε ένα αποφασιστικό βήμα. Το Σύνταγμα αυτό φαίνεται να είναι η κατάληξη μιας μακράς διαδικασίας ολοκλήρωσης που σηματοδοτήθηκε τόσο από τη συνεχή εμβάθυνση της ολοκλήρωσης όσο και από τις διαδοχικές διευρύνσεις της Ένωσης.

Το πρώτο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήταν αυτό που άνοιξε, ουσιαστικά, το δρόμο για την κατάρτιση ενός Συντάγματος της Ευρώπης. Στις 14 Φεβρουαρίου 1984 ενέκρινε με μεγάλη πλειοψηφία την οραματική έκθεση του Altiero Spinelli που πρότεινε στο Σχέδιο Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση μια ριζική μεταρρύθμιση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Έκτοτε, οι διαδοχικές συνθήκες αποτέλεσαν βήματα στην πορεία προς την πραγματική κατάρτιση ενός Συντάγματος για την Ευρώπη και όλες συνέβαλαν στην πρόοδο της ευρωπαϊκής οικοδόμησης. Το πρώτο βήμα έγινε το 1987 με την υπογραφή της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης, στόχος της οποίας ήταν η ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς ως το 1992.

Το 1992 η Συνθήκη του Μάαστριχτ θέσπισε την Ευρωπαϊκή Ένωση με εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας και με συνεργασία στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων. Με αυτό το θεμελιώδες βήμα, η Ευρώπη άρχισε να μετασχηματίζεται, εξελισσόμενη από οικονομική κοινότητα σε πολιτική ένωση. Επιπλέον, η μεταρρύθμιση αυτή άνοιξε το δρόμο για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση και το ευρώ.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ δρομολόγησε τη μεταρρύθμιση των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, κυρίως με την ενίσχυση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Αυτή ακριβώς τη μεταρρύθμιση των θεσμικών οργάνων, επέτρεψε η Συνθήκη της Νίκαιας, η οποία υπογράφηκε το 2001.

Κατά τη σύνοδό του στο Λάκεν το Δεκέμβριο του 2001, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συγκάλυψε την Ευρωπαϊκή Συνέλευση. Η επιλογή του προτύπου της Συνέλευσης σηματοδοτεί μια σημαντική αλλαγή πορείας όσον αφορά τις αναθεωρήσεις των Συνθηκών, εκφράζοντας τη βούληση να εγκαταλειφθούν οι συνεδριάσεις κεκλεισμένων των θυρών στις οποίες συμμετέχουν μόνο οι εκπρόσωποι των κυβερνήσεων.

Ο καρπός των εργασιών της Συνέλευσης υπήρξε το σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης. Η εν λόγω Συνταγματική Συνθήκη αντικαθιστά όλες τις Συνθήκες που καταρτίστηκαν την τελευταία πενήνταετία με εξαίρεση τη Συνθήκη Euratom και συντάχθηκε για να ανταποκριθεί στις προκλήσεις μιας διευρυμένης Ευρώπης, μιας Ευρώπης με είκοσι πέντε κράτη-μέλη και τετρακόσια ογδόντα εκατομμύρια πολίτες, μιας Ευρώπης δημοκρατικής, διαφανούς, αποτελεσματικής και στην υπηρεσία των Ευρωπαίων πολιτών.

Το Σύνταγμα της Ευρώπης δεν αντικαθιστά τα εθνικά συντάγματα των ευρωπαϊκών χωρών. Συνυπάρχει με αυτά και έχει το δικό του λόγο ύπαρξης, τη δική του αυτονομία και καθορίζει το πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορεί να ενεργεί η Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Στις καινοτομίες του νέου Συντάγματος περιλαμβάνονται αναφορικά με τις θεμελιώδεις αρχές της Ένωσης, ο καθορισμός των αξιών και των στόχων της Ένωσης, καθώς και των δικαιωμάτων των πολιτών χάρη στην ενσωμάτωση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στο Σύνταγμα. Ο Χάρτης εγγυάται το σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, το σεβασμό του δικαιώματος στη ζωή, την απαγόρευση των απάνθρωπων ή εξευτελιστικών ποινών και πλήθος άλλων ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Ο Χάρτης αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του Συντάγματος, ισχύει στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και στα κράτη - μέλη, όταν εφαρμόζουν το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καλύπτει όχι μόνο τα αστικά και πολιτικά δικαιώματα που περιέχονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αλλά και επιπλέον τομείς, όπως τα κοινωνικά δικαιώματα των εργαζομένων, η προστασία του περιβάλλοντος ή το δικαίωμα της χρηστής διοίκησης.

Άλλες καινοτομίες όσον αφορά τις θεμελιώδεις αρχές της Ένωσης αποτελούν η απόδοση ενιαίας νομικής προσωπικότη-

τας στην Ένωση, ο σαφής και σταθερός ορισμός των αρμοδιοτήτων σε αποκλειστικές αρμοδιότητες στις οποίες εμπίπτουν ορισμένα ειδικά θέματα για τα οποία η Ένωση δρα μόνη της εξ ονόματος του συνόλου των κρατών - μελών και σε συντρέχουσες αρμοδιότητες στις οποίες περιλαμβάνονται οι τομείς στους οποίους η Ένωση αναλαμβάνει δράση όταν αυτή εξασφαλίζει προστιθέμενη αξία στη δράση των κρατών - μελών και σε υποστηρικτικές ή συμπληρωματικές αρμοδιότητες στις οποίες η Ένωση παρεμβαίνει μόνο για το συντονισμό είτε συμπλήρωση των ενεργειών των κρατών - μελών τα οποία διατηρούν, συνεχώς, μια ιδιαίτερη σημαντική ελευθερία δράσης καθώς και τη βασική ευθύνη διαχείρισης έναντι των πολιτών τους.

Επίσης η εφαρμογή ρήτρας εθελούσιας αποχώρησης που για πρώτη φορά παρέχει σε κάποιο κράτος - μέλος τη δυνατότητα να αποχωρήσει από την Ένωση. Η απλούστευση των μέσων δράσης της Ένωσης, μειώνοντας τον αριθμό τους από δεκαπέντε σε έξι, ο ορισμός για πρώτη φορά των δημοκρατικών θεμελίων της Ένωσης και, μεταξύ αυτών, της συμμετοχικής δημοκρατίας και θέσπιση πραγματικής δυνατότητας λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας από ένα εκατομμύριο πολίτες που να προέρχονται, τουλάχιστον, από έξι διαφορετικές χώρες.

Αναφορικά με τα θεσμικά όργανα, καινοτομίες αποτελούν η νέα κατανομή των εδρών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η επίσημη θεσμοθέτηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του οποίου θα προεδρεύει ένας πρόεδρος εκλεγμένος για περίοδο δυόμισι ετών και συνεπώς κατάργηση της εκ περιτροπής προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Η δημιουργία επιτροπής μειωμένου αριθμού μελών από το 2014, η εκλογή του προέδρου της επιτροπής από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ο διορισμός Υπουργού Εξωτερικών που θα έχει τα καθήκοντα επιτρόπου εξωτερικών σχέσεων και Υπατού Εκπροσώπου για θέματα κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας υπαγομένου στο Συμβούλιο.

Καινοτομίες αναφορικά με τις διαδικασίες λήψης των αποφάσεων αποτελούν ο καθορισμός νέου συστήματος πλειοψηφίας, η οποία επιτυγχάνεται με το 55% των κρατών - μελών που αντιπροσωπεύουν το 65% του πληθυσμού της Ευρώπης. Η επέκταση της ψηφοφορίας με ειδική πλειοψηφία στο Συμβούλιο των Υπουργών για περίπου είκοσι υπάρχουσες νομικές βάσεις και δημιουργία είκοσι περίπου νέων νομικών βάσεων. Η θέσπιση ευρωπαϊκών νόμων και νόμων πλαισίων με κοινή ψηφοφορία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αποτελεί το γενικό κανόνα, η θέσπιση μεταβατικών ρητρών που επιτρέπουν την περαιτέρω επέκταση ψηφοφορίας με ειδική πλειοψηφία και τη μετάβαση σε μια συνήθη νομοθετική διαδικασία, σύμφωνα με μία διευκολυμένη διαδικασία.

Αναφορικά με τις πολιτικές της Ένωσης, οι καινοτομίες συνίστανται στην βελτίωση του οικονομικού συντονισμού μεταξύ των κρατών - μελών που έχουν υιοθετήσει το ευρώ, στην εξάλειψη της διάρθρωσης σε πυλώνες, εφόσον ο δεύτερος πυλώνας, που αφορά την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, και ο τρίτος, που αφορά τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις, που μέχρι σήμερα διέπονταν από τη διακυβερνητική μέθοδο, εφεξής κοινοτικοποιούνται.

Επίσης συνίστανται στην ενίσχυση της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφαλείας, με τη θέσπιση Υπουργού Εξωτερικών της Ένωσης και σταδιακή χάραξη κοινής αμυντικής πολιτικής και την εφαρμογή ενός πραγματικού χώρου ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης, χάρη στην πρόβλεψη της εφαρμογής των κοινών πολιτικών ασύλου, μετανάστευσης και ελέγχου των εξωτερικών συνόρων, καθώς και στον τομέα της δικαστικής και αστυνομικής συνεργασίας και χάρη στην ανάπτυξη των δράσεων της EUROPOL και της EUROJUST και στην πορεία προς μια ευρωπαϊκή εισαγγελία.

Το Σύνταγμα θέτει ως στόχο της Ένωσης τη δημιουργία «μιας κοινωνικής οικονομίας της αγοράς», με ρητούς σκοπούς την «πλήρη απασχόληση και κοινωνική πρόοδο». Αντίθετα, η Συνθήκη της Νίκαιας, με την οποία λειτουργούμε σήμερα, προβλέπει ως θέσφατο την «ανοικτή οικονομία της αγοράς», χωρίς την παραμικρή αναφορά στην υποχρέωση προστασίας του δικαιώματος απασχόλησης των πολιτών.

Το Σύνταγμα ορίζει ότι οι πολιτικές της Ένωσης, επί οποιουδήποτε ανεξαιρέτως θέματος, πρέπει να προωθούν τους θεμελιώδεις στόχους για υψηλό επίπεδο απασχόλησης, για διασφάλιση της κοινωνικής προστασίας, για επίτευξη υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης και για προστασία της ανθρωπίνης υγείας και του περιβάλλοντος.

Η Ένωση δεσμεύεται να προωθεί την πολιτιστική και γλωσσική πολυμορφία των κρατών - μελών.

Στον εξωτερικό τομέα η Ένωση θέτει ως στόχους την προώθηση της ειρήνης, την εξάλειψη της φτώχειας και το σεβασμό στις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Το νέο Ευρωσύνταγμα φέρει μία έντονη ελληνική σφραγίδα, γιατί πολλές από τις παραπάνω δεσμεύσεις τις προώθησε και τις πέτυχε η Ελληνική Προεδρεία το 2003, επί των ημερών της οποίας ολοκληρώθηκαν με επιτυχία οι δύσκολες διαπραγματεύσεις για το σχέδιο της Συνταγματικής Συνθήκης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μπροστά σ' αυτήν τη σημαντική πρόκληση η σημερινή Κυβέρνηση φάνηκε ανέτοιμη και απροετοίμαστη. Αυτό συμβαίνει γιατί απορρίπτει αβίαστα το αίτημα για διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Εμείς το έχουμε κάνει σαφές. Θα εξαντλήσουμε τις δυνατότητες που μας δίνει το Σύνταγμα, ώστε μετά την ψήφιση της Συνθήκης να προχωρήσουμε και να ζητήσουμε από όλους τους Βουλευτές οι οποίοι συμφωνούν με την αναγκαιότητα του δημοψηφίσματος να συγκεντρώσουμε τον απαιτούμενο αριθμό υπογραφών, ώστε να φέρουμε το θέμα στη Βουλή, για να αποφασίσει, τελικά, η Βουλή αν θα πάμε σε δημοψήφισμα ή όχι, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

Είναι μια μεγάλη ευκαιρία για την Ελλάδα να οργανώσει τα πρώτα δημοψήφισμα για ένα θέμα τόσο μεγάλης σημασίας, όπου ο ελληνικός λαός και οι πολίτες θα έχουν τη δυνατότητα να ενημερωθούν. Πρόκειται για έναν καταστατικό χάρτη που θα καθορίσει την πορεία της Ευρώπης και της χώρας μας για δεκαετίες. Για, τουλάχιστον, πενήντα χρόνια μιλούν οι ίδιοι οι συντάκτες της Συνθήκης.

Ο στοιχειώδης σεβασμός στη δημοκρατία επιβάλει διαδικασίες ουσιαστικού διαλόγου, ώστε οι πολίτες να γνωρίζουν και να κρίνουν τις επιλογές που γίνονται και που προκαθορίζουν τις εξελίξεις. Απαιτείται επί της ουσίας η οργάνωση ενός ανοικτού πολιτικού διαλόγου και όχι απλώς η διεκπεραίωση ενός σχεδίου προβολής της Ευρωσυνθήκης. Γι' αυτό και ζητάμε τη διενέργεια δημοψηφίσματος.

Το νέο Ευρωσύνταγμα απέχει πολύ από το τέλειο και ορισμένα άρθρα του θα μπορούσαν να είναι πιο προωθημένα. Όμως υπερτερεί σε όλους τους τομείς της Συνθήκης της Νίκαιας, υπό την οποία λειτουργούμε και θα υποχρεωθούμε να συνεχίσουμε να λειτουργούμε, αν το Σύνταγμα απορριφθεί.

Κάνουμε, λοιπόν, ένα πολύ σημαντικό βήμα, αλλά πρέπει να το κάνουμε με πολιτική συνείδηση, με ιστορική συνείδηση και με τη σωστή συνταγματική διαδικασία και εν γνώσει των πολιτικών, συνταγματικών και ιστορικών συνεπειών αυτού που ακριβώς κάνουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Μητσστάκης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έως τα μέσα του 2006 τα είκοσι πέντε κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα κληθούν να επικυρώσουν -είτε μέσω της κοινοβουλευτικής διαδικασίας είτε μέσω της διεξαγωγής δημοψηφίσματος- το σχέδιο Συνθήκης για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα ή Ευρωσύνταγμα όπως το αποκαλώ, όχι μόνο χάριν συντομίας αλλά και χάριν του ιδιαίτερου πολιτικού συμβολισμού που αυτός ο όρος περιέχει.

Η Κυβέρνηση επέλεξε το δρόμο της κοινοβουλευτικής διαδικασίας για να επικυρωθεί το Ευρωσύνταγμα, ενώ τα κόμματα της Αντιπολίτευσης επιμένουν ακόμα και σήμερα στη διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Αξιολογώντας τα μηνύματα που έρχονται από άλλες ευρωπαϊκές χώρες οι οποίες επέλεξαν την οδό του δημοψηφίσματος -όπως η Ισπανία στην οποία ήδη διεξήχθη και

η Γαλλία στην οποία θα διεξαχθεί στα τέλη Μαΐου- ότι πιστεύω ακράδαντα πως η απόφαση της Κυβέρνησης να επιλέξει την οδό της κοινοβουλευτικής επικύρωσης είναι ορθή για πολύ συγκεκριμένους πολιτικούς και όχι μόνο συνταγματικούς λόγους. Οι συνταγματικοί λόγοι έχουν αναλυθεί εκτενώς από πολλούς άλλους ομιλητές. Θα ήθελα, όμως, εγώ να εστιάσω λίγο στους πολιτικούς λόγους για τους οποίους πιστεύω ότι η διαδικασία αυτή που ακολουθούμε είναι η σωστή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο βαθμό που τα δύο μεγάλα κόμματα, που αντιπροσωπεύουν το 86% του ελληνικού λαού βάσει των τελευταίων εκλογών, συμφωνούν στην επικύρωση του Ευρωσυντάγματος, επί της ουσίας δεν τίθεται κανένα ζήτημα πρόσθετης νομιμοποίησης της επικύρωσης μέσω της προ-σφυγής σε δημοψήφισμα.

Κατανοώ την επιχειρηματολογία του Κομμουνιστικού Κόμματος και του Συνασπισμού. Στο κάτω-κάτω είναι αντίθετοι προς το Ευρωσύνταγμα. Αλλά, πραγματικά, την επιχειρηματολογία του ΠΑΣΟΚ στο συγκεκριμένο θέμα δεν τη βρίσκω καθόλου πειστική. Διότι, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, δεν είναι το δημοψήφισμα ένα εργαλείο ενημέρωσης. Είναι, μετά τις εκλογές, ο κορυφαίος μηχανισμός αποτύπωσης της λαϊκής βούλησης.

Και επειδή έχουμε σταθεί πολύ στα θετικά ενός ενδεχόμενου δημοψηφίσματος, εγώ θα ήθελα να επισημάνω και δύο σημαντικούς πολιτικούς κινδύνους, που ένα δημοψήφισμα πιθανώς να ενέχει. Ο πρώτος κίνδυνος είναι η περιορισμένη προσέλευση στις κάλπες. Το είδαμε αυτό στην Ισπανία, όπου μόλις το 42% των πολιτών προσήλθαν, για να ψηφίσουν στο δημοψήφισμα.

Και το ενδεχόμενο της χαμηλής προσέλευσης ακυρώνει, πλήρως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την επιχειρηματολογία ότι οι χώρες που επικυρώνουν με δημοψήφισμα το Σύνταγμα, πιστοποιούν με πιο εμφαντικό τρόπο, αν θέλετε, την ευρωπαϊκή τους νομιμοφοροσύνη.

Ο δεύτερος κίνδυνος είναι αυτό, το οποίο βλέπουμε να συμβαίνει σήμερα στη Γαλλία: ο αποπροσανατολισμός της δημόσιας συζήτησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Διότι μπορεί σήμερα στη Γαλλία, μέσα στο 50% αυτών οι οποίοι αντιτίθενται στο Ευρωσύνταγμα, να κρύβονται και κάποιοι, οι οποίοι εκφράζουν τις αντιρρήσεις προς το συγκεκριμένο κείμενο -και αυτό τίθεται σε ψηφοφορία, να μην το ξεχνάμε- αλλά υπάρχουν και πολλοί άλλοι, οι οποίοι εκφράζουν αντιρρήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μπορεί να εκφράζουν αντιρρήσεις στις πολιτικές του κ. Σιράκ, στην παγκοσμιοποίηση, στα μεταλλαγμένα, στους μουσουλμάνους μετανάστες, σε ο,τιδήποτε μπορείτε να φανταστείτε, που λίγη σχέση όμως έχουν με το συγκεκριμένο αντικείμενο, το οποίο τίθεται προς ψήφιση.

Εγώ πιστεύω ακράδαντα ότι ορισμένα σύνθετα θέματα, όπως το Ευρωσύνταγμα, δεν προσφέρονται a priori, για δημοψηφίσματα και για απλουστευμένες τοποθετήσεις του τύπου «ναι, συμφωνώ» ή «όχι, διαφωνώ».

Και να σας πω επίσης ότι το γεγονός ότι στη χώρα μας επιλέγουμε τη διαδικασία της κοινοβουλευτικής επικύρωσης του Ευρωσυντάγματος, σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί άλλοθι, για να μην κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, για να ενημερώσουμε τους Έλληνες πολίτες όσο το δυνατόν καλύτερα για το πραγματικό διακύβευμα του Ευρωσυντάγματος.

Η Κυβέρνηση έχει εκπονήσει ένα πρόγραμμα ενημέρωσης, αλλά πιστεύω ότι εξαρτάται και από μας, από τους Βουλευτές. Στο χέρι μας είναι να συμμετάσχουμε κι εμείς σ' αυτήν την ενημέρωση. Εγώ θα πρότεινα, κυρίες Πρόεδρε, οι Βουλευτές των δύο μεγάλων κομμάτων, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, σε συνεννόηση με το Υπουργείο Παιδείας, να επισκεφθούμε ο καθένας από δύο σχολεία της εκλογικής μας περιφέρειας, ώστε να ενημερώσουμε, τουλάχιστον, τη νεότερη γενιά πραγματικά για την πολιτική σημασία του Ευρωσυντάγματος.

Δυστυχώς η σχετική αδιαφορία με την οποία αντιμετωπίζεται το Ευρωσύνταγμα από πολλούς πολίτες της Ευρώπης, κατά την άποψή μου αδικεί την πολύ μεγάλη πολιτική του σημασία. Ασκεείται ειδικά στην Ευρώπη σκληρή κριτική για το Ευρωσύνταγμα. Η κριτική, όμως, πιστεύω ότι εν πολλοίς είναι άδικη.

Και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία -έχει τονιστεί από πολλούς

ομιλητές- ότι για κανέναν αυτό το κείμενο, το οποίο έχουμε μπροστά μας δεν είναι το ιδανικό. Και δεν θα μπορούσε να είναι το ιδανικό, επειδή το κείμενο αυτό, το οποίο καλούμαστε να επικυρώσουμε, συνιστά ένα συμβιβασμό, που αποτυπώνει την κρατούσα πολιτική ισορροπία στην Ευρώπη των είκοσι πέντε μελών.

Και θα σας έλεγα ότι περισσότερο από κάθε άλλη φορά, η διαδικασία εκπόνησης του Συντάγματος απέδειξε ότι η συνύπαρξη στην ευρωπαϊκή οικογένεια είναι η τέχνη των αμοιβαίων υποχωρήσεων.

Ο χρόνος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς δεν επαρκεί, για να αναφερθώ σε όλες τις σημαντικές θεσμικές καινοτομίες που το Ευρωσύνταγμα εισάγει. Θα περιοριστώ σε δύο, που πιστεύω ότι έχουν ιδιαίτερη αξία όχι μόνο για την Ευρώπη, αλλά και για τη χώρα μας.

Η πρώτη, είναι η δημιουργία της θέσης του Υπουργού Εξωτερικών της Ένωσης, η οποία κατά την άποψή μου έχει μια ιδιαίτερη πολιτική, αλλά και μια ιδιαίτερη συμβολική αξία για όσους από μας πιστεύουμε ότι μια Ευρώπη χωρίς, τουλάχιστον, κάποια ψήγματα κοινής εξωτερικής πολιτικής δεν μπορεί να φιλοδοξεί να παίξει έναν ενεργό ρόλο στη διεθνή σκηνή.

Και είναι προφανές ότι δεν θα αποκτήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση κοινή εξωτερική πολιτική, επειδή απέκτησε Υπουργό Εξωτερικών. Αλλά, τουλάχιστον, από δω και πέρα κανείς, ειδικά από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού, δεν θα μπορεί να επικαλείται το επιχείρημα του κ. Κίσινγκερ ότι δεν ήξερε σε ποιον να τηλεφωνήσει στην Ευρώπη, όταν ήθελε να συζητήσει ένα σημαντικό θέμα εξωτερικής πολιτικής.

Και είναι επίσης αλήθεια ότι στο θέμα της λήψης των αποφάσεων στα πλαίσια της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής άμυνας, της γνωστής ως ΚΕΠΠΑ, δεν καταγράφεται με το παρόν κείμενο καμία ουσιαστική πρόοδος προς την κατεύθυνση της χαλάρωσης του κανόνα της ομοφωνίας, παρά τις προσπάθειες που έγιναν προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Θεωρώ, όμως, ιδιαίτερα σημαντική για την Ευρώπη, αλλά και για την Ελλάδα τη θεσμική κατοχύρωση, στον τομέα της άμυνας, της δυνατότητας μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας από εκείνα τα κράτη - μέλη που το επιθυμούν και που πληρούν υψηλότερα κριτήρια στρατιωτικών δυνατοτήτων. Και αναφέρομαι στο άρθρο 1.41 του Ευρωσυντάγματος.

Αυτό έχει αξία αφ' εαυτού για τη χώρα μας, αλλά νομίζω ότι έχει και ευρύτερη ευρωπαϊκή αξία, διότι ενσωματώνει με τρόπο -θα έλεγα- αρκετά σαφή τη λογική της μεταβλητής γεωμετρίας στο σκεπτικό του Ευρωσυντάγματος. Για εμάς -και πιστεύω ότι είμαστε αρκετοί σε αυτήν την Αίθουσα- που πιστεύουμε ότι η διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης σε μία Ευρώπη είκοσι πέντε κρατών θα περάσει και εκ των πραγμάτων μέσα από την επιλεκτική συνεργασία κάποιων κρατών - μελών -σε αυτό αναφέρεται ο όρος μεταβλητή γεωμετρία- αυτό το εδάφιο έχει μια ιδιαίτερη πολιτική σημασία.

Δεύτερη σημαντική θεσμική καινοτομία ιδιαίτερης αξίας είναι η ενίσχυση του ρόλου των εθνικών κοινοβουλίων, τα οποία μέσω του σχετικού Πρωτοκόλλου περί της επικουρικότητας επωμίζονται έναν πολύ βαρύ ρόλο, το ρόλο του ελεγκτή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

Ειδικά για το δικό μας Κοινοβούλιο ο έλεγχος της αρχής της επικουρικότητας συνιστά μια πολύ μεγάλη δοκιμασία. Με το Πρωτόκολλο αυτό γεφυρώνεται στην ουσία ένα χάσμα μεταξύ ευρωπαϊκής και εθνικής νομοθεσίας, αλλά το Πρωτόκολλο αυτό συνεπάγεται και την υιοθέτηση νέων οργανωτικών δομών για το Κοινοβούλιό μας.

Στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων έχουμε συζητήσει επανειλημμένα ότι ο τρόπος με τον οποίο λειτουργούμε, ο τρόπος με τον οποίο συνεργάζεται η επιτροπή με τις Διαρκείς Επιτροπές δεν θα μπορέσει να ικανοποιήσει τις επιταγές του Πρωτοκόλλου περί επικουρικότητας. Πρέπει, κυρίες Πρόεδρε, να ξαναδοούμε τον Κανονισμό της Βουλής, ώστε να είμαστε σίγουροι ότι δεν θα χάσουμε αυτήν την πολύ μεγάλη ευκαιρία που το Πρωτόκολλο μας δίνει, διότι αλλιώς δεν θα δικαιούμαστε εμείς εδώ να μιλούμε για δημοκρατικό έλλειμμα και για περιορισμένο ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό χρειάζομαι ακόμα, κυρίες Πρόεδρε.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι το κείμενο το οποίο συζητάμε σήμερα, το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, επισφραγίζει το τέλος μιας περιόδου εντυπωσιακών εξελίξεων για την ευρωπαϊκή οικογένεια. Η Ευρώπη απέδειξε την τελευταία πενταετία ότι μπορεί να πετύχει και εμβάθυνση και διεύρυνση ταυτόχρονα. Αναφέρω ενδεικτικά το ευρώ και την επέκταση, την εισαγωγή στην ευρωπαϊκή οικογένεια δέκα καινούργιων χωρών.

Ταυτόχρονα, όμως, το Ευρωσύνταγμα αποτελεί και την αφετηρία, την εκκίνηση μιας καινούργιας διαδρομής, της οποίας το τέλος δεν το γνωρίζουμε. Όπως και στην εξελικτική βιολογία, έτσι και στην ιστορία της ευρωπαϊκής οικογένειας, τις περιόδους γοργών εξελίξεων τις διαδέχονται μερικές φορές περίοδοι στάσης και ενίοτε πσιωγυρίσματος. Αισθάνομαι ότι πιθανόν σε μία τέτοια περίοδο να φτάνουμε τώρα, ότι πρέπει να χωνέψουμε τις μεγάλες αλλαγές οι οποίες συντελέστηκαν την τελευταία τριετία.

Τελειώνω με αυτήν τη φράση, κυρίες Πρόεδρε. Για όσους από εμάς -και πιστεύω ότι είμαστε αρκετοί σ' αυτήν την Αίθουσα -προσβλέπουμε σε μια πιο ισχυρή ομοσπονδιακή συγκρότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το ταξίδι αυτό -το εξαιρετικά ενδιαφέρον- της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης θα συνεχιστεί με αμείωτο ενδιαφέρον.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Πρωτόπαπας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κυρίες Πρόεδρε, ζητήσαμε να γίνει δημοψήφισμα, γιατί θεωρούμε ότι αυτό το θέμα του Ευρωσυντάγματος που είναι, πράγματι, σημαντικό -και όχι αυτού τούτου του κειμένου, αλλά της πορείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς το μέλλον- είναι ένα θέμα που πρέπει να απασχολήσει και να απασχολήσει σοβαρά, όχι μόνο τη Βουλή και τα κόμματα, αλλά και τους πολίτες, τους φορείς, τις επιχειρήσεις, την κοινωνία, τον κάθε πολίτη που ρωτάει σήμερα πού πάει η Ευρώπη. Εμείς, πράγματι, θεωρούμε ότι το δημοψήφισμα αυτό θα μπορούσε να αποτελέσει τη βάση για έναν τέτοιο σημαντικό διάλογο και να αναδείξει ζητήματα. Είναι σαφές για εμάς ότι αυτό το Ευρωσύνταγμα είναι ένα βήμα εμπρός, ένα σημαντικό ίσως βήμα εμπρός, γιατί κάνει βήματα στην κατεύθυνση της διεύρυνσης της δημοκρατίας. Το Ευρωκοινοβούλιο αναβαθμίζεται.

Κάνει σημαντικά βήματα για την αποτελεσματικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτό μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα, μια αποτελεσματική Ένωση στην άσκηση πολιτικών. Η λειτουργία της πλειοψηφίας καθίσταται πολύ πιο δυνατή με το υπό ψήφιση Ευρωσύνταγμα. Κάνει επίσης σημαντικά βήματα και στα θέματα της διαφάνειας, μια και δίνει τη δυνατότητα να υπάρχουν και οι απαραίτητες σχέσεις της Ευρώπης και της λειτουργίας της και με τα εθνικά κοινοβούλια και με τους κοινωνικούς εταίρους.

Υπάρχει, όμως, κάτι σαφές. Δεν παύει αυτό το Σύνταγμα πέρα από τα καλά του, πέρα από τα σημαντικά βήματα που κάνει, να έχει και σοβαρά προβλήματα ελλείψεων. Δεν παραγνωρίζουμε ότι είναι ένας συμβιβασμός μεταξύ πολλών συμφερόντων που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τίθεται ένα ερώτημα: Ο συμβιβασμός είναι προς θετική ή προς αρνητική κατεύθυνση; Εμείς λέμε προς θετική κατεύθυνση και με αυτήν την έννοια το στηρίζουμε. Την ίδια ώρα, όμως, που το στηρίζουμε, την ίδια ώρα λέμε και τι λείπει και νομίζω ότι αυτό είναι υποχρέωση των σοσιαλιστών στην Ευρώπη.

Πρώτο θέμα, λείπουν ακόμα ζητήματα που σχετίζονται με την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική άμυνας. Δεν μπορεί να έχουμε μια Ευρώπη που να προχωρεί όλο και περισσότερο και να διευρύνει τον πολιτικό της ρόλο και να μην μπορεί αυτό να το ασκήσει και πρακτικά, έχοντας μια κοινή εξωτερική πολιτική ή μια πολιτική άμυνας. Αυτό είναι σαφές.

Δεύτερον, σε θέματα οικονομίας λείπουν πολλά ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη φορολογία, όπως την εναρμόνιση φορολογικών πολιτικών. Λείπουν θέματα που έχουν να κάνουν,

για παράδειγμα, με τον έλεγχο των off shore εταιριών, λείπουν ζητήματα στον οικονομικό τομέα που η Ευρώπη πρέπει να σκύψει με ιδιαίτερη προσοχή.

Και τρίτον, λείπουν ζητήματα που έχουν να κάνουν με θέματα της κοινωνίας. Έχουν μπει, βέβαια, και πολλά. Για παράδειγμα, επί υπουργίας του Δημήτρη Ρέππα στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων έγινε μια πολύ μεγάλη προσπάθεια –και είχε επιτυχία σε κάποιο βαθμό– να μπουν τα ζητήματα της κοινωνικής Ευρώπης στο Ευρωσύνταγμα. Και αυτό θεωρώ ότι αποτελεί αναμφισβήτητη μια επιτυχία όλων όσων δούλεψαν και από την ελληνική κυβέρνηση σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Όμως χρειάζονται πολύ περισσότερα πράγματα. Η Ευρώπη αρχίζει να έχει κοινές πολιτικές, χρειάζομαστε όμως πολύ πιο αποτελεσματικές πολιτικές και συγκεκριμένους πόρους, οι οποίοι να μπορούν να τις χρηματοδοτήσουν, για να καθίσταται αξιόπιστη να δίνει απαντήσεις στα θέματα της απασχόλησης, στα θέματα της φτώχειας, στα θέματα της ενίσχυσης της κοινωνικής πολιτικής. Και σίγουρα αυτά τα ζητήματα, ζητήματα που απασχολούν τον ελληνικό λαό, θα μπορούσαν να μπουν, να τεθούν, να συζητηθούν, να δημιουργήσουμε ισχυρά μέτωπα πίεσης, διεκδίκησης σ' αυτήν την κατεύθυνση, όπως γίνεται και σε άλλες χώρες με το θέμα του δημοψηφίσματος. Η Κυβέρνηση δεν το απεδέχθη.

Και εμείς ίσως στο παρελθόν –αυτοκριτικά να πούμε– αντιμετωπίσαμε αυτά τα θέματα με κάποια επιφύλαξη. Καταλαβαίνω αυτό που είπε ο κ. Μητσοτάκης πριν, ότι μερικές φορές συναρθώνονται δυνάμεις, ίσως και από τα άκρα του γεωγραφικού πολιτικού χώρου, για να μη θιξεί κανένας, που έχουν διαφορετικές λογικές, διαφορετικές ιδεολογίες, διαφορετικές στρατηγικές, αλλά μπορεί να συναρθώνονται σ' ένα «ναι» ή σ' ένα «όχι».

Όμως δεν είναι αυτό το πρόβλημα. Το πρόβλημα αυτού του διαλόγου σε μια τέτοια κορυφαία στιγμή θα έδινε την ευκαιρία στον καθένα αυτόνομα να μη μείνει στο «ναι» ή στο «όχι», αλλά να αιτιολογήσει το «ναι» ή το «όχι». Και η αιτιολόγηση αυτή θα φώτιζε πάρα πολλά ζητήματα και θα έδινε πειστικές απαντήσεις στους πολίτες.

Η Κυβέρνηση σ' αυτό το σημείο προσπαθεί στα πάντα να λύνει τα θέματα, να τα βγάζει από πάνω της, όπως, τουλάχιστον, εκείνη νομίζει, χωρίς να δίνει την ευκαιρία στον πολίτη να τοποθετηθεί. Και, δυστυχώς, στα θέματα της Ευρώπης η Κυβέρνηση έχει δημιουργήσει σοβαρά ζητήματα σκεπτικισμού, με την πολιτική της, στους πολίτες. Όταν για παράδειγμα, οδήγησε τη χώρα εκεί που την οδήγησε με τη διαδικασία της απογραφής κι όταν σήμερα ο υπεύθυνος αυτής της ιστορίας, δηλαδή, ο κύριος Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, βεβαίως μαζί με τον Πρωθυπουργό, έρχονται και λένε ότι: «Ξέρετε, για το φόρο τον οποίο βάλαμε, μας είπαν». «Ξέρετε...» –εκτός από το ΠΑΣΟΚ, φταίει τώρα και η Ευρώπη, κατά τη Νέα Δημοκρατία: «...γι' αυτό που υφίστασθε με τα χαμηλά εισοδήματα και τις χαμηλές αυξήσεις, μας είπαν». «Ξέρετε, η Ευρώπη μας λέει τώρα για το εργασιακό και το ασφαλιστικό». Αυτά είναι προφάσεις εν αμαρτίαις.

Έτσι δίνεται η δυνατότητα στην Κυβέρνηση να προσπαθεί, κατά την πάγια τακτική της, να φορτώσει αλλού –και στη συγκεκριμένη περίπτωση και στην Ευρώπη, στην Ευρωπαϊκή Ένωση– ευθύνες τις οποίες η ίδια αποκλειστικά έχει, γιατί η ίδια προκάλεσε την απογραφή και οδήγησε σε ένα διασυρμό της χώρας σε όλες τις ευρωπαϊκές εφημερίδες, σε όλα τα μέσα ενημέρωσης και πάνω από όλα σε όλη την ευρωπαϊκή οικογένεια και σ' όλους τους Ευρωπαίους πολίτες. Γιατί η ίδια πετυχαίνει το ίδιο, με τους χειρισμούς που κάνει αυτές τις μέρες στην εξωτερική πολιτική.

Και χθες, ο κύριος Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, προχώρησε και στο επόμενο βήμα. Έρχεται –λέει– να συζητήσουμε τα θέματα του εργασιακού και του ασφαλιστικού, διότι επιβάλλεται και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από το πρόγραμμα, δηλαδή, που ο ίδιος έφτιαξε, ως αποτέλεσμα των λανθασμένων κι επικίνδυνων χειρισμών του. Διότι περί αυτού πρόκειται. Και κάνει μια κίνηση συμβολικά απαράδεκτη, την οποία θέλω να στιγματίσω. Αντιλαμβάνεται το ασφαλιστικό αποκλει-

στικά ως δημοσιονομικό πρόβλημα και ζητεί να συγκληθεί η Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων για να το συζητήσει, λες και δεν υπάρχει κοινωνία που ενδιαφέρεται, λες και δεν υπάρχει το αρμόδιο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας –αυτό είναι εσωτερικό τους θέμα, αλλά εμάς μας ενδιαφέρει– λες και δεν πρέπει να προσεγγιστεί το ασφαλιστικό όχι μόνο από τη δημοσιονομική αλλά και από την κοινωνική του σκοπιά, λες και δεν ενδιαφέρει εκατομμύρια πολίτες!

Νομίζω ότι σ' αυτά τα ζητήματα η συναίνεση, την οποία ζητεί, ο κύριος Υπουργός, μας βάζει μπροστά σε κάποιες διαπιστώσεις: Ότι πρόκειται να ζητά συναίνεση υπό το κράτος του πανικού, υπό την πίεση της αποτυχίας του και όχι υπό τη θέληση του διαλόγου. Και αυτό είναι, δυστυχώς, το κύριο ζήτημα που οφείλουμε να επισημάνουμε. Ζητά συναίνεση για το τι θα κόψει, για το πώς θα αντιμετωπίσει πανικόβλητος τις συνέπειες της αποτυχίας της πολιτικής του και της απογραφής στην οικονομία. Και βέβαια το ερώτημα που τίθεται είναι: ποιος είναι διατεθειμένος να δώσει συναίνεση και να αντιμετωπίσει τέτοια ζητήματα;

Αν θέλει διάλογο, ευχαρίστως. Υπάρχουν τα θεσμοθετημένα όργανα της Βουλής, υπάρχουν οι Διαρκείς Επιτροπές, υπάρχουν οι κοινωνικοί φορείς.

Ας πάρει επιτέλους την ευθύνη η Κυβέρνηση να πει τι θέλει, διότι επί ένα χρόνο συνεχίζει να παίζει κρυφτούλι στο ασφαλιστικό. Συνεχώς το ασφαλιστικό ανοίγει και συνεχώς κλείνει. Ο Υπουργός Οικονομικών το ανοίγει, ο Υπουργός Εργασίας το κλείνει! Πού θα πάει αυτή η κατάσταση; Την ίδια ώρα το ασφαλιστικό βουλιάζει, γιατί όταν υπάρχει ακινησία και απραξία, η ακινησία και η απραξία έχουν ιδιαίτερα αρνητικά αποτελέσματα.

Θα μπορούσαν όλο αυτό το διάστημα να είχαν εφαρμόσει το ν. 3029, να είχαν εφαρμόσει το ν. 3232, να είχαν προχωρήσει την πλούσια και σημαντική νομοθεσία του ΠΑΣΟΚ, επί υπουργίας Ρέππα, η οποία δίνει πειστικές απαντήσεις στα προβλήματα της κοινωνικής ασφάλισης. Δεν το έκαναν! Φέρουν την ευθύνη. Ας αναλάβουν πρώτα την ευθύνη και όχι υπό το κράτος πανικού και την πίεση της αποτυχίας να ζητούν συναυσιώσεις μόνο για να κόψουν δικαιώματα από τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Θα έλεγα ότι σε αυτά τα ζητήματα θα βρουν απέναντι όχι μόνο εμάς, αλλά και ολόκληρο τον ελληνικό λαό!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Μπεκίρης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση, όπως αυτή καταγράφεται τα τελευταία πενήντα χρόνια, πέρασε από διάφορα στάδια. Υπήρχαν περίοδοι κατά τις οποίες η εμβάθυνση προχωρούσε με βήμα ταχύ, καθώς επίσης και περίοδοι όπου κυριαρχούσε η στασιμότητα.

Η Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη αποτελεί αναμφίβολα ένα βήμα προς τα εμπρός, ένα βήμα που μας οδηγεί στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Ίσως δεν είναι το μεγάλο άλμα και πιθανόν να μη δίνει λύσεις σε όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η Ένωση, αποτελεί όμως έναν από τους πιο σημαντικούς και καθοριστικούς σταθμούς αυτής της πορείας και βάση για τη διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης ευρωπαϊκής πολιτείας.

Η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας έχοντας σαφείς και ξεκάθαρους στόχους και ως προς την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας μας εδώ και δεκαετίες θέλει την Ελλάδα στην καρδιά της Ευρώπης, στο κέντρο των ευρωπαϊκών εξελίξεων.

Δυστυχώς για τη χώρα μας, η στρατηγική επιλογή του Κωνσταντίνου Καραμανλή δεν αξιοποιήθηκε με τον κατάλληλο τρόπο και χάθηκαν ευκαιρίες. Η απόσταση δεν καλύφθηκε με τις άλλες χώρες και σήμερα είμαστε ουραγοί στους περισσότερους δείκτες στην Ένωση των δεκαπέντε.

Όμως η νέα διακυβέρνηση έχει και την πολιτική βούληση και την αποφασιστικότητα να κάνει την Ελλάδα έναν από τους πρω-

ταγωνιστές της Ευρώπης. Γι' αυτό και η χώρα μας ανήκει στην πρώτη σειρά των κρατών που θα κυρώσουν τη Συνταγματική Συνθήκη.

Επιτρέψτε μου, όμως, να σταθώ για λίγο και στη διαδικασία της κύρωσης. Πολύς λόγος έγινε για τον τρόπο με τον οποίο θα γίνει η κύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης στη χώρα μας. Η Κυβέρνηση επέλεξε την κοινοβουλευτική διαδικασία και όχι τη διαδικασία του δημοψηφίσματος θεωρώντας ότι η κύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης από τη Βουλή είναι εξίσου δημοκρατική διαδικασία με αυτήν του δημοψηφίσματος, άλλωστε την ίδια διαδικασία ακολουθούν και άλλα δεκαπέντε κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιπλέον κορυφαίες στιγμές κατά τη διάρκεια της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας μας, όπως ήταν η ένταξη, η υιοθέτηση διαφόρων Συνθηκών, το ευρώ, νομιμοποιήθηκαν μέσω της κοινοβουλευτικής οδού. Γιατί σε αυτές τις περιπτώσεις η Αξιωματική Αντιπολίτευση, όταν μάλιστα σε κάποιες από αυτές ήταν και κυβέρνηση, δεν ζητούσε τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων;

Θα ήθελα να κάνω και ένα τελευταίο σχόλιο για τη μη αναγκαιότητα του δημοψηφίσματος. Χρησιμοποιείται η άποψη από τους υπέρμαχους αυτής της ιδέας ότι με αυτόν τον τρόπο θα υπάρξει μεγάλη προβολή από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και έτσι θα ενημερωθούν οι Έλληνες πολίτες με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Η ενημέρωση των πολιτών, πράγματι, είναι ένα πολύ σοβαρό ζήτημα. Η Κυβέρνηση έχει ήδη αναλάβει πρωτοβουλίες, έτσι ώστε να υπάρξει η πληρέστερη δυνατόν ενημέρωση των Ελλήνων πολιτών. Εάν κάποιος πιστεύει ότι οι δράσεις αυτές δεν είναι επαρκείς, εδώ είμαστε να το συζητήσουμε.

Το να προτείνεται όμως η διεξαγωγή δημοψηφίσματος με την επίκληση της καλύτερης ενημέρωσης των πολιτών για ένα ζήτημα μάλιστα στο οποίο έχει ήδη διαμορφωθεί ευρεία πολιτική συναίνεση, δεν νομίζω ότι προσθέτει κάτι στο δημόσιο διάλογο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη διακυβερνητική Διάσκεψη της Νίκαιας το 2000, η οποία έγινε με σκοπό την αναθεώρηση των καταστατικών Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έγιναν ορισμένες σημαντικές διαπιστώσεις. Διαπιστώθηκε μεταξύ άλλων το δημοκρατικό έλλειμμα το οποίο υπάρχει στους κόλπους της Ένωσης, η έλλειψη της διαφάνειας καθώς και η αποξένωση των ευρωπαίων πολιτών από τη λήψη των αποφάσεων.

Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα έρχεται να δώσει λύσεις σ' αυτά τα προβλήματα. Για πρώτη φορά ενσωματώνονται σε ένα ενιαίο κείμενο όλες οι συνθήκες που έχουν προηγηθεί. Είναι η πρώτη φορά που συμφωνούν όλοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι η εφαρμογή της Συνταγματικής Συνθήκης θα συμβάλει στη σταδιακή μείωση του δημοκρατικού ελλείμματος. Όσοι παρατηρούν από κοντά τις εξελίξεις και τη δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης γνωρίζουν πολύ καλά πόσο έβλαψε το έλλειμμα αυτό τόσο στη συνοχή της, όσο και στο ρόλο της που η ίδια θέλει να διαδραματίσει στη διεθνή πολιτική σκηνή.

Μιλώντας για τη διεθνή εικόνα της Ευρώπης στο παγκόσμιο γίγνεσθαι θα ήθελα να επισημάνω την προσπάθεια που γίνεται με τη Συνταγματική Συνθήκη έτσι ώστε η ένωση εκτός από οικονομική, να γίνει επιτέλους και πολιτική. Η αναντιστοιχία που υπήρχε μεταξύ οικονομικής και πολιτικής ενοποίησης αποτελούσε εμπόδιο για την έκφραση μιας ισχυρής και ενιαίας φωνής σε διάφορα προβλήματα που ανέκυπταν στο παρελθόν.

Δεν μπορώ να γνωρίζω με βεβαιότητα αν η Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη θα δώσει άμεση και απευθείας λύση σ' αυτό το μεγάλο ζήτημα. Εκείνο όμως που μπορώ να πω με σιγουριά είναι ότι τώρα για πρώτη φορά δημιουργούνται εκείνες οι προϋποθέσεις για μια πιο συνεκτική και πιο αποτελεσματική δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διεθνή σκηνή.

Η θεσμοθέτηση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου με θητεία δύομισι ετών και κύριο ρόλο, εκτός από το να προεδρεύει στο Συμβούλιο, να εκπροσωπεί την Ένωση στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας είναι ένα βήμα. Ένα ακόμα βήμα είναι η καθιέρωση του θεσμού του Ευρωπαϊκού Υπουργού Εξωτερικών, ο οποίος έχει στόχο να αποκτήσει συνοχή η εξωτερική δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πέραν όμως από αυτές τις δύο σημαντικές ρυθμίσεις ιδιαίτε-

ρα σημαντικό για τη χώρα μας είναι ότι ενισχύεται η συνεργασία σε θέματα άμυνας και ασφάλειας. Με την καθιέρωση της ρήτρας αλληλεγγύης προβλέπεται ότι αν ένα κράτος δεχθεί τρομοκρατική επίθεση ή πληγεί από φυσική ή άλλη καταστροφή θα υπάρχει από κοινού ενεργοποίηση της Ένωσης, ακόμη και με στρατιωτικά μέτρα. Τέλος, με τη ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής εάν ένα κράτος δεχθεί επίθεση τότε τα υπόλοιπα κράτη μέλη οφείλουν να του παράσχουν βοήθεια με όλα τα μέσα τα οποία διαθέτουν.

Εκτός όμως από αυτές τις ρυθμίσεις, οι οποίες αφορούν στην εξωτερική πολιτική και την πολιτική άμυνας της Ένωσης -και είναι μεγάλης σημασίας για την Ελλάδα- εξίσου σημαντικό είναι το γεγονός ότι στις υποστηρικτικές πολιτικές της Ένωσης περιλαμβάνεται για πρώτη φορά και ο τουρισμός, ενώ προβλέπεται η δυνατότητα ανάληψης δράσεων για την ενίσχυσή του. Είναι αυτονόητο ότι για τη χώρα μας όπου ο τουρισμός αποτελεί το 18% του ΑΕΠ μια τέτοια εξέλιξη μόνο θετική μπορεί να χαρακτηριστεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βαθιά πεποίθηση και της παράταξης που εκπροσωπώ και εμού προσωπικά ότι η χώρα μας βρίσκεται στην πρωτοπορία της Ευρώπης, στην πρωτοπορία για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Στην ολοκλήρωση εκείνη που δεν θα αφορά μόνο το οικονομικό σκέλος, αλλά και το πολιτικό. Η Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη είναι ένας σημαντικός σταθμός προς αυτήν την κατεύθυνση. Δημιουργούμε όλοι μαζί μια σύγχρονη και δημοκρατική Ευρώπη. Μια Ευρώπη όπου οι πολίτες είναι στο επίκεντρο το εξελίξεων, μια νέα Ευρώπη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Ο συνάδελφος κ. Κουτσούκος έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να κυρώσουμε τη Συνθήκη για το Σύνταγμα της Ευρώπης και να συζητήσουμε μέσα σ' ένα κλίμα σύγχυσης και αμφισβήτησης για το πού το πάει η Ευρώπη και για το τι επιπτώσεις θα έχει αυτή η Συνθήκη στους Ευρωπαίους πολίτες και τα προβλήματά τους.

Η αμφισβήτηση, μάλιστα, γίνεται μεγαλύτερη λόγω των πολλών προβλημάτων που βιώνει ο Ευρωπαίος πολίτης, με μεγαλύτερο αυτό της ανεργίας. Υπάρχουν εκατομμύρια άνεργοι σ' όλη την Ευρώπη, πεντακόσιες χιλιάδες άνεργοι στην Ελλάδα. Ασκέιται κριτική από τους πολίτες γιατί δεν καταφέρνει πάντα η Ευρώπη να κάνει διακριτή την παρουσία της από την πολιτική της μίας και μόνης, της μεγάλης υπερδύναμης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και γιατί, βεβαίως, οι μεγάλες αλλαγές που συντελούνται λόγω της παγκοσμιοποίησης, οι αναδιαρθρώσεις, οι αλλαγές και η όξυνση του ανταγωνισμού δημιουργούν κοινωνικές αντιθέσεις και αφήνουν στο περιθώριο κοινωνικά στρώματα και ομάδες.

Η Ευρώπη, παρά τις προσπάθειες που καταβάλλει, δεν κατάφερε να παρέμβει αποφασιστικά για τη δημιουργία ενός ρυθμιστικού πλαισίου που σε παγκόσμιο επίπεδο θα έβαζε κάποιους κανόνες στις ανεξέλεγκτες δυνάμεις της αγοράς.

Παράλληλα, η κυριαρχία των συντηρητικών αρχών και απόψεων σπρώχνει κάθε μέρα σε παραπέρα αμφισβήτηση του κοινωνικού κράτους και των κοινωνικών κατακτήσεων και, έτσι, η Ευρώπη που οικοδόμησε το πιο αποδεκτό κοινωνικό μοντέλο στον κόσμο και από τις Ηνωμένες Πολιτείες και από την Ιαπωνία και την Άπω Ανατολή, η Ευρώπη στους κόλπους της οποίας καλλιεργήθηκαν και ωρίμασαν οι μεγάλες ιδέες του ουμανισμού και του σοσιαλισμού, φαίνεται τώρα απόμακρη από τις αγωνίες και τα προβλήματα των πολιτών.

Έχουν περάσει είκοσι πέντε χρόνια από την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και η Ελλάδα έδωσε σημαντικές μάχες τόσο για να διασφαλίσει τη δική της θέση και των Ελλήνων πολιτών, όσο και για τον προσανατολισμό και την κατεύθυνση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Οι μάχες αυτές έχουν τη σφραγίδα του ΠΑΣΟΚ, του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη, από το μνημόνιο του 1981 μέχρι την ένταξή μας στην ΟΝΕ, για να καταστήσουμε την

Ελλάδα ισχυρή στο κέντρο των αποφάσεων με σεβασμό και κύρος, αλλά και να συμβάλλουμε σε μία ευρωπαϊκή πορεία χωρίς περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες, με περισσότερη δημοκρατία και συμμετοχή, παράγοντα ειρήνης και σταθερότητας στον κόσμο.

Σ' αυτό το πλαίσιο, καλούμαστε σήμερα να ψηφίσουμε κρίνοντας τη συγκεκριμένη Συνθήκη όχι σε σχέση μ' αυτό που θα θέλαμε, αλλά σε σχέση μ' αυτό που ισχύει, αν δηλαδή πέρα από τις δικές μας επιδιώξεις και τους αγώνες για την Ευρώπη -που δεν σταματάνε ούτε εγκλωβίζονται σε Συνθήκες- η συγκεκριμένη Συνθήκη είναι συγκριτικά ένα βήμα πιο μπροστά από το σημερινό καθεστώς, αν δηλαδή έχει ενσωματώσει μία σχετική πρόοδο.

Είναι αλήθεια ότι μπορεί η κρίση μας να είναι υποκειμενική στο βαθμό που δεν λαμβάνουμε υπ' όψιν τι λένε οι πολίτες. Απ' αυτήν την άποψη, η άρνηση της Κυβέρνησης να αποδεχθεί την πρόταση για ένα μεγάλο και ουσιαστικό δημόσιο διάλογο που θα επικυρωνόταν με ένα δημοψήφισμα, επιτρέπει να αναπτυχθούν ακραίες φοβικές και συντηρητικές απόψεις που εκμεταλλεύονται τα υπαρκτά προβλήματα για τη δημιουργία ενός αντιευρωπαϊκού κλίματος που οδηγεί σε λογικές απομονωτισμού, σε λογικές που τις πλήρωσε ακριβώς ο τόπος.

Πιστεύω ότι πρέπει να εκτιμήσουμε θετικά ότι η συγκεκριμένη Συνθήκη είναι ένα βήμα πιο μπροστά από το ισχύον καθεστώς, με την έννοια ότι οι συσχετισμοί δυνάμεων την περίοδο της διαπραγμάτευσης επέτρεψαν να ενσωματωθούν στη Συνθήκη κοινωνικές στοχεύσεις που πάλεψαν τόσο τα ευρωπαϊκά συνδικάτα, όσο και οι Ευρωπαίοι σοσιαλιστές. Έτσι μπορεί να κρίνει κανείς την ενσωμάτωση της Χάρτας των Θεμελιωδών Κοινωνικών Δικαιωμάτων, την αρχή της Κοινωνικής Οικονομίας, καθώς και την προστασία του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου, το στόχο της πλήρους απασχόλησης.

Αναμφίβολα, η συμβολή της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, των σοσιαλιστών και των συνδικάτων ήταν σημαντική σ' αυτό το βήμα προόδου, για το γεγονός, δηλαδή, ότι τώρα έχουμε ένα πιο προοδευτικό θεσμικό πλαίσιο για τη λειτουργία της Ευρώπης απ' ό,τι ήταν το προηγούμενο.

Έπρεπε, πράγματι, αγαπητοί συνάδελφοι, να αλλάξουν οι συσχετισμοί στην Ευρώπη, να φύγει η Θάτσερ που έβαζε βέτο για να επικυρωθεί ο Χάρτης των Θεμελιωδών Κοινωνικών Δικαιωμάτων. Έπρεπε να πάμε στο Λουξεμβούργο και στη συνέχεια στο Άμστερνταμ, για να συζητηθούν για πρώτη φορά στην Ευρώπη, εκτός από την ανταγωνιστικότητα, τα ζητήματα της απασχόλησης και μετά στη Λισαβόνα για τη στρατηγική της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και σύγκλισης.

Βεβαίως, θα θέλαμε ακόμα περισσότερα και στο ζήτημα του δημοκρατικού ελλείμματος και στο ζήτημα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και άμυνας και στο ζήτημα του κοινοτικού προϋπολογισμού. Φυσικά, υπάρχει πρόοδος και με την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων του Ευρωκοινοβουλίου, αλλά δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε ότι αυτό δεν αρκεί και ότι δεν αναζητήθηκαν στη σχετική συζήτηση που έγινε σε σχέση με το δημοκρατικό έλλειμμα διαδικασίες που θα έδιναν ακόμα και στα εθνικά κοινοβούλια ρόλο ελέγχου και συμμετοχής.

Ακόμα ως θετικά μπορεί να εκτιμήσει κανείς τα βήματα που έγιναν στο ζήτημα του συντονισμού σε θέματα εξωτερικής πολιτικής, καθώς και τη ρήτρα της αμοιβαίας συνδρομής που αφορά, ιδιαίτερα, τη χώρα μας έναντι εξωτερικών κινδύνων.

Είναι σαφές, όμως, ότι τόσο στα ζητήματα του κοινοτικού προϋπολογισμού και των πόρων όσο και στα ζητήματα, που αφορούν στη διεύρυνση των παρεμβάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εξαρτάται, ακριβώς, από τους πόρους και τον προϋπολογισμό, η πρόοδος που έγινε δεν είναι καθόλου σημαντική και θα έλεγα ότι εδώ η Ευρώπη έχει αποτύχει, γιατί επιτρέπει στο εσωτερικό της να υπάρχουν φορολογικά συστήματα που ευνοούν με ανταγωνιστικότερους όρους το κεφάλαιο να τοποθετείται σε περιοχές και αυτό μάλιστα σε βάρος του κοινωνικού κράτους.

Αγαπητοί συνάδελφοι, γνωρίζουμε καλά ότι θα πορευθούμε μέσα από αντιθέσεις και συγκρούσεις, γιατί η προστασία του κοινωνικού κράτους, του περιβάλλοντος, δεν συμβιβάζονται

πάντα με τον ανταγωνισμό και τη λογική του κέρδους. Οι όποιες αποφάσεις πρέπει να έχουν κοινωνική οπτική και από αυτήν την άποψη ο συσχετισμός δυνάμεων θα κρίνει την πορεία των πραγμάτων και κατά πόσο η Συνθήκη που σήμερα ψηφίζουμε, θα κατοχυρώσει αυτά τα θέματα, ώστε να δημιουργήσουμε μία νέα πορεία μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πάνω από όλα, όμως, σαν προοδευτικοί άνθρωποι θα θέλαμε η Ευρώπη να παίξει έναν πιο ενεργό και πρωταγωνιστικό ρόλο στη θέσπιση των ρυθμιστικών κανόνων σε παγκόσμιο επίπεδο, ώστε το κεφάλαιο να μην καταστρέφει ανθρώπους, έθνη και λαούς στο όνομα του κέρδους, ώστε η παγκόσμια υπερδύναμη να μην επιβάλλει με πολέμους το δικαίο του ισχυρού.

Συνεπώς θα πρέπει να συνεχίσουμε να δίνουμε τη μάχη για την Ευρώπη των λαών, για την προοδευτική Ευρώπη με ανάλογες συμμαχίες σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο. Αυτό, όμως, προϋποθέτει χώρα με κύρος, κυβέρνηση με ικανότητα να συλλαμβάνει και να προωθεί στόχους, το λαό συμμετοχο και πρωταγωνιστή.

Δυστυχώς η Κυβέρνηση, με την απόρριψη της συζήτησης για το δημοψήφισμα, στερεί από τις λαϊκές δυνάμεις τη δυνατότητα ενημέρωσης και της ενεργοποίησης πάνω σε αυτούς τους στόχους. Είναι φυσικό η Κυβέρνηση να φοβάται να εξηγήσει στο λαό την αντιφατικότητα της πολιτικής της σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το πώς, δηλαδή, η ευρωπαϊκή δεξιά μεταμορφώνεται σε δήθεν υπερασπιστή του Συντάγματος για να εξυπηρετήσει πολιτικές σκοπιμότητες και πώς με τα λογιστικά τερτίπια και τη δήθεν απογραφή βάζει τη χώρα υπό επιτήρηση και την καθιστά ουραγό των ευρωπαϊκών εξελίξεων.

Μπροστά σε αυτά τα αδιέξοδα ήλθε χθες, ο κ. Αλογοσκούφης, για να μας ζητήσει συναίνεση στην αλλαγή των εργασιακών σχέσεων και στην εκποίηση δημόσιας περιουσίας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Την έχει τη συναίνεσή σας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Τέτοια συναίνεση είναι προφανές ότι δεν πρόκειται να υπάρξει, κύριε συνάδελφε.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, εκείνο που έχει σημασία είναι ότι τώρα που είστε Κυβέρνηση φοβάστε την εκκλησία του δήμου, ενώ, όταν ήσασταν αντιπολίτευση, τρέχατε ανά τις εκκλησίες της χώρας για να βάλετε την υπογραφή σας για δημοψήφισμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Καραδούλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση και η διαδικασία κύρωσης από το ελληνικό Κοινοβούλιο της Συνταγματικής Συνθήκης της Ευρώπης αποτελεί αναμφίβολα γεγονός ιστορικής σημασίας, τόσο για το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και για τη χώρα μας που για είκοσι τέσσερα συνεχή χρόνια ανήκει στη μεγάλη ενωμένη ευρωπαϊκή οικογένεια χάρη στη φωτισμένη επιλογή αυτής της παράταξης, της Νέας Δημοκρατίας, και του αείμνηστου Προέδρου μας, του εθνάρχη Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός από νέες προοπτικές, δημιουργεί νέα δεδομένα και ανάγκες. Απαιτεί παρεμβάσεις για την πιο λειτουργική και ανοιχτή διοίκηση, για πιο ανοιχτές και δημοκρατικές αποφάσεις, αποφάσεις για όλους από όλους.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καταστεί από ένα εν πολλοίς διδασκώδης και γραφειοκρατικό σύστημα σε μία ανοιχτή και δημοκρατική διαδικασία στην οποία οι πολίτες θα είναι κοινωνοί και συμμετοχοί, ενημερωμένοι και ορθά πληροφορημένοι με δυνατότητα ουσιαστικής παρέμβασης και λόγου.

Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα έρχεται επομένως όχι μόνο να καλύψει το λεγόμενο δημοκρατικό έλλειμμα και να καταστήσει πιο εύρυθμη και αποτελεσματική τη λειτουργία της Ένωσης, αλλά να απαντήσει και σε μία σειρά ανοικτών ζητημάτων, όπως αυτά της προσέγγισης κρατών και λαών, της δημιουργίας ενός περιβάλλοντος πολιτικής συνεργασίας και ενοποίησης, της θεσμοθέτησης δομών ασφάλειας, σταθερότητας και αλληλεγγύης.

Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα έρχεται να δώσει απαντήσεις και σε πολλά ζητήματα που αφορούν την πατρίδα μας και όλους τους Έλληνες, όπως αυτό της ασφάλειας, της λαθρομετανάστευ-

σης, της ανάπτυξης των μειονεκτουσών περιοχών. Έρχεται, όμως, να ολοκληρώσει και το ευρωπαϊκό όραμα των Ελλήνων, όπως αυτό εκφράστηκε προ τριάντα χρόνων από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και η Νέα Δημοκρατία, όταν έβαζαν τη χώρα στην τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, δεν στόχευαν απλά στο να διασφαλίσουν για την Ελλάδα οικονομικές ενισχύσεις και να τη θωρακίσουν απέναντι στις ποικίλες απειλές της εποχής. Ήθελαν κυρίως, όπως κάποτε η Ελλάδα έδωσε τα δημοκρατικά της «φώτα» και τον πολιτισμό της στην Ευρώπη, να βρεθεί ξανά στην πρώτη γραμμή ως πρωταγωνίστρια στα πολιτικά δρώμενα της Ευρώπης.

Αυτός παραμένει και σήμερα ο κύριος ελληνικός στόχος. Η χώρα μας θέλει μία Ευρώπη ισοτιμίας, συνεργασίας και αλληλεγγύης, μία Ευρώπη πολιτικής ένωσης και ολοκλήρωσης.

Στη Νέα Δημοκρατία πιστεύουμε, πάντα βέβαια μέσα από δημοκρατικές προϋποθέσεις, στην πραγματική πολιτική ενοποίηση για μία Ευρώπη ενωμένη, ισχυρή και δυνατή και θέλουμε μέσα σε μία ισχυρή Ευρώπη μία ισχυρή Ελλάδα με δυνατή και καθαρή φωνή, στην πρώτη γραμμή των εξελίξεων, στον «πυρήνα» των αποφάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη Συνταγματική Συνθήκη της Ευρώπης την οποία καλούμαστε να κυρώσουμε, η λειτουργία και η διακυβέρνηση της Ευρώπης των 25 γίνεται πιο αποτελεσματική, ενισχύεται η δημοκρατικότητα και τον κοινωνικό πρόσωπο της Ένωσης, αλλά και η διαφάνεια στη λειτουργία της.

Στα αμιγώς οικονομικά θέματα τίθεται προτεραιότητα στην κοινωνική πολιτική, στην οικονομική πρόοδο και ανάπτυξη με κοινωνικό πρόσωπο, με στόχο την κοινωνική ισότητα και αλληλεγγύη, την πλήρη απασχόληση, την καταπολέμηση των αποκλεισμών και της φτώχειας.

Επιτρέψτε μου, όμως, να ξεχωρίσω κάποια ζητήματα που αφορούν πιο άμεσα την Ελλάδα, κάτι που δείχνει και το πόσο επηρεάζουν η Ευρωπαϊκή Ένωση και το νέο Σύνταγμα όχι μόνο την κρατική λειτουργία, αλλά και την καθημερινότητα των Ελλήνων.

Έτσι λοιπόν, πρώτα-πρώτα καθιερώνεται η αμοιβαία συνδρομή των κρατών-μελών απέναντι σε εξωτερικές απειλές, όπως και η αμυντική συνεργασία στο πλαίσιο της θέσπισης ισχυρότερων θεμελίων άσκησης κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και άμυνας.

Δεύτερον, λαμβάνεται μέριμνα για μία σειρά ζητημάτων, όπως η αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης, υιοθετώντας κοινή πολιτική σε θέματα διαχείρισης εξωτερικών συνόρων, ασύλου και μετανάστευσης.

Τρίτον, ενισχύεται ο τουρισμός υιοθετώντας αυτόν τον τομέα ως υποστηρικτική πολιτική, κάτι που ήταν πάγιος ελληνικός στόχος.

Τέταρτον, προβλέπεται η ενίσχυση παραμεθωρίων, ορεινών και άλλων περιοχών με καθυστέρηση στην ανάπτυξη.

Επομένως, εισερχόμαστε σε μία νέα περίοδο στην ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη σημαντικότερη ίσως μετά την αρχική Συνθήκη της Ρώμης του 1957. Συμμετέχουμε και βιώνουμε μία Ένωση η οποία πλέον ενισχύει τη θέση του Ευρωπαίου πολίτη, οικοδομεί ένα περιβάλλον ασφάλειας, ελευθερίας και δικαιοσύνης.

Ας σταθούμε όμως σ' ένα σοβαρό ζήτημα που επικαλούνται τα τρία κόμματα της Αντιπολίτευσης, δηλαδή το θέμα της διεξαγωγής δημοψηφίσματος για την έγκριση της συζητούμενης Συνθήκης.

Όπως είναι γνωστό, στο Σύνταγμά μας προβλέπονται οι δύο λόγοι για τους οποίους μπορεί να γίνει δημοψήφισμα, πρώτον για κρίσιμα εθνικά θέματα με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και δεύτερον για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα σύμφωνα με μία διαδικασία που προβλέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής, δηλαδή με αυξημένη πλειοψηφία.

Ας δούμε όμως αναλυτικότερα τις δύο αυτές προϋποθέσεις. Ως προς τα κρίσιμα εθνικά θέματα, είναι σαφές ότι τέτοιο θέμα δεν υπάρχει. Ίσως η αρχική μας ένταξη στην τότε ΕΟΚ θα μπορούσε να οδηγήσει σε δημοψήφισμα, όπως και οι περιπτώσεις

κύρωσης διαφόρων συνθηκών που έγιναν σταδιακά. Όμως, ποτέ μέχρι τώρα από καμία κυβέρνηση δεν τέθηκε θέμα δημοψηφίσματος, ούτε καν για την ένταξη της χώρας το 1981 στην ΕΟΚ. Ούτε φυσικά όταν το ΠΑΣΟΚ έγινε κυβέρνηση το 1981 έκανε δημοψήφισμα, όπως τότε προεκλογικά υποσχόταν.

Ακόμη, όλες οι μετέπειτα κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ κύρωσαν όλες τις επιμέρους συμβάσεις, χωρίς φυσικά ποτέ να θυμηθούν το δημοψήφισμα, κάτι που όψιμα τώρα θυμούνται.

Φυσικά, ούτε σοβαρό κοινωνικό ζήτημα προκύπτει από την κύρωση της Συνθήκης αυτής για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα.

Είναι προφανές ότι το Σύνταγμά μας όταν μιλάει για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα αναφέρεται καθαρά σε κοινωνικό θέμα που αφορά την ελληνική κοινωνία άμεσα και όχι γενικότερα την πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Τότε γιατί γίνεται αυτή η συζήτηση για το δημοψήφισμα; Όσον αφορά τα δύο κόμματα της Αριστεράς, το Κ.Κ.Ε και το Συνασπισμό, έχουν δίκιο γιατί διαχρονικά είχαν την ίδια θέση για το θέμα του δημοψηφίσματος. Το ΠΑΣΟΚ όμως που επισήμως δια του τότε Πρωθυπουργού και Προέδρου του του κ. Σημίτη πριν από λίγο καιρό ρητά και κατηγορηματικά απέκλειε κάθε ενδεχόμενο δημοψηφίσματος και ξεκάθαρα μιλούσε για διαδικασίες που προβλέπει το Σύνταγμα, δηλαδή από τη Βουλή, για άλλη μια φορά αλλάζει στάση, για άλλη μια φορά άλλα έλεγε πριν και άλλα μετά και φυσικά αν μπορούσε άλλα θα έκανε. Είναι συνηθισμένο, άλλωστε, σ' αυτού του είδους τις τακτικές. Ο ελληνικός λαός θυμάται πολύ καλά ότι το κόμμα αυτό σύσσωμο αποχωρούσε το 1980 από τη Βουλή κατά τη διάρκεια κύρωσης της ένταξής μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Θυμάται πολύ καλά το δημοψήφισμα που δεσμευόταν ότι θα προκηρύξει για την ένταξή μας σ' αυτή. Θυμάται πολύ καλά τι έλεγε ένα χρόνο μόλις πριν όταν φυσικά ήταν Κυβέρνηση και ήταν αναγκασμένο να λειτουργήσει πιο υπεύθυνα. Τακτική δηλαδή αντιπολίτευσης για την αντιπολίτευση και «έχει ο Θεός».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την κύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης της Ευρώπης από το Κοινοβούλιο, η Ελλάδα θα καταστεί μια από τις πρώτες χώρες που θα επικυρώσουν τη Συνθήκη, θα έλθει πιο κοντά στο στόχο της να εδραιωθεί στον πυρήνα των αποφάσεων και στην πρώτη γραμμή των εξελίξεων.

Η Νέα Δημοκρατία άνοιξε το δρόμο της Ελλάδας στην Ευρώπη και ευτυχώς πλέον, η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτικών δυνάμεων και των πολιτών πιστεύουν στην ευρωπαϊκή ιδέα, στην ευρωπαϊκή συνεργασία και στην ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Πιστεύουμε ακράδαντα ότι η Συνταγματική Συνθήκη σημαίνει νέες ευκαιρίες και προοπτικές. Στη νέα εποχή που διανοίγεται για την Ενωμένη Ευρώπη, καλούμαστε να αποφασίσουμε για τον πρωταγωνιστικό ρόλο της χώρας μας, μιας Ελλάδας που θα αξιοποιεί τις ευκαιρίες και θα έχει λόγο, άποψη και δυνατότητα παρέμβασης, μιας Ελλάδας πρωτοπόρου και διαρκούς ανάπτυξης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Οι συνάδελφοι κύριοι Χαϊτίδης και Κουλούρης, ζητούν ολιγόημερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο κ. Γκατζής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις τρεις μέρες θα έλεγα ότι ακούστηκαν πολλά παράξενα, ιδιαίτερα από κορυφαία κυβερνητικά στελέχη, αλλά και από στελέχη της προηγούμενης κυβέρνησης.

Είπαν ότι η Συνθήκη αυτή, το έκτροπο θα έλεγα -είναι λίγο παρατραβηγμένο- μιλάει για κοινωνικά δικαιώματα, για κατοχύρωση των εργαζομένων στην υγεία, στην εργασία, στην παιδεία, τον πολιτισμό, μιλάει για ειρήνη, για δημοκρατία.

Κατ' αρχήν για τα κοινωνικά δικαιώματα, για να το ξεκαθαρίσουμε, να πούμε το εξής. Δεν κατοχυρώνει τίποτα. Απλώς είναι στη φάση της διακήρυξης. Τα αναγνωρίζει εδώ ως εν δυνάμει δικαιώματα.

Να έλθω τώρα στα άλλα που τα θεωρούμε εξίσου σοβαρά. Λέει η Κυβέρνηση ότι είναι δύναμη ειρήνης και δημοκρατίας. Το ίδιο λένε και στελέχη της προηγούμενης κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Μπορεί να είναι δύναμη ειρήνης και δημοκρατίας η Ευρωπαϊκή Ένωση όταν βομβαρδίζουν και παράλληλα πετυχαίνουν το διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας; Μπορεί να είναι διεύρυνση της δημοκρατίας και επικράτηση στους λαούς της Ευρώπης η δημοκρατία, όταν όλοι μαζί συμμετέχουν στους πολέμους; Μπορεί από την άλλη μεριά να έχουμε σεβασμό στα δικαιώματα των λαών, όταν μέσα και απ' αυτή τη Συνθήκη κατοχυρώνεται η επίθεση ενάντια σε λαούς που δεν μας αρέσει το πολιτεύμα τους και μάλιστα με προληπτικούς πολέμους;

Κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να λέγεται δημοκρατική αυτή η Συνταγματική Συνθήκη και ότι θα βοηθήσει τους λαούς στην ανάπτυξη τους και διάφορα άλλα, όπως είπε ο προηγούμενος ομιλητής του ΠΑΣΟΚ και ότι είναι μια ευκαιρία να αναδειχθούν τα κοινωνικά προβλήματα των λαών που πάλεψαν γι' αυτά δήθεν και τα συνδικάτα -σε αντίθεση κατεύθυνση πάλεψαν τα συνδικάτα σε σχέση μ' αυτά που είπε- μπορούν αυτά να επιτευχθούν όταν δεν υπάρχει δυνατότητα να αλλάξει τίποτα απ' αυτό το κατασκεύασμα, έστω και αν το θέλει το 95% των λαών και των Κοινοβουλίων των κρατών-μελών που συμμετέχουν σ' αυτή την Ένωση;

Όσον αφορά το δημοψήφισμα, πολλή κουβέντα γίνεται. Ξέρουμε την ιστορία του ΠΑΣΟΚ και επιτρέψτε μου να πω ότι, αν είχαμε στην κυβέρνηση σήμερα το ΠΑΣΟΚ, ίσως να είχαμε την ίδια στάση που έχει και η Νέα Δημοκρατία, γιατί το παρελθόν του τουλάχιστον αυτό εγγυάται.

Πέρα από εκεί, όμως, κύριοι Βουλευτές, ακούστηκε ότι έχουμε εδώ και δύναμη ανάπτυξης και σταθερότητας. Το ερώτημα που μπαίνει είναι για ποιον είναι η δύναμη της ανάπτυξης και σταθερότητας. Μήπως είναι δύναμη σταθερότητας και ανάπτυξης των κερδών των μονοπωλίων; Γιατί αυτό ακριβώς γίνεται και το κρύβουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις που εξυπηρετούν σήμερα την πολιτική των μονοπωλίων, δηλαδή τη νεοφιλελεύθερη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εμείς σ' αυτήν ακριβώς την πολιτική της ανάπτυξης, σ' αυτήν τη σταθερότητα, σ' αυτήν την πολιτική που ενισχύει τα υπερκέρδη των μονοπωλίων του μεγάλου κεφαλαίου λέμε «όχι». Δεν το λέμε, γιατί είμαστε αντιευρωπαϊστές, όπως λέτε, αλλά γιατί είμαστε αντικαπιταλιστές, είμαστε ενάντια στα μονοπώλια που εσείς τα στηρίζετε, και τα δύο κόμματα.

Κύριοι Βουλευτές, από το 1961 έχουμε τη συμφωνία σύνδεσης. Από το 1981 είμαστε πλήρες μέλος. Τι έγινε αυτά τα σαράντα τρία χρόνια; Η ανεργία τότε ήταν στο 2,7%. Σήμερα έφτασε στο 12% περίπου σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία και είναι παραπάνω, απ' ό,τι λένε τουλάχιστον τα συνδικάτα. Στο Βόλο παρουσιάζεται 11%, όταν μελέτη του δήμου μέσα στο πολεοδομικό συγκρότημα την ανεβάζει στο 23%. Είναι ένα δείγμα δηλαδή, για να δούμε την επαλήθευση των στοιχείων που παρουσιάζουν σήμερα.

Εκτός από αυτό, σ' αυτό το διάστημα των σαράντα τριών χρόνων είχαμε μικτά κέρδη της πλουτοκρατίας, των βιομηχάνων, των μονοπωλίων. Ανά εργαζόμενο το 1985 ήταν 1.265.000 και τελευταία έφτασαν τα 12.500.000. Από την άλλη μεριά, είχαμε, όπως είπα, αύξηση της ανεργίας, της φτώχειας, επίθεση στα κοινωνικά δικαιώματα, η υγεία και η παιδεία από δικαιώματα έγιναν προνόμια των λίγων και εμπορεύματα. Να, ποια είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να μη μιλήσουμε για τις ιδιωτικοποιήσεις, για το ξεπούλημα, για όλα τα άλλα.

Πέρα από εκεί, τι έγινε στη γεωργία; Την ίδια περίοδο είχαμε μείωση των απασχολούμενων στη γεωργία κατά 36%. Είχαμε μείωση των αγροτικών νοικοκυριών κατά 18,3%. Και η χώρα μας καταλαμβάνει τη 19^η θέση από άποψη μισθών. Εκατοντάδες χιλιάδες μικρομεσαίοι επαγγελματίες αυτοαπασχολούμενοι βγήκαν τελικά έξω από τα μαγαζιά τους.

Κύριοι Βουλευτές, πολλά λέγονται για τα λεφτά που πήραμε. Και ρωτώ: Αυτά τα λεφτά, που πήραμε αυτό το διάστημα και που υπολογίζονται ότι είναι γύρω στα 14.000.000.000.000 δραχμές, ποιος τα πήρε; Για πείτε μου τα λεφτά με το έργο της Ολυ-

μπιακής ποιος τα πήρε; Για πείτε μου: Για τα άλλα τα μεγάλα έργα τα οποία έγιναν, ποιος τα πήρε αυτά τα λεφτά;

Και τι λέει η τελευταία έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τις εισαγωγές; Το 40% των έργων που γίνονται από τα Κοινοτικά Πλαίσια, προγράμματα κλπ επιστρέφουν αμέσως στις χώρες αυτές από τα προϊόντα που εισάγει η χώρα μας από τις χώρες αυτές. Να σας πω και κάτι άλλο, κύριοι Βουλευτές, που περνά στα ψιλά γράμματα. Το εμπορικό ισοζύγιο παρουσιάζει ότι το 2004 είχαμε έλλειμμα 30.170.000.000 ευρώ.

Από την άλλη μεριά, εσείς μας λέτε ότι έχουμε και πακτωλό χρημάτων που έρχεται. Ωραία! Αυτόν τον πακτωλό των χρημάτων είπαμε ποιος τον παίρνει, το μεγάλο κεφάλαιο, και κατευθύνεται σε έργα τέτοιας υποδομής που να διευκολύνεται η διακίνηση των εμπορευμάτων των μεγάλων μονοπωλιακών επιχειρήσεων, δίκτυα, δρόμοι, υποδομές, λιμάνια, αεροδρόμια κλπ. Από την άλλη μεριά, όμως, θα πρέπει να δούμε και τι έλεγαν οι εκτελεωστές λίγα χρόνια μετά ακριβώς από την ένταξη μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν καταργήθηκαν οι δασμοί. Και αυτό το Σύνταγμα επιβάλλει σε κάθε χώρα να μην μπαίνουν δασμοί.

1.000.000.000.000 το χρόνο έχανε η χώρα μας από την αφορολόγητη πολιτική δασμών στα εισαγόμενα προϊόντα. Σήμερα το έχει ξεπεράσει.

Πείτε μου, λοιπόν, στα χρόνια αυτά, στα οποία έχουμε ενταχθεί -από το 1980 ουσιαστικά μέχρι σήμερα- πόσα τρισεκατομμύρια έχουμε χάσει, όταν είναι το λιγότερο ένα τρισεκατομμύριο το χρόνο; Με ήπιους υπολογισμούς ξεπερνάμε τα 25.000.000.000.000.

Ποιος κερδίζει, λοιπόν, από αυτή την υπόθεση;

Και το κακό ποιο είναι; Είναι, κύριοι συνάδελφοι, ότι καταστράφηκε ο δευτερογενής μας τομέας, καταστράφηκε ο πρωτογενής μας τομέας. Κουφάρια τα εργοστάσια στις βιομηχανικές περιοχές. Τα τελευταία χρόνια υπάρχει αύξηση της ανεργίας στο Βόλο. Να μην πάρω τις άλλες περιοχές, που εξίσου το ποσοστό είναι ανεβασμένο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κι έρχεται τώρα η Κυβέρνηση -για να δείτε δηλαδή για ποιον νοιάζεται- και λέει ότι είναι για το καλό μας το Πρόγραμμα Σταθερότητας. Για να μην πω όλα τα άλλα μέτρα που πήραν. Η εγκύκλιος του Δούκα, τα φορολογικά μέτρα, τι λέει η Λισαβόνα κλπ. για την εφαρμογή στα εργασιακά, στα ασφαλιστικά, που τώρα το θέτει ο κ. Αλογοσκούφης και ζητάει τη συναίνεση -και θα την έχει- από το ΠΑΣΟΚ. Διότι όλο αυτό το διάστημα επίθεση στο ασφαλιστικό έγινε με πρωτοβουλία τότε της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και συναίνεση της Νέας Δημοκρατίας. Και τώρα θα έχουμε το αντίστροφο. Και φυσικά, με τη στήριξη των ξεπουλημένων ηγεσιών των συνδικαλιστών της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ.

Και ρωτάμε, κύριοι Βουλευτές, για όλο αυτό το θέμα των μέτρων που παίρνει η Κυβέρνηση: Είναι για το καλό μας το Πρόγραμμα Σταθερότητας, όταν θα έχουμε, εκτός από τη μείωση της επιχορήγησης στα ασφαλιστικά ταμεία, την εισδοχή των μεγάλων επιχειρήσεων στην υγεία και την παιδεία, όταν θα έχουμε ό,τι έχει απομείνει από το ξεπούλημα του δημόσιου τομέα, και την εισδοχή του ιδιωτικού τομέα, με την παράλληλη αύξηση της ανεργίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

...όταν οι εργασιακές σχέσεις μπαίνουν ξανά στο σφυρί, όταν τελικά με το σύστημα που θέλουν να επιβάλλουν στα ασφαλιστικά ταμεία, θα εργάζεται ο Έλληνας μέχρι τα εβδομήντα του; Έλεος! Και έχετε το θράσος να λέτε ότι είναι κοινωνικό μέτρο; Είναι κοινωνικά τα μέτρα που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση με το Πρόγραμμα Σταθερότητας και με τις διάφορες υπογραφές συγκλίσεων;

Γι' αυτό το καταψηφίζουμε και αγωνιζόμαστε. Και πιστεύουμε στη συνειδηση του λαού. Μπορεί να λέτε εσείς εδώ ότι έχετε την πλειοψηφία, αλλά ποτέ δεν θα μπορέσετε να πείσετε το λαό

και να κατοχυρώσετε το «ναί». Γιατί; Διότι είναι σφόδρα αντι-λαϊκό, σφόδρα ταξικό κι εμείς θα παλέψουμε για την ανατροπή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Γαλαμάτης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΛΑΜΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία της συζήτησης για την κύρωση της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης αποτελεί μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία ως Έλληνες να κοιτάξουμε την Ευρώπη στα μάτια. Την Ευρώπη η οποία, όταν μετά το τέλος της τραυματικής, αλλά και οδυνηρής εμπειρίας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ξεκίνησε να διαμορφώνει τις πολιτικές για την ενοποίησή της, κανείς δεν μπορούσε να προβλέψει τις εξελίξεις, που λίγες δεκαετίες αργότερα θα οδηγούσαν στην οικοδόμηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι όπως τη γνωρίζουμε σήμερα.

Τον πρώτο στόχο, που ήταν η οικονομική συνεργασία μέσα από τη διαμόρφωση ενός κατάλληλου περιβάλλοντος εμπορικών σχέσεων, ακολούθησε πολύ γρήγορα ο δεύτερος στόχος, της προσπάθειας συνεργασίας και σε άλλους τομείς πέραν της οικονομίας.

Τα βήματα που ακολούθησαν ήταν ταχύτατα και μεγάλα. Η δημιουργία της ΕΟΚ, οι διαδοχικές διευρύνσεις και η εμπέδωση κοινών κανόνων λειτουργίας, η Κοινή Αγροτική Πολιτική, η Συνθήκη του Μάαστριχτ, η κοινή εξωτερική πολιτική και άμυνα και τέλος η ΟΝΕ και το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτή την ιστορική διαδρομή της Ενωμένης Ευρώπης κομβικό σημείο για τη χώρα μας ήταν η ένταξη της στην τότε ΕΟΚ.

Θα αναφέρω μερικές πραγματικότητες για το πολιτικό περιβάλλον που επικρατούσε στη χώρα μας και διεθνώς εκείνη την περίοδο και που σήμερα έχουν αυτοτελώς την αξία τους.

Πρώτον, η ένταξη της Ελλάδος στην ΕΟΚ αποτελεί τη μοναδική διεύρυνση στην ιστορία της Ενωμένης Ευρώπης που έγινε για μία μόνο χώρα. Δεύτερον, η ένταξη της Ελλάδος στην ΕΟΚ πραγματοποιήθηκε με εναντίωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και με την αντίθεση της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, όπως καταδείχθηκε από τις εκλογές που αμέσως μετά ακολούθησαν.

Τρίτον, η μόνη πολιτική δύναμη που ουσιαστικά συνέπλεε τότε με την Νέα Δημοκρατία, ήταν το μικρό ΚΚΕ Εσωτερικού.

Αυτά τα λέω ως ένα μικρό δείγμα αξιολόγησης του χθες, η οποία είναι, απαραίτητη, νομίζω, κάθε φορά που καλούμαστε να τοποθετηθούμε απέναντι σε πρόσωπα, σε πολιτικές, σε κόμματα, αλλά και σε κοινωνίες ολόκληρες, ανάλογα με τη στάση που κράτησαν στην ιστορική διαδρομή της Ελλάδος και ιδιαίτερα σε ιστορικούς της σταθμούς, που λειτούργησαν καταλυτικά για το μέλλον μας και φυσικά αξιολόγησης, ανάλογα και με τη στάση που σήμερα κρατούμε.

Σήμερα αυτό που προβάλλει ως κορυφαία προτεραιότητα ανάμεσα όχι μόνο στις πολιτικές ηγεσίες, αλλά και στους πολίτες τους ίδιους, είναι η ενίσχυση της πολιτικής διάστασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Απαραίτητη προϋπόθεση για να υπάρξει αυτό, για να υπάρξει, δηλαδή, ένα συνεκτικό και ισχυρό ευρωπαϊκό οικοδόμημα που να αποτελεί τη γνήσια έκφραση, αλλά και τη συνέχεια του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, είναι η ύπαρξη και η εφαρμογή ενός κοινού Συντάγματος.

Στη χώρα μας, δυστυχώς, αν και φτάσαμε στο παρά ένα της επικύρωσης του Συντάγματος, δεν δόθηκε ούτε στην ανάλυση, ούτε στη συζήτηση γύρω από το σπουδαίο αυτό θέμα το κύρος, το βάθος και η σημασία που θα έπρεπε.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως για την πραγματικότητα αυτή ευθυνόμαστε όλοι. Οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου δεν κατάφεραν στο θέμα αυτό να αντιμετωπίσουν την παθογένεια του πολιτικού μας συστήματος, παθογένεια που έχει ως αποτέλεσμα η αντζέντα του δημόσιου διαλόγου και του πολιτικού προβληματισμού να μη διαμορφώνεται πάντα όπως θα έπρεπε, να μην έχουν εν τέλει τον πρώτο λόγο σε αυτή οι πολιτικές δυνάμεις, να μην ιεραρχούνται σωστά οι προτεραιότητες και οι ανάγκες της χώρας.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι δεν είναι

άνευ αξίας και γεννά σοβαρό προβληματισμό το ότι για ένα ακόμη μείζον για το μέλλον του τόπου ζήτημα, ο πνευματικός κόσμος της χώρας λάμπει δια της απουσίας του.

Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα που σήμερα η Ελληνική Βουλή καλείται και που ελπίζω με μεγάλη πλειοψηφία να επικυρώσει τις επόμενες μέρες, αποτελεί αναμφισβήτητο σταθμό στο μέλλον όχι μόνο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και κάθε κράτους-μέλους ξεχωριστά.

Φυσικά και υπάρχουν αδυναμίες. Φυσικά και όλοι μας θα θέλαμε σε αυτόν τον Καταστατικό Χάρτη να υπήρχε μεγαλύτερη και περισσότερη αύρα πολιτικής και λιγότερη συμμετοχή και σφραγίδα της περιβόητης, αλλά και απρόσωπης γραφειοκρατίας των Βρυξελλών.

Από την άλλη πλευρά, όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το Ευρωσύνταγμα αποτυπώνει, τακτοποιεί, εκφράζει μία σειρά από πραγματικότητες, προβλήματα, αντιφάσεις, απαιτήσεις και ζητούμενα της Ευρώπης των καιρών μας, όπως τα εξής: Η εμπέδωση μιας κοινής ευρωπαϊκής κουλτούρας ανάμεσα σε διαφορετικούς ανθρώπους που κατοικούν, εργάζονται, σπουδάζουν, ζουν σε μία κοινή οντότητα που εκτείνεται από τον Ατλαντικό ως τα Ουράλια. Η ανάγκη του να μπορεί το οικοδόμημα αυτό να διαδραματίζει έναν ισότιμο πρωταγωνιστικό ρόλο στην παγκόσμια πολιτική σκακιέρα με τη μοναδική σήμερα υπερδύναμη, αλλά και με άλλους ισχυρούς του πλανήτη. Η ανάγκη σεβασμού ενός πλαισίου κανόνων που θα εγγυάται την ειρήνη και την ασφάλεια, όχι μόνο μέσα στα όρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο. Η κατάκτηση της επιστημονικής γνώσης, αλλά και η αξιοποίησή της προς όφελος της αντιμετώπισης μεγάλων προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος άνθρωπος. Η ισότιμη συνεργασία και η ίση αντιμετώπιση απέναντι στους νόμους και τους κανόνες για όλα τα κράτη-μέλη, ανεξάρτητα από το πόσο μικρά ή μεγάλα, πλούσια ή φτωχά είναι. Η αναγκαιότητα της διαμόρφωσης αξιόπιστης απάντησης απέναντι σε μια σειρά από ζητήματα που ταλαιπωρούν το σύγχρονο άνθρωπο, όπως η ανεργία, η φτώχεια, η απομόνωση, η υπογεννητικότητα, το στρες, η παιδική παχυσαρκία, τα διατροφικά προβλήματα, ο υπερκαταναλωτισμός, ο φόβος.

Όλα αυτά και πολλά άλλα ενδεχομένως, πάντα σε συνδυασμό με το σεβασμό της εθνικής ταυτότητας, της παράδοσης και των ιδιαιτεροτήτων κάθε λαού, που αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του παζλ, έγινε προσπάθεια να ικανοποιηθούν και να βρουν τη βάση εφαρμογής τους στο Ευρωσύνταγμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανένα σύνταγμα δεν είναι από μόνο του αρκετό να εγγυηθεί τα αποτελέσματα για την επίτευξη των οποίων δημιουργήθηκε. Το γεγονός αυτό υπαγορεύει, νομίζω, και το δικό μας ρόλο, από τη στιγμή που θα το επικυρώσουμε, σε λίγες ώρες από τώρα και από την ώρα που θα αποτελεί πλέον Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Απαιτείται να εργαστούμε μεθοδικά και αποτελεσματικά, για να ενισχυθεί στην ελληνική κοινωνία η ευρωπαϊκή συνείδηση των πολιτών, να διευκολυνθεί η πρόσβαση στην πληροφορία και στις δυνατότητες που η συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση δημιουργεί για τους πολίτες, να συνεχιστεί η προσπάθεια για να αμβλυνθούν διαφορές και προβλήματα που μπορεί να υπάρχουν.

Τέλος, πρέπει να καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια, ώστε ο Έλληνας πολίτης να γίνει ενεργός Ευρωπαίος πολίτης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Κοσμίδης έχει το λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζητούμενη Συνταγματική Συνθήκη προσπαθεί και φιλοδοξεί να οργανώσει θεσμικά τη δημοκρατική αρχή, να διασφαλίσει τα κοινωνικά και ανθρώπινα δικαιώματα, να προωθήσει την κοινωνική αλληλεγγύη σε ένα επίπεδο ανώτερο από αυτό του έθνους-κράτους. Τυπικά δεν είναι Σύνταγμα. Το κείμενό της, όμως, είναι συνταγματικού περιεχομένου.

Με τη Συνταγματική Συνθήκη η Ευρωπαϊκή Ένωση διαμορ-

φώνεται σε μόρφωμα, το οποίο εξακολουθεί να είναι διαφορετικό από την πολιτεία που διαμορφώνουν τα εθνικά ή ομοσπονδιακά κράτη, όμως, είναι κάτι παραπάνω από την έως τώρα γνωστή Ευρωπαϊκή Ένωση.

Βασικές πολιτειακές αρχές μεταγγίζονται στην Ένωση, αρχές του σκληρού πυρήνα της πολιτείας, όπως η δημοκρατική αρχή, η κοινωνική αρχή, η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το κράτος δικαίου.

Μία νέα πολιτική και οικονομική τάξη έχει διαμορφωθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η κατάργηση των συνόρων, η ενιαία εσωτερική αγορά, το κοινό νόμισμα, η ευρωπαϊκή ταυτότητα παραβιάζουν κατά πολύ και αμφισβητούν την απολυτότητα της αξίας της εθνικής κυριαρχίας, πολύ περισσότερο που εδώ και πολλές δεκαετίες είναι θεσπισμένη και παγίως νομολογημένη η υπεροχή και άμεση ισχύς του κοινοτικού δικαίου στο οποίο κάθε εσωτερική έννομη τάξη οφείλει να προσαρμόζεται. Η Ευρωπαϊκή Ένωση με αυτήν την έννοια διαβρώνει το εθνικό κράτος, όμως υιοθετεί στο θεσμικό της οικοδόμημα τη δημοκρατική και κοινωνική αρχή, τις αρχές του κράτους δικαίου, το Χάρτη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σαφώς σε διαδικασία μετασχηματισμού με την εμπάθυνση και τη διεύρυνση. Η διεύρυνση είναι η απόδειξη της επιτυχίας του εγχειρήματος. Όλοι θέλουν να είναι μέσα. Στη φάση αυτή ολίγοι είναι οι ειδικοί περί το θέμα. Περισσότεροι είναι οι ενήμεροι, πολύ περισσότεροι όμως είναι οι αδιάφοροι και οι απληροφόρητοι, ουκ ολίγοι οι προβληματιζόμενοι και ανησυχούντες, άνθρωποι που αισθάνονται ότι απειλούνται. Είναι φυσιολογικό και υγιές, θα έλεγα, το γεγονός της έλλειψης ενιαίας αντίληψης των πολιτών. Στενόχωρο είναι το γεγονός της έλλειψης ενημέρωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαμόρφωση του ιδιότυπου και πρωτόγνωρου ιστορικά μορφώματος που καλείται Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι προϊόν επαναστατικών διαδικασιών ή λαϊκών διεκδικήσεων. Είναι η ενδιάμεση φάση που προέκυψε ως αποτέλεσμα επίμονων διαβουλεύσεων και επιδέξιων συμβιβασμών. Ως τέτοιο προϊόν είναι φυσικό να πάσχει από αδυναμίες, γιατί το θέμα που συζητάμε σήμερα είναι ένας ακόμη σταθμός στην οικοδόμηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην πορεία και εξέλιξη προς την ομοσπονδιοποίηση, η ώρα της οποίας δεν έφτασε γιατί υπάρχουν εύλογοι δισταγμοί ακόμη και σεβαστές ευαισθησίες.

Το έμβρυο της ενιαίας Ευρώπης που προέκυψε από τη συνένωση στρατηγικών τομέων της οικονομίας λίγα χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο πέρασε στην εφηβεία με την ενιαία αγορά. Τώρα, η Ευρωπαϊκή Ένωση ενηλικιώνεται θεσμικά. Τώρα, η Γηραιά Ήπειρος γράφει τη δική της -ενιαία πια- ιστορία. Μιλάμε για οντότητα εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων και πολιτών, καταναλώνων προϊόντων και χρηστών υπηρεσιών, μιλάμε όμως και για οντότητα, όπου δεκάδες εκατομμυρίων ανθρώπων είναι σε καθεστώς ανεργίας ή φτώχειας.

Είναι πολύ σοφή η τακτική της βαθμιαίας και σταδιακής ολοκλήρωσης. Η αλόγιστη βιασύνη στους βηματισμούς θα τρώμαζε τους λαούς και θα έθετε σε κίνδυνο το όλο εγχείρημα. Από την άλλη μεριά, οι αργόσυρτοι και αμήχανοι βηματισμοί θα οδηγούσαν σε μαρασμό και ακύρωση του σχεδιασμού. Τα σταθερά και μελετημένα βήματα προσλαμβάνονται από τους Ευρωπαίους πολίτες ευκολότερα. Η στάθμιση του κόστους-οφέλους υπέρ του οφέλους αφομοιώνεται καλύτερα. Το άρμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης φαίνεται να κινείται αργά, με βάση όμως τον ιστορικό χρόνο κινείται συνετά και σταθερά. Στο ερώτημα «περισσότερη ή λιγότερη Ευρώπη;» η Συνταγματική Συνθήκη απαντά: απλούστερη, δημοκρατικότερη και αποτελεσματικότερη θεσμική οργάνωση της Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιλογή της Ελλάδας για την ένταξη της στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι επιλογή συναισθηματική ή οπαδική. Είναι επιλογή στρατηγική με γνώμονα το συμφέρον της χώρας και του λαού. Επιλέγουμε την Ευρώπη στην οποία γειτνιάζουμε γεωγραφικά, ιστορικά, πολιτισμικά, θεσμικά. Επιλέγουμε την Ευρώπη, με την οποία μας συνδέουν κοινές αρχές και αξίες. Η απομόνωση δεν ταιριάζει αλλά και δεν συμφέρει την Ελλάδα. Το συμφέρον της Ελλάδας είναι να στοι-

χίζεται, να συμβαδίζει, να είναι συνοδηγός στην πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ωστόσο, η επιλογή της Ελλάδας δεν αρκεί να είναι μόνο συμμετοχική σύμβαση προσχώρησης. Πρέπει να είναι επιλογή δημοκρατικής συμμετοχής. Για να μεγιστοποιήσει τα οφέλη της από αυτήν τη συμμετοχή, η Ελλάδα οφείλει να είναι πρωταγωνιστικά παρούσα στις εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να συνδιαμορφώνει τις εξελίξεις κυρίως στην κατεύθυνση της εξασφάλισης αξιοπρεπούς διαβίωσης των πολιτών της Ευρώπης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ**.)

Λίγα λόγια για το Χάρτη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Κυρίαρχο στοιχείο του Χάρτη συνιστά η αναγνώριση της κοινής πνευματικής και ηθικής κληρονομιάς της Ευρώπης, η διαφύλαξη και ανάπτυξη των κοινών αξιών, ο σεβασμός στην πολυμορφία των πολιτισμών και των παραδόσεων των ευρωπαϊκών λαών.

Καινοτομία του Χάρτη αποτελεί η απομάκρυνση από την κατηγοριοποίηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων σε ατομικά, πολιτικά και κοινωνικά και η υιοθέτηση έξι θεματικών ενότητων, δηλαδή της αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της ισότητας, της αλληλεγγύης, της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης. Προστασία του ανθρώπου σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής του. Αυτός είναι ο Χάρτης.

Φορείς των δικαιωμάτων ο ευρωπαίος πολίτης αλλά και κάθε άνθρωπος που ζει εντός των ορίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποδέκτες της προστασίας, τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και τα εθνικά όργανα, όταν καλούνται να εφαρμόσουν στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους κανόνες του Κοινοτικού Δικαίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόκληση και το πρόταγμα θα είναι ισχυρή Ελλάδα, ισχυρή κοινωνία μέσα στην ισχυρή Ευρώπη και στην ισχυρή ευρωπαϊκή κοινωνία. Επειδή η συνταγματική συνθήκη βρίσκει θεσμικά στην κατεύθυνση αυτή, υπερψηφίζω το κυρωτικό νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοςιώνης): Κύριοι συνάδελφοι, η συνάδελφος κυρία Χρύσα Μανωλά ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας της στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοςιώνης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ορίστε, κύριε Κοντογιάννη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα ήθελα να ξεκινήσω την παρέμβασή μου από μια επισήμανση για το περιεχόμενο της συζήτησης που διεξάγεται για τρίτη ημέρα.

Η συζήτηση που έχει ξεκινήσει για την Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη θα μπορούσε να ήταν μία καλή ευκαιρία για την ενημέρωση του ελληνικού λαού σχετικά με το τι ακριβώς είναι το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα και το εάν, πόσο, και προς ποια κατεύθυνση θα αλλάξει τη ζωή μας.

Πράγματι, όλοι οι συνάδελφοι όλων των κομμάτων με εξαίρεση το ΠΑΣΟΚ, επιχειρούν κατά το δυνατόν να βάλουν ένα λιθαράκι στην προσπάθεια ενημέρωσης του ελληνικού λαού. Αντίθετα διαπιστώνουμε ότι η αξιωματική αντιπολίτευση έχει επιλέξει την κορυφαία αυτή διαδικασία, προκειμένου να ασκήσει εφ' όλης της ύλης κριτική στην Κυβέρνηση η οποία καταγγέλλεται ως επικίνδυνη ή και ανίκανη. Είναι κρίμα που μία τέτοια διαδικασία εξαντλείται σε μικροκομματικές σκοπιμότητες. Είναι κρίμα που οι προτάσεις της αξιωματικής αντιπολίτευσης εξαντλούνται στο αίτημα για δημοψήφισμα. Με ποιο σκεπτικό άραγε; Για να δημιουργηθεί ο αναγκαίος θόρυβος, ώστε να προβληθεί το θέμα από τα μέσα ενημέρωσης, όπως ειπώθηκε στην επιτροπή; Μα, εδώ φθάσαμε στο σημείο, μέσα ενημέρωσης που αυτοδιαφημίζονται ως έγκυρα, ως αντικειμενικά να αγνοούν ακόμη και μία μικρή αναφορά στην είδηση της υπογραφής του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, μόνο και μόνο επειδή η συμφωνία μετά από συνεχείς αποτυχίες κυβερνήσεων δεκατριών ετών, επετεύχθη από την Κυβέρνηση της

Νέας Δημοκρατίας.

Στην περίπτωση του αγωγού ο ελληνικός λαός δεν χρειάζονταν ενημέρωση; Δεν θα επηρεαστεί η οικονομική ζωή της Θράκης και ολόκληρης της Ελλάδας; Δεν υπάρχει πολιτική διάσταση της συμφωνίας; Αλλά ο ελληνικός λαός πρέπει να ενημερώνεται μόνο για ότι δεν ευνοεί την Κυβέρνηση; Φαίνεται ότι είναι ο τρόπος που αντιλαμβάνονται κάποιοι την εφαρμογή του Συντάγματος και τη διάταξη για την αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση πληροφοριών στη χώρα μας. Πρόκειται για την ίδια νοοτροπία που εκφράζουν και εκείνοι που θεωρούν αναγκαίο το θόρυβο για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα.

Αλλά θα επαναλάβω κάτι που είπε χθες η συνάδελφος κυρία Βούλτεψη: «Την ημέρα που οι πολιτικοί θα επιλέξουν αυτό τον τρόπο προβολής της πολιτικής, η αποτυχία του πολιτικού συστήματος ως προϊόν της λαϊκής βούλησης, θα είναι πλήρης».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα το άλμα που κάνουμε προς την ισχυροποίηση της Ευρώπης μέσω της κυριαρχίας των θεσμών και όχι μέσω της ηγεμονίας των λαών, είναι καθοριστικό.

Τα περισσότερα θέματα έχουν ήδη θιγεί. Θα μου επιτρέψετε ωστόσο να αναφερθώ σε δύο, τρία ζητήματα που θεωρώ σημαντικά για τη χώρα μας και τους Έλληνες πολίτες.

Στη Συνταγματική Συνθήκη γίνεται ιδιαίτερη αναφορά στην ενίσχυση της οικονομικής, της κοινωνικής και της εδαφικής συνοχής. Η ύπαρξη συνταγματικής δέσμευσης για την επίτευξη του συγκεκριμένου στόχου της συνοχής, σημαίνει πολλά για την πορεία της Ενωμένης Ευρώπης, της Ευρώπης των ίσων πολιτών, των ίσων μεταξύ τους λαών. Γιατί η αναγκαία και η ικανή προϋπόθεση για την ύπαρξη της κοινωνικής και πολιτικής ισότητας είναι η επίτευξη της οικονομικής συνοχής.

Είναι επίσης, ιδιαίτερα σημαντικές για τη χώρα μας οι αναφορές στην προστασία και ενίσχυση των νησιωτικών και ορεινών περιοχών. Αλλά εκεί που αξίζει κανείς να επικεντρώσει το ενδιαφέρον του είναι στο ότι στην Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη υπάρχει ένα ξεχωριστό κεφάλαιο για την ανάπτυξη της αγροτικής πολιτικής και την προστασία του αγροτικού πληθυσμού.

Είναι σημαντικό και μόνο το γεγονός ότι η εκπαίδευση των αγροτών και η ανάγκη να μετέχουν στα προγράμματα έρευνας που αφορούν στην αγροτική παραγωγή, καταγράφονται ως συνταγματικές προϋποθέσεις για την επίτευξη της αγροτικής ανάπτυξης. Και μόνο αυτές οι αναφορές δείχνουν το αδιάλειπτο ενδιαφέρον της Ένωσης για μια παραγωγική τάξη, η οποία στην πατρίδα μας έχει πληγεί από τις παραλήψεις των κυβερνήσεων της τελευταίας 25ετίας. Αλλά ταυτόχρονα κατοχυρώνει συνταγματικά πολιτικές, όπως η εκπαίδευση των αγροτών που θα βγάλουν από το τέλμα ή θα προασπίσουν τα συμφέροντα της συγκεκριμένης κοινωνικής ομάδας.

Ενα επίσης σημαντικό ζήτημα που τίθεται από τη Συνταγματική Συνθήκη είναι αυτό της προστασίας του περιβάλλοντος. Η βιώσιμη ανάπτυξη βρίσκεται πια στον κατάλογο των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις σχέσεις της με τον έξω κόσμο. Και αυτό είναι κάτι εντελώς καινούριο. Η Συνθήκη προχωρά στη συνταγματική κατοχύρωση της προστασίας του περιβάλλοντος και περιλαμβάνεται πλέον στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Η σημασία των συγκεκριμένων άρθρων γίνεται κατανοητή από την κοινή πλέον παραδοχή, ότι η μόλυνση του περιβάλλοντος δεν έχει όρια.

Η γη μας είναι ένα παγκόσμιο χωριό που η δραστηριότητα του ενός θετική ή αρνητική, ωφελεί ή βλάπτει τον άλλο. Συνεπώς, είναι επιβεβλημένες κοινές δράσεις, αλλά και ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών μεταβλητών στις τομεακές πολιτικές, ιδιαίτερα στον τομέα των μεταφορών, της αγροτικής ανάπτυξης και της ενέργειας.

Για πρώτη φορά το νέο Σύνταγμα της Ευρώπης περιλαμβάνει ειδικό κεφάλαιο για την ενέργεια. Ορίζει ότι στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σ' αυτόν τον τομέα είναι η εξασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς ενέργειας, ειδικά όσον αφορά τον ενεργειακό εφοδιασμό και την προώθηση της ενεργειακής αποδοτικότητας, την εξοικονόμηση ενέργειας και την ανάπτυξη νέων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Τέλος, η Συνθήκη περιέχει μια ρήτρα αλληλεγγύης που ορίζει, ότι η Ένωση και τα κράτη-μέλη της πρέπει να δράσουν από κοινού με πνεύμα αλληλεγγύης, εάν ένα κράτος-μέλος πληγεί από φυσική ή ανθρωπογενή καταστροφή.

Επίσης, πολύ θετική είναι η πολιτική παροχής κινήτρων που εκφράζεται μέσω της συνταγματικής κατοχύρωσης μηχανισμών χρηματοδότησης των δράσεων αυτών και ιδιαίτερα η μεία του Ταμείου Συνοχής, το οποίο στηρίζει οικονομικά τα κράτη-μέλη που μεριμνούν για τη χρηματοδότηση και την εφαρμογή της πολιτικής στον τομέα του περιβάλλοντος, αλλά αντιμετωπίζουν δυσανάλογο κόστος στην εφαρμογή κάποιου μέτρου.

Η σημασία αυτών των διατάξεων είναι καθοριστική για την Ελλάδα, μια χώρα που θέλει να στηρίξει την οικονομική της ανάπτυξη και στον τουρισμό.

Η Ελλάδα πέτυχε στο υπό επικύρωση κείμενο της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης, να αναφέρεται ο τουρισμός, στο άρθρο 1 παράγραφος 17, καθώς και στο νέο άρθρο 2 παράγραφος 81 που προστέθηκε στο τελικό κείμενο ως τομέας υποστηρικτικής, συντονιστικής ή συμπληρωματικής δράσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκπόνηση Συντάγματος συνιστά κορυφαία πολιτική πράξη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και σημαίνει την αλλαγή στάσης και νοοτροπίας με την υποχώρηση του ατομικού μπροστά στο συλλογικό συμφέρον, την ανάγκη συνεννόησης και συντονισμού, αφού εφεξής ό,τι συμβαίνει σε μια χώρα, σπάνια είναι μεμονωμένο εθνικής σημασίας ζήτημα.

Για την Ελλάδα η θέσπιση και η κύρωση του Ευρωπαϊκού Συντάγματος είναι η μόνη ρεαλιστική επιλογή και αποτελεί πρόκληση και χρέος μας να αξιοποιήσουμε στο μέγιστο τις μεγάλες δυνατότητες που ανοίγονται για μια ισχυρή διεθνή παρουσία της χώρας μας.

Με το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα ερχόμαστε ένα ακόμα βήμα μπροστά στο σεβασμό και στην προώθηση των αναγκών του Έλληνα ευρωπαίου πολίτη, ο οποίος πρέπει να γίνει κοινωνός της νέας πραγματικότητας. Γι' αυτό και σας καλώ στην ομόφωνη ψήφισή του υπό το σύνθημα «Η Ευρώπη προχωρά και η Ελλάδα κερδίζει».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Ο κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο. Απών.

Η κ. Παπακώστα έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα σε μια κορυφαία συζήτηση στο ελληνικό Κοινοβούλιο την επικύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το μέλλον της Ευρώπης.

Θέλω να επισημάνω ότι βασικά στοιχεία αυτής της Συνταγματικής Συνθήκης είναι πρώτον, ότι είναι συνταγματική συνθήκη και όχι Σύνταγμα, γιατί Σύνταγμα έχουν τα κράτη-μέλη. Βασικοί της στόχοι είναι η προαγωγή της ειρήνης, των αξιών και της ευημερίας των λαών της, η βιώσιμη ανάπτυξη της Ευρώπης με ελευθερία, με ασφάλεια, με δικαιοσύνη, η οικονομική και κοινωνική συνοχή και η άμβλυνση των κοινωνικών ελλειμμάτων και η αλληλεγγύη με σεβασμό στην πολιτιστική και γλωσσική πολυμορφία.

Ο θεσμικός χαρακτήρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι υπερεθνική ή είναι ομοσπονδιακή προσέγγιση ή διακυβερνητική χωρίς υπερεθνικούς θεσμούς; Τελικώς αποφασίσθηκε με αυτή τη Συνταγματική Συνθήκη μία ισορροπία ανάμεσα στην ενότητα και στη διαφορετικότητα, στην ομοσπονδία και στην εθνική κυριαρχία, στην οικονομική πρόοδο και στην κοινωνική δικαιοσύνη.

Έχει τέσσερα κεφάλαια αυτή η Συνταγματική Συνθήκη. Το πρώτο κεφάλαιο, το οποίο αναφέρεται στις αρχές και τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον προσδιορισμό των στόχων της. Το δεύτερο κεφάλαιο, που είναι εξαιρετικά σημαντικό, είναι ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Το τρίτο κεφάλαιο αφορά τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το τέταρτο, βεβαίως, τις τελικές της διατάξεις.

Ποιες είναι οι αξίες της Ένωσης; Η Ένωση βασίζεται στις

αξίες της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ιδιότητας, του κράτους δικαίου καθώς και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Πού τροποποιείται ή τροποποιεί η νέα Συνθήκη και ποια νέα στοιχεία εισάγει: Το πρώτο είναι ο προσδιορισμός του θεσμικού χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτό είναι πάρα πολύ σπουδαίο. Τελικώς είναι ένωση κρατών και λαών με αρχή κατανομής αρμοδιοτήτων. Το δεύτερο, ό,τι δεν εντάσσεται στις ομοσπονδιακές αρμοδιότητες παραμένει στα κράτη-μέλη. Ομοσπονδιακό πρότυπο, όχι όμως ομοσπονδιακό σύστημα, αλλά αρμοδιότητες οι οποίες αποδίδονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να θεωρήσουμε ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό το ότι η Ευρώπη υιοθετεί το σύστημα των ελληνικών συμπολιτειών, όπως αυτό ίσχυε στον 4ο π.Χ. αιώνα.

Πρέπει να σας πω ότι όσον αφορά το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, στον οποίο θα αναφερθώ, ο Χάρτης αυτός, ο οποίος έχει εξαιρετική σπουδαιότητα, είχε εκπονηθεί το 2000. Όμως, παρέμενε χωρίς δεσμευτική ισχύ για την Ένωση, για τα κράτη μέλη της. Με την ενσωμάτωσή του τώρα στην Ευρωπαϊκή Συνθήκη είναι δεσμευτικός για την Ένωση, είναι δεσμευτικός για τους θεσμούς, για τα όργανα και τις υπηρεσίες, τα κράτη μέλη, λοιπόν, όταν εφαρμόζουν το δίκαιό τους.

Εύστοχα, λοιπόν, έχει υποστηριχθεί ότι ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που προβάλλεται μέσω της Συνταγματικής Συνθήκης αποτελεί το πληρέστερο κείμενο προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των θεμελιωδών ελευθεριών στον κόσμο. Δηλαδή περιέχει δικαιώματα, τα οποία δεν αναφέρονται, παρακαλώ, ούτε στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών -θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα- όπως τα κοινωνικά δικαιώματα των εργαζομένων, αλλά και δικαιώματα καινούργια, όπως είναι η προστασία των προσωπικών δεδομένων, όπως είναι η βιοηθική και για παράδειγμα η απαγόρευση της κλωνοποίησης του ανθρώπινου όντος.

Πάμε στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας, την περίφημη ΚΕΠΠΑ. Όπως ξέρουμε όλες και όλοι, πρωτοαποφασίστηκε στο Μάαστριχτ. Όμως, η ΚΕΠΠΑ πέντε χρόνια μετά τη Συνθήκη του Μάαστριχτ δεν ανταποκρίθηκε, δυστυχώς, στις προσδοκίες των Ευρωπαίων πολιτών ούτε στη Γιουγκοσλαβία ούτε στη Μέση Ανατολή ούτε στην Αφρική. Οι δομικές ατέλειες, λοιπόν, της ΚΕΠΠΑ, η αρχή της ομοφωνίας, η απουσία δομών χρηματοδότησης, η ασάφεια προσδιορισμού του συμφέροντος της Ένωσης έμελλε να λυθούν μέσα από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, αλλά εκεί το συνολικό αποτέλεσμα ήταν κατώτερο από τις προσδοκίες.

Πρέπει να σας πω ότι είναι αισιόδοξα τα μηνύματα σ' αυτή τη Συνταγματική Συνθήκη που συζητάμε και υπερψηφίζουμε και λέμε ότι τώρα η Συνταγματική Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφιερώνει πολλά άρθρα για την ΚΕΠΠΑ. Ορίζεται, λοιπόν, ότι η κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας αποτελεί εγγενές στοιχείο της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας. Η κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας περιλαμβάνει την προοδευτική κάλυψη της κοινής αμυντικής πολιτικής της Ένωσης που θα οδηγήσει σε κοινή άμυνα, με σεβασμό και στις υποχρεώσεις που προκύπτουν από το ΝΑΤΟ.

Ο Υπουργός Εξωτερικών της Ένωσης διασφαλίζει την εφαρμογή των αποφάσεων της ΚΕΠΠΑ στο πλαίσιο των αρχών και των στόχων της εξωτερικής δράσης της Ένωσης.

Κοινή γεωργική πολιτική. Εδώ πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι η Συνταγματική Συνθήκη που εδώ κουβεντιάζουμε, προτιμά τον όρο αυτό, από τον όρο ΚΑΠ που είχε υιοθετήσει η Συνθήκη της Ρώμης, δηλαδή Κοινή Αγροτική Πολιτική.

Εδώ θέλω να υπογραμμίσω κωδικοποιημένα τα εξής στοιχεία: Μετά από 35 χρόνια, το 1998 συγκεκριμένα, η ΚΑΠ πέτυχε τους στόχους της και ο βαθμός αυτάρκειας έφτασε το 120% αλλά με υπέρογκο δημοσιονομικό κόστος.

Η Κοινή Αγροτική Πολιτική είχε και αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, επειδή ακριβώς υποβοηθούσε και υποβοηθά την ανάπτυξη της εντατικής καλλιέργειας και ενισχύει τις περιφερειακές ανισότητες, δεδομένου ότι ευνοεί τα τυπικά προϊόντα

της γεωργίας, όπως είναι τα γαλακτοκομικά, το σιτάρι, η κρετοπαραγωγή κλπ..

Διαπιστώθηκε εδώ ότι το 80% των κονδυλίων της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής πήγαινε στις τσέπες του 20% των γεωργών, δηλαδή ευνοούσε κυρίως τους μεγαλογεωργούς και λιγότερο την κλασική μικρή οικογενειακή γεωργική εκμετάλλευση.

Σήμερα, λοιπόν, ξεκινώντας η μεταρρύθμιση από το 1992, γίνεται μεταρρύθμιση της ΚΑΠ με στόχους πολύ συγκεκριμένους. Μετά, λοιπόν, το 1992 και το 2003, έχουμε ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής με στόχο η κοινή αγροτική γεωργία του 21^{ου} αιώνα να είναι ποιοτικότερη, ανταγωνιστικότερη, κοινωνικότερη, πιο περιβαλλοντική, να είναι ικανή να αντιδράσει και να προσαρμοστεί έγκαιρα στις εξελίξεις των αγορών μετά τη διεύρυνση και σε άλλες δέκα χώρες και στο πλαίσιο της GATT -της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου και του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Έτσι, κύριε Πρόεδρε, η Συνταγματική Συνθήκη επαναλαμβάνει τους πέντε βασικούς στόχους της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

Όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη διεύρυνση, στη Στοά του Αττάλου το Μάιο του 2003 υπεγράφη η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το μεγάλο πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της διεύρυνσης είναι η αναθεώρηση της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, ώστε οι επιδοτήσεις των γεωργικών προϊόντων να δίδονται και στις νέες χώρες αναλογικά με τις παλιές.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εδώ ασκεί από κοινού με το Συμβούλιο των Υπουργών νομοθετικά και δημοσιονομικά καθήκοντα και ασκεί καθήκοντα πολιτικού ελέγχου και συμβουλευτικά τοιαύτα.

Κωδικοποιημένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλησα να σας παρουσιάσω τα κεφάλαια μέσα από τα οποία συγκροτείται πια αυτή η Συνταγματική Συνθήκη. Θέλω να πω ότι την υπερψηφίζω, διότι θεωρώ ότι προάγει τις κοινές ευρωπαϊκές αξίες, οι οποίες είναι ελληνικές αξίες και προωθεί το συμφέρον της χώρας.

Οφείλω να επισημάνω το έλλειμμα της αναφοράς στο προσίμιο αυτής της Συνταγματικής Συνθήκης στο Θουκυδίδη και στον ελληνορωμαϊκό πολιτισμό, όπως οφείλω, κύριε Πρόεδρε, και τελειώσα, να επισημάνω ότι αφαιρέθηκε η φράση «χρώμεθα γαρ πολιτεία...και όνομα μεν δια το μη ες ολίγους αλλ' ες πλείονας οικείν δημοκρατία κέκληται».

Παρά ταύτα, αυτή η ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη προωθεί τη δημοκρατία μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, προωθεί τις κοινές αρχές και αξίες, ωφελεί την πατρίδα μας και με αυτήν την έννοια, την υπερψηφίζω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κωσιώνης): Κύριε Μαγκριώτη, θα σας δώσω το λόγο κατ' εξαίρεση, διότι με την απουσία σας άλλαξε η σειρά των Κομμάτων.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα-πρώτα, θα ήθελα να πω ότι η συζήτηση για τη Συνταγματική Συνθήκη είναι μια ξεχωριστή και μοναδική συζήτηση.

Δυστυχώς, γίνεται σε ένα πολιτικό περιβάλλον και μία συγκυρία δύσκολη με πολλές συγχύσεις και πολλά προβλήματα που δημιουργήσει η κυβερνητική πολιτική τις τελευταίες ημέρες, και όχι μόνον αυτές, σε κρίσιμα θέματα, όπως είναι αυτά των εθνικών θεμάτων και της εξωτερικής πολιτικής.

Ακόμη, η Κυβέρνηση μη κάνοντας αποδεκτό το αίτημα των κομμάτων της Αντιπολίτευσης για έναν ευρύτερο διάλογο μέσα στην κοινωνία και για μια δημοψηφισματική πρωτοβουλία δεν επιτρέπει την ολοκληρωμένη ενημέρωση των πολιτών. Δεν τους επιτρέπει να καταστούν συμμετοχοί αυτής της μεγάλης πολιτικής συζήτησης και βέβαια, δεν τους επιτρέπει αύριο να έχουν πιο αποφασιστική συμμετοχή στις ευρωπαϊκές διεργασίες που πρωτίστως αυτούς αφορούν.

Η Συνταγματική Συνθήκη δεν έχει καμιά σχέση με τις προηγούμενες Συνθήκες και διακηρύξεις είτε του Άμστερνταμ είτε της Νίκαιας είτε του Μάαστριχτ. Η Συνταγματική Συνθήκη έχει χαρακτηριστικά ενός ευρωπαϊκού συντάγματος, γιατί πρώτα-πρώτα, αναφέρεται στη διακυβερνητική και διακρατική συνε-

γασία, έχοντας ως καθοριστικό στοιχείο την ισοτιμία των κρατών, ανεξάρτητα από το μέγεθός τους. Βεβαίως, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν παίρνει κάποιος υπόψη το ειδικό βάρος κάθε κράτους. Όμως, κατοχυρώνεται η ισοτιμία όλων των κρατών και εξαρτάται πλέον από την πολιτική ηγεσία του κάθε κράτους και από τον λαό να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο και μεγάλες ωφέλειες μέσα σ' αυτήν τη μεγάλη οικογένεια.

Αναβαθμίζεται το πεδίο έκφρασης των κοινωνικοπολιτικών συσχετισμών μέσα στη μεγάλη αυτή ευρωπαϊκή οικογένεια με την αναβάθμιση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Τέτοια δείγματα ήδη είδαμε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και θα δούμε πιο πολλά αύριο.

Δίνει τη δυνατότητα στο Σώμα, που έχει άμεση λαϊκή επιβεβαίωση και επικύρωση, όπως είναι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να έχει πολύ πιο σημαντικές αρμοδιότητες και πρωτοβουλίες ανάμεσα στα εθνικά όργανα της Κοινότητας, στο σχεδιασμό, στην άσκηση και στον έλεγχο της ευρωπαϊκής πολιτικής. Ενισχύει τα θεσμικά όργανα, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Δικαστήριο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Θεσμοθετεί τον Υπουργό Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δίνει δηλαδή ακόμη μεγαλύτερη ισχύ και κύρος, ακόμη και δυνατότητες, για να προωθηθούν κοινές ευρωπαϊκές πολιτικές σε θέματα που ιδιαίτερα για την πατρίδα μας είναι κρίσιμα, τα θέματα της άμυνας και της ασφάλειας.

Αυτά τα βήματα, βέβαια, είναι σημαντικά, αλλά περιορισμένα ακόμη, γιατί πρέπει να αναγνωρίζουμε ότι κάθε βήμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι συναινετικό βήμα και υπάρχουν αποκλίνουσες απόψεις, ιδιαίτερα στα θέματα αυτά, με άλλες χώρες.

Πάει, όμως, ένα αποφασιστικό βήμα μπροστά τούτες τις μέρες η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ελλάδα ήταν πρωταγωνιστής τα προηγούμενα χρόνια σε αυτήν την προσπάθεια. Η Ελλάδα θα ήθελε περισσότερα βήματα μπροστά και πρέπει να αγωνιστούμε όλοι μας, όλα τα κόμματα, όλοι οι Έλληνες πολίτες. Το έχουν ανάγκη οι μεσαίες και οι μικρότερες χώρες.

Η Ελλάδα, μια χώρα μεσαία σε πληθυσμό και σε ισχύ, αλλά με πολλά ανοικτά εθνικά, κοινωνικά, αλλά και αναπτυξιακά μέτωπα, έχει κάθε συμφέρον στο παγκοσμιοποιημένο ανοικτό, ανταγωνιστικό περιβάλλον να έχει την υποστήριξη, την αλληλεγγύη και τη θεσμική και την οικονομική και την πολιτικοδιπλωματική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλωστε και στο τελευταίο θέμα της FYROM η οικογένεια της Ευρώπης είναι αυτή που στέκεται ακόμη σταθερά και αλληλέγγυα στις θέσεις της πατρίδας μας και του ελληνισμού. Δεν είναι καθόλου τυχαίο αυτό. Είναι το μεγάλο θεσμικό και διπλωματικό μας πλεονέκτημα.

Οι ευρωπαϊκοί στρατηγοί των Βαλκανίων και η πορεία ενσωμάτωσής τους στους ευρωπαϊκούς θεσμούς ήταν η στρατηγική που διαμόρφωσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Κορύφωσαν στη Σύνοδο Κορυφής της Θεσσαλονίκης που έγιναν στη Χαλκιδική με την Ειδική Διάσκεψη για τα Δυτικά Βαλκάνια. Αυτός είναι ο δρόμος της σταθερότητας, τη μη αλλαγής συνόρων, της ανάπτυξης και της ευημερίας στην περιοχή. Δεν πρέπει, όπως είπε πρόσφατα ο Πρωθυπουργός επισκεπτόμενος την Πρίστινα, να αλλάξει αυτή η βασική στρατηγική, ιδιαίτερα στο σημείο της μη αλλαγής συνόρων.

Δυστυχώς, όμως, εδώ η Κυβέρνηση ταυτίστηκε με την πρόταση της Ουάσινγκτον για τους δικούς της λόγους και αυτή η ταύτιση δημιουργεί προβλήματα στη χώρα μας, αλλά και πιθανές αστάθειες αύριο στην περιοχή. Είναι ένα ευρύχωρο θεσμικό, πολιτικό και δημοκρατικό πλαίσιο. Επιτρέπει την πολιτική, κοινωνική και ιδεολογική διαπάλη. Γι' αυτό υπάρχουν πολλές πολιτικές μονεταριστικού και φιλελεύθερου χαρακτήρα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, υπάρχουν και πολλές πολιτικές, όπως η Χάρτα των Κοινωνικών Δικαιωμάτων, όπως τα θέματα της απασχόλησης, όπως τα θέματα της αλληλεγγύης, που είναι βαθιά προοδευτικές και σοσιαλιστικές πολιτικές και κατοχυρώθηκαν σε μια περίοδο όπου υπήρχε η υπεροχή του σοσιαλιστικού ρεύματος και του σοσιαλιστικού κόμματος και μέσα στις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, αλλά ειδικότερα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στους άλλους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Είναι ένα ευρύχωρο δημοκρατικό πλαίσιο. Γι' αυτό και αντέχει.

Γι' αυτό και μπορεί να προχωρεί μπροστά.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, όμως, σε αυτήν την πορεία πατά σε δύο βάρκες. Έχει δύο πρόσωπα. Έχει δύο πολιτικές. Γι' αυτό και πέφτει στο κενό. Κάνει συνεχώς λάθη. Δεν ακολουθεί αυτή τη σταθερή ευρωπαϊκή πορεία που είχε πάρει τα τελευταία χρόνια η χώρα μας και που -πρέπει να το τονίσουμε- άνοιξε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής με την ένταξη της χώρας μας, παρ' ότι δεν ήταν θεσμικά, αναπτυξιακά και κοινωνικά προετοιμασμένη, το 1980, με τη ρήση «η Ελλάδα πέφτει στα βαθιά νερά και πρέπει να μάθει να κολυμπά».

Πράγματι έμαθε να κολυμπά την επόμενη οκταετία με τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και του Ανδρέα Παπανδρέου, τα ΜΟΠ και τα ΚΠΣ, με τις ρήτρες αλληλεγγύης και τις μεγάλες πρωτοβουλίες. Φυσικά όλα αυτά συνεχίστηκαν μετά το Μάαστριχτ, με την ένταξη μας στην ΟΝΕ και με τη μεγάλη αναπτυξιακή εκτίναξη της χώρας μας, τις μεγάλες αναπτυξιακές υποδομές με τις κυβερνήσεις του Κώστα Σημίτη. Αυτή την ενιαία στρατηγική της πατρίδας μας, που φαίνεται ότι συμμερίζονται και τα δύο μεγάλα κόμματα, αλλά στην πράξη δεν την εφαρμόζει σήμερα η Κυβέρνηση, πρέπει να συνεχίσουμε, γιατί ενώνει τους Έλληνες στους κοινούς μεγάλους στόχους.

Η Ελλάδα σήμερα δεν αξιοποιεί επαρκώς και αποτελεσματικά τα θεσμικά, πολιτικά και διπλωματικά της πλεονεκτήματα ούτε για τα εθνικά της θέματα ούτε για την ανάπτυξη της. Με την αποδέσμευση της Τουρκίας από το Ελσίνκι, της επιτρέπουμε να προβάει νέα Ίμια, όπως προχθές, και μάλιστα την ημέρα που φιλοξενούσε τον Έλληνα Υπουργό Εξωτερικών.

Με την έλλειψη στρατηγικής στη Λουκέρνη για το Κυπριακό απενοχοποιήσαμε τον Αττίλα και δώσαμε την πρωτοβουλία και πάλι στην Τουρκία στο Κυπριακό. Θα το δούμε πάλι το πρόβλημα μπροστά μας και τις πρωτοβουλίες της Άγκυρας, μετά την Κυριακή και τις εκλογές στα κατεχόμενα της Κύπρου. Και η χώρα μας πρέπει να έχει ενιαία και σταθερή στρατηγική μαζί με τη Λευκωσία.

Παρακαλεί η Κυβέρνηση την κ. Χούκνερ για τους πόρους του περιφερειακού ταμείου. Εκλιπαρεί για μια καλή κουβέντα τον κ. Αλμουίνια. Στέλνετε για προέγκριση τον αναπτυξιακό νόμο, αφού καταργείτε τον προηγούμενο της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, γιατί είχε δυο παρατηρήσεις, δυο αστερίσκους, και αφήντε χωρίς αναπτυξιακό νόμο τη χώρα. Για δυο αστερίσκους, δυο παρατηρήσεις περιμένετε την έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, για να προχωρήσετε στην ψήφιση. Το ίδιο γίνεται και με τους νόμους κατά της διαπλοκής και υπέρ της ανάπτυξης του κ. Σουφλιά, για τις μελέτες και την ανάθεση δημοσίων έργων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κάνετε, όμως, ακριβώς το αντίθετο, όσον αφορά το θέμα του «βασικού μετόχου», μια αναποτελεσματική και προσχηματική προεκλογική σας επιλογή. Και δεν κάθεστε να συζητήσουμε όλοι μαζί πώς θα χτυπήσουμε τη διαφθορά και θα αναδείξουμε το θέμα της διαφάνειας σαν κυρίαρχο, όλοι μαζί.

Είστε έτοιμοι να θυσιάσετε τα πάντα στην Ευρώπη γι' αυτό και μόνο το στόχο σας. Κρεμάτε, κύριε Υπουργέ, γύρω σας εκρηκτικά ως απελπισμένοι μαχητές και απειλείτε πως θα τα πυροδοτήσετε, εάν δεν δείξουν κατανόηση στο προσωπικό σας δράμα οι «κακοί γραφειοκράτες» των Βρυξελλών, οι άνθρωποι των μεγάλων συμφερόντων.

Πού είναι ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής, να σας δει και να μην το πιστεύει ο άνθρωπος, για όλα αυτά που κάνετε με αυτό τον προσχηματικό και μικροκομματικό τρόπο!

Όμως, σας ρωτώ, κύριοι της κυβέρνησης, στο «κακό» Ελσίνκι, όπως λέγατε, και στον Οδικό Χάρτη, που συνυπέγραψε η Τουρκία με την Ευρωπαϊκή Ένωση τους πρώτους μήνες του 2000, περιλαμβάνεται το έγγραφο εταιρικής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Τελειώνετε, κύριε Μαγκριώτης. Είπαμε κατ' εξαίρεση, αλλά τελειώνετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Είναι πολύ σημαντικό αυτό που θα πω.

Εκεί, λοιπόν, περιλαμβάνεται το έγγραφο εταιρικής σχέσης. Αυτό είναι το «κακό» Ελσίνκι κατ' εσάς, δηλαδή, ο εξαμηνιαίος

έλεγχος που κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση στη Τουρκία για τα βήματα προς το ευρωπαϊκό κεκτημένο και τα πολιτικά κριτήρια της Κοπενχάγης. Ήδη το κείμενο από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με βάση τον Κανονισμό, πρέπει να έχει συνταχθεί και εμείς δεν γνωρίζουμε, ο ελληνικός λαός δεν γνωρίζει ποια ήταν η θέση της κυβέρνησης και ποιο είναι το κείμενο αξιολόγησης.

Στις 26 του Απριλίου θα γίνει το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων και εκεί θα περάσει τη δεύτερη πολιτική αξιολόγηση η Τουρκία. Ποια είναι η θέση της κυβέρνησης, μετά και τα τελευταία γεγονότα; Και βεβαίως, την επομένη της 26ης Απριλίου θα έχουμε το Συμβούλιο Συνδέσεως Τουρκίας και Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Κύριε Μαγκριώτη, σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Αλήθεια, τι λέει η κυβέρνηση; Τι πρέπει και τι μπορεί να μας πει σήμερα; Και πρέπει να μας το πει, μετά τα προχθεσινά γεγονότα στα Ίμια και στην Άνδρο. Τι λέει η κυβέρνηση για το Ορφανοτροφείο της Πριγκήπου, που το έχει καταπατήσει η τουρκική διοίκηση και το Πατριαρχείο έχει προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο; Στηρίζετε αυτή την πρωτοβουλία του Πατριαρχείου; Τα θέτετε σε έλεγχο τα θέματα αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Τελειώνετε, κύριε Μαγκριώτη. Ο κατάλογος είναι πολύ μεγάλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Τελειώνω.

Τι θα πράξει, λοιπόν, ο Υπουργός Εξωτερικών, κύριοι της κυβέρνησης στις 26 του Απριλίου; Θέλουμε να ξέρουμε, για να μην ξαναζήσουμε μια αποτυχία, όπως τη 17η του προηγούμενου Δεκεμβρίου, που πήρε το «πράσινο φως» η Τουρκία, χωρίς την ελάχιστη υποχρέωση απέναντι στην Ελλάδα, την Κύπρο και τον ελληνισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Ο κ. Καραγκούνης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, για το πόσο βαθιά πιστεύει το ΠΑΣΟΚ στην Ευρώπη απετέλεσε τρανή απόδειξη η ομιλία του προλαλήσαντος συναδέλφου. Νόμιζε ότι έχουμε επερώτηση στη Βουλή, ενώ ο χρόνος είναι τόσο λίγος, για να αναπτύξει τα της κύρωσης της Συνθήκης, που θα περίσσευε όλη αυτή η ομιλία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σήμερα αντιμέτωπη με τρεις θεμελιώδεις προκλήσεις:

Πρώτον, να λειτουργήσει αποτελεσματικά στη μετά της διεύρυνσης εποχή.

Δεύτερον, να φέρει κοντά της τον ευρωπαίο πολίτη σε μια εποχή γενικής απάθειας και μοιρολατρίας.

Και τρίτον, να διεκδικήσει και να καταλάβει την πολιτική θέση που της αξίζει στη διεθνή σκηνή.

Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα δεν αποτελεί, επομένως, ένα κείμενο το οποίο γεννήθηκε σε κενό αέρος. Αν θέλουμε να το αξιολογήσουμε σωστά, θα πρέπει να το δούμε σαν μια απάντηση της Ένωσης στις τρεις αυτές θεμελιώδεις προκλήσεις.

Από την πλευρά μου πιστεύω ότι με το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα η Ένωση κοιτάζει κατάματα αυτές τις τρεις προκλήσεις και έτσι διασφαλίζει το μέλλον της.

Πρώτη μεγάλη πρόκληση, την οποία αντιμετωπίζει η Ένωση, είναι να μπορέσει να λειτουργήσει αποτελεσματικά στη μετά τη διεύρυνσή της εποχή. Το πρόβλημα δεν είναι μόνο ποσοτικό, δεν είναι ότι ξαφνικά η Ένωση διευρύνθηκε σε 25 χώρες, το πρόβλημα είναι κυρίως ποιοτικό. Οι νέες χώρες, με την εξαίρεση της Κύπρου, αποτελούν ένα διαφορετικό κόσμο όχι μόνο από οικονομικής πλευράς αλλά και από πολιτικής, έχουν άλλη πολιτική κουλτούρα, έχουν άλλη ιδεολογία.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Ένωση αντιμετώπισε τη χειρότερη πολιτική κρίση στην ιστορία της, ακριβώς μετά τη διεύρυνση, με αφορμή τον πόλεμο του Ιράκ. με τις νέες χώρες να αντιμετωπίζουν σχεδόν στο σύνολό τους διαφορετικά το ζήτημα του πολέμου.

Με άλλα λόγια, στη μετά τη διεύρυνσή της εποχή η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει ένα πρόβλημα ομαλής μεσοπρόθε-

σης και μακροπρόθεσμης ενσωμάτωσης τόσο χωρών που εντάχθηκαν, όσο και των χωρών που θα ενταχθούν. Σε αυτά τα πλαίσια, το πρόβλημα της ομαλής της λειτουργίας και εξέλιξης καθίσταται ζωτικής σημασίας. Πρέπει να παίρνονται αποφάσεις, πρέπει να δρομολογούνται πολιτικές.

Όμως, αυτή η ενδοκοινοτική συνεννόηση δεν υπήρξε ποτέ εύκολη, ακόμα και στη σχετικά ομοιογενή Ευρώπη των δεκαπέντε. Στην Ευρώπη των είκοσι πέντε, πόσο μάλλον σε μια Ευρώπη που φιλοδοξεί να εντάξει στους κόλπους της και την Τουρκία, η επιμονή στις θεσμικές ρυθμίσεις της Νίκαιας, θα οδηγήσει σε αναποτελεσματική εξέλιξη, με πολιτικές προεκτάσεις για την Ένωση, και πιστεύω ότι αυτά θα αποφευχθούν.

Πρώτος, λοιπόν, λόγος που θα πρέπει να υιοθετήσουμε το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα είναι ότι αυτό και οι ρυθμίσεις στα θέματα της δομής της Ένωσης και στον τρόπο λήψης των αποφάσεων, αποτελούν την καλύτερη θεσμική λύση, προκειμένου να μην οδηγηθούμε σε θεσμική παράλυση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεύτερη μεγάλη πρόκληση την οποία αντιμετωπίζει η Ένωση είναι να μπορέσει να φέρει κοντά της τον Ευρωπαίο πολίτη σε μια εποχή απάθειας και μοιρολατρίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση υπήρξε μια μεγάλη κατάκτηση των ευρωπαϊκών λαών. Παγίωσε την ειρήνη και τη συνεννόηση, οδήγησε σε μια πρωτοφανή περίοδο οικονομικής ευημερίας, βάθυνε τα πολιτικά δικαιώματα. Όμως, η αλήθεια είναι ότι, παρά τα μεγάλα αυτά επιτεύγματα ιστορικής σημασίας, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αγαπήθηκε τόσο πολύ από τον Ευρωπαίο πολίτη. Με άλλα λόγια, η Ένωση αντιμετωπίζει σήμερα ένα πρόβλημα κατανόησης από τους πολίτες της και ένα πρόβλημα συμφιλίωσης με τους πολίτες της, ένα πρόβλημα ιδεολογίας αν θέλετε.

Δεύτερος, λοιπόν, λόγος που θα πρέπει να υιοθετήσουμε το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα είναι ότι αυτό κάνει μια φιλότιμη προσπάθεια να φέρει την Ένωση πιο κοντά στον Ευρωπαίο πολίτη. Δεν είναι μόνο ο ισχυρός συμβολισμός του, κάθε σύνταγμα λειτουργεί για τον πολίτη συμβολικά και υποσυνείδητα ως μια δήλωσή του πού ανήκει και ποιος είναι.

Οι ρυθμίσεις εν προκειμένω για την ευρωπαϊκή ιθαγένεια, αλλά και τα θεμελιώδη δικαιώματα, είναι κεφαλαιώδους σημασίας στην κατεύθυνση αυτής της συμφιλίωσης.

Ειδικά στο πεδίο της προάσπισης και εμβάθυνσης των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ο Ευρωπαίος πολίτης δεν είναι δυνατόν αργά ή γρήγορα παρά να αντιληφθεί τη διαφορά. Σε μια εποχή που σε άλλες χώρες, ανεπτυγμένες χώρες, όπως στις ΗΠΑ και την Ιαπωνία, με την επίκληση αναγκών ασφαλείας, το φόβητρο της τρομοκρατίας ή άλλων γεωστρατηγικών ανασφαλειών, τα δικαιώματα περιστέλλονται, στην Ευρώπη δημιουργούμε ένα χώρο σεβασμού στις ανάγκες και στα όνειρα του κάθε Ευρωπαίου πολίτη. Αργά ή γρήγορα κάθε Ευρωπαίος πολίτης θα το αντιληφθεί και αυτό αποτελεί μια μεγάλη συνεισφορά του Ευρωπαϊκού Συντάγματος.

Τρίτη μεγάλη πρόκληση την οποία αντιμετωπίζει η Ένωση είναι να διεκδικήσει και να καταλάβει την πολιτική θέση που της αξίζει στη σύγχρονη διεθνή σκηνή. Όλοι το ξέρουμε, η Ευρώπη είναι ένας οικονομικός γίγαντας αλλά είναι ένας πολιτικός και στρατιωτικός νάνος. Σε κάθε συζήτηση για το μέλλον και τη θέση της Ευρώπης αντηχεί πάντοτε η καυστική αποστροφή του Χένρι Κίσινγκερ: «Αν θέλω να μιλήσω με την Ευρώπη, ποιον πρέπει να πάρω στο τηλέφωνο;». Το θέμα δεν τίθεται κατά την άποψή μου ανταγωνιστικά προς κανένα.

Εγώ προσωπικά δεν θα χρησιμοποιούσα το σχήμα του πολυπολιτικού κόσμου για να δώσω στην Ευρώπη τη δυναμική και το όραμα που χρειάζεται. Όμως για να διεκδικήσει και τελικά να καταλάβει η Ευρώπη τη θέση που της αξίζει στη διεθνή σκηνή απαιτείται να μιλά με μια φωνή, να αποκτήσει αμυντική ταυτότητα και ισχύ και να παίζει από μόνη της -και όχι ως συνιστώσα διαφόρων εθνικών κυβερνήσεων- παγκόσμιο ρόλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μεγάλο βαθμό το συζητούμενο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα αποτελεί ένα συνθετικό κείμενο, πολλά δε από αυτά τα οποία προβλέπει, ήδη προβλέπονται, εφαρμόζονται και αποτελούν ήδη δίκαιο της Ένωσης. Με άλλα λόγια η υπερψήφισή του Συντάγματος αποτελεί, δεδομένων των συνθηκών, για μένα μονόδρομο, για τον καθένα από εμάς

που πιστεύει πραγματικά στην Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη Νέα Δημοκρατία η κύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης αποτελεί ένα ακόμα βήμα στη στρατηγική ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, όπως την οραματίστηκε και την διασφάλισε για τη χώρα μας ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Η ουσία της Συνταγματικής Συνθήκης βρίσκεται σε αυτά ακριβώς που σας είπα, διεύρυνση αλλά και αποτελεσματικότητα, εμβάθυνση των δικαιωμάτων του Ευρωπαίου πολίτη, ισχυρή και όχι περιθωριακή Ευρώπη.

Αυτές άλλωστε υπήρξαν και οι διαρκείς αναφορές αλλά και οι λόγοι που οδήγησαν τον Κωνσταντίνο Καραμανλή να οδηγήσει την Ελλάδα στην Ευρώπη: Η πίστη στην υπόθεση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, η προστασία του Ευρωπαίου πολίτη, η προσδοκία μιας ισχυρής Ευρώπης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής, τριάντα μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-δάσκαλοι από το 57ο Δημοτικό Σχολείο Πατρών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Βρεττός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το βασικό ερώτημα που κυριάρχησε κατά τη διαδικασία μορφοποίησης του Συντάγματος της Ευρώπης ήταν πόσο διακυβερνητική και πόσο ομοσπονδιακή θα ήταν η Ευρωπαϊκή Ένωση μετά την έναρξη της λειτουργίας του.

Αυτό που επετεύχθη ήταν ένας συμβιβασμός ανάμεσα στις δύο αυτές τάσεις. Αυτοί που επιθυμούσαν περισσότερο διακυβερνητικό χαρακτήρα είδαν να αναφέρεται ρητά η ισοτιμία των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διαπίστωσαν ότι συμμετέχουν ως ομότιμοι οι Υπουργοί των κρατών-μελών για το νομοθετικό έργο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Βλέπουν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ή το Συμβούλιο Κορυφής –είναι το ίδιο πράγμα- να αποφασίζει για τα βασικά θέματα και τις προοπτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πέτυχαν επίσης ώστε να υπάρχει ένας Επίτροπος στην Επιτροπή -τουλάχιστον μέχρι τώρα αυτό ισχύει- και γενικότερα είδαν τον κανόνα της ομοφωνίας να διατηρείται, τουλάχιστον για ορισμένα θέματα.

Έμειναν σ' έναν βαθμό ικανοποιημένοι.

Στον ίδιο βαθμό, ίσως περισσότερο ή ίσως λίγο λιγότερο, έμειναν ικανοποιημένοι και οι θιασώτες της ομόσπονδης Ευρώπης, δηλαδή, οι θιασώτες της Ευρώπης των πολιτών, της ισοτιμίας των πολιτών. Είδαν να καθιερώνεται η θέση του Υπουργού Εξωτερικών για τα θέματα εξωτερικής πολιτικής, άμυνας και ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είδαν να περιορίζεται η ομοφωνία σε ελάχιστα θέματα, είδαν να ισχύει ο Χάρτης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και, βεβαίως, να κατισχύει το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα έναντι των Ελληνικών Συνταγμάτων σε πάρα πολλές περιπτώσεις.

Επίσης ο νέος τρόπος λήψης των αποφάσεων των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι χαρακτηριστικός του συμβιβασμού που επετεύχθη, όπου δηλαδή για να πάρει μια απόφαση χρειάζεται το 55% των κρατών – μελών και το 65% της πλειοψηφίας των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

«Ναι», λοιπόν, ή «όχι» στο Σύνταγμα της Ευρώπης; Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα ευρωπαϊκά θέματα υπάρχουν δύο ακραίες τάσεις.

Η μία τάση είναι εκείνη της ευρωφοβίας, που λέμε «όχι» σε όλα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η άλλη τάση είναι η τάση της ευρωλαγνείας, που σπεύδουμε να πούμε «ναι» σε όλα όσα γίνονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μερικές φορές σπεύδουμε να πούμε «ναι» πριν ακόμα δούμε τι θα πει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θεωρώ ότι η ευρωλαγνεία είναι πιο επικίνδυνη από την ευρωφοβία, γιατί η ευρωφοβία τουλάχιστον σου δημιουργεί κι έναν

προβληματισμό γι' αυτά που γίνονται εκεί, ενώ η ευρωλαγνεία σου δημιουργεί ένα αίσθημα απάθειας, που είναι επικίνδυνο για τους πολίτες της Ευρώπης.

Περίπου το ίδιο γίνεται και με το Ευρωσύνταγμα, όπου μερικοί από εμάς απορρίπτουν εξ αρχής το Σύνταγμα, ενώ άλλοι σπεύδουν να υπερθεματίσουν μέχρι και την τελευταία του διάταξη.

Το Σύνταγμα, όπως είπαμε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα προϊόν συμβιβασμού και σαν τέτοιο είναι φυσικό να παρουσιάζει ελλείψεις, τουλάχιστον από την πλευρά που θέλει να το βλέπει ο καθένας μας. Θα μπορούσε, για παράδειγμα, να προβλέπει μια πραγματική κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας. Θα μπορούσε να μην υπερακοντίζει στα θέματα της αγοράς και να δημιουργεί προβλήματα για την κοινωνική πολιτική και το κοινωνικό μέλλον της Ευρώπης. Θα μπορούσε το Σύνταγμα της Ευρώπης να είναι περισσότερο κοινωνικό. Θα μπορούσε επίσης να διατηρήσει την προεδρία σε κάθε κράτος – μέλος και να μην βάζει έναν πρόεδρο, ο οποίος μάλλον προβλήματα θα δημιουργήσει στον Πρόεδρο της Επιτροπής. Θα μπορούσαν τα Εθνικά Κοινοβούλια να αποκτήσουν περισσότερες αρμοδιότητες από αυτές που τώρα δίνει το νέο Σύνταγμα. Θα μπορούσαν πολλά πράγματα να γίνουν. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η επιλογή του «ναι» για εκείνους που έχουν επιλέξει τον ευρωπαϊκό δρόμο είναι μονόδρομος.

Η Ευρώπη αποκτά το δικό της καταφύγιο, ένα καταφύγιο που δεν είχε. Μπορεί να μην είναι το καλύτερο, αλλά είναι ένα καταφύγιο για τους πολίτες της, για την προστασία των δικαιωμάτων τους και της ευημερίας τους.

Γι' αυτούς που δεν πιστεύουν στην Ευρώπη η απάντηση είναι απλή: «Όχι» και στο Σύνταγμα της. Σεβαστή και απλή.

Όσον αφορά σ' αυτούς που λένε ότι πιστεύουν στο ευρωπαϊκό εγχείρημα, αλλά επιλέγουν το «όχι» επειδή θέλουν ένα άλλο, υποτίθεται, καλύτερο Σύνταγμα, ο προβληματισμός είναι ο εξής: Αν ψηφίσεις «ναι», ίσως έχεις ένα ημιτελές Σύνταγμα αλλά πάντως Σύνταγμα. Αν ψηφίσεις «όχι», δεν ξέρεις σε τι περιπέτειες μπορεί να βάλεις μια υπόθεση που υποτίθεται ότι εσύ υποστηρίζεις. Και απευθύνομαι προς το Συνασπισμό, αν και δεν είναι κανένας εκπρόσωπός του εδώ για να το ακούσει.

Ήθελα να αναφερθώ σ' ένα επίκαιρο θέμα που αφορά το δημοψήφισμα των Γάλλων. Η εξέλιξη του Συντάγματος της Ευρώπης δεν εξαρτάται από την κρίση των κυβερνήσεων. Εξαρτάται από την κρίση των λαών, που οι κυβερνήσεις έχουν αποφασίσει να γίνουν δημοψηφίσματα.

Για παράδειγμα στη Γαλλία, εγώ πιστεύω ότι έστω και εάν πουν «όχι» οι Γάλλοι δεν θα επέλθει και η τελική καταστροφή. Η Ευρώπη είναι ένας ευέλικτος οργανισμός και θα βρει τρόπους να συνεχίσει. Βέβαια θα έχουμε ζημιά στο ευρώ, –αυτό το θεωρώ βέβαιο- θα έχουμε ζημιά στην προώθηση των διαδικασιών που θα διευκολύνουν τους «είκοσι πέντε» να παίρνουν αποφάσεις και να λειτουργήσουν. Αλλά δεν είναι καταστροφή.

Τώρα ας μιλήσουμε λίγο για το «δημοψήφισμα» των Ελλήνων. Προσωπικά πιστεύω ότι όλοι μας, άσχετα εάν μερικοί δεν το παραδέχονται, ζηλεύουμε τους Γάλλους πολίτες και όλους όσους θα έχουν τη δυνατότητα να διατυπώσουν τη γνώμη τους και να πάρουν θέση πάνω στο μεγάλο αυτό ζήτημα με την ψήφο τους.

Εμείς εδώ δεν έχουμε φωνή, εμείς δεν έχουμε ψήφο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Εμείς είμαστε άλλη, κατώτερη κατηγορία πολίτες. Εκεί μας κατατάσσει, δυστυχώς, η Κυβέρνηση που προβάλλει ως τη σοβαρότερη δραστηριότητά της για το Ευρωσύνταγμα την περιφορά ενός λεωφορείου ανά την Ελλάδα, που υποτίθεται ότι θα μάθει τους ημιμαθείς Έλληνες τι σημαίνει Ευρωσύνταγμα και Ευρώπη. Αυτό μου θυμίζει Ουγκάντα, αλλά ας μην αδικούμε τη συμπαθή αυτή χώρα.

Όμως, να επανέλθω στο δημοψήφισμα και να κάνω μια δική μου πρόταση, σε επέκταση της πρότασης που κάνουμε ως αντιπολίτευση για το δημοψήφισμα για το Σύνταγμα. Εγώ προτείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια συμφωνία όλων των κομμάτων, ώστε στο εξής όλες οι αναθεωρήσεις του Συντάγματος της Ευρώπης αφ' ενός και όλες οι διευρύνσεις αφ' ετέρου να περνούν από ελληνικό δημοψήφισμα.

Το λέω αυτό γιατί εκτός από τη συμμετοχή του λαού μας σε μεζιζονες αποφάσεις που τον αφορούν, θα πετύχουμε να επικεντρώσουμε το ενδιαφέρον τόσο των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και εκείνων που θέλουν να έχουν ευρωπαϊκή προοπτική και να γίνουν καινούργια μέλη της. Έτσι θα αποκτήσουμε μια ανθεκτικότερη πολιτική, έναντι των ελληνοτουρκικών σχέσεων, που παρά τα όσα διακηρύσσονται εξακολουθούν να έχουν μεγάλα προβλήματα.

Στον τομέα, αυτό δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –γιατί είναι και θέμα επικαιρότητας– διαπιστώνεται ότι η ελληνική Κυβέρνηση εξακολουθεί να είναι απαθής. Με απλά λόγια η ελληνική κυβέρνηση αράζει εδώ και ένα χρόνο. Και ενώ η ελληνική Κυβέρνηση αράζει, η τουρκική κυβέρνηση καλπάζει και κερδίζει συνεχώς έδαφος στις διεκδικήσεις της.

Αυτό έχει γίνει εδώ και ένα χρόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και θεωρώ ότι είναι ευκαιρία σήμερα να πάρουμε μια μεγάλη απόφαση. Ένας απλός Βουλευτής είμαι, δεν είναι άποψη του κόμματός μου, είναι δική μου άποψη: Προτείνω να έχουμε στο εξής δημοψηφίσματα για τις μελλοντικές διευρύνσεις. Νομίζω ότι αυτό είναι ένα όπλο στην εξωτερική πολιτική της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κωσιώνης): Ο κ. Βεργίνης έχει το λόγο.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι βέβαιος ότι όλους μας διακατέχει βαθύ αίσθημα ιστορικής ευθύνης, αλλά και προσωπικής συγκίνησης γιατί ως μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου παίρνουμε μέρος στη διαδικασία κύρωσης της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης –πιο απλά του Ευρωπαϊκού Συντάγματος.

Είναι στιγμή ιστορικής ευθύνης γιατί καλούμαστε να εκφράσουμε άποψη επί του περιεχομένου, αλλά και των στόχων του Συντάγματος και πρόσθετα να συνδιαμορφώσουμε άποψη και εικόνα αποδοχής ή απόρριψης εντός και εκτός του Εθνικού Κοινοβουλίου.

Η υπερψήφιση του Ευρωπαϊκού Συντάγματος επιβεβαιώνει τις προσπάθειες και σηματοδοτεί ιστορικές μελλοντικές θετικές εξελίξεις για μια οριστική πολιτική ενοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διεθνείς προεκτάσεις, όχι μόνο για την κοινή πορεία των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των λαών, των πολιτών και της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής τους.

Το αντίθετο, θα σημαίνει οπωσδήποτε οπισθοδρόμηση και κινδύνους για την ειρήνη, τη συνεργασία των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο, αλλά και για τη διεθνή ισορροπία.

Έχω, επίσης και κάθε λόγο να έχω προσωπική συγκίνηση γιατί προσωπικά εργάστηκα σκληρά επί επτά χρόνια –1975-1981– για την ένταξη της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ως υπεύθυνος τότε, κυρίως, για τον αγροτικό τομέα, τα αγρονομισματικά και το δίκαιο εγκατάστασης.

Εκτιμώ ως ιστορική συγκυρία στην πορεία της ζωής μου τη συνεργασία μου με τον μεγάλο οραματιστή Ευρωπαίο –όχι μόνο εθνικό– ηγέτη Κωνσταντίνο Καραμανλή, αλλά και τους ιστορικούς πολιτικούς το Γιώργο Ράλλη, τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, τον Ευάγγελο Αβέρωφ, το Γιάννη Μπούτο, τον Αθανάσιο Κανελλόπουλο και το Γιώργο Κοντογιώργη, αλλά και δεκάδες τεχνοκράτες πολίτες του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα Ελλήνων και πολιτών κρατών-μελών της Ευρώπης. Ήταν μια ιστορική περίοδος εθνικής προσπάθειας που καθόρισε –ομολογώ– το μέλλον των Ελλήνων πολιτών και της χώρας.

Εδώ πρέπει να υπογραμμιστεί και πρέπει όλοι να αναγνωρίσουμε ότι η ένταξη πράγματι δεν ήταν αποτέλεσμα δεικτών οικονομίας και κοινωνικής προόδου, αλλά αποτέλεσμα πολιτικής πρωτοβουλίας και πολιτικής απόφασης του Κωνσταντίνου Καραμανλή και του κόμματός τότε της Νέας Δημοκρατίας, σε αντίθεση με την αντίδραση των άλλων πολιτικών δυνάμεων και ιδιαίτερα τότε του ΠΑΣΟΚ και του Ανδρέα Παπανδρέου.

Αισθανόμαστε όμως όλοι συγκίνηση πιστεύω σήμερα και υπε-

ρηφάνεια, αφού έχουμε την τύχη να συνυπολογίσουμε τους εαυτούς μας στη σειρά όλων αυτών των ανθρώπων που κατά τον έναν ή τον άλλο τρόπο συνέβαλαν στην υλοποίηση του οράματος της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης που προβλέπουμε τελικά να έχουμε την πολιτική ομοσπονδποίησή της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα κατ' αρχήν δεν είναι μια απλή Συνθήκη –όπως όλοι λένε– όπως οι προηγούμενες μέχρι σήμερα. Δεν αναφέρεται μόνο σε ανάπτυξη ή μετεξέλιξη μιας πολιτικής που προστίθεται σε μια προηγούμενη. Είναι ένα γενικό σύνολο που επέχει θέση καταστατικού Χάρτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυξημένου κύρους, το τονίζω αυτό, αφού περιλαμβάνει όλες τις προηγούμενες Συνθήκες και προσθέτει νέες προεκτάσεις, νέες πολιτικές και κυρίως ενιαίο υπόβαθρο πολιτικής κατευθύνσης και τρόπου σύνταξης ενεργειών, ερμηνείας, αλλά και συμβολισμών, ενώ ενσωματώνει παράλληλα, κάτι πολύ σημαντικό, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του ανθρώπου «δίνοντας έτσι στην Ευρωπαϊκή Ένωση μορφή, περιεχόμενο και διάσταση κράτους δικαίου. Από το άλλο μέρος το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα δεν αντικαθιστά το Σύνταγμα των κρατών-μελών –τονίζω όμως ιδιαίτερα– συνυπάρχει με τα εθνικά συντάγματα και ορίζει το πλαίσιο δράσης της Ένωσης.

Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα αναγνωρίζει, σέβεται και υπερασπίζεται τις ιδιαιτερότητες των κρατών-μελών και συνεπώς τα εθνικά Σύνταγματα κατά το μέρος εκείνο βεβαίως που δεν αντιπαρατίθενται τους θεσμούς και τις γενικές κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι: ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα, ελευθερία, δημοκρατία, ισότητα και δικαιοσύνη, η διαφύλαξη της ενότητας της αγοράς και η εφαρμογή των τριών ελευθεριών: διακίνησης εμπορευμάτων, προσώπων και κεφαλαίων, την εφαρμογή αρχών του ανταγωνισμού και της ίσης μεταχείρισης καθώς η προστασία του περιβάλλοντος στη συμβολή σήμερα της αειφόρου ανάπτυξης.

Επίσης, κατοχυρώνει τις βασικές αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας που συμβάλλουν στην εξομάλυνση των συγκρούσεων και των προβλημάτων, όποτε προκύπτουν στις σχέσεις και δράσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών-μελών. Δεν μπορεί, όμως, να υπάρχει αμφιβολία ότι το πρωτογενές δίκαιο ή σήμερα Σύνταγμα, οι ιδρυτικές Συνθήκες, η Συνθήκη Προσχώρησης, συμφωνίες ενοποιητικού χαρακτήρα και κανονισμοί τυχαίνουν υποχρεωτικής και άμεσης εφαρμογής γι' αυτό και δεν απαιτείται να δημοσιευτούν στις εφημερίδες των κυβερνήσεων των κρατών-μελών. Επομένως, εδώ πρέπει να διακρίνουμε μεταξύ του συντάγματος και του κοινού δικαίου, όπως σήμερα διακρίνεται με το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα ή παλαιότερα του πρωτογενούς και του παραγώγου δικαίου, αντίστοιχα.

Πρέπει να τονιστεί ότι το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα συμβάλλει του δημοκρατικού ελλείμματος που παρουσιάζεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω της ενίσχυσης του ρόλου των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς, επίσης, και της ενσωμάτωσης στο σώμα του Συντάγματος του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Επιπλέον, κυρίες και κύριοι, στο Σύνταγμα εξορθολογίζονται οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων –και αυτό είναι πολύ σημαντικό– εμπλουτίζονται οι πολιτικές της Ένωσης, ενώ παράλληλα γίνεται σαφής η κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ κρατών-μέλους και των πολιτειακών υποδιαρθρώσεων. Τέλος, για την Ευρώπη των πολιτών ιδιαίτερα σημαντική είναι η αποσαφήνιση των ορίων ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Όμως, πρέπει να τονιστούν και μερικά άλλα πράγματα. Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα καθιστά την Ευρωπαϊκή Ένωση περισσότερο ευέλικτη και λειτουργική, αφού τελικά οι αποφάσεις παίρνονται με ειδική πλειοψηφία. Έτσι μειώνεται σημαντικά ο αριθμός των περιπτώσεων που απαιτείται ομοφωνία.

Συγκεκριμένα καθιερώνει το «55% των μελών του Συμβουλίου, αλλά με τρεις αποκλειστικές ρήτρες. Πρώτον, ότι στο ποσοστό αυτό πρέπει να αντιπροσωπεύονται τουλάχιστον δεκαπέντε κράτη-μέλη, δεύτερον ότι τα δεκαπέντε κράτη-μέλη πρέπει να συγκεντρώνουν τουλάχιστον το 65% του πληθυσμού και εφόσον η πρόταση γίνεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αν όμως δεν γίνεται, απαιτείται το 72%. Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα ενισχύ-

ει, επίσης, το δημοκρατικό αίσθημα, αφού τελικά καθιερώνει τρεις βασικές αρχές: Τη διαδικασία συναπόφασης, τη σύμφωνη γνώμη και τη διαδικασία της συνεργασίας. Παράλληλα, όμως, εισάγεται μια άλλη σειρά καινοτομιών που διευκολύνουν και απλοποιούν τις εργασίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τη συνεργασία των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε όλα αυτά πρέπει να προστεθεί ότι θωρακίζεται επιπλέον η δημοκρατική αρχή. Η ευρωπαϊκή νομοθεσία θα υπόκειται πλέον στον προηγούμενο έλεγχο των Εθνικών Κοινοβουλίων επί τη βάσει των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Επομένως, ενισχύεται περισσότερο το Συμβούλιο στις αποφάσεις του παρά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Έτσι, λοιπόν, οι νόμιμα εκλεγμένες κυβερνήσεις των κρατών-μελών μπορούν να διαμορφώνουν τη συνολική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχουν κάποιες πολιτικές πράγματι, οι οποίες κάποτε πρέπει να υποστούν μεταβολή. Δεν είναι βέβαια δυνατόν να αγνοηθούν ορισμένες τροποποιήσεις, οι οποίες προκύπτουν έμμεσα από θεσμικές αλλαγές γενικής έκτασης που περιλαμβάνει το πρώτο μέρος. Με άλλες λέξεις, δηλαδή, αν και οι επιμέρους πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν τυχαίνουν σημαντικών μεταβολών, εν τούτοις το πρώτο μέρος, όπου αναφέρονται σημαντικές αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από πλευράς συνολικής πολιτικής, επηρεάζουν τις επί μέρους πολιτικές.

Αρα, οι εσωτερικές πολιτικές και δράσεις μπορεί ως επιμέρους πολιτικές να μην παρουσιάζουν σημαντικές αλλαγές. Εν τούτοις, όμως, καλούνται να δράσουν όπως ορίζει το γενικό πρώτο μέρος της Συνταγματικής Συνθήκης.

Στον τομέα της οικονομικής πολιτικής, αξίζει να αναφερθεί ότι το ευρωπαϊκό οικονομικό μοντέλο, όπως αναδεικνύεται από το Σύνταγμα, είναι αυτό της ανταγωνιστικής κοινωνικής οικονομίας της αγοράς, με στόχο την πλήρη απασχόληση, την κοινωνική πρόοδο και το υψηλό επίπεδο προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος.

Συμπυκνωμένα, θα έλεγα, ότι το ευρωπαϊκό οικονομικό πρότυπο θα μπορούσε να αποδοθεί ως πρότυπο της κοινωνικής και οικολογικής οικονομίας της αγοράς. Γενικότερα, πάντως, το Ευρωπαϊκό Οικονομικό Σύνταγμα καλύπτει το σύνολο των ευρωπαϊκών πολιτικών, οι οποίες διαμορφώνουν το ρυθμιστικό και καθοδηγητικό πλαίσιο της ευρωπαϊκής οικονομικής διαδικασίας. Ενσωματώνει πολιτικές και δράσεις, οι οποίες μαρτυρούν μία εν δυνάμει τελειωμένη οικονομική κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Κύριε Βεργίνη, σας παρακαλώ, τελειώνετε.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Το έχετε ξεπεράσει το ένα λεπτό.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Πρόκειται για την εσωτερική αγορά, την οικονομική και νομισματική πολιτική, αλλά και τον ανταγωνισμό.

Παράλληλα, οι πολιτικές αυτές ασκούνται μέσα σε ορισμένες αρμοδιότητες, οι οποίες κατατάσσονται σε τρεις ομάδες, την ομάδα αποκλειστικών αρμοδιοτήτων, στις οποίες βεβαίως η Ευρωπαϊκή Ένωση δρα μόνη της και με δική της πρωτοβουλία, στην ομάδα κοινών αρμοδιοτήτων –στην περίπτωση αυτή συνεργάζεται με τα κράτη-μέλη– και στην ομάδα συμπληρωματικών αρμοδιοτήτων όπου τη βασική κατεύθυνση εφαρμογής των θεσμών την έχει το Κράτος –Μέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Κύριε Βεργίνη, σας παρακαλώ, τελειώνετε.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω με το τελευταίο μέρος.

Ουσιαστικά, λοιπόν, το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα υλοποιεί και το δόγμα που πρώτος διατυπώνει ο Ζαν Μονέ στις 30.4.1952, ότι δηλαδή «δεν συνασπίζουμε κράτη, ενώνουμε λαούς».

Αυτή η λύση διατρέχει και σήμερα, κυρίες και κύριοι, ως ορίζοντα ιδεολογική αρχή το περιεχόμενο του πρώτου Συνταγματικού Χάρτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Κύριε Βεργίνη, θα με αναγκάσετε να διακόψω την ομιλία σας.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Συνεπώς η μετάβαση της Ένωσης σε ανώτερα στάδια ενοποίησης που επιχειρείται με το Σύνταγμα, είναι προϊόν της αυτόβουλης σύμπραξης δημοκρατικά εκλεγμένων φορέων εξουσίας, εκλεγμένων από το κυρίαρχο εκλογικό σώμα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Ο κ. Χουρμουζιάδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα ήταν αυθαίρετο, κύριε Πρόεδρε, εάν υποστηρίζαμε ότι ένα από τα βασικά στοιχεία που μας επιτρέπουν να προσδοκούμε μία Ευρώπη των λαών, μία Ευρώπη του σοσιαλισμού, είναι ο πολιτισμός. Το κείμενο, όμως, της Ευρωσυνθήκης που συζητούμε αυτές τις ημέρες δεν βρίσκει την ευκαιρία μέσα στις τετρακόσιες εβδομήντα σελίδες να αφιερώσει για τον πολιτισμό παρά μονάχα τα _ μιας σελίδας. Και σ' αυτό ακριβώς έστω τα _ δεν επιχειρεί έναν ορισμό του πολιτισμού ως ενός οικουμενικού υλικού που το αποτελούν άυλα και υλικά στοιχεία, άυλα και υλικά προϊόντα που παράγουν οι εργαζόμενοι συμμετέχοντας στην οικονομική, στην πολιτική, στην ιδεολογική ζωή της χώρας τους, επομένως, του πολιτισμού ως ένα ακαθάριστο εθνικό προϊόν, θα μπορούσα να πω.

Αυτή, ακριβώς, η έλλειψη του ορισμού μας αφήνει να εννοήσουμε, να υποθέσουμε, με βεβαιότητα όμως, ότι οι συντάκτες αυτού του κειμένου αντιλαμβάνονται τον πολιτισμό ως ένα σύνολο εξωτερικών χαρακτηριστικών μίας αυτοοριζόμενης εθνικής κουλτούρας, ως ένα σύνολο εμπορεύσιμων αντικειμένων, όπως διαπιστώνεται καθημερινά με τις πολιτικές που ασκούνται στο χώρο του πολιτισμού όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Παρόλα αυτά, τελικά θεωρήθηκε ότι αυτό το κείμενο είναι ένα κείμενο αξιών και πολλοί από τους συναδέλφους, που μίλησαν, αναφέρθηκαν στον πολιτισμό, στην παιδεία, στην ειρήνη, στην ελευθερία, γιατί όλες αυτές οι έννοιες μαζί αποτελούν το σύνολο του πολιτισμού ενός τόπου, μίας χώρας, ολόκληρης της οικουμένης. Τελικά αυτή η διακηρυκτική διατύπωση των θεμάτων του πολιτισμού γίνεται, αν προσέξετε, με αόριστες και γενικόλογες διατυπώσεις, ότι η Ευρώπη σέβεται, ότι η Ευρώπη θα συμβάλει, θα υποστηρίξει, θα ενισχύσει. Πώς, όμως; Με ποιους μηχανισμούς, με ποιους θεσμούς; Πουθενά δεν μπορείτε να βρείτε την περιγραφή των τρόπων, με τους οποίους θα μπορούσε ο πολιτισμός και τα συστατικά που τον στοιχειοθετούν να υποστηριχθούν, να αυξηθούν πραγματικά και τελικά να αναπτυχθούν. Και όμως, σύμφωνα τα προβλεπόμενα στο άρθρο III-280 που έχει τον τίτλο «Πολιτισμός», όλα τελικά κορυφώνονται απλώς στις διακηρύξεις, όπως πριν από λίγο ανέφερα.

Αντίθετα, βλέπουμε μέσα στο κείμενο περιγραφές που, αν τις προσέξετε, είναι πολύ επικίνδυνες. Μιλά για πολιτισμούς ευρωπαϊκής σημασίας. Τι θα πει αυτό; Ποιοι πολιτισμοί είναι ευρωπαϊκής σημασίας; Δεν σας έρχονται στο μυαλό τα πλήθη των μεταναστών που τελικά είναι φορείς και υποκείμενα ανατολικών πολιτισμών που ασφαλώς, για τους δυτικοευρωπαίους συντάκτες αυτού του κειμένου δεν αποτελούν υποκείμενα και φορείς πολιτισμών ευρωπαϊκής σημασίας;

Μία άλλη αντίφαση είναι η εξής: Λέει ότι η Ενωμένη Ευρώπη σέβεται την περιφερειακή πολυμορφία. Ποια είναι αυτή η περιφερειακή πολυμορφία; Ποια είναι η περιφέρεια για την Ευρωπαϊκή Ένωση; Γιατί, όπως όλοι ξέρουμε, μέσα στη θεωρία των διεθνών σχέσεων η έννοια της περιφέρειας, ακόμα από την εποχή της προϊστορίας, παίρνει διαφορετικό νόημα και περιεχόμενο ανάλογα με τις εποχές, με το επίπεδο ανάπτυξης, με τις οικονομικές δραστηριότητες του κόσμου που τελικά συνιστά το κέντρο και τις περιφέρειες.

Η έλλειψη, λοιπόν, αυτού του ορισμού, αυτής της συγκεκριμένης αναφοράς στο τι ακριβώς είναι ο πολιτισμός και πως μπορούμε να τον υποστηρίξουμε φέρνει αυτό το κείμενο της Ευρωπαϊκής Συνθήκης μπροστά σε μία αμηχανία. Ξέρετε ποια είναι αυτή η αμηχανία; Όποτε και όπου αναφέρεται σε αυτά ακριβώς τα συστατικά, στην εκπαίδευση, στην ειρήνη, στην ελευθερία, στη δικαιοσύνη, πιστεύω ότι αποφεύγει συστηματικά, σκόπιμα –βέβαια μέσα μας θα ευχόμαστε να μην είναι σκόπιμη αυτή η

αναφορά, αλλά είναι- να αναφερθεί σε αυτούς τους θεσμούς και τους μηχανισμούς με τους οποίους αυτά θα υποστηριχθούν.

Τελικά, μέσα στο κείμενο η ειρήνη περιγράφεται ως μία δυνατότητα μίας στρατιωτικοποιημένης Ευρώπης να απαντήσει στην ενδεχόμενη απειλή της τρομοκρατίας που είναι μία άλλη κατάσταση που αποφεύγεται να οριστεί με συγκεκριμένους όρους τι ακριβώς είναι η τρομοκρατία και ποιος είναι ο κίνδυνος που μας απειλεί.

Παρόλα αυτά, γίνεται αναφορά στις στρατιωτικές προετοιμασίες, στη συμμετοχή, στο πως και με ποιο τρόπο τα κράτη-μέλη πρέπει να ενισχύουν αυτήν τη στρατιωτική προετοιμασία της Ευρώπης. Όμως, δεν γίνεται καμία αναφορά στο πως τελικά θα αντιμετωπιστούν τα προβλήματα στα επιμέρους θετικά στοιχεία της Ευρώπης.

Θα σας φέρω ένα παράδειγμα, την εκπαίδευση, την παιδεία, όπως αναφέρεται εδώ μέσα. Υποτίθεται ότι είναι ένα θέμα που εντάσσεται μέσα στην αρχή ή στην αντίληψη της επικουρικότητας, δηλαδή τα εθνικά κράτη, τα κράτη-μέλη καθορίζουν τα της εκπαίδευσης ανάλογα με την ιστορία τους, εν πάση περιπτώσει με τον πολιτισμό τους και με τις ανάγκες τους.

Κι όμως, κύριοι συνάδελφοι, η Διακήρυξη της Μπολόνια έρχεται τελικά να διαρρήξει αυτήν τη δυνατότητα. Επιμένει και προτείνει τελικά σχήματα εκπαίδευσης που δεν έχουν καμία σχέση με αυτά που κρατούν τελικά, για να πάρω τελικά ως παράδειγμα την ελληνική περίπτωση. Αλλιώς εδώ οργανώνεται η τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλιώς τελικά, παρά την επικουρικότητα, επιμένει η Διακήρυξη της Μπολόνια και όλες οι άλλες που την ακολούθησαν να μιλάει για ένα σχήμα τριετών πανεπιστημιακών, τριτοβάθμιων σπουδών, όχι γιατί τελικά μέσα από μία επιστημολογική ανασυγκρότηση των πραγμάτων της εκπαίδευσης, αλλά από το αίτημα τελικά της ελεύθερης αγοράς η οποία θέλει και απαιτεί τις γρήγορες, τις ταχύρυθμες καταρτίσεις. Αυτό γίνεται για ένα και μοναδικό λόγο, για να εξυπηρετήσουν και μάλιστα όχι για να εξυπηρετήσουν στην παραγωγή των κοινωνικών αγαθών, που τελικά είναι το αντικείμενο και εν πάση περιπτώσει το όραμα των λαών, αλλά ζητούν την ταχύρυθμη κατάρτιση για ένα μόνο σκοπό, για να εξυπηρετήσει την αδηφάγο κερδοσκοπία του μεγάλου κεφαλαίου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κωσιώνης): Ο κ. Μαρκόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα καλείται η πατρίδα μας να δώσει μέσω του ελληνικού Κοινοβουλίου το «πράσινο φως» στο Σύνταγμα της Ευρώπης που εκφράζει τη βούληση των πολιτών της Ευρώπης να οικοδομήσουν το μέλλον που θα βασίζεται στις αρχές του σεβασμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας και της δημοκρατίας, ζητήματα και αρχές που θεμελιώνουν και εγγυώνται μία βιώσιμη ανάπτυξη της Ευρώπης και την ευημερία των πολιτών της Ευρώπης.

Η θέσπιση σαν οριστικού στόχου και δημιουργίας της εσωτερικής αγοράς με ελεύθερο και ανόθευτο ανταγωνισμό εγγυώνται σταθερότητα τιμών, καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού με εξασφάλιση της πλήρους απασχόλησης και τελικά τη βιώσιμη ανάπτυξη για την οποία όλοι αγωνιζόμαστε.

Ωστόσο, η ενσωμάτωση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ιδιαίτερα στο δεύτερο μέρος του Συντάγματος της Ευρώπης που καθιστά αυτά τα δικαιώματα πιο οικεία στους πολίτες της Ευρώπης, αναδεικνύει τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την πεποίθησή μας πως μόνο η βαθιά δημοκρατική διάρθρωση και προστασία του πολίτη μπορεί να διασφαλίσει την απρόσκοπτη πρόοδο και την ουσιαστική ένωση της Ευρώπης σε μία ομοσπονδία. Μόνο μία πραγματική ομοσπονδία μπορεί να οδηγήσει τους πολίτες της Ευρώπης σε συνειδητοποίηση του ευρωπαϊκού ρόλου και σε ουσιαστική αλληλεγγύη των λαών.

Ιδιαίτερα εμείς, οι Έλληνες, αντιλαμβανόμαστε πόσο ουσιαστική είναι η αλληλεγγύη. Για μια χώρα σαν και μας που αισθάνεται συχνά να απειλείται από διεκδικήσεις, η πολιτική αλληλεγγύη είναι η μόνη που μπορεί να οδηγήσει σε κοινή εξωτερι-

κή πολιτική και σε αμυντική πολιτική και ασφάλεια. Ουσιαστικά είναι ο μόνος τρόπος για τη χειραφέτηση της Ευρώπης από τον υπερατλαντικό εξαναγκασμό, χωρίς βεβαίως να αποκλείεται και η ταύτιση των απόψεων.

Την ευθύνη αυτή για την κοινή εξωτερική και αμυντική πολιτική σε μεγαλύτερο βαθμό φέρει ο «σκληρός πυρήνας» της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η θέσπιση δε του Υπουργού των Εξωτερικών ουσιαστικά καταδεικνύει την τάση της Ευρώπης προς αυτήν την κατεύθυνση.

Στο δικό μας, το εσωτερικό επίπεδο, ασφαλώς αναγνωρίζουμε πως ο εξαναγκασμός μας να εναρμονιστούμε με το ευρωπαϊκό δίκαιο ουσιαστικά σημαίνει την οριστική μετακίνηση της πατρίδας μας σε μία ευρωπαϊκή διάσταση.

Θα μου επιτρέψετε να αμφιβάλλω για την ταχύτητα εναρμόνισης και εφαρμογής πολιτικών όπως είναι οι πολιτικές της προστασίας του περιβάλλοντος, της διαχείρισης των αποβλήτων, ή των εργασιακών κανόνων χωρίς τον ουσιαστικό εξαναγκασμό της ευρωπαϊκής νομοθεσίας να εναρμονιστεί με το ευρωπαϊκό δίκαιο.

Οι αγκυλώσεις της δημοκρατίας μας και οι δυσκολίες μας πολλές φορές να κάνουμε μεγάλα και τολμηρά βήματα, βλέπουμε να υποχωρούν μπροστά στην ευρωπαϊκή διάσταση της χώρας. Και παρ' όλα αυτά, παρά τη μεγάλη προσπάθεια που έγινε, δεν παύουμε να είμαστε αυτήν τη στιγμή τελευταίοι σε δείκτες παραγωγικότητας, σε δείκτες εναρμόνισης της πολιτικής περιβάλλοντος, ή ακόμα και στη βαθμολογία της διαφθοράς.

Τα βήματα που απαιτούνται είναι πολλά και το θέμα μας πάνω από όλα δεν είναι η εναρμόνιση της νομοθεσίας μας με την ευρωπαϊκή που βρίσκεται σε ένα ποσοστό πάνω από το 95%, αλλά κυρίως, στον έλεγχο της εφαρμογής της. Άρα, λοιπόν, για μας το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα είναι ένας σοβαρός καταστατικός χάρτης όπως είναι για όλες τις κυβερνήσεις, με τη μόνη διαφορά ότι εξομοικεύεται για κάθε χώρα και για τους πολίτες της η δράση των τοπικών κυβερνήσεων.

Η ψευδαίσθηση της πανίσχυρης Ελλάδας, της ισχυρής οικονομίας και του μεγάλου εκσυγχρονισμού στην πατρίδα μας έχουν έρθει σε μια πραγματική διάσταση. Σήμερα, παραδείγματός χάρη αποκαλύφθηκε ότι 300.000.000 ευρώ άλλαξαν χέρια σαν μαύρο χρήμα, χρήμα διαφθοράς για τα δημόσια έργα στο παρελθόν. Είναι μια εικόνα, μια εικόνα την οποία πρέπει να την απαλείψουμε με την πολιτική μας.

Η ιδέα της Ευρώπης υπονομεύεται συχνά, λένε αυτοί που αντιδρούν στο Σύνταγμα της Ευρώπης, από την απειλή της παγκοσμιοποίησης και από την ταύτιση με τις αρχές του άκρατου φιλελευθερισμού. Οφείλουμε, όμως, να διαπιστώσουμε ότι ακόμα και τα σοσιαλιστικά κόμματα των ευρωπαϊκών κρατών συμφώνησαν στην θέσπιση της ενιαίας αγοράς της ελεύθερης οικονομίας. Και η σύγχυση αυτή, η ταύτιση δηλαδή της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις έννοιες της παγκοσμιοποίησης, φθείρει και υπονομεύει την εικόνα και την προοπτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό και έχει πολύ μεγάλη σημασία οι αρχές της κοινωνικής συνοχής και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που συμπεριλαμβάνονται στο Σύνταγμα της Ευρώπης.

Ο πολυπολιτισμικός και πολυθρησκευτικός χαρακτήρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μία κατάκτηση η οποία θα προκύψει μέσα από μία ομογενοποίηση θρησκειών και λαών.

Το κόμμα μας, το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, το οποίο είχε την ευθύνη για την είσοδο διά του ιδρυτού της του Κωνσταντίνου Καραμανλή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει αυτή τη φορά σαν Κυβέρνηση μέσα από το ελληνικό Κοινοβούλιο την ευθύνη της θεώρησης του Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Και οφείλω να πω ότι η είσοδος της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση έγινε ιστορικά, παρά τις αντιδράσεις της τότε Αντιπολίτευσης και ιδιαιτέρως της Αξιωματικής τότε Αντιπολίτευσης και μετέπειτα κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Όταν το ΠΑΣΟΚ έγινε κυβέρνηση, όχι μόνο δεν αντέδρασε, αλλά δεν τόλμησε ούτε το υπεσχημένο τότε δημοψήφισμα για την είσοδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση να πράξει, διότι προφανώς βλέποντας τα πλεονεκτήματα της εισόδου, δεν θέλησε να δείξει ότι άλλαξε σε μια από τις θεμελιώδεις αρχές. Και το λέω

αυτό γιατί η πρόφαση της πρότασης του δημοψηφίσματος μάλλον είναι μια προσπάθεια για το Σύνταγμα διαφοροποίησης για το θεαθήναι, μια προσπάθεια να φανεί το κόμμα της σημερινής Αντιπολίτευσης ότι σε κάτι μπορεί να διαφωνεί, ενώ στην πραγματικότητα όχι μόνο απολύτως συμφωνεί, αλλά στηρίζει τα τελευταία χρόνια τη διακυβέρνησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ευρωπαϊκό χρήμα.

Είμαστε υπερήφανοι ως παράταξη που οφείλει η Ελλάδα στην ιστορική μας ηγεσία την είσοδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδιαίτερος περήφανος που θα θεωρήσουμε θετικά το υπάρχον προς πρόταση Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να συνεχίσουμε την ένταξή μας και την ολοκλήρωσή μας στην Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία που κτίζεται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Η Υπουργός Παιδείας, κ. Μαριέττα Γιαννάκου έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, η υπό συζήτηση Συνταγματική Συνθήκη για τη δημιουργία ενός Συντάγματος για την Ευρώπη, παρουσιάζει πράγματι μία ιδιοτυπία. Συνήθως υπάρχει ένας κρατικός σχηματισμός και δημιουργείται ένα Σύνταγμα για τη λειτουργία του. Στην περίπτωση αυτή δεν έχουμε ένα κράτος. Δημιουργούμε μία Συνταγματική Συνθήκη αφ' ενός συγκεντρώνοντας όλες τις μέχρι σήμερα Συνθήκες και ενοποιώντας τις, αφ' ετέρου δίνοντας ενιαία νομική προσωπικότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Από το 1953 που έγινε η πρώτη Συνθήκη Άνθρακος και Χάλυβος και εν συνεχεία το 1957 η ΕΟΚ, η Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα –τότε ΕΟΚ– είναι ο μοναδικός υπερεθνικός σχηματισμός σε όλη την παγκόσμια ιστορία που έγινε με δημοκρατικά μέσα και τη βούληση των λαών και των εκπροσώπων τους. Ως εκ τούτου ο υπερεθνικός αυτός θεσμός όχι μόνο εκ της δημιουργίας του, αλλά και εκ της ευημερίας και προόδου και της ειρήνης που έφερε στον ευρωπαϊκό χώρο, δεν μπορεί να παρά να θεωρείται ως μοναδική περίπτωση λειτουργίας παρόμοιου θεσμού υπέρ των λαών.

Βέβαια, όλοι οι υπερεθνικοί θεσμοί, Ηνωμένα Έθνη, παλαιότερα η Κοινωνία των Εθνών, έγιναν υπέρ και προς χάριν των λαών. Δεν υπάρχει όμως κανένας άλλος υπερεθνικός οργανισμός που να προσέφερε και να προσφέρει τόσα απτά δείγματα και να δημιουργεί τις προϋποθέσεις ειρηνικής συμβίωσης των λαών, συναπόφασης, διαβούλευσης και κατ' ακολουθία συναίνεσης.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι μέσα στην πεντακονταετία αυτή η Ευρώπη δεν έπαψε να προβληματίζει. Όπως έλεγε ο Ζακ Ντελόρ είναι η Ευρώπη όλων των ανησυχιών και όλων των αμφιβολιών. Και αυτό είναι καλό. Αφ' ενός, υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις και ιδεολογίες των πολιτικών δυνάμεων και αφ' ετέρου, βασικές συγκλίσεις για το πώς πρέπει να οδηγείται αυτό το καράβι των υπερεθνικών δυνατοτήτων και αρμοδιοτήτων.

Στην αρχή ήταν δύσκολο για τα κράτη-μέλη να δώσουν υπερεθνικές αρμοδιότητες σε μια εποχή μάλιστα μετά τον πόλεμο που ο καθένας κλεινόταν στον εαυτό του και τα εθνικά στοιχεία ήταν πάρα πολύ έντονα. Έπρεπε να βρεθεί τρόπος να παραμεριστούν τα μικρά συμφέροντα έναντι μεγαλύτερων που δημιουργούσαν ισχύ στην Ένωση και επομένως, αυτή η συνολική ισχύς επιστρεφόταν στα κράτη-μέλη.

Το πείραμα πέτυχε. Από την εποχή ακόμα που ετέθη το θέμα της κοινής άμυνας για την Ευρώπη και που η Γαλλική Εθνοσυνέλευση απέρριψε με δύο ψήφους την δημιουργία κοινής άμυνας στον ευρωπαϊκό χώρο, προς δόξαν της εποχής με συνεργασία κομμουνιστικών και γκολικών εναντίον και σοσιαλδημοκρατών και χριστιανοδημοκρατών υπέρ, μέχρι σήμερα πέρασε πολύς χρόνος και άλλαξαν πολλά.

Η σημερινή μας προσπάθεια παραδείγματος χάρη για τη ρήτρα αλληλεγγύης, που οφείλεται στην ελληνική αντιπροσωπεία –που μπορεί να μην είναι ακριβώς ό,τι θέλαμε, είναι όμως ένα μεγάλο βήμα– θα μπορούσε να είχε απαντηθεί πριν από πολλά χρόνια, όταν η αμερικανική πλευρά στο περίφημο ερώ-

τημα «τι θα γίνει με τη Γερμανία», έθετε την Ευρώπη και κυρίως τη Γαλλία προ των ευθυνών της να αποκτήσει η Ευρώπη ευρωπαϊκή άμυνα, ώστε να αποχωρήσουν παντελώς οι Αμερικανοί, τα στρατεύματα και η ευθύνη τους.

Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει, αλλά είναι και αυτό μια απόδειξη ότι όταν κανείς καθυστερεί ή δεν προβαίνει, εγκαίρως, στις απαραίτητες ενέργειες, ή δεν συμβιβάζεται εγκαίρως, μπορεί να συμβούν χειρότερα. Πάντως, η πορεία της Ευρώπης έδωσε πάρα πολλά στους λαούς της. Σύγκλιση μέσα στα κράτη-μέλη, σύγκλιση ανάμεσα στα κράτη-μέλη, τους βορείους και τους νοτίους, προοπτικές, εργασία, τεχνογνωσία, προγράμματα στις χώρες με φτώχεια, όπως η Ελλάδα.

Ο διαμορφωτής αυτής της πολιτικής για την Ελλάδα, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, από το 1958 ακόμα όταν η Ελλάδα ήταν η πρώτη χώρα που έγινε συνδεδεμένο μέλος, έλεγε ότι είναι δύο τα προβλήματα της χώρας, η φτώχεια και η ανασφάλεια. Η Ελλάδα δεν είναι πια φτωχή χώρα. Είναι ανεπτυγμένη χώρα. Έχει πολλά να κάνει ακόμα, αλλά είναι αυτό που είναι και χάρις σ' αυτήν τη συμμετοχή της σ' αυτό το υπερεθνικό σύνολο. Στα δε θέματα ασφάλειας, παρά το γεγονός ότι παραμένουν πολλά μέτωπα ανοικτά, πάντως η Ελλάδα είναι σε όλες τις συμμαχίες που έχουν κερδίσει.

Και για όποιους θεωρούν ότι το να επικαλούμεθα τα συμφέροντά μας είναι κακό πράγμα, λέω ότι η Ελλάδα πρέπει γενικότερα να είναι με τις συμμαχίες που κερδίζουν, με θεμιτά φυσικά μέσα και όχι με αθέμιτα.

Η Ευρώπη έφτασε πολλές φορές σε σημείο να μην μπορεί να προχωρήσει. Όταν λειτούργησε η πολιτική της αδειανής καρέκλας επί εποχής Ντε Γκωλ, ακριβώς για να μην γίνει η Βρετανία, όταν εν συνεχεία η κ. Θάτσερ είπε το περίφημο «I want my money back» (θέλω τα λεφτά μου πίσω), γιατί θεωρούσε ότι είχε πληρώσει πολύ περισσότερα χρήματα η Βρετανία από όσα έπρεπε. Έτσι φθάσαμε στην ενιαία πράξη, δηλαδή στην ελεύθερη διακίνηση αγαθών, υπηρεσιών, προσώπων και κεφαλαίων, στην εσωτερική αγορά, κάτι που προβλεπόταν από την αρχή από τη Συνθήκη ΕΟΚ, με ηγεσίες όπως η κ. Θάτσερ και ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο οποίος προς τιμήν του υπέγραψε τότε το πιο φιλελεύθερο μανιφέστο που είχε υπάρξει μέχρι τότε για την πρακτική πολιτική στην Ευρώπη.

Έτσι και αλλιώς αυτή η συγκατοίκηση και αυτή η συμβίωση άλλαξε πολλά. Άλλαξε πολλά στις πολιτικές πεποιθήσεις, δημιούργησε προσεγγίσεις στους πολιτικούς οργανισμούς, δημιούργησε ένα Κοινοβούλιο άμεσα εκλεγμένο, το οποίο είχε στηρίζει τη χώρα μας επανειλημμένα σε πρωτοβουλίες, σε αποφάσεις και σε απόψεις και σε ιδιοτυπίες ακόμα. Δημιούργησε δομές μέσω των οποίων τα κράτη-μέλη είναι συνεχώς ενημερωμένα για το τι γίνεται και θεσμικά όργανα τα οποία ονομάστηκαν «Βρυξέλλες» από πολλές κυβερνήσεις, με την έννοια ότι οι κυβερνήσεις κάνουν καλά πράγματα στο εσωτερικό και οι Βρυξέλλες δημιουργούν δυσκολίες.

Φτάσαμε στο 2000 για να διαπιστωθεί από όλους πρώτον ότι οι πολίτες της Ευρώπης δεν ήταν και πολύ ενθουσιασμένοι με αυτήν την κατάσταση. Δηλαδή δεν προσέρχονταν να ψηφίσουν. Στη Γαλλία οι νέοι ψηφοφόροι που μόλις πήραν δικαίωμα ψήφου το 1999, πήγαν μόνο κατά 20% να ψηφίσουν. Υπήρχε, δηλαδή, αδιαφορία και τα media θεωρούσαν δεδομένα ορισμένα ζητήματα και δεν προέβαλαν ούτε τις νέες αλλαγές, αλλά ούτε και τα λάθη.

Έτσι, λοιπόν, το 2000 οι ηγεσίες της Ευρώπης έφτασαν στο σημείο να μην είναι σε θέση να αποφασίσουν τις θεσμικές αλλαγές εν όψει μίας μεζονος πολιτικής απόφασης που είχε ληφθεί, δηλαδή, της ένταξης δέκα –δεκατριών στην ουσία– νέων χωρών και στο Λάακεν ελήφθη η μεγάλη απόφαση. Αντί για μια διακυβερνητική διάσκεψη, να γίνει μία συνέλευση, ένα πολιτικό όργανο το οποίο θα αποφάσιζε και θα πρότεινε μια νέα συνθήκη. Μέσα στον πρώτο μήνα της λειτουργίας του οργάνου αυτού είχε κίολας εμπεδωθεί η άποψη ότι πρέπει να γίνει ένα είδος συνταγματικής συνθήκης. Και από εκεί και πέρα συνέβη ό,τι συνέβαινε όλη την πεντηκονταετία στο χώρο της Ευρώπης: Σήμερα συζητάς κάτι που φαίνεται απίθανο, αύριο το βλέπεις σαν μια γραμμένη εισήγηση και μεθαύριο γίνεται. Έτσι προχω-

ρά η Ευρώπη και αυτό είναι το σπουδαίο, το μεγαλείο της, η πολυεθνικότητά της, όλοι όσοι βρίσκονται και δουλεύουν γι' αυτό. Γιατί η Ευρώπη είναι εδώ. Αυτοί που τη θέλουν και αυτοί που δεν τη θέλουν. Γιατί και η άποψη αυτών που δεν την θέλουν αποτελεί ένα μηχανισμό σκέψης για εμάς που τη θέλουμε. Άρα, η Ευρώπη δεν είναι ούτε ευρωσκεπτικιστές ούτε οι ευρωλάγνοι, όπως άκουσα από κάποιους εδώ. Τίποτα από όλα αυτά. Είναι το παρελθόν, το καλό μας παρελθόν σε μία χώρα που μετά τον πόλεμο είχε εμφύλιο πόλεμο με καταστροφικές συνέπειες, το ζωντανό μας παρόν και ένα μέλλον που εξαρτάται από εμάς και που πάντως δεν μπορεί να θεωρηθεί αβέβαιο.

Η πρόταση της Συνέλευσης και οι εν συνεχεία αποφάσεις από τη διακυβερνητική διάσκεψη, κάτω από πολιτική στην ουσία πίεση, γιατί κατά τη διάρκεια λειτουργίας της συνέλευσης είχε υπάρξει και διάλογος και ενημέρωση σε πολλές χώρες και πίεση από όλες τις πλευρές να αποκτήσουν οι πολίτες ουσιαστική σχέση με το γίνεσθαι στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, πήγε καλά. Είναι ένα σημαντικό βήμα προς την ολοκλήρωση, είναι κάτι που πάει μπροστά.

Βέβαια, στην προκειμένη περίπτωση, εδώ στην Ελλάδα αρχίσαμε από αλλού και από αλλού καλά βρεθήκαμε. Μία μεγάλη πλειοψηφία, πολιτική πλειοψηφία, πλειοψηφία στο λαό θέλει αυτήν την Ευρώπη, θέλει να έχει λόγο σε αυτή.

Τώρα γιατί ζητείται δημοψήφισμα από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Εγώ θα πω ότι το δημοψήφισμα δεν είναι ο καλύτερος τρόπος για να ενημερώσεις το λαό. Το να ενημερώνεις το λαό και να τον φέρνεις σε επαφή με τις πραγματικότητες πρέπει να γίνεται όχι εν θερμώ. Πρέπει να γίνεται πάντα μέσα απ' όλη τη λειτουργία της δημοκρατίας. Δημόσια διαβούλευση πρέπει να υπάρχει πάντα και αυτό δεν έγινε κατά τη διάρκεια της ελληνικής προεδρίας. Αυτό δεν έγινε κατά τη διάρκεια λειτουργίας της συνέλευσης καθόλου. Μάλιστα ο τότε Πρωθυπουργός μας είπε και το εξής: Πάμε προς ομοσπονδιακή Ευρώπη, αλλά δημοψήφισμα δεν χρειάζεται. Εάν πηγαίναμε πράγματι προς ομοσπονδιακή Ευρώπη, τότε δέκα λόγοι παραπάνω από το σημερινό, για να ζητήσουν οι ίδιοι δημοψήφισμα. Επομένως, δεν είναι εκεί το θέμα και το πρόβλημα. Άλλωστε, η θεωρία ότι ξέρουμε πως ο λαός πλειοψηφικά θα ψηφίσει έτσι, αλλά ζητάμε δημοψήφισμα για να έχουμε την ευκαιρία για να βάλουμε δέκα άλλα θέματα πιθανόν άσχετα προς αυτό, δεν είναι και πολύ δημοκρατική προσέγγιση.

Οι προηγούμενες συνθήκες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ψηφίστηκαν με απλή πλειοψηφία, ούτε καν με απόλυτη, αρχίζοντας από την ενιαία πράξη. Μόνο επί Κωνσταντίνου Καραμανλή και χωρίς να απαιτείται από το Σύνταγμα τότε έγινε με αυξημένη πλειοψηφία η ένταξη μας στην τότε ΕΟΚ.

Η ενημέρωση είναι συνεχής υποχρέωσή μας. Είπαμε ως Υπουργείο Παιδείας ότι αναλαμβάνουμε την ευθύνη να εκδώσουμε έναν τόμο με όλες τις παρεμβάσεις όλων όσων μίλησαν στην Επιτροπή και στην Ολομέλεια -περιληπτικά βεβαίως, γιατί δεν είναι δυνατόν να γίνει ένας τεράστιος τόμος- που θα πάει σε όλα τα σχολεία της χώρας. Και αυτή είναι η συνεισφορά μας και ο σεβασμός μας προς αυτούς, όπως το Κομμουνιστικό Κόμμα, που δεν θέλει να είμαστε μέσα στην Ευρώπη. Το σεβόμαστε απολύτως. Και αυτό θα το κάνουμε. Επίσης, δώσαμε την ευκαιρία στα σχολεία να ανοίξουν τις πόρτες σε όλους όποια άποψη και αν είχαν και να συζητήσουν μαζί τους. Και σε κάθε περίπτωση θα το κάνουμε, γιατί αυτό που πιστεύουμε έχει πολύ ισχυρές βάσεις.

Τι θα έλεγε κανείς για τις χώρες που έκαναν δημοψηφίσματα και τα επανέλαβαν; Υπάρχει ένα ερώτημα. Πόσες φορές θα «μπει» ένας λαός στη διαδικασία του δημοψηφίσματος, έως ότου πει «ναι»; Διότι περί αυτού επρόκειτο και το ξέρουμε πολύ καλά. Διότι ένα από τα πλεονεκτήματα για μας που πιστεύουμε σε αυτήν την Ευρώπη είναι ότι το κόστος αποχώρησης είναι τόσο εξωφρενικά μεγάλο σε σχέση με την παραμονή που είναι πρακτικώς αδύνατο τουλάχιστο γι' αυτήν την εποχή. Ξέρω ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα σκέφτεται ότι αυτό δεν είναι και πολύ δημοκρατικό. Είναι, όμως, μία διεθνής προσπάθεια που έχει καταβληθεί, μία ευρωπαϊκή προσπάθεια, είναι οι λαοί του τρίτου κόσμου που προσβλέπουν σε αυτήν την Ευρώπη για όλα τα

ζητήματα πολύ περισσότερο από ό,τι προσβλέπουν στις Ηνωμένες Πολιτείες και είναι η διατλαντική σχέση που πρέπει να καθοριστεί δίνοντας πολύ μεγαλύτερη βαρύτητα στην Ευρώπη, όχι ως σχέση εχθρότητας αλλά ως σχέση ισορροπίας, ως σχέση που θα προσφέρει μεγαλύτερες ευθύνες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που μέσα από τον πολυπολιτισμικό της χαρακτήρα και την πολυεθνικότητά της ίσως μπορεί να δει με πολύ μεγαλύτερη κατανόηση τα προβλήματα των τρίτων χωρών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι όσοι μίλησαν ανέφεραν τα επιμέρους. Εγώ θέλω να σημειώσω δύο-τρία ζητήματα που είναι σημαντικά και που εμείς μπορούμε να τα αναδείξουμε σε εθνικό επίπεδο. Ποιος είναι ο ρόλος των Εθνικών Κοινοβουλίων; Τι θα κάνουμε εμείς; Είναι ένα μεγάλο ερώτημα. Ποιος κάνει τι και για ποιο λόγο; Αυτό ξεκαθαρίζει αυτό το Σύνταγμα. Τα Κοινοβούλια μπορούν με διαδικασίες έγκαιρης προειδοποίησης να παρέμβουν στο νομοθετικό έργο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Αλλά και αυτό που θεωρήθηκε ελάχιστο, δηλαδή το ένα εκατομμύριο υπογραφές των πολιτών, που είναι πρόταση των εθνικών Βουλευτών από οκτώ χώρες, δεν είναι καθόλου δύσκολο με τη σημερινή κοινωνία της πληροφορίας και με τις ηλεκτρονικές δυνατότητες. Μπορούν, λοιπόν, ένα εκατομμύριο πολίτες να θέσουν ζητήματα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ζητήματα που πρέπει να αναδείξει και που πρέπει να νομοθετήσει.

Το δεύτερο θέμα είναι υπόθεση δημόσιας υγείας. Μέχρι σήμερα εάν υπήρχε μία επιδημία, παραδείγματος χάρι, έπρεπε να είναι σε δύο χώρες για να επιληφθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Σήμερα μπορεί να γίνει αμέσως. Αναλαμβάνονται πάρα πολύ σοβαρές ευθύνες.

Το τρίτο είναι η υπόθεση της άμυνας και της ασφάλειας. Μπορεί να μην είναι αυτόματη η στήριξη μιας χώρας που θα δεχθεί επίθεση από οπουδήποτε, η δική μας πρόταση ήταν από οπουδήποτε και αν γίνει αυτή η επίθεση, να υπάρχει αμέσως αντιδράση.

Αυτό δεν ήταν εφικτό. Και προβλέπεται και ρόλος του NATO εδώ. Το ότι, όμως, αναφέρεται όλη αυτή η διαδικασία και μπαίνει μία τέτοια υπόθεση μέσα στο Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι μία πανίσχυρη ένδειξη για το πόσο πολύ μπορεί αυτό να προστατεύσει και τη χώρα μας στο μέλλον και να αισθανθούμε περισσότερη ασφάλεια, χωρίς να υποθέτουμε ότι θα δεχθούμε σώνει και καλά επίθεση από κάποιον. Είναι, όμως, μία προειδοποίηση και προς τους επιδόξους.

Η ημετέρινη πλειοψηφία είναι σημαντική. Το 1978 μιλώντας ο Κωνσταντίνος Καραμανλής για πλειοψηφία και λέγοντας ότι δεν θα πάει μπροστά η ΕΟΚ αν δεν αποφασίζει κυρίως με πλειοψηφία, είχε κατηγορηθεί περίπου ως προδότης από την τότε Αντιπολίτευση. Σήμερα συμφωνούν όλοι.

Από την άλλη πλευρά η δημιουργία Υπουργού Εξωτερικών με διπλωματικές αντιπροσωπεΐες από όλες τις χώρες και ενιαία νομική προσωπικότητα, είναι πάρα πολύ σημαντική.

Βέβαια, η ύπαρξη Προέδρου του Συμβουλίου είναι κάτι που δεν μας ενθουσίασε. Το γεγονός, όμως, ότι ορίζεται ως Προεδρεύων και ότι μπορεί να έχει μόνο δύο θητείες δυόμισι ετών, μπορεί να περιορίσει τη φιλοδοξία για κάποια διακυβερνητική προσέγγιση των προβλημάτων και όχι για την κοινοτική προσέγγιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει όλοι μαζί, μετά την ψήφιση αυτής της Συνταγματικής Συνθήκης, πρώτον να δούμε τα σημεία εφαρμογής, πού και πώς έχουμε ρόλο. Και πρέπει να συμβάλουμε με τη συμμετοχή μας και με τη στενή συνεργασία μας με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για να διευρύνουμε όλες τις δυνατότητές μας.

Τα θεμελιώδη δικαιώματα ενισχύουν συμβολικά και ουσιαστικά κυρίως το κομμάτι των κοινωνικών δικαιωμάτων, τα δικαιώματα των πολιτών και του λαού.

Και τρίτον, να αναλάβουμε την υποχρέωση να ενημερώσουμε για όλα -τα θετικά, τα αρνητικά, για τα πάντα- και να συζητήσουμε με τους νέους της χώρας μας τι σημαίνει αυτή η Ευρώπη, ποιες είναι οι προκλήσεις, ποια είναι τα σημαντικά, τι μπορούν να κάνουν, πόσο μπορούν να επωφεληθούν από τις ανεπάρκειες του παρελθόντος και πάντως, καταλήγοντας σ' ένα συμπέρασμα. Ότι χωρίς αυτή την προσπάθεια, χωρίς αυτήν την

Ευρώπη η Ελλάδα θα ήταν διαφορετική σήμερα. Πολύ υποδεέστερη, με πολύ λιγότερες δυνατότητες.

Ρόλος μας είναι, λοιπόν, να σκεφτούμε και το κόστος της «μη Ευρώπης» για τη χώρα μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Κυρία Υπουργέ, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και νομίζω ότι όσοι το σκεφτούν αυτό, θα κατανοήσουν ότι και αυτή η προσπάθεια οφείλεται σε ανθρώπους υπεύθυνους - και όχι σε μία μαζική πλειοψηφία - που κατενόησαν εγκαίρως τι σημαίνει να κινείσαι με συμμαχίες και πόσο σημαντικό είναι για μία χώρα όπως η Ελλάδα να κινείται με μέσα ειρηνικά, θεμιτά, αλλά και υπέρ του δημοσίου συμφέροντος των πολιτών της.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Το λόγο έχει για παρέμβαση ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κολοζώφ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα το λόγο για μία σύντομη παρέμβαση.

Η κυρία Υπουργός έκανε δύο αναφορές προς το Κομμουνιστικό Κόμμα. Υπεστήριξε ότι εν πάση περιπτώσει υπάρχει δημοκρατία στην Ευρωπαϊκή Ένωση που εμείς αμφισβητούμε.

Δεν αμφισβητούμε εμείς, κυρία Υπουργέ. Δεν το αμφισβητούμε εμείς. Το αμφισβητούν τα ίδια τα νούμερα.

Τελευταίες εκλογές: Στις τελευταίες εκλογές σε πάνω από δεκαοκτώ χώρες η πλειοψηφία του λαού, που είχε δικαίωμα ψήφου, δεν πήγε να ψηφίσει.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το είπα ήδη.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Τι κύρος είχαν, σας παρακαλώ, αυτοί οι αντιπρόσωποι που πήγαν στη Συνέλευση και μας έδιναν αυτό το κείμενο; Με ποιο κύρος; Τι εκπροσωπούν;

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εκλεγμένα Σώματα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Εκλεγμένα Σώματα της μειοψηφίας. Σε μία κανονική διαδικασία όταν το 50% δεν πάει να ψηφίσει, ακυρώνεται η εκλογή. Αυτή είναι η δημοκρατία και το ξέρετε πολύ καλά.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Είχαν το δικαίωμα να πάνε όμως...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Ας πάμε τώρα στην έγκριση αυτής της Συνθήκης, που συζητάμε.

Ας δούμε τι έγινε στην Ισπανία. Έγραψαν όλοι ότι το 77% του λαού της Ισπανίας ενέκρινε αυτήν τη Συνθήκη. Ποια είναι η πραγματικότητα; Η πλειοψηφία του ισπανικού λαού δεν πήγε καθόλου να ψηφίσει και μόλις το 35% συμφωνεί με τη Συνθήκη αυτή. Και αυτή η Συνθήκη επικυρώνεται από την Ισπανία και λέμε ότι έχει κύρος! Ποιο κύρος έχει;

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Αν ήθελαν να την καταψηφίσουν, θα πήγαιναν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Κύριε συνάδελφε, μιλήσατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ας μην λέμε όμως ότι όποιος δεν ψηφίζει είναι εναντίον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Κύριε Ιωαννίδη, δεν έχετε το δικαίωμα να διακόπτετε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Εδώ αντιστρέφονται οι όροι της δημοκρατίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Συμφωνώ σε ορισμένα, αλλά όχι σε όλα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Όχι σε ορισμένα. Όταν η πλειοψηφία του λαού δεν πάει να ψηφίσει, είναι άκυρο ένα δημοψήφισμα. Αυτό είναι χρυσός κανόνας. Άλλο αν δεν μας συμφέρει, αν δεν συμφέρει τις κυβερνήσεις και το ανατρέπουν στην πράξη αυτό το πράγμα. Εγώ δεν λέω αν είναι σωστό ή όχι νομικά, εγώ σας λέω τι κύρος έχει αυτή η κύρωση, όταν μόνο το 35% την έχει ψηφίσει. Οι υπόλοιποι ήταν αντίθετοι ή γύρισαν την πλάτη τους.

Το δεύτερο ζήτημα που ήθελα να θέσω είναι ένα ζήτημα που σχεδόν σαν καραμέλα επαναλαμβάνεται από όλους όσους είναι υπέρ αυτής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι δήθεν το Κομμουνι-

στικό Κόμμα της Ελλάδας δεν θέλει Ενωμένη Ευρώπη. Αυτό είναι μία διαστρέβλωση της θέσης του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας. Οι πρώτοι που από άποψη ιδεολογική και πολιτική έβαλαν ζήτημα να καταργηθούν τα σύνορα ήταν τα κομμουνιστικά κόμματα.

Εκείνο στο οποίο εμείς είμαστε αντίθετοι, κυρία Υπουργέ, είναι το εξής. Είμαστε αντίθετοι σε αυτήν τη διαδικασία ενοποίησης που είναι ενοποίηση του μεγάλου κεφαλαίου με τις δικές του συνθήκες, με τους δικούς του κανόνες, όπου συνέχεια συρρικνώνει και αυτές τις λίγες κατακτήσεις των εργαζομένων τον περασμένο αιώνα.

Αυτά ήθελα να διευκρινίσω, για να μην μένουν εντυπώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Το λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ας μου επιτραπεί, κύριε Κολοζώφ, να απαντήσω σε τρία σημεία. Πρώτα απ' όλα, το δημοψήφισμα στην Ισπανία ήταν συμβουλευτικό. Το θέμα περνάει από το Κοινοβούλιο. Δεύτερον, αν θέσουμε θέμα ότι οι λαοί δεν πηγαίνουν στις δημοκρατικές χώρες στην πλειοψηφία τους να ψηφίσουν, τι θα κάνουμε; Θα μπλοκαριστεί η χώρα; Δεν έχει εκλεγμένα όργανα; Τρίτον, η Συνέλευση βεβαίως είχε αντιπροσωπευτικότητα. Μιλάμε για πενήντα εκπροσώπους Εθνικών Κοινοβουλίων. Αλίμονο. Δεν είναι εκπρόσωποι των Εθνικών Κοινοβουλίων οι εκλεγμένοι;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Διορισμένοι υπάλληλοι ήταν.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεύτερον, μιλάμε για εκπροσώπους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εδώ ξέρετε σε τι ποσοστό ψηφίζουν για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και, τρίτον, μιλάμε για εκπροσώπους νόμιμα εκλεγμένων κυβερνήσεων. Επομένως, δεν τίθεται τέτοιο θέμα.

Τέλος, θέλω να πω, επειδή εγώ είμαι πολύ προσεκτική στις αναφορές μου, κύριε Κολοζώφ, ότι δεν είπα ποτέ ότι δεν ήθελε Ενωμένη Ευρώπη. Είπα ότι είστε αντίθετοι με την Ευρωπαϊκή Ένωση, επειδή, όπως δήλωσα από την αρχή, σέβομαι τις απόψεις σας, με τις οποίες διαφωνώ πλήρως.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Το λόγο έχει ο κ. Στρατάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι κανείς μα κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η ευδωχή των προσπαθειών για την υπό συζήτηση Συνταγματική Συνθήκη, την οποία αποκαλούμε και Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, αποτελούν μια θετική εξέλιξη όλων των διεργασιών που ακολουθήθηκαν για να φθάσει στην τελική της μορφή όπως εμείς την βλέπουμε σήμερα, αλλά είναι ένα θετικό αποτέλεσμα για την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση και ίσως ολόκληρη την Ευρώπη ως ενιαίου γεωγραφικού χώρου.

Είναι παρήγορο που κανείς σ' αυτήν τη χώρα δεν αμφισβητεί -και χαίρομαι και για την τοποθέτηση του κ. Κολοζώφ- τις δυνατότητες που μπορεί να μας δώσει η ενοποιημένη Ευρώπη.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αυτά τα αμφισβητούμε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Μια Ευρώπη που είναι ένας γεωγραφικός χώρος που ασφαλώς η ενιαία έκφρασή του αποτελούσε και αποτελεί το όραμα κάθε προοδευτικού πολίτη και ίσως το αναγκαίο μόρφωμα αλλά και την ισχυρή οντότητα για να υπάρξει ισορροπία στη νέα τάξη πραγμάτων και στις όποιες αρνητικές εξελίξεις μας επιφυλάσσει η παγκοσμιοποίηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Το ΠΑΣΟΚ ως προοδευτικό πολιτικό κόμμα πιστεύει σ' αυτήν την αντίληψη και την προοπτική της και γι' αυτό τάσσεται ανεπιφύλακτα υπέρ της ομόσπονδης Ευρώπης που θα μπορεί να κατακτήσει τους στόχους της νέας Συνταγματικής Συνθήκης, γιατί είναι γεγονός ότι μπαίνουν αρκετοί σημαντικοί στόχοι στη νέα Συνταγματική Συνθήκη.

Εμείς γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι σ' ένα περιβάλλον με διαφορετικές αντιλήψεις, σ' ένα περιβάλλον δηλαδή, όπως

αυτό της Ευρώπης με διαφορετικές προελεύσεις και αναγωγές αλλά και διαφορετικές ανάγκες, όλα αυτά που εμείς θέλουμε, ενδεχομένως, να κατακτήσουμε δεν μπορούν να γίνουν από τη μία μέρα στην άλλη.

Θεωρούμε δε ότι τα βήματα που έγιναν στην Ευρωπαϊκή Ένωση τα τελευταία δέκα χρόνια με πλειοψηφία των προοδευτικών κυβερνήσεων ήταν θετικά όπως και αυτό που αφορά τη νέα Συνταγματική Συνθήκη, έστω και αν σήμερα σε κάποιο βαθμό έχουν διαφοροποιηθεί οι συσχετισμοί.

Δεν θα αναφερθώ σ' αυτήν ακριβώς τη Συνθήκη, ούτε στο προοίμιο που αναφέρεται στις ευρωπαϊκές πολιτισμικές αξίες γιατί είναι γνωστό ότι αποτελούν συστατικά στοιχεία του ελληνικού πολιτισμού, ούτε στο πρώτο και δεύτερο μέρος που αναφέρονται στη συνταγματική δομή και την αναπαραγωγή του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί γι' αυτόν θεωρώ ότι το Ελληνικό Σύνταγμα κατοχυρώνει περισσότερο προωθημένο πλαίσιο και βέβαια ούτε στο τέταρτο που εξειδικεύει τον τρόπο μετάβασης μέσω διαδοχής από τις υφιστάμενες ιδρυτικές συνθήκες στη νέα Συνταγματική Συνθήκη.

Θέλω, όμως, να σταματήσω στο τρίτο μέρος που αφορά τις πολιτικές και τη λειτουργία της Ένωσης, γιατί πιστεύω ότι σε πολύ μεγάλο βαθμό μπορεί να επιτευχθεί ο κυρίαρχος στόχος της ενοποίησης της Ευρώπης εάν οι επιμέρους πολιτικές αγγίζουν τους πολίτες και αν τους πείθουν ότι η νέα οντότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να τους συνδράμει να βγουν από τα αδιέξοδα και να ξεπεράσουν τα προβλήματα που δημιουργεί η παγκοσμιοποίηση.

Παρατηρούμε όμως, ότι στις πολιτικές δράσεις με τα μέχρι σήμερα ισχύοντα και γνωστά υπάρχουν αντιφάσεις. Για παράδειγμα μία αντίφαση είναι η διασφάλιση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και των κανόνων ανταγωνισμού, σε σχέση μ' αυτό που προβλέπεται σε άλλο κεφάλαιο ή σε άλλη παράγραφο για τη διασφάλιση του στόχου ή εν πάση περιπτώσει για το στόχο που αφορά την πλήρη απασχόληση ανδρών και γυναικών.

Είναι παρήγορο όμως ότι η Συνταγματική Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατοχυρώνει ως καταστατικούς πλέον στόχους και όχι ως κάποια ιδιαίτερη επιμέρους αναφορά την κοινωνική ισότητα, την κοινωνική πρόοδο, την πλήρη απασχόληση, την ανοχή, την αλληλεγγύη, την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, την ισότητα ανδρών και γυναικών, την καταπολέμηση της φτώχειας και την ανάπτυξη.

Όλοι εμείς ως πολιτικές ηγεσίες θα κριθούμε –και οι λαοί βεβαίως και οι κυβερνήσεις– από την επιτυχία στα δύσκολα και όχι στα εύκολα. Και ενδεχομένως πολλές φορές αυτά τα εύκολα μπορεί να μας πλασάρονται από άλλους που τα έχουν σχεδιάσει για λογαριασμό τους και πλασάρονται κατά τέτοιον τρόπο, προκειμένου να μας επιβληθούν κιόλας. Εάν για παράδειγμα καταφέρουμε να πετύχουμε στα πλαίσια μιας ανταγωνιστικής οικονομίας την πλήρη απασχόληση και καταπολεμήσουμε την ανεργία, τότε θα έχουμε πετύχει. Αντίθετα, εάν κυριαρχήσουν συντηρητικές λογικές και πρακτικές αντιγραφής των δεδομένων άλλων χωρών, τότε υπάρχει πολύ μεγάλη πιθανότητα να αποτύχουμε.

Εκ των πραγμάτων, λοιπόν, είναι αναγκαίο να κυριαρχήσουν προοδευτικές θέσεις και απόψεις σε όλα τα επίπεδα για να μπορούν να κατακτηθούν αυτοί οι στόχοι που μπαίνουν από τη νέα Συνταγματική Συνθήκη.

Το υπ' αριθμόν 1 στοιχείο και σημαντική παράμετρος, θα έλεγα, αυτής της προοδευτικής προοπτικής είναι η συμμετοχή και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο εμείς στο ΠΑΣΟΚ ζητούμε να υπάρξει το δημοψήφισμα, έστω και μετά από την ψήφιση από την Ολομέλεια της Βουλής, προκειμένου να μπορεί να συμβάλει ο λαός στο σύνολό του, ανεξάρτητα από τις θέσεις που εκφράζει σ' αυτήν την εξελικτική διαδικασία. Θεωρούμε ότι είναι μία αναγκαία διαδικασία, στα πλαίσια μάλιστα που σήμερα η συμμετοχή θεωρείται ως μία πολύ σημαντική παράμετρος για την ίδια τη δημοκρατία αλλά και για τη διαδικασία συμμετοχής των πολιτών στο σύνολό τους.

Μία άλλη σημαντική πολιτική είναι αυτή που αφορά τα θέμα-

τα γεωργίας και αλιείας. Συγγνώμη που αναφέρομαι αποσπασματικά, γιατί ασφαλώς μέσα σε λίγο χρόνο δεν μπορεί κανείς να αναφερθεί στο σύνολο των πολιτικών που διαλαμβάνονται σ' αυτό το τρίτο κεφάλαιο.

Η δημιουργία κοινής οργάνωσης γεωργικών αγορών και η δυνατότητα σύστασης ενός ή περισσότερων γεωργικών ταμείων προσανατολισμού και εγγυήσεων είναι μία θετική εξέλιξη.

Γιατί οι νέες Κοινές Οργανώσεις Αγοράς, όπως τις λέμε, οι νέες ΚΟΑ, θα μπορούν να καλύψουν όλο το φάσμα από την παραγωγή μέχρι την κατανάλωση και έτσι η ολοκλήρωση του αγροτικού τομέα, όπως αλλιώς τον λέμε, δεν θα αφεθεί στην τύχη του και στη βουλιμία του ιδιωτικού κεφαλαίου, που την έχουμε δει σε όλη της την έκταση δυστυχώς σε πολύ μεγάλο βαθμό μέχρι σήμερα.

Η μετονομασία της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής σε Κοινή Οργάνωση Αγοράς δεν αρκεί. Έχει μεγάλη σημασία τι θα προβλέπει η κάθε νέα Κοινή Οργάνωση Αγοράς και το κάθε προϊόν δηλαδή και ποιοι επί μέρους στόχοι θα υπηρετούνται. Αν βέβαια στις κυβερνήσεις κυριαρχούν αντιλήψεις όπως αυτή που λέει ότι οι προηγούμενοι δεν κατάφεραν τίποτα –το βλέπουμε το σενάριο εδώ στη χώρα μας– αν και πρέπει να γνωρίζουν ότι οι επιτυχίες και οι αποτυχίες καταγράφονται στα κείμενα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις αποφάσεις και αποτελούν κεκτημένο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι πρέπει αντί να αμφισβητούνται αυτά τα κεκτημένα να χρησιμοποιούνται ως εφαλτήριο για ακόμη περισσότερες κατακτήσεις, τότε είναι βέβαιο ότι αντί να πηγαίνουμε μπροστά, θα πηγαίνουμε πίσω, όπως συνέβη δυστυχώς και στην τελευταία αναθεώρηση για τα μεσογειακά προϊόντα. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί πολλές αποφάσεις εμπίπτουν στις μη νομοθετικές ρυθμίσεις, που σημαίνει, σε τελευταία ανάλυση ότι οι αποφάσεις θα παίρνονται σε επίπεδο Συμβουλίου Υπουργών και όχι με τη διαδικασία της συναπόφασης, όπως ακριβώς προβλέπεται και εμπεριέχονται πάρα πολλές αποφάσεις.

Μία άλλη πολιτική, που νομίζω ότι πρέπει να τη δούμε λίγο, είναι αυτή που κατοχυρώνει την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή. Μας ενδιαφέρει ως χώρα, γιατί ο όρος, σε μερικές νησιωτικές περιοχές, απαλείφθηκε κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας, με αποτέλεσμα τα ειδικά μέτρα που προβλέπονται ή που μπορούν να αναπτυχθούν και οι αποφάσεις που θα παρθούν για την ανάπτυξη τους μπορούν να συμπεριλάβουν όλα τα νησιά της χώρας μας και όχι μόνο μερικά.

Δεν θα κάνω καμιά αναφορά στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική την επονομαζόμενη ως ΚΕΠΑ, γιατί τα βήματα ήταν περιορισμένα και μάλλον ακολουθούν το ρυθμό του σημειωτόν. Ελπίζω ότι σε επόμενη φάση αυτά τα βήματα θα είναι πολύ γρήγορα, διότι μας ενδιαφέρουν ως χώρα κυρίως.

Εμείς πιστεύουμε στη δύναμη των επιχειρημάτων της προοδευτικής αντίληψης και ότι οι αγώνες πρέπει να δίδονται στα μετερίζια της διαμόρφωσης των επί μέρους πολιτικών χωρίς δογματισμούς και αφορισμούς. Γι' αυτό ψηφίζουμε «ναι» στην κύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Στρατάκη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Βλάχος.

Θερμή παράκληση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην υπερβείτε το οκτάλεπτο, γιατί είναι μακρύς ακόμη ο κατάλογος και οι τελευταίοι αδικούνται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης αποτελεί μια ιστορική στιγμή για την πατρίδα μας. Αποτελεί μια ιστορική στιγμή για όλους εκείνους που διαχρονικά στήριξαν την ιδέα της ευρωπαϊκής ενότητας, την ΕΟΚ, την Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα. Αποτελεί τη συνέχεια στα μεγάλα βήματα για την οικοδόμηση της Ενωμένης Ευρώπης.

Για την Ελλάδα, για την πατρίδα μας, το πρώτο ευρωπαϊκό Σύνταγμα σηματοδοτεί ένα ακόμη μεγάλο βήμα προς την κατεύθυνση που οραματίστηκε πρώτος ο Κωνσταντίνος Καραμανλής όταν ενέταξε τη χώρα στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

Εμείς σήμερα καμαρώνουμε γιατί ο άνθρωπος αυτός που συνέλαβε την ιδέα της Ενωμένης Ευρώπης, που οδήγησε τη χώρα στην ΕΟΚ τότε, που χάραξε το δρόμο στην ουσία για τις επόμενες γενιές, ήταν ο δικός μας ηγέτης, ο ηγέτης της δικιάς μας παράταξης που στηρίζει και στηρίζει την ιδέα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Από τότε μεσολάβησαν πολλά. Φθάσαμε κάποιες στιγμές να ακούμε σε αυτήν την Αίθουσα ότι κινδυνεύει η ευρωπαϊκή προοπτική της Ελλάδας από τη Νέα Δημοκρατία, λες και ο κόσμος δεν θυμάται, λες και ο κόσμος ξεχνά τα πάντα στη λογική της ισοπέδωσης, λες και το ΕΟΚ και ΝΑΤΟ δεν αντηχεί ακόμη στα αυτιά μας. Και όσο και αν σας ενοχλεί, συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, εμείς σας το θυμίζουμε, γιατί δεν μπορούμε σ' αυτόν τον τόπο να ισοπεδώνουμε τα πάντα.

Η Νέα Δημοκρατία διαχρονικά με συνέπεια στις ευρωπαϊκές αρχές, προχωρά στην πρόταση για κύρωση της νέας Συνθήκης μέσα από την κοινοβουλευτική διαδικασία.

Έτσι, κατά τη γνώμη μας επιτυγχάνεται ένας καλύτερος, ένας πιο ουσιαστικός διάλογος στην ουσία του θέματος. Τέσσερις μέρες δίνει τη δυνατότητα σε δεκάδες εκπροσώπους του ελληνικού λαού να καταθέσουν τις απόψεις τους, ο καθένας από τη δική του μεριά, και μέσα από τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας η φωνή, οι δικές μας απόψεις να φτάσουν σε όλη την άκρη της πατρίδας μας.

Με την επιλογή μας για τη μη διεξαγωγή δημοψηφίσματος αποφεύγονται φαινόμενα που βλέπουμε και αυτές τις μέρες σε άλλες χώρες, όπου η συζήτηση για το «ναι» ή το «όχι» περιστρέφεται σε ζητήματα παράπλευρα με την ευρωπαϊκή πολιτική.

Στο τέλος-τέλος, δίνεται συνέχεια στην πρακτική που και το ΠΑΣΟΚ στο παρελθόν ακολούθησε για κύρωση συνθηκών σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα από το ελληνικό Κοινοβούλιο. Αποδεικνύεται έτσι ότι το ΠΑΣΟΚ υποκρίνεται όταν σήμερα ζητά δημοψήφισμα.

Εμείς πιστεύουμε ότι φωνάζει μόνο για λόγους αντιπολιτευτικής τακτικής, γιατί εδώ και καιρό το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης λειτουργεί στη λογική του άσπρου-μαύρου. Όπου υπάρχει «ναι» από την Κυβέρνηση, τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ μονίμως λέει ένα «όχι» και βεβαίως ξεχνούν και πάλι οι συνάδελφοι ότι από το 1981 υποσχέθηκαν δημοψήφισμα στον ελληνικό λαό, όταν θα ερχόταν τότε στη διακυβέρνηση του τόπου και αυτό το δημοψήφισμα ακόμα το χρωστάνε, αν και κυβέρνησαν είκοσι ολόκληρα χρόνια.

Είκοσι ολόκληρα χρόνια που άλλαξαν θέσεις, μετεξελίχθηκαν -ευτυχώς προς το καλύτερο- και εμείς χαιρετίζουμε σήμερα αυτήν την ενότητα απόψεων που υπάρχει στο μεγαλύτερο πολιτικό φάσμα του τόπου για τη στήριξη της ευρωπαϊκής προοπτικής, γιατί επιτέλους κάποια αυτονομία σ' αυτόν τον τόπο πρέπει να τα συμφωνήσουμε μια για πάντα, να μη γυρίζουμε γύρω-γύρω από τους εαυτούς μας κάθε φορά και να μην προσπαθούμε κάθε φορά να πράξουμε τα αυτονόητα και να προσπαθούμε να εφεύρουμε εμείς την πυρίτιδα.

Όσον αφορά το τι επιτυγχάνουμε σήμερα, η νέα Συνθήκη αποτελεί αναγκαιότητα για την καλύτερη λειτουργία του νέου οικοδομήματος της Ευρώπης των είκοσι πέντε. Έτσι, βελτιώνεται η διακυβέρνηση μιας διευρυμένης Ένωσης των είκοσι πέντε κρατών-μελών, ενισχύεται η δημοκρατικότητα, η διαφάνεια και η κοινωνική διάσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ευρώπη είναι πιο κοντά στον πολίτη. Καθιερώνεται η αμοιβαία συνδρομή των κρατών-μελών απέναντι στις εξωτερικές απειλές και η αμυντική συνεργασία. Ενισχύεται η κοινή εξωτερική πολιτική. Θεσπίζεται η κοινή διαχείριση των εξωτερικών συνόρων για θέματα λαθρομετανάστευσης κλπ. Περιλαμβάνονται χρόνιες και αναπτυξιακές δράσεις με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την Ελλάδα και συγκεκριμένα για τον τουρισμό και την ενίσχυση των νησιωτικών, συνοριακών και ορεινών περιοχών.

Η Κυβέρνηση με την απόφαση για κύρωση της Συνθήκης διατηρεί την Ελλάδα στην ευρωπαϊκή πρωτοπορία. Η Ελλάδα θα είναι στην πρώτη ομάδα κρατών-μελών που θα κυρώσουν τη Συνθήκη. Η χώρα μας πρέπει να είναι στην καρδιά της Ευρώπης και να συμμετέχει σε κάθε πρωτοβουλία που ξεκινάει. Πρέπει

επιτέλους να συμπρωταγωνιστούμε με τη στάση μας και με τις πρωτοβουλίες μας. Η υπερψήφιση της Συνταγματικής Συνθήκης συνεπάγεται μία σειρά από αλλαγές, ευκαιρίες αλλά και προσαρμογές τις οποίες έχουμε ξεκινήσει να κάνουμε. Δεν αρκεί μόνο η Συνταγματική Συνθήκη για να αλλάξουν όλα όσα μας πληγώνουν σ' αυτόν τον τόπο. Έχουμε την ευθύνη κυρίως ως Κυβέρνηση για τις μεγάλες τομές που απαιτούνται. Έχουμε το όραμα, έχουμε τη βούληση, προχωράμε ήδη και χτίζουμε μία καλύτερη Ελλάδα!

Παράλληλα, με τη Συνθήκη και τις αλλαγές στις ευρωπαϊκές δομές αλλάζουμε και το θεσμικό οικοδόμημα στη χώρα. Θωρακίζουμε το δημόσιο βίο με νόμους για την πάταξη της διαφθοράς. Βάζουμε φρένο στη διαπλοκή με το νόμο για το «Βασικό Μέτοχο». Αποκαθιστούμε την αξιοπιστία της χώρας μας στην Ευρώπη με την απογραφή. Ασφαλώς η απογραφή «πονάει» το ΠΑΣΟΚ, λόγω της αποκάλυψης της δημιουργικής εξαπάτησης που πήγε να κάνει πρώτα και κύρια στον ελληνικό λαό και στη συνέχεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επιτέλους, η Ελλάδα έχει αξιόπιστη φωνή στην Ευρώπη. Επιτέλους, έχει Κυβέρνηση που την πιστεύουν οι πολίτες. Στο θέμα του «Βασικού Μετόχου» αντικρούουμε τα ψευδεπίγραφα διλήμματα Ευρώπη ή ελληνικό Σύνταγμα, αναδεικνύοντας τις διαφορές και τις ευαισθησίες του ελληνικού πολιτικού συστήματος.

Αυτό είναι χρέος όλων να το πράξουν, όλων των πολιτικών δυνάμεων και δεν είναι αργά ποτέ έστω και τώρα στον αγώνα που θα δώσουμε από δω και πέρα να είμαστε όλοι μαζί για το συμφέρον του τόπου. Γινόμαστε πρωτοπόροι στον αγώνα σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την πάταξη της διαπλοκής. Ανοίγουμε τα μεγάλα θέματα για να μπορέσει η Ελλάδα να αποκτήσει μια ανταγωνιστική οικονομία. Προχωράμε στο μεγάλο μας μεταρρυθμιστικό έργο στο εσωτερικό της χώρας, συμβάλλοντας παράλληλα με δημιουργικές ιδέες στην οικοδόμηση της δυναμικής ανταγωνιστικής Ευρώπης, πάντα με ανοικτές δημοκρατικές διαδικασίες και με συνεχή ενημέρωση των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία δεν θα είναι εύκολη. Μετά από ένα χαμένο έδαφος περίπου είκοσι ετών, κατά το οποίο οι κυβερνητικές επιλογές του ΠΑΣΟΚ δεν ήταν ανάλογες των προκλήσεων και των αναγκών της χώρας, εμείς σε κάθε περίπτωση έχουμε την πολιτική βούληση και την αποφασιστικότητα όχι μόνο να μείνει η χώρα μας πίσω, αλλά να συγκатаλέγεται στους πρωταγωνιστές. Θα εργαστούμε για την ενίσχυση της πολιτικής ένωσης της Ευρώπης και θα εξαντλήσουμε κάθε ευκαιρία για να είμαστε μπροστά, ενεργά, παρόντες σε κάθε προσπάθεια ενίσχυσης της Ευρώπης αλλά και της προώθησης των συμφερόντων μας.

Οι λαοί της Ευρώπης επικυρώνουμε στην πράξη την απόφασή μας να παραμερίσουμε οριστικά όσα μας χώρισαν στο παρελθόν, να ενώσουμε τις δυνάμεις μας στη επιδίωξη των στόχων μας για το κοινό μας μέλλον. Υλοποιούμε το όραμά μας σε μια Ευρώπη πιο πολιτική, πιο δημοκρατική, πιο κοντά στον πολίτη, στοχεύουμε σε μια Ελλάδα πρωτοπόρο στην Ευρώπη με ανοικτή κοινωνία και οικονομία και ευημερία για όλους τους πολίτες.

Προχωράμε με σεβασμό στη μνήμη όλων εκείνων που εργάστηκαν για την ευρωπαϊκή ιδέα, αλλά και κυρίως με ευθύνη απέναντι στους νέους και στις νέες γενιές που έρχονται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Παπαϊωάννου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι λαοί της Ευρώπης βρίσκονται για ακόμα μια φορά μπροστά σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι, τα Κοινοβούλια αλλά και οι λαοί, εκεί όπου έχει επιλεγεί η μέθοδος των δημοψηφισμάτων, καλούνται να κυρώσουν ή να απορρίψουν τη νέα ευρωπαϊκή συνταγματική συνθήκη που αναμφίβολα αποτελεί ένα σημαντικό σταθμό, αφού ενισχύει την πολιτική οντότητα της Ευρώπης στον παγκόσμιο χάρτη. Είναι αναμφίβολα μία πρόδοος σε σχέση με το σήμερα και το χθες και σε καμία περίπτωση όμως, δεν είναι ένα οραματικό κείμενο, ούτε υπηρετεί ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την παραπέρα πορεία της Ευρώ-

της. Περιλαμβάνει πολιτικές σταθερές αξίες και στόχους που όλοι συμφωνούμε και οι περισσότεροι συνάδελφοι έμειναν, αν θέλετε, στα θετικά στοιχεία, στα αξιακά ζητήματα που μας ενώνουν.

Όμως, σήμερα εδώ εγώ επειδή πρέπει να βλέπουμε μπροστά, θέλω να πω ότι το σημείο σε σχέση με την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης το κρίνω πάρα πολύ κρίσιμο. Γιατί τυχόν απόρριψη της ευρωπαϊκής Συνταγματικής Συνθήκης από τη Γαλλία και επιμένω σ' αυτό, στις 20 Μαΐου, θα σημάνει ριζικές ανατροπές στο σημερινό ευρωπαϊκό σκηνικό. Δεδομένου ότι η Γαλλία σε συνεργασία με τη Γερμανία είναι πρωτοπόρες του ευρωπαϊκού οράματος, η Γαλλία δεν είναι ούτε Ολλανδία ούτε Δανία και το τυχόν «ΟΧΙ» θα έχει δραματικές συνέπειες, πάνω απ' όλα στο ευρώ, στην ευρωπαϊκή οικονομία, και θα διαμορφώσει νέους όρους κίνησης του ευρωπαϊκού εγχειρήματος. Τα λέω αυτά γιατί σε όλη την Ευρώπη υπάρχει ένας έντονος ευρωσκεπτικισμός, που θα μπορούσα να τον χαρακτηρίσω ευρωδυσχερέστερα και είναι κρίμα που δεν υπήρξε πλήρης ενημέρωση στον ελληνικό λαό για όλα αυτά τα ζητήματα και σε τελευταία ανάλυση δεν βάλουμε το λαό συμμετέχον στην υπόθεση με ένα δημοψήφισμα.

Πιστεύω ότι είναι χρήσιμο να ακουστεί στην Αίθουσα ότι το άνοιγμα της Ευρώπης προς την Τουρκία είναι σήμερα το κεντρικό ζήτημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης των λαών αφού προκαλεί ανασφάλεια στους πολίτες σε σχέση με τις σημερινές κοινωνικές τους κατακτήσεις αλλά και γενικότερα για τον ευρωπαϊκό πολιτισμό.

Αυτό το ζήτημα θα έπρεπε να το συζητήσουμε περισσότερο στη χώρα μας.

Είναι αυτονόητο ότι στο λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου δεν μπορώ να σταθώ σε όλα τα ζητήματα. Κατά συνέπεια κάνω μια επιλογή σε ζητήματα που θεωρώ ότι οι κυβερνήσεις -και προφανώς και η ελληνική Κυβέρνηση- πρέπει να ρίξουν ιδιαίτερο βάρος στα χρόνια που έρχονται.

Αναμφίβολα το κεντρικό ζήτημα είναι αυτό της κοινής εξωτερικής πολιτικής και άμυνας. Η νέα διεύθυνση πραγματοποιείται χρονικά σε μια κρίσιμη περίοδο για τις διεθνείς σχέσεις και για την παγκόσμια οικονομία. Έτσι, η ίδια η διεύθυνση από μόνη της μπλέκει τα ζητήματα.

Από πολιτική άποψη τον τελευταίο καιρό κυρίαρχο θέμα είναι ο πόλεμος στο Ιράκ και συγκεκριμένα η μονομερής επέμβαση των Ηνωμένων Πολιτειών σε μια ανεξάρτητη χώρα-μέλος του ΟΗΕ, χωρίς προηγούμενη απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας, που, όπως είδαμε, αυτή η απόφαση δίχασε πολιτικά την Ευρώπη. Όσο θα υπάρχει αυτός ο διχασμός και όσο η Ευρώπη δεν δει μπροστά τη διαμόρφωση μιας κοινής εξωτερικής πολιτικής τόσο θα διαιωνίζεται η ηγεμονία των Ηνωμένων Πολιτειών στον κόσμο. Αυτό ασφαλώς δεν είναι καλό.

Εκείνο που μπορεί κανείς να παρατηρήσει είναι ότι σήμερα στην Ευρώπη δυστυχώς λείπουν οι οραματικοί ηγέτες, εκείνοι οι οποίοι θα πάνε με άλματα τα πράγματα μπροστά. Γιατί όλο αυτό το ζήτημα δεν συνδέεται μόνο με μια ηγεμονία πάνω στα πολιτικά ζητήματα, αλλά κυρίως πάνω στα ζητήματα της οικονομίας.

Το λέω αυτό, γιατί αυτήν την ώρα θα μπορούσε κανείς να επισημάνει τα θετικά αλλά και να δει τα αρνητικά. Εγώ, λοιπόν, σε σχέση με αυτό το ζήτημα στέκομαι ιδιαίτερα στο γεγονός ότι δεν μπορέσαμε όλοι μας να δούμε μια πολιτική γύρω από τα ζητήματα της οικονομίας και κυρίως γύρω από τα ζητήματα της φορολογίας, αυτό που λέμε δημοσιονομική πολιτική. Ξέρουμε ότι σήμερα η μεγάλη απειλή για την Ευρώπη πέρα των άλλων είναι η εισβολή των κινέζικων προϊόντων. Αυτή είναι η μεγάλη απειλή σήμερα στο οικονομικό πεδίο και κυρίως στον τομέα του εμπορίου.

Ποια είναι η θέση της Ευρώπης, όταν δεν έχει και δεν καταβάλλει μια μεγάλη προσπάθεια να εναρμονίσει τη φορολογική της νομοθεσία, όταν βλέπουμε τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις χώρες της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Αυτά δυστυχώς είναι κρίσιμα ζητήματα στα οποία το Σύνταγμα δεν έδωσε απάντηση. Έδωσε απάντηση -αν θέλετε- όσον αφορά τη συνταγματοποίηση του ανταγωνισμού. Όμως, από την άλλη μεριά δεν έδωσε

απάντηση στην συνταγματοποίηση των κοινωνικών κατακτήσεων των εργαζομένων στην Ευρώπη και του κοινωνικού μοντέλου ανάπτυξης, χωρίς να σημαίνει, βέβαια, από την άλλη μεριά ότι δεν προστατεύει πολλά από αυτά τα κοινωνικά δικαιώματα σε σχέση με την ακραία φιλελευθεροποίηση. Γι' αυτό είπα ότι στέκομαι θετικά, παρ' ότι αυτήν τη στιγμή επισημαίνω τα αρνητικά. Αυτό αποτελεί μια πρόοδο σε σχέση με το χθες, τουλάχιστον αυτό που εγώ ή οι περισσότεροι από εμάς ονειρευόμαστε για το πώς πρέπει να είναι η Ευρώπη αύριο.

Τα λέω αυτά, για να καταθέσω κι εγώ έναν έντονο προβληματισμό. Μήπως είναι η ώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να δούμε την ύπαρξη και την ανάπτυξη ευρωπαϊκών πολιτικών κομμάτων; Σήμερα υπάρχουν συνεργασίες των κομμάτων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το λέω αυτό, γιατί προκειμένου να κατακτηθεί μια διαφορετική δημοκρατική διαδικασία στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει κάποιος να δει σήμερα τα ευρωπαϊκά κόμματα που έχουν κοινές αναφορές και μπορούν να πάνε τα πράγματα μπροστά, το καθένα βέβαια σε σχέση με τη δική του οπτική γωνία.

Επειδή ο χρόνος είναι λίγος σε σχέση με τις εξελίξεις, θα ήθελα να σταθώ λίγο σε αυτό που λέμε «κοινωνική Ευρώπη». Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνική Ευρώπη εισήλθε σε ένα νέο πεδίο ανάπτυξης. Η απασχόληση, η εργασία κατακτήθηκε και καταγράφηκε ως θέμα κοινού ενδιαφέροντος. Ξέρετε γιατί; Αυτή είναι μια απάντηση στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, γιατί είναι πολλά αυτά που μας ενώνουν και πολύ περισσότερα αυτά που μας διαφοροποιούν σε σχέση με την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το ζήτημα της απασχόλησης μπήκε τότε που η κεντροαριστερά είχε την πλειοψηφία στη διαδικασία του Λουξεμβούργου. Η υπόθεση της Λισαβόνας, πόλη στην οποία όλοι σήμερα αναφερόμαστε, ήταν μια υπόθεση που αναπτύχθηκε, όταν πάλι η κεντροαριστερά είχε την πλειοψηφία στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης ...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ : Είναι προοδευτική δηλαδή η Λισαβόνα;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ : Προφανώς. Η Λισαβόνα στην πρώτη της εκδοχή είναι βαθύτατα προοδευτική. Το θέμα, κυρίως οι συνάδελφοι του ΚΚΕ, είναι να δείτε σήμερα την αρνητική πορεία της Λισαβόνας μετά την αναθεώρηση που έφεραν οι συντηρητικές δυνάμεις το Μάρτιο. Καλό θα είναι να κάνετε μια σύγκριση ανάμεσα στη μία επιλογή και στην άλλη, ώστε να ξεφύγουμε κάποτε και από εκείνη την πολιτική που λέει ότι στην Ευρώπη όλα πάνε στο ίδιο μήκος κύματος και όλα τα διακρίνει μια ομοιομορφία.

Τα πράγματα, λοιπόν, δεν είναι έτσι. Και ακριβώς αυτά τα θέματα υποχωρούν, παρ' ότι, όπως είπα, υποχωρούν ως πολιτικές, γιατί ως καταγραφή στο Σύνταγμα υπάρχει και η αναφορά στην κοινωνική Ευρώπη. Το θέμα όμως είναι ότι δεν κρίνονται μόνο τα συνταγματικά κείμενα, κρίνονται και οι πολιτικές πάνω στα κείμενα ή τις συνθήκες, για να κυριολεκτώ σε σχέση με το τι ψηφίζουμε εδώ σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και θα ήθελα να πω στους κυρίους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, που με τόση προσοχή άκουσα, ότι το ΠΑΣΟΚ -και όχι μόνο το ΠΑΣΟΚ, αλλά οι σοσιαλιστικές δυνάμεις στην Ευρώπη- σε αυτό το ζήτημα έχουν ξεκάθαρες θέσεις. Και στην υπόθεση της ευρωπαϊκής ενοποίησης οι συντηρητικές δυνάμεις υπαναχωρούν. Και κοιτάξτε, αν θέλετε, τους ομοϊδεάτες σας στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που κάνουν πίσω.

Το θέμα είναι να πάει μπροστά η ατμομηχανή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον άξονα τον γαλλογερμανικό και όχι σε σχέση με τον ατλαντικό άξονα, που διαμορφώνει και εκφράζει βασικά η αγγλική πολιτική, μαζί με άλλες δυνάμεις, με τις οποίες συνταχθήκατε, δυστυχώς, από την πρώτη μέρα που βγήκατε Κυβέρνηση. Και σας θυμίζω την επιλογή σε σχέση με το ποιος θα έπρεπε να είναι Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης τότε.

Άρα, ναι, οφείλουμε να πούμε, για λόγους ιστορικής καταγραφής και αλήθειας, ότι τότε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έκανε το μεγάλο άλμα για μια χώρα που δεν είχε τις προϋποθέ-

σεις, τελευταία σε όλους τους δείκτες. Γιατί σας ακούω πολλές φορές να λέτε ότι είμαστε τελευταίοι. Μην τυχόν μήχηκαμε πρώτοι και είμαστε τελευταίοι τώρα; Έχετε αναρωτηθεί ποτέ πόσο πήγαμε μπροστά; Γιατί πρέπει να δείτε την πρόοδο.

Η εξέλιξη, λοιπόν, της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ένα έργο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Και αυτό μην το ξεχνάτε. Και τελευταίο έργο απ' όλα είναι η επιτυχημένη Ελληνική Προεδρία, όπου εμείς είχαμε ξεκάθαρες θέσεις, όπου μπορέσαμε και ισορροπήσαμε στο μεγάλο θέμα της κρίσης, όπως είπα προηγουμένως, και των πολέμων στην περιοχή. Και αναφέρομαι και σε σχέση με το τι συμβαίνει στην Παλαιστίνη αλλά και σε σχέση με το τι συνέβη στο Ιράκ.

Άρα, το ζήτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι να αναδεικνύουμε τις διαχωριστικές μας γραμμές και αντιλήψεις, τις οποίες θα έπρεπε να γνωρίζει ο ελληνικός λαός. Με ευθύνη, δυστυχώς, της Κυβέρνησης ο διάλογος περιορίστηκε στη Βουλή και ελάχιστα στην κρατική τηλεόραση. Ο ελληνικός λαός όμως δεν έμαθε την αλήθεια και για το ότι δεν την έμαθε, η ευθύνη αφορά την Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κυρίες Παπαιωάννου.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Κατσιγιάννης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ στον έναν εκ των πυλώνων του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, αυτόν της βιώσιμης ανάπτυξης, προκειμένου να αναδείξω την περιβαλλοντική διάσταση του Συντάγματος.

Η βιώσιμη ανάπτυξη, όπως ξέρουμε όλοι, έχει πλέον μια μακρόχρονη ιστορία και δεν αποτελεί ένα πρόσφατο εύρημα. Ξεκίνησε ήδη από το 1972 στη Διάσκεψη του ΟΗΕ για το ανθρώπινο περιβάλλον στη Στοκχόλμη, όπου διαπιστώθηκε η σημασία και η ανάγκη της συσχέτισης της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης με την παράλληλη διασφάλιση ενός υγιούς περιβάλλοντος για τον άνθρωπο.

Μια σειρά πρόσφατων διασκέψεων, όπως η Διάσκεψη της Χιλιετίας του ΟΗΕ, η Διάσκεψη για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης στο Μοντερέι και ιδιαίτερα η Παγκόσμια Σύνοδος Κορυφής για τη βιώσιμη ανάπτυξη στο Γιοχάνεσμπουργκ, κατέδειξαν τις σύγχρονες προοπτικές, αλλά και τα προβλήματα και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η παγκόσμια κοινότητα στην επίτευξη της βιώσιμης ανάπτυξης.

Ειδικά η Παγκόσμια Διάσκεψη Κορυφής στο Γιοχάνεσμπουργκ πρέπει να θεωρηθεί ως σταθμός για την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, έχοντας ως στόχο να διαδραματίσει ηγετικό ρόλο στην Παγκόσμια Διάσκεψη Κορυφής του ΟΗΕ, προσανατόλισε αρκετές από τις πολιτικές της και δημιούργησε κατάλληλες στρατηγικές, για να υπηρετήσει την επιδίωξη της βιώσιμης ανάπτυξης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση προσεγγίζει τη βιώσιμη ανάπτυξη μέσω τριών διαδικασιών. Η πρώτη είναι η διαδικασία της στρατηγικής της Λισαβόνας, που δίνει όμως έμφαση στον οικονομικό τομέα. Η δεύτερη είναι η στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη, που θεσπίστηκε στο Γκέτεμποργκ και επικεντρώνεται κυρίως στη βιωσιμότητα του περιβάλλοντος, εντάσσοντας την περιβαλλοντική διάσταση στη στρατηγική της Λισαβόνας.

Παρ' όλο που η λογική της στρατηγικής της Λισαβόνας είναι εκείνη που καθορίζει τις επιλογές και προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διαμόρφωση του Συντάγματος της, εντούτοις η στρατηγική του Γκέτεμποργκ είναι αυτή που διαποτίζει το πνεύμα του νέου Συντάγματος, στα κρίσιμα σημεία όπου γίνεται το πέρασμα από την οικονομία στο περιβάλλον.

Η τρίτη διαδικασία είναι η διαδικασία του Κάρντιφ, στην οποία υιοθετείται η ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής συνιστώσας στις εννέα επί μέρους τομεακές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως για παράδειγμα στη γεωργία, στις μεταφορές, στην ενέργεια, στη βιομηχανία και άλλες.

Οι διαδικασίες αυτές αλληλοσυνδέονται μέσω της ευρωπαϊκής στρατηγικής για τη βιώσιμη ανάπτυξη, ενώ έχουν κοινό σημείο σύγκλισης την επίτευξη της βιώσιμης ανάπτυξης εντός και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όλες οι παραπάνω πολιτικές και στρατηγικές έχουν βρει τη θέση τους στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα μέσω καταλλήλων διατά-

ξεων.

Στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα αναφέρεται ότι «η Ένωση επιδιώκει τους περιβαλλοντικούς στόχους με πρόσφορα μέσα, ανάλογα με τις αρμοδιότητες που της απονέμονται από το Σύνταγμα», ενώ ανάμεσα στους τομείς της συντρέχουσας αρμοδιότητας της Ένωσης και των κρατών-μελών περιλαμβάνεται και ο τομέας «περιβάλλον». Ενώ όμως η Συνθήκη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κάνει λόγο για δράσεις, το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα αναφέρεται σε νόμους, (νόμο σε αντιστοιχία με βασικό κανονισμό) και νόμος-πλαίσιο (σε αντιστοιχία με οδηγία) για την υλοποίηση των περιβαλλοντικών στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ενσωμάτωση γίνεται μέρος του Ευρωπαϊκού Συντάγματος στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, προσδίδοντας έτσι αυξημένη ισχύ στη διάταξη, με την οποία «το υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και η βελτίωση της ποιότητάς του πρέπει να ενσωματώνονται στις πολιτικές της Ένωσης και να διασφαλίζονται σύμφωνα με την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης».

Η αλλαγή που παρατηρείται αφορά τη γενική ρήτρα της ενσωμάτωσης των απαιτήσεων της περιβαλλοντικής προστασίας σε όλες τις πολιτικές της Ένωσης, η οποία περιλαμβάνεται σαν αρχή στη Συνθήκη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ενώ στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα εντάσσεται στο κεφάλαιο «Πολιτικές και λειτουργία της Ένωσης».

Σημαντική πρόοδος θεωρείται η ρητή αναφορά στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα ότι «η Ένωση εργάζεται για τη βιώσιμη ανάπτυξη της Ευρώπης με γνώμονα...», μεταξύ άλλων, «...το υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και βελτίωσης της ποιότητάς του». Επιπλέον, στο άρθρο II -97 «Προστασία του περιβάλλοντος» ορίζεται ότι «το υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και η βελτίωση της ποιότητάς του πρέπει να ενσωματώνονται στις πολιτικές της Ένωσης και να διασφαλίζονται σύμφωνα με την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης».

Οι ουσιαστικές διατάξεις περί προστασίας του περιβάλλοντος περιλαμβάνονται στο ειδικό κεφάλαιο III του Ευρωπαϊκού Συντάγματος «πολιτικές σε άλλους τομείς- Τμήμα 5- Περιβάλλον». Είναι τα άρθρα 233 και 234, όπου καταγράφεται η πολιτική της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος. Η πολιτική αυτή διαμορφώνεται με στόχους, αρχές, σχεδιασμό, συνεργασία με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς.

Στο επόμενο άρθρο που ακολουθεί, το 234, σκιαγραφείται το νομοθετικό πλαίσιο που θα θεσπίζει τις δράσεις εκείνες που απαιτούνται για την πραγμάτωση του άρθρου 233.

Είναι επίσης πολύ θετική η συνταγματική κατοχύρωση των μηχανισμών χρηματοδότησης περιβαλλοντικών δράσεων, ιδιαίτερα η μνεία του Ταμείου Συνοχής.

Συμπερασματικά θα μπορούσε κανείς αναφερόμενος στον περιβαλλοντικό πυλώνα, να πει πως οι ρυθμίσεις του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, καθώς επίσης και η γενική διάθρωση των ρυθμίσεων αυτών, είναι αναμφίβολα σημαντικές, καθώς δημιουργούν ένα ολοκληρωμένο σύστημα προστασίας για το περιβάλλον με σαφείς στόχους, που καλύπτουν ισορροπημένα την εσωτερική και εξωτερική διάσταση των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο προηγούμενος του Ευρωπαϊκού Συντάγματος κατακερματισμός που παρατηρήθηκε μεταξύ θεσμών, πολιτικών, στρατηγικών και δράσεων, φαίνεται να περιορίζεται ριζικά, ενώ λαμβάνει μια συνεκτική και ιεραρχημένη δομή. Το αποτέλεσμα, όπως αποτυπώνεται στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, αντικατοπτρίζει τη μεγάλη σημασία που δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση στο περιβάλλον και συνάδει με τον επιδιωκόμενο ηγετικό της ρόλο παγκοσμίως για την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και τη βελτίωση, προστασία και αποκατάσταση του περιβάλλοντος.

Η αναγνώριση της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης της ενσωμάτωσης αποτελεί θετική συμβολή και αναβάθμιση, αφού η μεταφορά της σε συνταγματικό επίπεδο προάγει εν τέλει την περιβαλλοντική ιδέα, καθώς μετατρέπεται σε συνταγματικό προσανατολισμό αυτό που προηγουμένως αποτελούσε προϊόν της συμβατικής βούλησης των ανεξαρτήτων κρατών-μελών.

Η θεμελίωση της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης και της προστασίας του περιβάλλοντος πραγματοποιείται στο Ευρωπαϊκό

Σύνταγμα με σχετικά ολοκληρωμένο τρόπο, εμφανίζεται δε πληρέστερη σε σχέση με το σύνολο σχεδόν των συνταγματικών ρυθμίσεων των κρατών-μελών, πλην ίσως της Ελλάδας που εγώ θεωρώ πως το άρθρο 24 παράγραφος 1 του Ελληνικού Συντάγματος είναι πιο άρτιο από τις ανάλογες ρυθμίσεις του Ευρωπαϊκού Συντάγματος.

Επιπλέον, η μινεία της βιώσιμης ανάπτυξης στους σκοπούς που επιδιώκει η Ένωση κατά τις εξωτερικές της σχέσεις καθιστούν τόσο τη βιώσιμη ανάπτυξη όσο και την προστασία του περιβάλλοντος στοιχεία των υπερεθνικών χαρακτηριστικών της Ένωσης.

Η ολοκληρωμένη συνταγματική κατοχύρωση της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης και της περιβαλλοντικής προστασίας καταδεικνύει επιπλέον ότι η Ένωση δεν επιθυμεί να αποτελεί απλά μία μορφή οικονομικής συνεργασίας με διακρατικό χαρακτήρα, όπως στο παρελθόν, αλλά μία υπερεθνική οντότητα, η οποία ενσωματώνει και διατηρεί στοιχεία πολιτείας.

Αποβλέπει δηλαδή στη διασφάλιση ομαλής κοινωνικής συμβίωσης, θεμελιωμένης σε υψηλό βιοτικό επίπεδο ευημερίας και σε ποιότητα ζωής και υγιεινής διαβίωσης των πολιτών της, αντάξιας των σύγχρονων προσδοκιών αλλά και των παραδόσεων της Ευρώπης.

Τελικά, παρά τις οποιεσδήποτε αμφισβητήσεις η Ευρωπαϊκή Ένωση στη νέα της μορφή είναι θεμελιακά και σταθερά ταγμένη στην προστασία του περιβάλλοντος. Εκεί άλλωστε συνίσταται η περιβαλλοντική συνεισφορά του συζητούμενου Ευρωπαϊκού Συντάγματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Κατσιγιάννη.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γεϊτονάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πορεία κύρωσης της Συνταγματικής Συνθήκης οι χώρες και οι κοινωνίες παρουσιάζονται διχασμένες. Ο ευρωσκεπτικισμός εντείνεται, μεγαλώνει. Πληθώρα είναι τα ερωτήματα των πολιτών. Ας δούμε μερικά απ' αυτά.

Είναι το Ευρωσύνταγμα –το λέω χάρη συντομίας– μία ψευδαίσθηση συμβολισμών ή αποτελεί πραγματικά μία γέφυρα για τη μετάβαση από την οικονομική κοινότητα της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών σε μία πολιτική ένωση κρατών και λαών;

Ένα δεύτερο ερώτημα: Ανταποκρίνεται η Συνθήκη στο ευρωπαϊκό όραμα των εμπνευστών της για ένα κοινό σπίτι, όπως έλεγαν, ευημερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης;

Ένα τρίτο ερώτημα: Ενισχύει η Συνθήκη το διεθνές και αυτόνομο ρόλο της Ένωσης στο σημερινό κόσμο της παγκοσμιοποίησης και του μονοπολισμού, έναν κόσμο που ξέρουμε όλοι καλά ότι διαμορφώνεται με τη σκαπάνη της τεχνολογίας και τα κεφάλαια των αγορών;

Ένα τέταρτο ερώτημα: Απαντά στο φόβο και στην ανασφάλεια που νιώθουν οι Ευρωπαίοι πολίτες με τις εξελίξεις; Απαντά στα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα;

Ακόμη, απελευθερώνει αυτή η Συνθήκη τη λαϊκή, την κοινωνική δυναμική στην Ευρώπη, που είναι κύριος μοχλός για την ευημερία και την κοινωνικοοικονομική πρόοδο και είναι σήμερα σε ομηρία από τους σταυροφόρους της οικονομίας;

Θα μπορούσε κανείς να απαντήσει πολλά ερωτήματα. Θα κάνω ένα συνοπτικό ερώτημα που συγκεκριμένα κατά κάποιον τρόπο τα ερωτάται. Διερωτάται, λοιπόν, ο Ευρωπαίος πολίτης κατά πόσο η Ευρωπαϊκή Ένωση υπερκαλύπτει με προστιθέμενη αξία το οποιοδήποτε έλλειμμα που προκύπτει από την εκχώρηση μέρους της εθνικής κυριαρχίας.

Πιστεύω ότι οι Ευρωπαίοι πολίτες χρειάζονται πειστικές απαντήσεις σε αυτά τα ζητήματα και εδώ θα είχε αξία και για τη χώρα μας το δημοψήφισμα, ώστε να προσφέρει στην ενημέρωση, να κινήσει το ενδιαφέρον, να αναπτύξει παραπέρα τον προβληματισμό για το παρόν και το μέλλον της Ευρώπης. Δεν καταλαβαίνω τι φοβάται η Κυβέρνηση και δεν δέχεται τη διαδικασία του δημοψηφίσματος.

Ας επανέλθω, όμως. Χρειάζονται πειστικές απαντήσεις οι

Ευρωπαίοι, γιατί αλλιώς δεν συντρέχουν οι κοινωνίες και υπάρχει ο κίνδυνος να κυριαρχήσει η ευρωφοβία, η οποία ενισχύεται ιδιαίτερα μάλιστα στην Ευρώπη –και το βλέπουμε τώρα στη Γαλλία– και σε σχέση με τις μελλοντικές διευρύνσεις, ιδιαίτερα όσον αφορά τη διεύρυνσή της με την Τουρκία.

Μια ενδεχόμενη απόρριψη της Συνθήκης, που φαίνεται πιθανή μετά τις δημοσκοπήσεις στη Γαλλία –και έχει ιδιαίτερη σημασία τυχόν «ΟΧΙ» της Γαλλίας, αναφέρθηκαν και προηγουμένως συνάδελφοι σε αυτό– και μια επιστροφή είτε στη Νίκαια είτε σε πολιτικές των διαφορετικών ταχυτήτων και σε «αλά κάρτ» συνεργασίες των προθύμων, θα ήταν ένα μεγάλο πισωγύρισμα και θα έβαζε την Ευρώπη σε μεγάλες περιπέτειες.

Η Συνθήκη δεν είναι ιδανική, δεν είναι αυτό που ήθελαν οι λαοί και όλοι μας. Είναι αποτέλεσμα της προκρούστειας κλίσης των συμβιβασμών. Αυτή είναι η πολιτική με την οποία χτίστηκε η Ευρώπη, είναι το *modus operandi* όλα αυτά τα χρόνια.

Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι πράγματι είναι δύσκολο το εγχείρημα να προχωρήσεις σε μια πολιτική ένωση κρατών –μελών, που έχουν μεν κοινές αξίες και στόχους, έχουν όμως και διαφορετικά συμφέροντα, ιδιαίτερότητες και πολιτιστικά κοινομορφία. Όμως πέρα από αυτό, πιστεύω ότι αυτό το εγχείρημα δυσχεραίνεται –και αυτό θα πρέπει να το πούμε εδώ στη Βουλή των Ελλήνων, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, και ίσως θα το διαπιστώνουν κι άλλοι συνάδελφοι στα ευρωπαϊκά κοινοβούλια– και από έλλειψη διορατικότητας ηγεσιών, από κοντόφθαλμες στάσεις και από ατλαντικά σύνδρομα συγκεκριμένων ηγετών, που τα βρίσκουμε συνεχώς μπροστά μας. Η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση –θα πρέπει να το πούμε– χρειάζεται και υπομονή αλλά και τόλμη.

Μετά τα μεγάλα βήματα του ευρώ και της διεύρυνσης, η Συνθήκη καθίσταται αναγκαία. Κατ' αρχήν, για να λειτουργήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει μία νέα θεσμική αρχιτεκτονική. Παραμένουν πολλά τα ελλείμματα σ' αυτήν τη Συνθήκη.

Προσθέτει υπεραξία; Προσθέτει σε ορισμένα ζητήματα. Πρώτον, το αξιακό σύστημα που υιοθετεί «παντρεύει» το δημοκρατικό με το κοινωνικό, κάτι που είναι ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της Ευρώπης κι ως πρότυπο οργάνωσης αποτελεί και συγκριτικό πλεονέκτημα σε σχέση με άλλα συστήματα στον κόσμο. Και αναφερόμαι στην Αμερική, επί παραδείγματι. Γιατί όλοι μιλούν –και στην Αμερική μιλούν– για ελευθερία σήμερα, σε όλο τον κόσμο μιλούν, αλλά στην Ευρώπη εκείνο που μας διακρίνει, εκείνο που θέλουμε εμείς είναι να τη συνδυάσουμε με ασφάλεια και με δικαιοσύνη χωρίς να πρέπει, σε τελευταία ανάλυση, να την αγοράσουμε, για να θυμηθούμε λίγο τον Τσότσου.

Με τη Συνθήκη ενισχύεται και η δημοκρατία στην Ένωση. Αναφέρθηκε και προηγουμένως από άλλους συναδέλφους. Το Ευρωκοινοβούλιο αποκτά ρόλο, αναβαθμίζεται η συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στα ευρωπαϊκά δρώμενα, οι Ευρωπαίοι πολίτες αυξάνουν τις δυνατότητες για πρωτοβουλίες.

Ενισχύεται και ο κοινωνικός ρόλος, ο χαρακτήρας, της Ένωσης. Γιατί; Γιατί η κοινωνική συνοχή –αυτό είναι το ευρωπαϊκό πρότυπο, το οποίο δεν μπορούμε να αγνοήσουμε– είναι και αυτοτελής αξία, αλλά θεωρούμε στην Ευρώπη ότι είναι πραγματικά σημαντική η κοινωνική συνοχή και για την πρόοδο. Έτσι η κοινωνική ρήτρα που μπαίνει είναι ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός. Επίσης και τα βήματα που γίνονται για την εξωτερική πολιτική αναβαθμίζουν το ρόλο της Ένωσης στην παγκόσμια σκακίερα, προς όφελος της ειρήνης και της δικαιοσύνης στον κόσμο.

Βέβαια το μεγάλο ερώτημα είναι και παραμένει εάν θα επιτύχουμε τον απογαλακτισμό της Ευρώπης από ατλαντικές κηδεμονίες. Είναι ένα μεγάλο ζήτημα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα βοηθήσει η ένταξη της Τουρκίας σ' αυτό!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Αλλά αν πραγματικά θέλουμε αυτόν τον απογαλακτισμό, θα πρέπει να στηρίξουμε την ευρωπαϊκή προσπάθεια πολιτικής ολοκλήρωσης.

Η Συνθήκη βάζει το πλαίσιο για την πορεία. Όμως εκείνο που μετράει είναι οι πολιτικές και θέλω να περ δυο λόγια γι' αυτό. Είναι ανάγκη η Ευρώπη να βγάλει μερικούς «κορσέδες» που έβαλε, να αλλάξει οπτική και ρότα για ορισμένες πολιτικές.

Θα δώσω δύο-τρία παραδείγματα: Τα θέματα της αύξησης του προϋπολογισμού και της χαλάρωσης του Συμφώνου Σταθερότητας είναι κρίσιμα ζητήματα, αν βάζουμε ως στόχο την ταχύτερη ανάπτυξη και γρηγορότερη κοινωνική και περιφερειακή σύγκλιση.

Επίσης, κρίσιμο είναι το θέμα του εμπορίου, των εισαγωγών, της κατάκλυσης των αγορών από τα κινέζικα και άλλα προϊόντα, που απειλεί πλέον το παραγωγικό σύστημα της Ευρώπης.

Ακόμη, να έρθω και σ' ένα άλλο ζήτημα στο λίγο χρόνο που έχω, στα θέματα δημόσιας υγείας. Οι πολιτικές που κάναμε μέχρι τώρα για τα τρόφιμα στην Ευρώπη απέτρεψαν διατροφικές κρίσεις; Όχι. Δεν είναι καιρός λοιπόν να φύγουμε από τη λογική του τροφίμου ως προϊόντος -γιατί έτσι αντιμετωπίζεται το τρόφιμο στην Ευρώπη- και να περάσουμε σε μια λογική που το χαρακτηρίζει δημόσιο αγαθό, όπως και είναι;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τώρα, όσον αφορά τη χώρα μας, πρέπει, η Κυβέρνηση να αντιληφθεί μια αλήθεια, ότι η θέση κάθε κράτους στη διεθνή σκηνή κερδίζεται και πρέπει να επιβεβαιώνεται και να κατακτιέται καθημερινά.

Τα προηγούμενα χρόνια με τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ -παρά την κριτική που ασκείτε- η Ελλάδα είχε μια ενεργή συμμετοχή στα ευρωπαϊκά δρώμενα, συνέβαλε δε σημαντικά στη στρατηγική της Ευρώπης προς προοδευτικότερη κατεύθυνση. Και στις τελευταίες διαπραγματεύσεις για τη Συνθήκη είχαμε ενεργή συμμετοχή και πετύχαμε αποφάσεις που είναι σημαντικές για εμάς, όπως τη ρήτρα συνδρομής που έχει σχέση με την ασφάλειά μας. Είχαμε έναν πρωταγωνιστικό ρόλο και κύρος.

Δυστυχώς συζητούμε σήμερα τη Συνθήκη σε ένα κλίμα δυσμενές για τη χώρα μας. Με την αλλοπρόσκληση κυβερνητική πολιτική έχει τρωθεί και το κύρος και έχει αποδυναμωθεί η διαπραγματευτική μας θέση και στην Ευρώπη και στην περιοχή μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε πρώην Αντιπρόεδρε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η χώρα είναι υπό επιτήρηση, δέχεται αλλεπάλληλα πλήγματα ακόμα και προσβολές, όπως πρόσφατα με την αποθράσυνση της Τουρκίας στο Αιγαίο κατά την επίσκεψη του Υπουργού των Εξωτερικών της Ελλάδας, όπως επίσης με τη δυσμενή πρόταση για τα Σκόπια και την αδιαλλαξία των Σκοπίων. Εκεί που ζητούσαμε να μη σφετερίζονται το δικό μας όνομα, μας ζητούν και τα ρέστα! Μας ζητούν να μη χρησιμοποιούμε εμείς το όνομα «Μακεδονία»!

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, πρέπει να απαλλαγεί από αυτά τα δύο σύνδρομα που την κατατρέχουν εννών της «ψωροκώσταινας» συνήθως και πολλές φορές και του «αρχοντοχωριατισμού» με παλικάρισμούς στην Ευρώπη. Δεν ταιριάζουν και δεν προσφέρουν στην Ελλάδα τέτοιες στάσεις.

Εμείς, το ΠΑΣΟΚ, ψηφίζουμε τη Συνθήκη. Θα συνεχίσουμε πραγματικά με τις προοδευτικές και σοσιαλιστικές δυνάμεις στην Ευρώπη τον αγώνα για μια καλύτερη Ευρώπη. Με τις θέσεις και τις πρωτοβουλίες μας για τη χώρα θα αγωνιστούμε για την ισχυρή Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Με φέρνετε στη δύσκολη θέση να κάνω διακοπή, κύριε Γείτονα, και είναι λίγο δύσκολο αυτό αφού διατελέσατε Αντιπρόεδρος της Βουλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πήρα το ένα επιπλέον λεπτό που πήραν όλοι και σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Κωνσταντάρας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριε Κακλαμάνη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καλησπέρα σας.

Από τους τελευταίους και καταϊδρωμένους φθάνω κι εγώ στο Βήμα της Βουλής, για να μη χάσω βέβαια την ευκαιρία να μετά-

σχω σε μια ιστορική διαδικασία. Δεν μπορώ να πω βέβαια ότι νιώθω την τιμή και τη συγκίνηση που είπε χθες ότι ένιωθε ο κ. Παυλίδης, ο Υπουργός Αιγαίου, που ήταν παρών -όπως και άλλοι φαντάζομαι- σε όλες τις ιστορικές στιγμές προόδου αυτής της διαδικασίας, αισθάνομαι όμως κι εγώ για πρώτη φορά στη σύντομη παρουσία μου στο Κοινοβούλιο ότι μετέχω μιλώντας σε κάτι πραγματικά σημαντικό, από όπου και αν το βλέπει κανείς.

Βεβαίως, ύστερα από εκατό ομιλίες, τι ουσιαστικό να πω που δεν έχει ειπωθεί, τι επιχείρημα να εφεύρω το οποίο δεν έχει ήδη εφευρεθεί και ποια λογική να εξετάσω που δεν έχει εξεταστεί; Συνεπώς, έχοντας ακούσει πάρα πολλούς ομιλητές, σημαντικούς, θα ήθελα να κάνω μια μικρή σειρά σύντομων συλλογισμών.

Πρώτος συλλογισμός: Μένω σε κάποιες φράσεις του κ. Βύρωνα Πολύδωρα: «Οι ενστάσεις της Αριστεράς είναι σεβαστές, αλλά η συζήτηση για το δημοψήφισμα άκαιρη και προκύπτει η ερώτηση τι άλλο προτείνετε, γιατί συνωστίζονται όλοι στην πόρτα της Ευρώπης». Επίσης στέκομαι και σε άλλη μια φράση του κ. Πολύδωρα που παραφράζει μια φράση του Πρωθυπουργού: «Να το ψηφίσουμε από τους πρώτους για λόγους συμβολισμού».

Δεύτερος συλλογισμός: Δυο φράσεις του συναδέλφου Γιώργου Βασιλείου: «Μέσα από τη Συνθήκη παρέχεται στην Ελλάδα η ευκαιρία να συνεχίσει την παραγωγή πολιτισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο και να αξιοποιήσει τη δική της βαριά βιομηχανία απέναντι στο βιομηχανοποιημένο βορρά της Γηραιάς Ηπείρου». Είναι μια πολύ καλή σκέψη. Ας φανταστούμε όλοι έναν ενιαίο διαπολιτισμικό ευρωπαϊκό φορέα με την Ελλάδα να μετέχει και -γιατί όχι;- να πρωτοστατεί.

Τρίτος συλλογισμός: Θέλω να μείνω σε δυο φράσεις του συναδέλφου του ΠΑΣΟΚ κ. Καίσερη: «Μιλάμε για μια Συνθήκη η οποία μας οδηγεί στον πόλεμο, αλλά έναν ειρηνικό πόλεμο.» «Μόνο ηγέτες θα είχαν καταφέρει να εντάξουν την τότε «ψωροκώσταινα» στην Ευρώπη.» Μπαίνουμε, λοιπόν, σε έναν κοινό τρόπο ζωής, βασισμένο σε κανόνες και από εμάς εξαρτάται αν οι κανόνες αυτοί θα υιοθετηθούν, αν θα ισχύσουν, αν και πώς θα τροποποιηθούν και αν θα βελτιωθούν.

Τέταρτος συλλογισμός: Τι είναι τελικά αυτό το Ευρωσύνταγμα, εκτός από θώρακας της Ευρώπης, όπως το αποκάλεσε ο Υπουργός Δημόσιας Διοίκησης κ. Παυλόπουλος; Θώρακας ώστε να μπορέσουμε να μην παγιδευτούμε, να πορευτούμε με ασφάλεια στο μέλλον και ώστε η πορεία μας προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση να μη μείνει λειψή; Εντυπωσιακό εγχείρημα, όπως το αποκαλούν οι υποστηρικτές του, ή απόπειρα συμβιβασμού, όπως διακηρύττουν οι ευρωσκεπτικιστές;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς να πάψω να διατηρώ ως ελεύθερος άνθρωπος της δικές μου προσωπικές αγωνίες και ανησυχίες, βλέπω ότι όλοι όσοι σκεπτόμενοι τις διατηρούν, τείνουν να συμβιβαστούν με τις έννοιες «ευρωαγωνία» και «ευρωανησυχία», που μας έχει δημιουργήσει αυτός ακριβώς ο ευρωσκεπτικισμός.

Πέμπτος συλλογισμός: Γιατί να κάνουμε δημοψήφισμα για το Ευρωσύνταγμα, που τελικά δεν θα είναι τίποτα άλλο από ένας συνοψισμός, ας πούμε, εκσυγχρονισμένος, τροποποιημένο συγκερασμό όλων των προηγούμενων ευρωσυνθηκών τη στιγμή που δεν κάναμε δημοψήφισμα για το μείζον θέμα της εισόδου, κάτι που θα καλυπτόταν άλλωστε άμεσα και από τις προβλέψεις του Συντάγματός μας;

Τελευταίος συλλογισμός: Αφού έτσι και αλλιώς έχουμε εισέλθει εκόντες άκοντες στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, η οποία, όπως εύστοχα παρατήρησε η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Παπαδημητρίου, ανέδειξε ότι τα μεγάλα προβλήματα πλέον έχουν πλανητική διάσταση και απαιτούν παγκόσμια συνεργασία για την επίλυσή τους, γιατί να μη μετέχω και εγώ, λοιπόν, στη λήψη των αποφάσεων; Γιατί να μην παίζω κάποιο μικρό, έστω πολύ μικρό ρόλο; Γιατί να μη μετέχω και εγώ με την ψήφο μου πολιτικά, κοινωνικά και αναπτυξιακά στη διακυβέρνηση τετρακοσίων ογδόντα εκατομμυρίων Ευρωπαίων που συναποφασίζουν ελεύθερα όχι μόνο να μοιραστούν το Σύνταγμα, αλλά και να το επηρεάσουν με το σύνολο των αξιών

που εκπροσωπεί ο καθένας; Και αφού ως σημερινός Ευρωπαίος πολίτης γνωρίζω ότι η φτώχεια, η ανεργία, η συνεχιζόμενη περιβαλλοντική υποβάθμιση αλλά και ο ρατσισμός και η ξενοφοβία, η τρομοκρατία, όλα τα δεινά τα οποία βιώνουμε και κυρίως αυτά που επηρεάζονται, έχουν πλανητική διάσταση και απαιτούν πλανητική διαβούλευση και πλανητική πολυεπίπεδη δράση, γιατί να μη μετέχω και εγώ σε αυτήν τη δράση, αλλά να παρακολουθώ κλεισμένος απ' έξω να διαμορφώνεται χωρίς εμένα ένας κόσμος που φτιάχνεται και για μένα;

Μου μένει ακόμα μία φράση, που άκουσα πριν από λίγα λεπτά από τον κ. Γείτονα ότι πρέπει να βγάλουμε κάποιους «κορσέδες». Να τους αναζητήσουμε προσεκτικά και γιατί να μην τους βγάλουμε;

Κύριε Πρόεδρε, ακούστηκε αρκετές φορές εδώ μέσα ότι η Συνθήκη για τη θέσπιση του Συντάγματος της Ευρώπης συνιστά στην ουσία συμπύκνωση των παλαιών συνθηκών του Άμστερνταμ, της Νίκαιας και του Μάαστριχτ. Εκ της φύσεώς της όταν θα εγκριθεί, θα αντικαταστήσει όλες αυτές τις συνθήκες, αλλά και όλες τις άλλες που ξεκίνησαν να συνάπτονται από το 1950 και θα βοηθήσει ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να γίνει αποτελεσματικότερη, δημοκρατικότερη και διαφανέστερη, χωρίς να δημιουργεί από την αρχή νέο νομικό καθεστώς.

Συνεπώς να μου επιτρέψετε να ολοκληρώσω—σύνομα όπως είδατε— με μία άποψη. Ελπίζω, λοιπόν, ότι Σύναγμα αυτό, αυτή η Συνθήκη η συμπυκνωμένη, να σημαίνει μεγαλύτερη, περισσότερη και καλύτερη Ευρώπη και κατ' επέκταση μεγαλύτερη, περισσότερη και καλύτερη Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τέσσερα δημοσιογραφικά χειρόγραφα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντάρη, ο οποίος εισπράττει χειροκροτήματα και από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ από ό,τι βλέπω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύναγμα του 1975» καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σφράνιζαν τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο καθηγητές - συνοδοί από το 1ο Λύκειο Πρέβεζας.

Σας καλωσορίζουμε και ευχόμαστε «καλές σπουδές».

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Χριστοφιλοπούλου, απούσα. Διαγράφεται.

Η κ. Παντελάκη έχει το λόγο.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Κομμουνιστικό Κόμμα γιατί λέει ένα διπλό «όχι» και στην Ευρωσυνθήκη και στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Λέει, λοιπόν, «όχι» γιατί κατοχυρώνει θεσμικά και νομικά τα συμφέροντα του μονοπωλιακού κεφαλαίου και συγχρόνως γίνεται πιο αντιδραστική, πιο επιθετική για τα δικαιώματα των λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γίνεται πιο αντιδραστική και βάζει συρματοπλέγματα στο μέλλον των παιδιών μας. Δεν επιτρέπει ούτε να ονειρεύονται.

Πρόκειται για ενοποίηση καπιταλιστική. Αυτό είναι. Δύο μορφές ενοποίησης υπάρχουν στον κόσμο: Ή θα είναι σοσιαλιστική ή θα είναι καπιταλιστική. Αν υπάρχει κάτι άλλο, πείτε το για να το ξέρουμε.

Μπαίνει ένα ζήτημα: Αυτό το κείμενο είναι συνταγματικό, είναι νομικό; Όλα είναι. Τι είναι αυτό που καθορίζει τους τόμους που έχουμε μπροστά μας και που το Σώμα έρχεται αύριο για να επικυρώσει; Βεβαίως είναι σίγουρο ότι θα το επικυρώσει με την πλειοψηφία που διαθέτουν και τα δύο μεγάλα κόμματα. Είναι το περιβλήμα το συνταγματικό και θεσμικό πλαίσιο και η ψυχή του είναι πολιτική.

Αν κάποιος από όλον αυτόν τον κόσμο, που μπορεί να παρακολουθεί τη συζήτηση, με ρωτούσε τι απήχηση έχουν σε εμένα όλα αυτά που λέγονται και που εγώ μπορεί να μην τα καταλαβαίνω ακριβώς, εγώ θα έλεγα απλά ότι αυτή η Συνθήκη σφραγίζει την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την καθημερινότητα καθενός από εμάς, τη ζωή μας σε όλες τις μορφές. Όλοι

πρέπει να ξέρουν ότι αυτή η καθημερινότητα, που βιώνει καθένας μας, περικλείεται μέσα σε αυτό το οικοδόμημα που έχουμε γνωρίσει μέχρι σήμερα τα τελευταία χρόνια και δεκαετίες και λέγεται «Ευρωπαϊκή Ένωση». Ανάλογα, λοιπόν, με το πώς απαντά αυτή η Συνθήκη, αυτή η πολιτική στα προβλήματα της ζωής του, ο καθένας πρέπει να κάνει το κουμάντο του.

Θα πρέπει να ξέρετε ότι εμείς δεν έχουμε αυταπάτες, αλλά σαφή αντίληψη για το τι γίνεται στον κόσμο, για την πλύση εγκεφάλου όλα αυτά τα χρόνια πως με αυτό το δημοψήφισμα θα λυνόταν το ζήτημα της αφύπνισης που επιζητούμε και της μεγάλης κινητοποίησης των λαών, της αντίστασης και της απειθαρχίας σε αυτήν τη λογική. Εμείς θέλουμε να γίνει το δημοψήφισμα και το ζητάμε, γιατί θα ανοίξει το δρόμο για να γίνει μία συζήτηση και ενημέρωση και θα βάλει κάποια λιθαράκια στην προσπάθεια οικοδόμησης ενός λαϊκού μετώπου στη χώρα μας, αλλά και γενικότερα θα δώσει ένα μήνυμα σε αυτό το οικοδόμημα.

Συνεπώς, είτε αυτή η Συνθήκη επικυρωθεί, που θα επικυρωθεί απ' ότι φαίνεται, είτε δεν επικυρωθεί αυτό είναι η διαδικασία. Εμείς εκτιμούμε ότι αυτό δεν μπορεί να περπατήσει παρά μόνο για λαούς που είναι στο γύψο. Υπάρχει ένας αστάθμητος παράγοντας, που είναι οι λαοί της Ευρώπης, οι οποίοι μόνο εάν μπουν στο γύψο, αν αποφασίσουν να αυτοκτονήσουν ή να γίνουν μισθωτοί δούλοι, αν αποφασίσουν οι νέοι άνθρωποι να μη ζουν και να μη γεύονται τους χυμούς της νιότης τους, αλλά αποφασίσουν να είναι λάστιχο στις ανάγκες του κεφαλαίου, τότε μόνο αυτό το εγχείρημα μπορεί να έχει ζωή.

Υπάρχει μία ιδεολογική τρομοκρατία ότι εδώ είναι το τέλος του κόσμου, το τέλος της Ευρώπης και ότι όλα σταματούν εδώ. Σαφέστατα δεν είναι έτσι, ούτε επιστημονικά ούτε ιστορικά. Υπάρχει η ταξική πάλη, ο νόμος που θα καθορίσει την κίνηση της ιστορίας και οι λαοί που θα ξεσηκωθούν. Για εμάς η αγωνία είναι να γίνει αυτό όσο πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά γίνεται και να χτυπηθεί ο κύριος αντίπαλος, που είναι ο ιμπεριαλισμός, η καπιταλιστική εξουσία, η οποία παίρνει το μόχθο και τον ιδρώτα των πολλών και τους αφήνει στο περιθώριο.

Από το Συνασπισμό τίθεται το ζήτημα «όχι στο Ευρωσύνταγμα, αλλά απόρριψή του για να έρθουμε σε επαναδιαπραγμάτευση». Τι να επαναδιαπραγματευθεί κανείς; Τις αρχές, τους στόχους, τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Να επαναδιαπραγματευθεί τα άρθρα 41 και 42 που είναι η ουσία γι' αυτό το οικοδόμημα που υπάρχει; Αυτή είναι ένωση κεφαλαίου. Είναι εσωτερική ανάγκη του συστήματος να μπορεί να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό. Η άποψη που λέει «απόρριψη για επαναδιαπραγμάτευση» αμφισβητεί το στόχο του να γίνει ανταγωνιστική η οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δεν το αμφισβητεί αυτό. Επομένως τι συζητάμε;

Τι σημαίνει ανταγωνιστικότητα; Σημαίνει ανεργία, απολύσεις, ένταση της εκμετάλλευσης, τρομοκρατία στους χώρους της δουλειάς, καταλήστευση των πόρων της φύσης. Υπάρχει βαρβαρότητα και αυτός είναι ο πολιτισμός της ανθρωπότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτό είναι το περιεχόμενο της παγκοσμιοποίησης. Η παγκοσμιοποίηση δεν είναι κάτι γενικό και αόριστο, αλλά στη συγκεκριμένη ιστορική στιγμή είναι ο συσχετισμός που υπάρχει.

Σήμερα κυρίαρχη αντίληψη είναι ο καπιταλισμός και νομίζω ότι δεν χρειάζονται μαθήματα μεταξύ μας, γιατί τα ξέρουμε πολύ καλά και ας κάνουμε αντιπαράθεση επί της ουσίας. Ο καπιταλισμός καταλήστευε και βιάζει τη φύση. Φύση είναι το περιβάλλον και ο άνθρωπος μαζί. Δύο διλήμματα υπάρχουν: Ή θα προσαρμοστείς και θα υποταχθείς σε αυτό ή θα αντισταθείς για να το ανατρέψεις. Αυτό είναι και δεν υπάρχει κάτι άλλο.

Επομένως όχι μόνο είναι αυταπάτη αλλά και συνειδητή επιλογή, όταν κάποιος κάνει προτάσεις. Ο Συνασπισμός έρχεται και βάζει τα ζητήματα σε σχέση με τον τρόπο που εμείς τα αντιμετωπίζουμε, ο οποίος είναι απόλυτος, δογματικός, περιχαρκαμένος.

Εμείς το λέμε και απευθυνόμαστε προς όλο το Σώμα, αλλά και στον ελληνικό λαό ότι το ΚΚΕ δεν είναι αντίθετο στην ενοποίηση της Ευρώπης. Δεν είμαστε κατά της Ευρώπης. Εμείς θέλουμε ενωμένη Ευρώπη στη βάση του σοσιαλισμού, στη

βάση των δικαιωμάτων. Θέλουμε το αυτόνοτο –που νομίζω ότι το θέλει και όλος ο κόσμος– δηλαδή να έχεις δουλειά, ασφάλεια, μόρφωση, δικαίωμα στην ψυχαγωγία, δικαίωμα να ζεις καλά και να χαίρεσαι τη ζωή σου και σ' αυτήν τη σύντομη παρένθεση που λέγεται ζωή, να έχει νόημα η ζωή.

Τι νόημα έχει η ζωή των νέων ανθρώπων, όταν πιστεύουν ότι δεν μπορεί να αλλάξει η ζωή τους; Γι' αυτό λέω ότι «κλειδώνουν» το όνειρο και δεν μπορούν να ονειρεύονται, αφού του λες «εδώ είσαι, τέρμα και θα προσαρμοστεί η ζωή σου στο ελάχιστο». Αυτό είναι. Ποιο είναι σήμερα το εργασιακό μοντέλο από τη Λισαβόνα και πέρα, πιο συγκεκριμένα που προχώρησε με τον πιο αντιδραστικό τρόπο, που είτε είναι ο Μπλερ είτε είναι ο Σρέντερ είναι ίδιοι και οι δύο; Έχουν ίδιο τρόπο και στη στρατηγική και στην τακτική. Και ποιο είναι αυτό; Να αντικατασταθεί η πλήρης απασχόληση από τη μερική προσωρινή. Αυτό είναι το ζήτημα. Αυτή η τάση υπάρχει παντού στην Ευρώπη και σ' όλον τον κόσμο. Αυξάνεται η ανεργία, η μερική απασχόληση και το κομμάτι εκείνο των εργαζομένων οι οποίοι μπαίνουν στο περιθώριο και δεν ζητούν δουλειά.

Εμείς λέμε ότι αυτή η βαρβαρότητα δεν ρυθμίζεται. Βεβαίως, ένας κόσμος καταλαβαίνει ότι αυτό είναι δύσκολο. Είναι δύσκολο μέσα απ' όλη αυτήν την πλύση εγκεφάλου να φανταστεί κανείς τη ζωή του πως θα είναι έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μεγαλύτερο είναι το κόστος που είμαστε μέσα. Είναι απομονωμένη η χώρα μας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οι αναπτυξιακές δυνατότητές της. Είμαστε εντελώς απομονωμένοι και βρίσκεται στο περιθώριο η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Γι' αυτό ακριβώς πιστεύουμε πως όσες συνθήκες και να υπογραφούν, η ίδια ταξική πάλη θα αντιμετωπίσει τα προβλήματα στην πορεία.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε δύο ερωτήματα: Γιατί στρατιωτικοποιείται η Ευρωπαϊκή Ένωση; Αναφέρθηκαν πολλά και από τον εισηγητή μας αλλά και από τους άλλους ομιλητές από το Κομμουνιστικό Κόμμα, αλλά θα ήθελα να πω μία κουβέντα παραπάνω. Ποιος είναι ο κίνδυνος; Θα το πω άλλη μία φορά. Ποιος είναι ο εχθρός της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Από ποιον κινδυνεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση; Βρισκόμαστε σε πόλεμο.

Με βάση το άρθρο 5 του ΝΑΤΟ, με βάση τη λογική του δόγματος του ΝΑΤΟ και του προληπτικού πολέμου, είμαστε σε πόλεμο. Είναι φανερό από ποιον κινδυνεύει το μεγάλο κεφάλαιο. Κινδυνεύει από τους λαούς που θα ξεσηκωθούν και αυτό είναι εν δυνάμει. Αυτήν την ανάσα, αυτόν το φόβο και αυτόν τον τρόμο βλέπουν μέσα στα εργοστάσια και τους χώρους δουλειάς. Φοβούνται ότι αυτό θα γίνει δύναμη για να τους πάρει αυτό ακριβώς που παλεύουν να κρατήσουν, δηλαδή την εξουσία τους. Γιατί εδώ μπαίνει το ζήτημα.

Γι' αυτό λέμε ακριβώς ότι δεν μπορείς σ' αυτές τις συνθήκες να λες ότι θα επαναδιαπραγματευτείς ότι μπορεί να υπάρξει και φιλολαϊκή πολιτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή να διερωτάσαι «καλύτερα μέσα ή έξω». Αυτά είναι ψευδοδιλήμματα. Ούτε μέσα ούτε έξω. Πρέπει να πάνε οι εργαζόμενοι με τον εαυτό τους και να χτίσουν στην πορεία, τα επόμενα χρόνια, εκείνο το οικοδόμημα, το οποίο πραγματικά θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες τους. Δεν μπορεί να συζητάμε για τη βάση της οικονομίας, με καπιταλιστική οικονομία να κάνεις επαναδιαπραγματεύσεις για όλο το οικοδόμημα και να λες ότι θα λύσω τα προβλήματα.

Τελειώνω με το ζήτημα των ευρωπαϊκών κομμάτων. Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση, λοιπόν, προχωρά τα ευρωπαϊκά κόμματα; Χωρίς να το αναπτύξω στα λίγα δευτερόλεπτα που έχω, θα ρωτήσω το εξής: Ποια ανάγκη έρχεται να απαντήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση με τα ευρωπαϊκά κόμματα; Χτυπάει την πάλη σε εθνικό επίπεδο. Τρομάρα τους! Είναι νυχτωμένοι. Αυτό είναι.

Μιλάνε για τα ευρωπαϊκά κόμματα και για την «ευρωπαϊκή πολιτική συνείδηση». Τι θα πει ευρωπαϊκή πολιτική συνείδηση; Αν πούμε ευρωπαϊκή πολιτική συνείδηση, είναι η συνείδηση και του καπιταλισμού και του σοσιαλισμού. Δεν υπάρχουν στην Ευρώπη αξίες των λαών; Η δυνατότητα που έγινε πραγματικότητα να υπάρχει ένα σύστημα, το οποίο όχι να καταργήσει τις μορφές εκμετάλλευσης από σύστημα σε σύστημα –αυτό που έχουμε γνωρίσει ιστορικά– αλλά να καταργήσει την εκμετάλ-

λευση, δεν είναι μία δυνατότητα η οποία είναι μία εμπειρία που είναι έμπνευση για τις επόμενες γενιές;

Ευρωπαϊκή συνείδηση, λοιπόν, είναι όλα, αλλά όταν μου λένε εδώ για «ευρωπαϊκή συνείδηση» και «ευρωπαϊκή ιδέα», είναι ακριβώς τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Θέλουν, λοιπόν, να πούνε «με τα ευρωπαϊκά κόμματα» και παίζει ρόλο σ' αυτό και το Ευρωπαϊκό Κόμμα της Αριστεράς, το οποίο πολύ καλύτερα μπορεί να δηλητηριάσει, αν θέλετε, τη ριζοσπαστικοποίηση των μαζών. Ο κόσμος, αντί να του δώσει κουράγιο, του λέει «δεν γίνεται τίποτα, προσαρμόστε το τίποτα».

Θέλει να πει, λοιπόν, ότι στο μέλλον δεν μπορεί να γίνει τίποτα, να προσαρμοστούμε εδώ. Σε εθνικό πεδίο δεν παλεύουμε και κάπου θα πέσει από τον ουρανό το κίνημα της αντιπαγκοσμιοποίησης για να αλλάξει τα πράγματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ και εγώ, κυρία Παντελάκη.

Το λόγο έχει ο κ. Θαλασσινός Θαλασσινός, το πιο εύκολο ονοματεπώνυμο!

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιστορικά δικαιωμένη στρατηγική επιλογή του αείμνηστου Κωνσταντίνου Καραμανλή για την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση μας δίνει σήμερα τη δυνατότητα και το δικαίωμα να συζητάμε την Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη, η οποία αποτελεί ένα ακόμα θετικό βήμα στην πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Σύμφωνα με το άρθρο 28 του Συντάγματος, καλούμαστε να κυρώσουμε αυτήν τη Συνθήκη, δηλαδή τη νέα μεγάλη συμφωνία μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία θα την καταστήσει πιο ισχυρή, πιο αποτελεσματική, πιο απλή στην οργάνωση και στη λειτουργία της, με ξεκαθαρισμένες αρμοδιότητες. Επιπλέον, με τη συστηματοποίηση των κατά καιρούς συνηθών, που μέσω αυτής επιτυγχάνεται, οι Ευρωπαίοι πολίτες θα διευκολυνθούν στο να γνωρίζουν καλύτερα τι είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και ποιο είναι το εύρος των δυνατοτήτων και των αρμοδιοτήτων της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα η συζήτηση για την Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη έχει πολλές παραμέτρους. Βεβαίως, ύστερα από ενενήντα ομιλητές, δεν πρόκειται με την κατάθεση των σκέψεων αυτών να κάνω σοφότερο το Σώμα. Θεωρώ, όμως, υποχρέωσή μου και καθήκον μου συμμετέχοντας στην ιστορική αυτή συζήτηση να καταθέσω μερικές σκέψεις, χωρίς να αναφερθώ στα όσα επί μέρους ακούστηκαν.

Είναι γεγονός ότι η κύρωση της Ευρωπαϊκής Συνταγματικής Συνθήκης θα επηρεάσει τη ζωή μας, όπως άλλωστε την επηρέασαν και οι προηγούμενες συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Συνταγματική Συνθήκη είναι η απάντηση στις συνεχείς προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης, είναι μία συμφωνία για καλύτερη λειτουργία των κρατών-μελών, ώστε να ανταποκριθούν καλύτερα στην πληθώρα των αιτημάτων και των προσδοκιών των Ευρωπαίων πολιτών. Στις νέες συνθήκες κανένα κράτος-μέλος δεν μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά από μόνο του.

Παράλληλα, η Συνταγματική Συνθήκη καλύπτει το κενό που είχε παρουσιαστεί εκ των πραγμάτων σχετικά με τη θέση του πολίτη της Ευρώπης σ' αυτό το χωρίς ιστορικό προηγούμενο οικοδόμημα.

Με την ουσιαστική ολοκλήρωση του πρώτου πυλώνα –εσωτερική αγορά, οικονομική και νομισματική ενοποίηση– υπήρξε το αίτημα για περισσότερη κοινωνική συμμετοχή, για την απαραίτητη ανθρωποκεντρική στροφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό επιτυγχάνεται σε μεγάλο βαθμό και το κυριότερο είναι ότι υπάρχει η πρόβλεψη για περαιτέρω αναθεώρηση και βελτίωση. Σ' αυτήν τη Συνταγματική Συνθήκη ο πολίτης έχει άποψη και μπορεί να επηρεάσει καταστάσεις. Αυτή η εξελικτική διαδικασία, η προσαρμοστικότητα στις συνθήκες είναι και το μεγάλο πλεονέκτημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ταυτόχρονα, η αποσαφήνιση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης και των κρατών-μελών, ειδικά με την πρόβλεψη ότι οι συντρεχουσες αρμοδιότητες θα διέπονται πάντα από τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, οδηγεί στον καλύτε-

ρο συγκερασμό της εθνικής ανεξαρτησίας με την κοινοτική δράση.

Η πρόβλεψη για τις συντρέχουσες αρμοδιότητες, στις οποίες εντάσσεται η οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή έχει ιδιαίτερη σημασία για μας, τους νησιώτες, γι' αυτό και στο χρόνο που απομένει επιτρέψτε μου, και ως νησιώτης Βουλευτής, να επικεντρωθώ στο ζήτημα της «νησιωτικότητας».

Έχω την τιμή να εκπροσωπώ τον ακριτικό νομό της Σάμου και επειδή η κύρωση της Συνθήκης αυτής αφορά το μέλλον, θα ήθελα να κάνω ορισμένα σχόλια για το πώς το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα μπορεί να αποτελέσει το εφαλτήριο για περισσότερη ανάπτυξη και για καλύτερη ποιότητα ζωής για τους νησιώτες.

Τα άρθρα 220 έως 224 για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή κατέχουν κεντρική θέση στο σχεδιασμό της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα το άρθρο 220, στο οποίο μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στις αγροτικές περιοχές, στις περιοχές που συντελείται βιομηχανική μετάβαση και στις περιοχές που πλήττονται από σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα, όπως οι υπερβόρειες περιοχές, που είναι ιδιαίτερα αραιοκατοικημένες και οι νησιωτικές διασυννοριακές και ορεινές περιοχές.

Η σαφής διατύπωση του εν λόγω άρθρου δημιουργεί τις προϋποθέσεις για ουσιαστική ενσωμάτωση των νησιωτικών περιοχών στην εσωτερική αγορά με δικαίους όρους. Και δίκαιοι όροι πρακτικά σημαίνει το ξεκίνημα της διαδικασίας για την άμβλυνση των χωρικών, διαρθρωτικών και δημογραφικών μειονεκτιμάτων του νησιωτικού χώρου. Είναι προφανές ότι η διατύπωση αυτή έχει λάβει υπόψη της με πληρότητα τις συνθήκες που επικρατούν στη νησιωτική Ελλάδα. Και αυτή τη διατύπωση πρέπει να την εκμεταλλευτούμε στο μέγιστο βαθμό για τέσσερις βασικούς λόγους.

Για πρώτη φορά η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμπληρώνεται με την εδαφική διάσταση. Η μέχρι τώρα αποσπασματική και μονοτομεακή περιφερειακή ανάπτυξη εντάσσεται σ' ένα ενιαίο σύνολο περιφερειακής πολιτικής σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η αποκαλούμενη νησιωτικότητα, αλλά και η στήριξη των μειονεκτικών περιοχών έχει βαθύτατα πολιτικό χαρακτήρα. Ιδιαίτερα με την αρχή της επικουρικότητας και της αναλογικότητας η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα προσπαθήσει να αυξήσει τις ικανότητές της και τις δυνατότητές της στη χάραξη της περιφερειακής πολιτικής. Με άλλα λόγια θα επιδιώξει να καλύψει το κενό των εθνικών πολιτικών, το οποίο για μας υπήρξε αρκετά μεγάλο κατά τον παρελθόντα χρόνο.

Υπάρχει πρόβλεψη για το συντονισμό των πολιτικών στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της εδαφικής συνοχής και η παράλληλη χρηματοδότηση, μέσω των διαρθρωτικών ταμείων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υπαρχόντων χρηματοδοτικών μέσων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κατά κεφαλήν ΑΕΠ των νησιωτικών μας περιοχών, ως ποσοστό επί του μέσου όρου στο σύνολο της Ένωσης, κυμαίνεται στο 75,32% και η όποια αύξηση παρουσιάστηκε στην τριετία 2000-2002 οφείλεται περισσότερο στην είσοδο φτωχότερων, από εμάς, χωρών μετά την τελευταία διεύρυνση. Μπορούμε λοιπόν καλύτερα.

Μέσα από το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα μας δίνεται η δυνατότητα να αδράξουμε την ευκαιρία με συνέπεια, με σωστή λειτουργία των αρμοδίων υπηρεσιών με τη συμμετοχή της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, μέσω των κοινοτικών αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή, στη χάραξη προτάσεων και την εφαρμογή τους σε περιφερειακές και νησιωτικές περιοχές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι σαν λαός και σαν πολιτεία έχουμε θέσει σε αυτό το ευρωπαϊκό οικοδόμημα και όλοι μαζί να επιδιώξουμε την ουσιαστική ανάπτυξη στο πλαίσιο της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η κ. Αντωνίου έχει το λόγο.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι το κείμενο της Συνθήκης για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα αποτελεί ένα κείμενο πολιτικού συμβιβασμού μεταξύ

διαφόρων δυνάμεων και χωρών στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι ορατό ακόμα και στον τίτλο του κειμένου που καλούμαστε να ψηφίσουμε, που δεν είναι μόνο Συνθήκη, αλλά κάτι παραπάνω. Δεν είναι, όμως, ούτε και Σύνταγμα, ακριβώς, με την έννοια που γνωρίζαμε μέχρι σήμερα.

Είναι σαφές ότι άλλοι πιστεύουν στην ταχύτερη πολιτική ενοποίηση και άλλοι σε μια πιο αργή διαδικασία προς αυτόν το στόχο. Αν και θα έλεγε κανείς ότι από ορισμένες δυνάμεις μέσα στην Ένωση αμφισβητείται ακόμη και αυτός ο στόχος. Άλλοι φαίνεται να υπηρετούν την ιδέα μιας ισχυρής Ευρώπης, μιας Ευρώπης που λειτουργεί ως μια ακόμη παγκόσμια υπερδύναμη στο πολιτικό, διπλωματικό, οικονομικό, ακόμη και στο στρατιωτικό επίπεδο και άλλοι όχι.

Η λειτουργία αυτών των αντίρροπων δυνάμεων φάνηκε σε πολλές περιπτώσεις στο παρελθόν, τόσο στη διαμόρφωση των προηγούμενων συνθηκών όσο και στην υπόθεση της τελευταίας μεγάλης διεύρυνσης. Φάνηκε επίσης με τον πιο ηχηρό τρόπο και στην αντίδραση της Ευρώπης στον πόλεμο του Ιράκ. Παρά τη λειτουργία αυτών των δυνάμεων η ευρωπαϊκή ενοποίηση δείχνει να προχωρά, έστω και με αυτούς τους ρυθμούς, χωρίς βεβαίως να είναι κανείς απόλυτα βέβαιος για τις μελλοντικές εξελίξεις.

Η ψήφιση της Συνταγματικής Συνθήκης μάς φέρνει πιο κοντά στη δημιουργία της ενιαίας ισχυρής Ευρώπης, σ' ένα στόχο με τον οποίο φαίνεται να συμφωνεί η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών και στη χώρα μας. Ένα στόχο στον οποίο οι περισσότερες πολιτικές δυνάμεις συμφωνούμε ανεξαρτήτως του πολιτικού και ιδεολογικού οράματος που έχουμε.

Ως αποτέλεσμα συμβιβασμού, όμως, αυτό το κείμενο έχει όλα τα πλεονεκτήματα, αλλά και τις αδυναμίες της διαδικασίας που το διαμόρφωσε. Είναι ένα κείμενο που επιχειρεί σε διακηρυκτικό επίπεδο να χωρέσει διαφορετικές αντιλήψεις και απόψεις, διαφορετικές αξίες και αρχές. Ακόμα περισσότερο, όμως, από αυτό έρχεται ουσιαστικά να νομιμοποιήσει την ίδια την αντιπαράθεση αυτών των ιδεών, να πιστοποιήσει ότι τίποτα δεν είναι δεδομένο στην ευρωπαϊκή πορεία προς το μέλλον, ούτε το εύρος και το βάθος της ενοποίησης, ούτε ο χαρακτήρας των πολιτικών της Ένωσης, αλλά ούτε και η ιδεολογική επικυριαρχία μέσα στην Ένωση.

Αντίθετα πιστοποιεί αυτό που είναι η πραγματικότητα σήμερα. Ότι δηλαδή η Ένωση είναι ένα πεδίο συνεχούς πολιτικής διαπραγματεύσεως, ένας χώρος όπου συγκρούονται εθνικά συμφέροντα και συμφέροντα κοινωνικών ομάδων.

Έτσι, λοιπόν, οι κοινωνικές ρήτρες που θεσπίζει είναι ασφαλώς μια κατάκτηση, μια κατάκτηση για τις προοδευτικές δυνάμεις μέσα στην Ευρώπη, είναι μια κατάκτηση όσον αφορά τα κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών σε θέματα απασχόλησης και ασφάλισης, σε θέματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, ισότητας και αλληλεγγύης, προστασίας του καταναλωτή και του περιβάλλοντος. Όμως, από την άλλη μεριά οι ρήτρες της ανταγωνιστικότητας και της οικονομικής ανάπτυξης είναι εξίσου ισχυρές.

Το τελικό ισοζύγιο δεν μπορεί να προκύψει τελικά μέσα από ένα τέτοιο κείμενο. Είναι, όμως, σημαντικό ότι έμμεσα αναγνωρίζεται πως η Ένωση δεν έχει μονοδιάστατη ιδεολογική κατεύθυνση, αλλά αφήνονται ανοικτά πολλά ενδεχόμενα ανάλογα με το αποτέλεσμα της ιδεολογικής πολιτικής αντιπαράθεσης μέσα στην Ευρώπη. Αυτό για μένα είναι θετικό.

Το κείμενο της Συνταγματικής Συνθήκης πιστοποιεί, τέλος, ότι κάποιες από τις αρχές και τις αξίες που η Ένωση αποδέχεται και διακηρύσσει, αποτελούν την ταυτότητά της, αποτελούν το ξεχωριστό πολιτισμικό στίγμα της Ευρώπης στον πλανήτη και ειδικά σε σύγκριση με άλλες πολιτικές οντότητες. Και είναι αυτές οι αρχές και οι αξίες που κυρίως διακυβεύονται στο σύγχρονο κόσμο και τις οποίες όλοι επικαλούμαστε, όταν πρόκειται για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ελευθερίες ή για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και την κοινωνική ευημερία.

Από την άλλη πλευρά, όμως, τόσο το κείμενο της Συνθήκης όσο και η διαδικασία έγκρισής του σε αρκετές χώρες, όπως η Ελλάδα, αναδεικνύει για μια ακόμη φορά το δημοκρατικό έλλειμμα μέσα στην Ένωση. Οι πολίτες έχουν βρεθεί μακριά

από όλη αυτήν τη διαδικασία, τη διαδικασία του διαλόγου και της διαμόρφωσης αυτού του κειμένου, στερούνται της κατάλληλης ενημέρωσης με αποτέλεσμα να νιώθουν για μια ακόμα φορά το αίσθημα της αποξένωσης και της απόστασης από την Ένωση και τους θεσμούς της.

Μπορεί με αυτήν τη Συνθήκη σήμερα να πάμε ένα βήμα πιο πέρα, να δίνουμε αρμοδιότητες πολύ ουσιαστικές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά σίγουρα χρειάζονται πάρα πολλά βήματα ακόμα. Βέβαια, αυτό το γεγονός ότι αισθάνονται οι πολίτες μακριά από την Ευρωπαϊκή Ένωση, δίνει την ευκαιρία σε όσες δυνάμεις θέλουν να εμποδίσουν για διάφορους λόγους την υπόθεση της ενοποίησης να βρίσκουν έτσι πολύ μεγαλύτερο ακροατήριο.

Για τους λόγους, όμως, που εξήγησα, δηλαδή επειδή η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι από την ίδια τη φύση και συγκρότηση ένα πολιτικό και κοινωνικό πεδίο συνεχούς διαπραγματεύσεως, η απουσία των πολιτών από αυτήν τη διαδικασία έρχεται τελικά να αλλοιώσει τον ίδιο το χαρακτήρα της Ένωσης, τουλάχιστον το χαρακτήρα της Ένωσης που πιστεύουμε εμείς οι σοσιαλιστές. Έρχεται να επιβάλει τις δυνάμεις εκείνες, που βλέπουν μόνο μια διάσταση και ένα μόνο δρόμο στην εξέλιξη της Ευρώπης και ιδιαίτερα στη φυσιογνωμία και κυρίως στις πολιτικές της.

Με βάση όλα τα παραπάνω συμφωνώ με την έγκριση της Συνταγματικής Συνθήκης, αλλά διαφωνώ με τη διαδικασία της έγκρισής. Θεωρώ ότι πρέπει να πάμε σε δημοψήφισμα, μετά από μία συζήτηση και εκστρατεία ενημέρωσης και του τελευταίου πολίτη στη χώρα. Δεν τα καταφέραμε σε αυτήν την προσπάθεια και η Κυβέρνηση έχει ευθύνη. Όμως, θα πρέπει αυτό το Κοινοβούλιο να αποφασίσει και το δημοψήφισμα, αλλά και την ενημέρωση του πολίτη, διότι σίγουρα είναι μια ιστορική στιγμή για την Ένωση, αλλά και για όλους τους λαούς της Ευρώπης.

Κύριοι συνάδελφοι, μέσα από αυτήν την πορεία βλέπουμε να αναπτύσσεται ένας έντονος ευρωσκεπτικισμός στην Ευρώπη.

Οι λόγοι είναι πολλοί και διαφορετικοί. Από τη μια μπορεί να είναι το δημοκρατικό έλλειμμα, το οποίο αισθάνονται οι πολίτες. Όμως, οι πολίτες νιώθουν φόβο και αγωνία, πολλές φορές, είτε επειδή έχουν εφαρμοστεί πολιτικές από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που έρχονται να απομειώσουν κατακτήσεις τους και να απομειώσουν το κοινωνικό κράτος -και συνήθως παίρνονται αυτές οι αποφάσεις όταν οι συντηρητικές κυβερνήσεις έχουν την πλειοψηφία στην Ευρωπαϊκή Ένωση- είτε από την άλλη, γιατί πολλές φορές τα κράτη-μέλη χρησιμοποιούν την Ευρωπαϊκή Ένωση ως άλλοθι για τις πολιτικές που ασκούν σε εθνικό επίπεδο.

Το λέγω αυτό γιατί, και τελευταία, στη χώρα μας -και είναι ένα παράδοξο θα έλεγα- η Νέα Δημοκρατία, που είναι ένα κόμμα που πιστεύει στην ευρωπαϊκή ενοποίηση, που όλα αυτά τα χρόνια έχει δώσει μάχες προπαθώντας να εμφανιστεί σαν πιο ευρωπαϊκό κόμμα από το ΠΑΣΟΚ και μας κατήγγειλε για απόψεις που είχαμε και για την τότε ΕΟΚ, βλέπουμε ότι έρχεται σήμερα και χρησιμοποιεί, η ίδια και κυρίως ο κ. Αλογοσκούφης, την Ευρωπαϊκή Ένωση ως άλλοθι σε πολιτικές, τις οποίες αποφασίζει, είτε είναι στο φορολογικό, είτε στο ασφαλιστικό, για να έρθει να πάρει μέτρα τα οποία θα είναι σε βάρος των εργαζομένων των συνταξιούχων, των Ελλήνων πολιτών.

Το λέγω αυτό, γιατί χθες ο κ. Αλογοσκούφης, έφερε στην Οικονομική Επιτροπή της Βουλής το θέμα του ασφαλιστικού. Και εδώ με αυτόν τον τρόπο δείχνει ότι το ασφαλιστικό δεν είναι ένα θέμα που κυρίως απασχολεί το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, αλλά ότι η Νέα Δημοκρατία αντιλαμβάνεται τα θέματα του κοινωνικού κράτους και ιδίως την κοινωνική ασφάλιση ως ταμειακό πρόβλημα και θέμα δημοσιονομικό και όχι ως κοινωνικό ζήτημα, όταν ακριβώς την ίδια μέρα ο Υπουργός Απασχόλησης το πρωί σε τηλεοπτικό σταθμό έλεγε ότι δεν υπάρχει θέμα για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Βέβαια μπορεί να είναι ένα εσωτερικό θέμα της Κυβέρνησης, αλλά βλέπουμε πώς διαχειρίζονται, πώς αντιλαμβάνονται την επίλυση αυτών των μεγάλων θεμάτων που απασχολούν όλους τους Έλληνες πολίτες. Γι' αυτό οι Έλληνες πολίτες αγωνιούν

και ανησυχούν, διότι στις μεγάλες πολιτικές αποφάσεις τις οποίες πήρε η Νέα Δημοκρατία είτε για την απογραφή, είτε για το «Βασικό Μέτοχο», είτε για τα θέματα τα κοινωνικά και τα οικονομικά, τα οποία βλέπουμε, χρησιμοποιεί την Ευρωπαϊκή Ένωση ως άλλοθι. Όμως οι ίδιοι οι πολίτες καταλαβαίνουν ότι υπάρχει θέμα και πολιτικής κατεύθυνσης και διαχείρισης. Το βλέπουν καθημερινά σε όλα τα ζητήματα είτε οικονομικού χαρακτήρα, είτε εθνικού χαρακτήρα, πως τα διαχειρίζονται. Γι' αυτό, επαναλαμβάνω, οι πολίτες ανησυχούν και νομίζω δικαιολογημένα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Υπουργός Τουρισμού κ. Αβραμόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Τουριστικής Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν καταθέσω και εγώ τις σκέψεις και τις απόψεις μου για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, θα ήθελα να επωφεληθώ από τις τελευταίες σκέψεις που έκανε η συνάδελφος, που προηγήθηκε και να πω ότι παρ' ολίγον με τις παρατηρήσεις της να ακυρώσει το σκεπτικό για το οποίο τελικά το κόμμα της απεφάσισε να ψηφίσει το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Διότι όλα όσα είπε έχουν να κάνουν με εσωτερικές διεργασίες στη νέα μεγάλη μας χώρα, στα συλλογικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και πρέπει να πω ότι κατά την περίοδο που το ΠΑΣΟΚ ήταν στην κυβέρνηση, το ίδιο είχε σε πολλές περιπτώσεις επιδείξει σωστή στάση απέναντι στα ευρωπαϊκά συλλογικά όργανα.

Σήμερα, προς έκπληξή μας, βλέπουμε το ΠΑΣΟΚ να γυρίζει στην τότε στάση και θέση του με μια αρνητικότητα, που όμως, όπως είπα, οδηγεί σε μια αντίφαση, αφού είναι βέβαιο ότι τελικά αυτό το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα θα το ψηφίσει, άρα και τους όρους και τους κανόνες που διέπουν την εσωτερική λειτουργία των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παρόλα αυτά θα λέγαμε ότι με τη σημερινή συζήτηση στην ελληνική Βουλή για την επικύρωση του νέου Ευρωπαϊκού Συντάγματος, εμείς καλούμεθα να ψηφίσουμε ένα κείμενο συνταγματικό, το οποίο οδηγεί τη νέα μεγάλη μας χώρα την Ευρώπη σε μια κοινή προοπτική, με κοινό υπόβαθρο και με προστιθέμενη αξία, θα λέγαμε, τη Χάρτα των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του ατόμου, που αποτελεί κομμάτι του υπό ψήφιση συνταγματικού κειμένου.

Αξίζει ωστόσο μια ιστορική αναφορά. Το έκαναν και άλλοι συνάδελφοι πριν. Και οφείλουμε τώρα που όλα αυτά μας οδηγούν σ' ένα καινούργιο στάδιο της ευρωπαϊκής ιστορίας, γυρνώντας τις μνήμες πίσω, τότε στα 1963, επί πρωθυπουργίας Κωνσταντίνου Καραμανλή, τότε που η χώρα μας έκανε την ιστορικής σημασίας επιλογή, να αποτελέσει κομμάτι της Ενωμένης Ευρώπης.

Τη χρονιά εκείνη υπέγραψε, με την τότε κοινή αγορά, μια συμφωνία σύνδεσης, η οποία προέβλεπε την προοπτική ένταξης της χώρας μας στην Ευρώπη. Η εξέλιξη αυτή προς τον Ευρωπαϊκό διακόπηκε κατά το διάστημα της επταετούς δικτατορίας και επανενεργοποιήθηκε με την αποκατάσταση της δημοκρατίας το 1974, με την κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας του Κωνσταντίνου Καραμανλή, αλλά και με τη σημερινή, όπως και τότε, Αντιπολίτευση, να τάσσεται εναντίον της ένταξης της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Παρά το γεγονός ότι όλοι γνώριζαν, όλους ο πολιτικός κόσμος, ότι η χώρα μας αντιμετώπιζε δυσχερέστερες οικονομικές δυσκολίες, παρά το γεγονός ότι η συγκυρία ήταν τέτοια, που κάθε άλλο παρά ευνοϊκή ήταν, και με την ένταση με την Τουρκία να κορυφώνεται, η Ευρώπη των εννέα τότε, κόντρα στην αντίθετη αμυντική γνωμοδότηση της ευρωπαϊκής επιτροπής, αποφάσισε να ανοίξει τις πόρτες και να εντάξει τη χώρα μας ως δέκατο μέλος της Ευρώπης, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Να θυμίσουμε ότι αυτό συνιστούσε μία πρωτόγνωρη, μία πρωτοφανή διπλωματική επιτυχία της παράταξης της Νέας Δημοκρατίας και επιτεύχθηκε βασιζόμενη ουσιαστικά σε πολιτικά κριτήρια, δηλαδή στην ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών της μεταδικτατορικής Ελλάδος και στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Με λίγα λόγια η Ελλάδα μπήκε στην ευρωπαϊκή οικογένεια,

στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για την ιστορία της, τον πολιτισμό της, τη δημοκρατία της, τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ο αρχιτέκτονας αυτού του Συντάγματος πρώην Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας Ζισκάρ Ντ' Εστέν έχει πολλά να θυμηθεί από τότε, μιας και αυτός, χάρις στις εξαιρετικές διαπροσωπικές σχέσεις που είχε με άλλους ηγέτες, αλλά και με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, ήταν από τις βασικές αιτίες που άνοιξε η πόρτα της Ευρώπης για την Ελλάδα.

Έχουμε, λοιπόν, εμείς οι Έλληνες σήμερα, πέραν των πολιτικών λόγων και ηθική υποχρέωση να επικυρώσουμε ομόφωνα το νέο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Εμπνευσμένο το Σύνταγμα αυτό από τις δημοκρατικές αρχές που γεννήθηκαν σ' αυτήν τη γη, το Σύνταγμα της νέας μεγάλης μας πατρίδας, της Ευρώπης, φέρνει και κάτι το καινούργιο στην ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική. Και αυτό αφορά στα ανθρώπινα δικαιώματα και τον πολίτη. Αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία και εγκατάσταση όλων των πολιτών της Ευρώπης, αφορά την ευρωπαϊκή ιθαγένεια, παράλληλα με την εθνική ιθαγένεια.

Είναι γνωστό ότι κάθε διεθνής συνθήκη είναι από τη φύση της προϊόν συμβιβασμού και καμιά συνθήκη δεν μπορεί να είναι τέλεια. Βεβαίως και υπάρχουν ατέλειες και στο υπό ψήφιση συνταγματικό κείμενο. Θα μπορούσαμε να αναφερθούμε σε πολλές, όπως παραδείγματος χάρι της κατάργησης της εκ περιτροπής προεδρίας των χωρών-μελών. Αλλά και γι' αυτό προέβλεψε ο νομοθέτης. Να δίνει δηλαδή τη δυνατότητα στις χώρες-μέλη να προεδρεύουν των επιμέρους υπουργικών συμβουλίων, συμπεριλαμβανομένου και του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων όπου συμμετέχουν οι Υπουργοί των Εξωτερικών, παρά το γεγονός ότι με το νέο Σύνταγμα η Ευρώπη θα έχει το δικό της Υπουργό των Εξωτερικών, ο οποίος παράλληλα θα είναι και Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Θα μπορούσαμε να πούμε επίσης ότι με το νέο σύστημα μειώνονται οι αρμοδιότητες των χωρών-μελών και περνούν στην Ευρώπη. Αλλά και εκεί ο νομοθέτης προέβλεψε για πρώτη φορά, παράλληλα με το ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να δώσει ειδικό ρόλο στα εθνικά κοινοβούλια με την υιοθέτηση ειδικού μηχανισμού διαβούλευσης μεταξύ τους και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κάτι που αποτελεί ασφαλιστική δικλείδα για τη σωστή εφαρμογή της αρχής της εθνικότητας, δηλαδή της δυνατότητας των κρατών να αποφασίζουν για θέματα που τα αφορούν άμεσα.

Το νέο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, οπωσδήποτε οδηγεί την Ευρώπη σε μία φεντεραλιστική προοπτική, χωρίς να θίγονται τα εθνικά συμφέροντα των κρατών-μελών, προβάλλοντας την ευρωπαϊκή ιθαγένεια σαν συστατικό στοιχείο της νέας Ευρώπης.

Η ελεύθερη διακίνηση και εγκατάσταση, η οποία κατοχυρώνεται με το νέο Σύνταγμα, βοηθάει τη χώρα μας, ειδικότερα στον κρίσιμο τομέα της τουριστικής ανάπτυξης, γιατί διευκολύνει την τουριστική δραστηριότητα και κίνηση. Ανοίγει σύνορα, ανοίγει πόρτες καλύτερης και βαθύτερης γνωριμίας και επικοινωνίας ανάμεσα στους λαούς, υπηρετώντας τη διαδικασία ολοκλήρωσης και της ευρωπαϊκής συνειδήσης. Ειδικότερα δε στο νέο Σύνταγμα ο τουρισμός για πρώτη φορά αναφέρεται ως συμπληρωματική ευρωπαϊκή πολιτική, κάτι που επετεύχθη, όπως είναι γνωστό, και με τη συμβολή της Κυβέρνησής μας.

Εμείς, ως Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης, έχουμε ήδη δρομολογήσει συνεργασίες και συνέργιες με άλλες χώρες-μέλη, ώστε ο τουρισμός να ανέβει μια παραπάνω κατηγορία ευρωπαϊκής πολιτικής στο πλαίσιο της αποκαλούμενης ενισχυμένης συνεργασίας με προοπτική και με στόχο να καταστεί μια μέρα κοινή ευρωπαϊκή πολιτική, διότι ο τουρισμός και η Ευρώπη συναντούνται στο όραμα εκατομμυρίων ανθρώπων, που θέλουν μία Ενωμένη Ευρώπη χωρίς σύνορα, χωρίς αντιπαλότητες, με κοινωνική συνοχή και δικαιοσύνη, με ευημερία και ασφάλεια, με κοινό πολιτιστικό υπόβαθρο, μία Ευρώπη των πολιτών.

Για τους λόγους αυτούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμεθα να ψηφίσουμε όλοι το νέο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, δίνοντας και το δικό μας αισιόδοξο μήνυμα προς τους λαούς της Ευρώπης, αλλά και προς μία άλλη μερίδα, εκείνη των ευρωσκεπτικιστών, οι οποίοι σε πολλές χώρες της Ευρώπης, όπως η Γαλλία, απειλούν αυτήν τη στιγμή το μέλλον του κοινού ευρω-

παϊκού μας οικοδομήματος, το μέλλον της Ενωμένης Ευρώπης των πολιτών, αδυνατώντας να αντιληφθούν τα μηνύματα των καιρών και τη φωνή της ιστορίας από το μέλλον.

Όλοι εμείς που έχουμε την τύχη να είμαστε σε αυτό το Κοινοβούλιο, σε αυτήν την ιστορική φάση, θεωρούμε ότι ζούμε μια ανεπανάληπτη εμπειρία και συμβάλλουμε στην ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής, αυτή που θα δώσει –είναι βέβαιο– στους λαούς της Ευρώπης περισσότερη δημοκρατία, ισχυρότερους θεσμούς, περισσότερη ασφάλεια και έναν ανοικτό, αισιόδοξο ορίζοντα, έτσι ώστε ενωμένη πλέον αυτή η περιοχή του κόσμου, η τόσο πολύπαθη από μεγάλες καταστροφές και πολέμους, να αποτελέσει το πρώτο έμπρακτο παράδειγμα της ενότητας και της συνεργασίας στην υπηρεσία του αέναου στόχου των ανθρώπων για ειρήνη και συνεργασία ανά τον κόσμο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ρόβλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανήκω σε αυτούς που γεννήθηκαν στα χρόνια της ίδρυσης των τριών πρώτων ευρωπαϊκών κοινοτήτων, των τριών πρώτων Συνθηκών Συνεργασίας μεταξύ ευρωπαϊκών χωρών. Η γενιά μου έζησε τα αργά και πολλές φορές ασταθή βήματα της πορείας για την ευρωπαϊκή ενοποίηση, μιας πορείας αρκετών δεκαετιών.

Οι περισσότεροι από εμάς αποβλέπαμε στην Ευρώπη και στην ευρωπαϊκή βοήθεια προς τη χώρα μας, βοήθεια που μπορεί να αφορούσε την πολιτική κατά του χουντικού καθεστώτος της επταετίας είτε αργότερα βοήθεια οικονομική μέσω των Κοινοτικών Πλαίσιας Στήριξης. Πολλές φορές περιμέναμε ίσως και κάτι περισσότερο, όπως για παράδειγμα στη σχέση μας με την Τουρκία. Πάντως, αποβλέπαμε και ελπίζαμε στην παρουσία της Ευρώπης, άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο. Ακόμη και εν μέσω κάποτε αντιΕΟΚικών συνθημάτων, ελπίζαμε σ' ένα ευρωπαϊκό αύριο των λαών, όπου η χώρα μας θα ήταν μέλος μιας μεγάλης, ισχυρής και δημοκρατικής οικογένειας.

Οι βαθιές κοινωνικές και δημοκρατικές παραδόσεις των περισσότερων ευρωπαϊκών χωρών, ο σεβασμός αξιών όπως η ισότητα, η ελευθερία και η δικαιοσύνη, οι ελκυστικοί στόχοι της ειρήνης, της ευημερίας και της αλληλεγγύης μεταξύ των λαών αρκούσαν για την εμφάνιση μιας σπερματικής ευρωπαϊκής συνειδήσης και εν συνεχεία για την ενεργοποίηση ενός δελεαστικού ευρωπαϊκού οράματος, η μορφοποίηση του οποίου θα απαιτούσε κάποιες δεκαετίες.

Ευτυχούμε σήμερα να βιώνουμε ένα προχωρημένο στάδιο ευρωπαϊκής πορείας προς την ολοκλήρωση. Έχουμε δε την τιμή να συμμετέχουμε σε αυτήν τη Βουλή που θα κυρώσει το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, κομμάτι –αν θέλετε– μιας σημαντικής ιστορικής στιγμής, που τη ζούμε από μέσα, ενώ γράφεται. Και αν όλα αυτά θα κινδύνευαν να χαρακτηριστούν έως ρομαντικά, επιτρέψτε μου να πω ότι, ακόμη και αν είναι ρομαντικά, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι πολιτικά.

Κάποιοι από τους μεγάλους Ευρωπαίους ηγέτες, που προώθησαν την ιδέα της ενωμένης Ευρώπης κινήθηκαν με πολιτικές που συνδύαζαν το ρομαντικό, το χρήσιμο και το εφικτό. Δική μας ευθύνη είναι να συνεχίσουμε τη διαδρομή και να παραδώσουμε τη σκυτάλη αυτή στην επόμενη γενιά των Ευρωπαίων πολιτών και των Ευρωπαίων πολιτικών.

Ακόμη και αν το κείμενο που θα κυρώσουμε δεν έχει τον τυπικό χαρακτήρα του Συντάγματος, προσωπικά δεν έχω πρόβλημα να το ακούω ως Σύνταγμα της Ευρώπης, και να το αποκαλώ Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Δεν έχω πρόβλημα, πρώτον, διότι έτσι δηλώνεται η επιθυμία, εκφράζεται η αληθής βούληση και δίνεται η εντολή για τη συνέχεια και δεύτερον, διότι τα στοιχεία αυτής της Συνθήκης που προσιδιάζουν σε συνταγματικό κείμενο είναι μάλλον περισσότερα αυτών που αφίστανται. Το πρώτο μέρος του κειμένου, που αφορά τις θεσμικές αρμοδιότητες και τα όργανα της Ένωσης, το δεύτερο μέρος που αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα του Ευρωπαίου πολίτη, ο τίτλος «ΝΙ» του τρί-

του μέρους σχετικά με τη λειτουργία της Ένωσης, καθώς και αρκετά πρωτόκολλα του τετάρτου μέρους του κειμένου προσδίδουν μια προχωρημένη μορφή συνταγματικής νομοποίησης στο κείμενο της Συνθήκης.

Βεβαίως, βασικό χαρακτηριστικό ενός τυπικού συνταγματικού κειμένου είναι η αμεσότερη ψήφισή του από τους πολίτες, ώστε να επιβεβαιώνεται ως θεμελιώδης έκφραση της κυριαρχίας του λαού. Θα ήταν σκόπιμο συνεπώς η έγκριση αυτής της Συνθήκης, αυτού του Συντάγματος της Ευρώπης να γίνει με δημοψήφισμα, όπως προτείνει και επιμένει το ΠΑΣΟΚ. Και μόνο η αναγγελία διαδικασίας δημοψηφίσματος θα κινήσει το ενδιαφέρον και θα κινητοποιήσει τους πολίτες για πληρέστερη ενημέρωσή τους επί του Ευρωσυντάγματος. Λυπάμαι, γιατί η Νέα Δημοκρατία στερεί αυτήν την ιστορική ευκαιρία από τους Έλληνες πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγονται συντηρητικές φωνές ότι μέσα στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση θα χάσουμε δήθεν τα εθνικά μας χαρακτηριστικά. Νομίζω ότι η σκέψη αυτή είναι απολύτως λανθασμένη. Τα εθνικά μας χαρακτηριστικά δεν τα χάσαμε επί αιώνες και δεν θα τα χάσουμε, γιατί έχουν τις αντοχές της αυθεντικότητας. Όπως δεν έπαψα ποτέ να είμαι Θεσσαλός και Έλληνας, έτσι δεν θα πάψω ποτέ να είμαι Θεσσαλός, Έλληνας και Ευρωπαίος.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση οδηγεί η πορεία ενοποίησης και το Σύνταγμα χωρίς φόβους και επιφυλάξεις για τη διατήρηση της εθνικής μας ταυτότητας και του εθνικού ρόλου, αλλά και με προστασία των συνόρων. Η ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η ανάδειξη της νομοθετικής πρωτοβουλίας σε βασικό παράγοντα για τη λήψη αποφάσεων, η ειδική πλειοψηφία για τη λήψη αποφάσεων στο Συμβούλιο και η πρόβλεψη του ευρωπαϊκού νόμου είναι κάποιες από τις ρυθμίσεις του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, που σκοπούν σε μια δημοκρατική και ταυτόχρονα λειτουργική Ευρώπη, σε μια κοινωνική Ευρώπη, σε μια Ευρώπη της οποίας οι πολίτες αισθάνονται ασφαλείς, αξιοπρεπείς και ελεύθεροι, σ' ένα περιβάλλον που σέβεται τα δικαιώματά τους.

Για όλα αυτά, το ιστορικό κείμενο που καλούμαστε να κυρώσουμε κάνει τομές και προωθεί πολιτικές με τρόπο μάλλον θαρραλέο, σε σχέση με προηγούμενα κείμενα συνθηκών. Παρά ταύτα η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και το Σύνταγμα της Ευρώπης έχουν μπροστά τους αρκετό δρόμο και, όπως έγραψε ο Δημήτρης Τσάτσος, το κείμενο της Συνθήκης για τη θέσπιση του Συντάγματος της Ευρώπης δεν είναι η ολοκλήρωση μιας διαδικασίας, αλλά η αφετηρία μιας συνταγματικής ιστορίας, που μόλις τώρα αρχίζει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνυπογράφω αυτό που είπε ο κ. Ρόβλιας. Θέλω να είμαι Θεσσαλός, Έλληνας και Ευρωπαίος. Τώρα, επειδή η μάνα μου κατάγεται από τη Μακεδονία, εγώ να προσθέσω, αν μου επιτρέπετε, Θεσσαλός-Μακεδόνας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Εγώ είμαι από Καρδίτσα. Θεσσαλός είμαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θεσσαλός, πολύ σημαντικό.

Το λόγο έχει ο κ. Χαρακόπουλος, έτερος Θεσσαλός.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Συνυπογράφω και εγώ, κύριε Πρόεδρε, την κατάληξη του κ. Ρόβλια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση δεν ήταν στρωμένη με ροδοπέταλα. Τα βήματα μπορεί να ήταν αργά, ωστόσο ήταν σταθερά, συνεπή και επίμονα, καθώς τις περισσότερες φορές προσμετρούνταν περισσότερο ο προοπτικισμός για μια πιθανή αποτυχία, παρά το ενδεχόμενο μιας βέβαιης επιτυχίας.

Κυρίαρχο ερώτημα σε κάθε φάση προώθησης ενοποιητικών διαδικασιών ήταν αυτό της εκχώρησης εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων σ' έναν υπερεθνικό οργανισμό, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτό μπορεί να ήταν ευκολότερο σε περιπτώσεις ορατού οικονομικού συμφέροντος, δεν είναι, όμως, το ίδιο εύκολο σε περιπτώσεις πολιτικής εμβάθυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ζητήματα όπως αυτό του δημοκρατικού ελλείμματος ή της διεύρυνσης απασχόλησαν άλλοτε ως αίτημα για περαιτέρω πολιτική ένωση και άλλοτε ως ανυπέρβλητα εμπόδια για την πραγματοποίησή της.

Αναπόφευκτα ο διάλογος που θα άνοιγε μετά την Οικονομική και Νομισματική Ένωση θα ήταν αυτός για την πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το όραμα των εμπνευστών της Ενωμένης Ευρώπης αφηφούσε διαχωριστικές γραμμές, αφηφούσε πολέμους, αφηφούσε εχθρότητες.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, του διαλόγου για την περαιτέρω πολιτική ένωση έρχεται και η συζήτηση για την ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη ή άλλως το Ευρωσύνταγμα.

Η ύπαρξη του Ευρωσυντάγματος προβάλλει ως αναγκαιότητα στο πλαίσιο εσωτερικής λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και της υπηρετήσης του διεθνούς της ρόλου.

Έτσι, το Ευρωσύνταγμα φιλοδοξεί να οργανώσει τη δύσκαμπτη πλέον Ευρώπη των είκοσι πέντε κρατών-μελών πάνω σ' ένα πολιτικά συμφωνημένο πλαίσιο αρχών, αξιών και στόχων.

Ταυτόχρονα, ενδυναμώνει θεσμικά τη θεσμική υπόσταση της Ευρώπης και τη διαπραγματευτική της ισχύ ως πολιτικού παίκτη στο διεθνές σκηνικό.

Ασφαλώς το Ευρωσύνταγμα είναι ένα προϊόν συμβιβασμού, το οποίο όμως, αντανακλά ένα ρεαλισμό στην κατάρτισή του και μία παρακαταθήκη για περαιτέρω βελτιώσεις και πρόνοιες για μία κοινωνικότερη Ευρώπη.

Η υιοθέτηση του Ευρωσυντάγματος αποτελεί το πρώτο βήμα και όχι την ολοκλήρωση μιας διαδικασίας. Η εξελικτική πορεία της Ευρώπης δεν σταματά με την υιοθέτηση του Ευρωσυντάγματος, αλλά κωδικοποιείται και ενδυναμώνεται.

Το Ευρωσύνταγμα, λοιπόν, κατοχυρώνει όλες τις μέχρι σήμερα πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές κατακτήσεις της Ένωσης, προδιαγράφοντας τις μελλοντικές.

Μπορεί, βεβαίως, να μη δίνει απαντήσεις στις δομικές και θεσμικές αδυναμίες της Ένωσης, αλλά βελτιώνει τη θεσμική συνεκτικότητα και συμβάλλει στη μείωση του δημοκρατικού ελλείμματος. Θέτει τα θεμέλια για μια πολιτική κοινότητα, καθιερώνει τα δικαιώματα των μελών της, κατανέμει αρμοδιότητες, αποδίδει και οργανώνει την εξουσία στα θεσμικά της όργανα, θεσπίζει την έννοια του Ευρωπαίου πολίτη.

Το αξιακό σύστημα της Ένωσης ενδυναμώνεται με την ενίσχυση του κοινωνικού χαρακτήρα και της ποιότητας ζωής στην Ένωση, τοποθετώντας τον πολίτη στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος.

Πα' όλα αυτά οφείλουμε να τονίσουμε ότι δεν περιέχει αρκετές πρόνοιες, έτσι ώστε να μιλάμε για μία κοινωνική Ένωση.

Το νέο Σύνταγμα καθιστά την Ευρωπαϊκή Ένωση δημοκρατικότερη, διαφανέστερη και απλούστερη. Δημοκρατικότερη επειδή οι αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχουν επεκταθεί, δημοκρατικότερη επειδή τα εθνικά κοινοβούλια θα συμμετάσχουν περισσότερο στη λήψη αποφάσεων. Διαφανέστερη επειδή καθιερώνει σαφώς ποιος κάνει τι. Οι Βρυξέλλες, η Αθήνα, η ελληνική περιφέρεια.

Προβλέπεται η αμεσότερη συμμετοχή του πολίτη. Όλοι οι κανόνες είναι τώρα σ' ένα έγγραφο και αυτό αναμφίβολα το καθιστά απλούστερο.

Με το νέο Σύνταγμα οι προθέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίνονται σαφέστερες. Ενισχύονται τα ανθρωπιά δικαιώματα. Τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρεούνται να διαβουλευτούν με την κοινωνία των πολιτών, να ενεργούν με διαφάνεια και ειλικρίνεια και να κατοχυρώνουν την πρόσβαση στα έγγραφα, στις αποφάσεις, στις διαδικασίες.

Το Σύνταγμα παρέχει τη δυνατότητα νομοθέτησης με πρωτοβουλία των πολιτών. Τόσο το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο όσο και το Συμβούλιο των Υπουργών είναι υποχρεωμένα να διεξάγουν δημόσια τις εργασίες τους.

Οι πρόνοιες αυτές αναμφισβήτητα μικραίνουν την απόσταση που χωρίζει τον απλό πολίτη από τη χρησιμη πληροφορία που υπάρχει στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά καιρούς βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την σύγχυση, αλλά και με τη δυσπιστία των

πολιτών σε ό,τι αφορά το ρόλο, αλλά και τη σπουδαιότητα που έχει για τη χώρα μας η συμμετοχή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν είναι ψέματα να πούμε ότι αρκετές φορές η προηγούμενη κυβέρνηση έβρισκε άλλοθι για την ασυνέπεια και για τις πιυχές της αντιλαϊκής της πολιτικής σε δήθεν επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γεγονός είναι από την άλλη πλευρά ότι το εγχείρημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι πολύπλευρο. Χρειάζεται χρόνο για να ενημερωθεί κανείς για όλα τα σχετικά θέματα. Όλοι μαζί, Κυβέρνηση, Βουλή, Ευρωκοινοβούλιο, έχουμε χρέος να κάνουμε τους πολίτες να ενδιαφερθούν πραγματικά, να γίνουν περισσότερο ενεργοί, να γνωρίσουν και να αξιοποιήσουν τα δικαιώματα και τις δυνατότητές τους.

Πιστεύω ότι η ψήφιση του Ευρωσυντάγματος με μεγάλη, όπως διαφαίνεται, πλειοψηφία από τη Βουλή πρέπει να αποτελέσει την αφετηρία για έναν ευρύ διάλογο για τον προσανατολισμό και τη νέα πραγματικότητα, που διαμορφώνει για τη χώρα και τους πολίτες η διαδρομή του ευρωπαϊκού εγχειρήματος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Παρ' ό,τι έχουμε διανύσει μια πολυετή πορεία μέχρι σήμερα, ο ευρωπαϊκός δρόμος είναι ακόμα μακρύς. Τα περιθώρια για βελτίωση είναι ακόμα σημαντικά. Και παρά τον όψιμο ευρωσκεπτικισμό που ενίοτε εμφανίζεται, οφείλουμε να ενδυναμώσουμε την Ένωση εκεί που χωλαίνει. Είναι σημαντικό να οικοδομήσουμε μια κοινωνική Ένωση με ενίσχυση του κράτους δικαίου σε συνδυασμό με την προώθηση της κοινωνικής συνοχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συνείδηση του Έλληνα πολίτη η Ευρώπη φάνταζε ανέκαθεν ως χώρος δημοκρατίας και ευημερίας, ως χώρος κοινωνικών κατακτήσεων. Συνεπώς κυρίαρχος στόχος μας οφείλει να παραμείνει η κατοχύρωση της κοινωνικής Ευρώπης, με άξονες την πλήρη απασχόληση, τον πολιτικό πλουραλισμό, την πολιτιστική ποικιλομορφία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και το σεβασμό στη διαφορετικότητα.

Η μείωση των κοινωνικοοικονομικών ανισοτήτων, καθώς και η στήριξη της εργασίας με ασφάλεια και ποιότητα, μπορούν και πρέπει να συνδυαστούν με την οικονομική ανάπτυξη. Αυτός ο συνδυασμός μπορεί να κινητοποιήσει την κοινωνία των ενεργών πολιτών, ώστε να προωθήσει στην πράξη την κοινωνική Ευρώπη της ανάπτυξης με ανθρώπινο πρόσωπο.

Αναμφίβολα το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα παρέχει ευκαιρίες για συμμετοχή στη διαδικασία καθορισμού της ευρωπαϊκής ταυτότητας και στη διαδικασία ενίσχυσης του ρόλου του. Οφείλουμε να είμαστε συμμετέχοντες των εξελίξεων και συνδιαμορφωτές του νέου πολιτικού τοπίου, που θα καθορίσει το μέλλον μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα είναι μια ευκαιρία να αναρωτηθούμε εάν οι φοβικές ιδεοληψίες, που διατυπώνονται από κάποιες ακραίες φωνές, συνάδουν με την μακρόπνοη θεώρηση του πραγματικού εθνικού μας συμφέροντος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Μανιάτης Ιωάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια σημαντική ευκαιρία για την ενημέρωση του ελληνικού λαού πάνω στα μεγάλα εθνικά και ευρωπαϊκά διακυβεύματα, δυστυχώς, δείχνει να χάνεται.

Η φοβική άρνηση της Κυβέρνησης να αποδεχθεί την πρόταση του ΠΑΣΟΚ και των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, είναι ένα δείγμα της δήθεν νέας πολιτικής συμπεριφοράς.

Οι αγωνίες των ευρωπαϊκών κοινωνιών και των πολιτών τους καταγράφονται καθημερινά. Προχωρούμε άραγε προς το όραμα μιας ομοσπονδιακής Ευρώπης με αποκέντρωση στις περιφέρειες και τις τοπικές αυτοδιοικήσεις;

Ετοιμάζουμε μήπως την Ευρώπη των λαών για το συμβολικό σταθμό του 2020 με τους ενδιάμεσους γεωστρατηγικούς ανταγωνισμούς απέναντι στις Ηνωμένες Πολιτείες, την Κίνα, τις Ινδίες και τις άλλες αναδυόμενες αγορές;

Αραγε, δίνουμε ευρωπαϊκή απάντηση στο πρόβλημα της

παγκόσμιας φτώχειας, της κοινωνίας των 2/3, της κατακλυσμιαίας περιβαλλοντικής κατάρρευσης, του κανιβαλισμού της διατροφικής αλυσίδας;

Η Συνταγματική Συνθήκη προσπαθεί να δώσει κάποιες απαντήσεις. Είναι ένα ακόμη βήμα, ένα νέο ξεκίνημα, σίγουρα, όμως, δεν είναι ούτε τολμηρό άλμα, ούτε ριζοσπαστική καινοτομία. Απαντά διστακτικά στην εμβάθυνση του ευρωπαϊκού οράματος μετά από τη γνωστή πρόσφατη τολμηρή διεύρυνση σε νέα κράτη-μέλη.

Μειώνει μόνο εν μέρει το δημοκρατικό έλλειμμα απέναντι στη γραφειοκρατία των Βρυξελλών και την αυταρχικότητα των εθνικών διοικήσεων με την ενδυνάμωση του ρόλου του Ευρωκοινοβουλίου και της Επιτροπής των περιφερειών.

Πρωθεί τη λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία, ως πρώτο βήμα, για μία ουσιαστική συμμετοχική δημοκρατία, μέσα από το δικαίωμα του ενός εκατομμυρίου Ευρωπαίων πολιτών να ζητήσουν νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Αποδέχεται τις αρχές της κοινωνικής Ευρώπης με την υιοθέτηση του αιτήματος για πλήρη απασχόληση χωρίς, όμως, να δεσμεύεται για τις πολιτικές καταπολέμησης της μίστιγας της ανεργίας.

Διακηρύσσει το στόχο για ένα βιώσιμο εναλλακτικό ευρωπαϊκό αναπτυξιακό μοντέλο, χωρίς όμως να δεσμεύεται για αύξηση των πόρων, που θα υποστηρίξουν το μοντέλο αυτό.

Διστακτικά προσπαθεί να απαντήσει στη μεγάλη αναγκαιότητα της ερευνητικής και τεχνολογικής απογείωσης της Ένωσης, που αποτελεί κρίσιμο αναπτυξιακό ζητούμενο.

Υιοθετεί τη ρήτρα συνδρομής και προσπαθεί να δώσει υπερεθνικές απαντήσεις σε εθνικά προβλήματα.

Η ευρωπαϊκή συνθήκη, όμως, με κραυγαλέο, κατά τη γνώμη μου, τρόπο αποθεώνει την ελεύθερη αγορά και το σκληρό ανταγωνισμό. Δεν τολμά να προχωρήσει σε στοιχειώδη έστω πολιτική εποπτεία της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας και των θέσφατων μιας μονεταριστικής πολιτικής που νοιάζεται μόνο για το έλλειμμα, το χρέος και τον πληθωρισμό και αγνοεί προκλητικά τα ποσοστά ανεργίας, τον κοινωνικό αποκλεισμό, την αλληλεγγύη των ανθρώπων.

Το 1974 ο Κωνσταντίνος Καραμανλής είπε το πολιτικό «ναί». Το 1985 ο Ανδρέας Παπανδρέου με τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα είπε το κοινωνικό «ναί». Το 2000 ο Κώστας Σημίτης με την Οικονομική και Νομισματική Ένωση είπε το αναπτυξιακό και οικονομικό «ναί». Σήμερα εμείς καλούμαστε να πούμε το ιστορικά αναγκαίο «ναί». Δεν χρειάζονται ούτε κινδυνολογίες ούτε θριαμβολογίες.

Το μεγαλύτερο παγκόσμιο ιστορικό πείραμα ενοποίησης κρατών, χωρίς πολέμους συνεχίζει να προχωρά με τους αργούς ρυθμούς που επιβάλλουν οι εθνικές σκοπιμότητες, οι γεωπολιτικές προτεραιότητες και οι κοινωνικοοικονομικές αναγκαιότητες. Η ιστορία, όμως, δεν σταματά ποτέ.

Χρέος όσων μας κυβερνούν σήμερα είναι να αντιληφθούν ότι η Ευρώπη δεν είναι ούτε παράδεισος ούτε κόλαση. Είναι ένα πεδίο μαχών, ανταγωνισμού και συμβιβασμών. Δεν υπάρχουν, όπως κάποιοι, δυστυχώς, ακόμη νομίζουν στη χώρα μας, αυτόματοι πιλότοι. Απαιτείται εξωστρέφεια και ταυτόχρονα κοινωνική συναίνεση. Φοβούνται το πρώτο και υποκριτικά επικαλούνται το δεύτερο.

Η άρνηση για δημοψήφισμα, για ουσιαστικό διάλογο με το λαό, αποδεικνύει ότι οι επαγγελίες για νέα διακυβέρνηση είναι από υλικά του παρελθόντος. Η κοινωνία, όμως, κοιτά μπροστά με δυναμισμό, με πρωτοβουλίες, με αποφασιστικότητα. Αυτό είναι που μας κάνει αισιόδοξους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Μπέζας Αντώνιος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα με πολύ ενδιαφέρον και προσοχή τη συζήτηση που γίνεται αυτές τις ημέρες στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου και τις αξιόλογες τοποθετήσεις από τους συναδέλφους όλων των πτέρυγων.

Πρώτα απ' όλα μιλώντας καθαρά σε πολιτική βάση και όχι

εξετάζοντας το θέμα από τη νομική του πλευρά, δεν καταλαβαίνω τι νόημα έχει αυτή η υποκριτική, θα έλεγα, πρόταση του ΠΑΣΟΚ, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για τη διενέργεια δημοψηφίσματος.

Το λέω αυτό γιατί ζούμε σε μία χώρα όπου τα δύο μεγάλα κόμματα, που εκφράζουν τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, δεν θέτουν θέμα αμφισβήτησης για την πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης της χώρας. Δημοψηφίσματα επομένως γίνονται εκεί που υπάρχει τέτοιο θέμα και δεν έχει νόημα να γίνει κάτι τέτοιο στη χώρα μας.

Επειδή το αντικείμενο της συζήτησης αυτές τις ημέρες εδώ στη Βουλή δεν είναι ούτε η απογραφή, ούτε ο «Βασικός Μέτοχος», ούτε οι ελληνοτουρκικές σχέσεις, ούτε το ασφαλιστικό, ούτε το θέμα των Σκοπίων, αλλά μιλάμε για το Ευρωσύνταγμα, θα κάνω δύο πολύ σύντομες επισημάνσεις.

Η πρώτη είναι ότι η ψήφιση της Συνταγματικής Συνθήκης της Ευρώπης από το Κοινοβούλιό μας πραγματοποιείται σε μία περίοδο που έχει ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, σε μία περίοδο που η μεταπολιτευτική ευρωπαϊκή στρατηγική μας διέρχεται από μία κρίσιμη καμπή. Νομίζω ότι τη χρονιά που πέρασε, το 2004, έκλεισε έναν ολόκληρο κύκλο, έναν κύκλο που άρχισε το 1974, ενώ η χρονιά που διανύουμε, το 2005, δίνει ήδη δείγματα γραφής μιας νέας ευρωπαϊκής στόχευσης για τη χώρα μας.

Το 2004 με την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και με την ελληνική στήριξη στην ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας ικανοποιήθηκαν και εκπληρώθηκαν δύο «υποχρεώσεις» της μεταπολιτευτικής Ελλάδας. Μία υποχρέωση προς το πολιτικό μέλλον της Κύπρου και μια άλλη απέναντι σε μία δύσκολη συμπεριφορά της γειτονικής χώρας. Με άλλα λόγια αποφορτίστηκε σε μεγάλο βαθμό το τραυματικό φορτίο της εμπειρίας της Κύπρου, από την τουρκική εισβολή και τη διχοτόμηση, δύο γεγονότα που καθόρισαν σημαντικά τη φυσιογνωμία και το περιεχόμενο της ελληνικής ευρωπαϊκής πολιτικής από το 1974. Ταυτόχρονα, όμως, συνέβη και κάτι άλλο, αποδυναμώθηκε και η αντίληψη ότι η Ελλάδα χρειάζεται εξαιρέσεις, χρειάζεται ειδική μεταχείριση λόγω ιδιαίτερων οικονομικών και πολιτικών προβλημάτων και ακόμα αποδυναμώθηκε η αντίληψη ότι μπορεί να της αναγνωρίζεται η δυνατότητα να αποκλίνει από την κοινοτική γραμμή σε διάφορα πεδία κοινών ευρωπαϊκών πολιτικών, όπως η αμυντική ή η αγροτική πολιτική. Αυτά τα γεγονότα που κλείνουν τον κύκλο του 1974 δημιουργούν αναπόφευκτα ένα νέο πολιτικό και ιδεολογικό τοπίο ως προς τις ιδεολογικές μας προτεραιότητες από τώρα και στο μέλλον. Η κρίση του 1974 οδήγησε σε μία ελληνική ευρωπαϊκή πολιτική προσανατολισμένη κυρίως στο στόχο της εσωτερικής ανασυγκρότησης. Ο κανόνας που υπήρχε ήταν δημοκρατία, ευημερία, ασφάλεια και έδωσε για πάρα πολλά χρόνια το πολιτικό μας στίγμα στην Ευρώπη. Αρκεί, όμως, αυτός ο κανόνας σήμερα για να καλύψει τις νέες ανάγκες που υπάρχουν, τις ανάγκες μιας διαφορετικής πολιτικής πραγματικότητας; Η ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη που συζητάμε απαιτεί πλέον συγκροτημένες πολιτικές σε ζητήματα που μέχρι τώρα απασχολούσαν ή θα έλεγα φορτώνοντας στις πλάτες άλλων περισσότερο ισχυρών κρατών, όπως είναι η απασχόληση, η μετανάστευση και η κοινωνική ασφάλιση. Δεν πρέπει να λησμονούμε και κάτι άλλο. Είναι κοινά παραδεκτό πως η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων εγκρίνει και αποδέχεται τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας. Αυτή, όμως, η πολυδιαφημισμένη «ευρωφιλία» κλονίζεται ισχυρά, για να μην πω ότι σε πολλές περιπτώσεις είναι και έτοιμη να καταρρεύσει, κάθε φορά που αντιλαμβανόμαστε πόσο μεγάλο είναι το κόστος από τη συμμετοχή μας στο στενό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κλονίζεται κάθε φορά που κινδυνεύει να διαταραχθεί η βολική για μας ιδιότητα του προστατευόμενου μέλους, κάθε φορά που η Ευρωπαϊκή Ένωση ανέχεται όλο και λιγότερο τις παρεκκλίσεις χωρών με ιδιαίτερο ρόλο, όπως θέλουμε εμείς σαν χώρα να θεωρούμαστε.

Εγώ πάντως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι βέβαιος ότι όπως οι πρώτες μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις του Κωνσταντίνου Καραμανλή επεδίωξαν πιστικά και επέτυχαν την ταχύτερη δυνατή ένταξη της χώρας μας στην κοινοτική Ευρώπη έτσι και η νέα διακυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή θα ανανεώσει τη

συμμετοχή μας στην Ενωμένη Ευρώπη και θα κερδίσει το στοίχημα μιας κοινωνίας, που αφού έκλεισε έναν κύκλο εκκρεμοτήτων με το παρελθόν είναι καιρός να βρει ένα νέο μέλλον στην πορεία της στην Ευρώπη.

Η δεύτερη επισημάνση την οποία θέλω να κάνω έχει σχέση με το περιβάλλον. Ανάμεσα στα πολλά θετικά της ευρωπαϊκής Συνταγματικής Συνθήκης είναι ότι ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης αναγνωρίζει πλέον πως το υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και η βελτίωση της ποιότητάς του πρέπει να ενσωματώνονται στις πολιτικές της Ένωσης και να διασφαλίζονται σύμφωνα με την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης.

Με απλά λόγια δηλαδή, είναι πλέον κατοχυρωμένο στη Συνταγματική Συνθήκη το βασικό ανθρωπινό δικαίωμα σ' ένα αειφόρο, υγιεινό και ασφαλές για τη ζωή και πρόσφορο για την ευημερία περιβάλλον.

Η Ευρώπη βέβαια έχει παρελθόν στις στρατηγικές της για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Η διαδικασία της Λισαβόνας το Μάρτιο του 2000, ήταν αυτή η οποία έδινε έμφαση στον οικονομικό πυλώνα και σε ορισμένους τομείς του κοινωνικού πυλώνα της ανάπτυξης. Επίσης η στρατηγική η οποία θεσπίστηκε στο Γκέτεμποργκ τον Ιούνιο του 2001 ήταν αυτή η οποία ενέτασσε την περιβαλλοντική διάσταση στη στρατηγική της Λισαβόνας.

Επίσης, υπήρξε η διαδικασία του Κάρνιφ, τον Ιούνιο του 1998, στην οποία υιοθετείται η ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής συνιστώσας σε εννιά επιμέρους τομεακές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι η γεωργία, η ενέργεια, οι μεταφορές, η αλιεία, το εμπόριο, η ανάπτυξη και η εσωτερική αγορά, η βιομηχανία, οι εσωτερικές και οι εξωτερικές υποθέσεις. Όλες αυτές οι πολιτικές και οι στρατηγικές έχουν βρει τώρα τη θέση τους στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα μέσα από κατάλληλες διατάξεις.

Βέβαια είναι ξεκάθαρο ότι το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα ως σημαντικότορο στόχο καθορίζει το στόχο της οικονομικής ανάπτυξης και αυτή η διαπίστωση απορρέει από μια σειρά διατάξεων που αποδεικνύουν τον κυρίαρχο ρόλο, που διαδραματίζει η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Επομένως όταν ένα κράτος-μέλος προχωρά στη θέσπιση εθνικών διατάξεων, στο πλαίσιο εναρμόνισης μ' έναν ευρωπαϊκό νόμο, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της περιβαλλοντικής προστασίας –έναν στόχος, που φαίνεται, ίσως, να είναι υποδεέστερος- αυτό μπορεί να έχει σαν αποτέλεσμα την παρεμπόδιση της ομαλής λειτουργίας, δηλαδή μπορεί να αποτελέσει έναν παράγοντα ανωμαλίας για την εσωτερική αγορά.

Ανεξάρτητα, όμως, από οποιουδήποτε τέτοιους προβληματισμούς και αμφισβητήσεις, η θεμελίωση της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης και της προστασίας του περιβάλλοντος πραγματοποιείται στο Ευρωσύνταγμα μ' έναν σχετικά ολοκληρωμένο τρόπο. Θα μπορούσαμε δε να πούμε ότι αυτή η κατοχύρωση είναι πληρέστερη σε σχέση με το σύνολο σχεδόν των κρατών-μελών.

Επίσης υπάρχει και κάτι άλλο. Η βιώσιμη ανάπτυξη αναφέρεται μεταξύ άλλων και στους σκοπούς που επιδιώκει η Ευρωπαϊκή Ένωση στις σχέσεις της με τις άλλες χώρες. Αυτή, η αναφορά καθιστά τη βιώσιμη ανάπτυξη όσο και την προστασία του περιβάλλοντος ως βασικά στοιχεία των υπερεθνικών χαρακτηριστικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επαναλαμβάνω ότι αμφισβητήσεις μπορεί να υπάρχουν. Όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση στη νέα της μορφή είναι θεμελιακά και σταθερά ταγμένη στη βιώσιμη ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος και αυτήν τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης την κατοχυρώνει το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα που ψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975» καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα μία μαθητρίες και μαθητές και τρεις καθηγητές από το 1ο

Λύκειο Πρέβεζας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Αλευράς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση την οποία κάνουμε και σήμερα για το Ευρωσύνταγμα μας δίνει την ευκαιρία κατ' αρχάς να κάνουμε ή να θυμηθούμε τις προσωπογραφίες, της σύγχρονης, της νεότερης πολιτικής ιστορίας μ' ένα νηφάλιο τρόπο.

Ξεκινώντας από το τέλος προς την αρχή, να θυμηθούμε την πολιτική φυσιογνωμία του Κώστα Σημίτη, που οδήγησε την Ελλάδα ουσιαστικά στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με μία σειρά μεγάλων πολιτικών, εκ των οποίων κορυφαία ήταν η ένταξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Να θυμηθούμε τον Ανδρέα Παπανδρέου, ο οποίος προηγούμενα είχε προσδιορίσει ένα σαφώς κοινωνικό χαρακτήρα με τις πολιτικές σύγκλισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα και να καταλήξουμε σ' αυτόν που δικαίως πρέπει να ονομάσουμε «πατριάρχη» της ευρωπαϊκής προοπτικής της χώρας, τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, ο οποίος με σταθερότητα και εμμονή σε μία εποχή που λίγοι το πίστευαν, υποστήριξε και καθοδήγησε την ένταξη της χώρας στην τότε Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Βεβαίως, παρά το γεγονός ότι σήμερα ο επικεφαλής της Κυβέρνησης είναι συνονόματος και συνεπίθετος με τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή, πολύ φοβάμαι –και δυστυχώς– ότι το παράδειγμα εκείνο δεν το έχει αξιοποιήσει και δεν το αξιοποιεί, έτσι ώστε η Κυβέρνηση να συνεισφέρει ουσιαστικά σε μια νέα ιστορική προοπτική για τη χώρα μας μέσα στην Ένωση. Δεν αξιοποιεί κυρίως μια ουσιαστική πολιτική κληρονομιά που επιβάλλει την εμμονή στις αρχές, και σε σαφείς πολιτικές στρατηγικές.

Αντίθετα, υπάρχει σήμερα στην Κυβέρνηση μια φοβικότητα απέναντι στην Ένωση, που καλύπτεται πίσω από το μεγάλο ή μικρό –όπως το θέλει καθένας– θέμα του «Βασικού Μετόχου», με αφορμή το οποίο έχει ξεκινήσει τις τελευταίες εβδομάδες ένας απίστευτος αντιευρωπαϊσμός από στελέχη της Κυβέρνησης, χωρίς λόγο και αιτία, χωρίς ουσιαστικό διακύβευμα. Αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να προβληματίσει σοβαρά και τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση.

Όμως, η συζήτηση την οποία κάνουμε σήμερα για το Σύνταγμα μας δίνει την ευκαιρία να πούμε και δυο-τρεις σκέψεις για το παρόν και το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αφορμή αυτό καθαυτό το κείμενο του Συντάγματος, του λεγόμενου «Ευρωσυντάγματος».

Κατ' αρχάς, το Σύνταγμα επαναδιατυπώνει, στην ουσία, τις συνθήκες και τους κανόνες λειτουργίας της Ένωσης, πηγαίνοντάς ένα βήμα πιο πέρα. Από τη μια μεριά πρέπει να παραδεχθούμε ότι αυτό το οποίο αποτυπώνει και θεσμοποιεί το Ευρωσύνταγμα –και αυτό ίσως είναι μια διαλεκτική προσέγγιση, όχι πολύ μοντέρνα, αλλά εγώ τη δέχομαι– είναι από τη μια μεριά ο οικονομικός φιλελευθερισμός –άρα τα «ανοικτά σύνορα» ή οι «ανοικτές πόρτες» για την οικονομία της αγοράς– και από την άλλη μεριά –και αυτό είναι, πολύ θετικό– είναι ένα προχωρημένο και προωθημένο κείμενο που αποπνέει το σύγχρονο συνταγματικό φιλελευθερισμό, με έμφαση και ιδιαίτερη ένταση στην προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων, των ατομικών δικαιωμάτων, αλλά και στην οργάνωση ενός σύγχρονου «ευρωπαϊκού» κράτους δικαίου.

Αυτός, όμως, ο φιλελευθερισμός, ο διττός, και εν πολλοίς αντιφατικός, δεν μπορεί να απαντήσει, παρά τη νομική αρτιότητα του κειμένου, στο πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζει η ευρωπαϊκή κοινωνία, αν τη θεωρήσουμε ως «ενιαίο σώμα». Ποιο είναι το πρόβλημα; Με το Σύνταγμα θεσμοποιούνται π.χ. οι νέες διαδικασίες λήψης αποφάσεων που είναι πιο ευέλικτες διαδικασίες που ανταποκρίνονται σήμερα στην παγκοσμιοποίηση. Όμως ο ενιαίος ευρωπαϊκός κοινωνικός χώρος υποφέρει από σημαντικά προβλήματα.

Ποια είναι αυτά τα προβλήματα; Η οικονομική ανάπτυξη δεν είναι έντονη. Η ανεργία παραμένει υψηλή. Η φτώχεια είναι μια πολύ σημαντική και καθοριστική πραγματικότητα για ένα μεγάλ-

λο μέρος των ευρωπαϊκών κοινωνιών. Οι άνθρωποι παρακολουθούν μια συζήτηση για το Σύνταγμα, η οποία ακούγεται πολύ τεχνική, τεχνοκρατική και σίγουρα αδιάφορη για το διακύβευμα της καθημερινής τους ζωής.

Απ' αυτήν την άποψη, οι παλιές αριστερές κριτικές για το χαρακτήρα των συνταγματικών κειμένων μπορεί και πρέπει να ακούγονται και σήμερα. Η συζήτηση αυτή μπορεί να είναι πολύ ενδιαφέρουσα και πιθανότατα, κατά την εκτίμησή μου, θα είναι ενδιαφέρουσα. Αλλά μέχρις εδώ.

Διότι η επαπειλούμενη καταλήφηση του Συντάγματος στη Γαλλία, στην Ολλανδία και βεβαίως –μετά μεγίστης βεβαιότητας– στη Βρετανία, θα θέσει ξανά επί τάπητος το ζήτημα ενός Συντάγματος και ή θα βρεθεί μια συμβιβαστική φόρμουλα με τη λογική μιας νέας διακυβερνητικής απόφασης σε επιμέρους ειδικά θέματα, όπως είναι η λήψη των αποφάσεων, οι ειδικές πλειοψηφίες κλπ., για να μπορέσει να τρέξει λίγο παραπάνω η Ένωση ή θα ξαναμπούμε σε μια συζήτηση, η οποία θα κρατήσει αρκετό καιρό.

Και σίγουρα αυτό φαίνεται ότι θα κρατήσει, μέχρις ότου οι ευρωπαϊκές κοινωνίες νιώσουν άνετα μέσα σε αυτό το νέο οικονομικό περιβάλλον, το οποίο έχει ξημερώσει όχι μόνο για την Ευρώπη, αλλά και για ολόκληρο τον κόσμο. Και στην Ελλάδα πρέπει να παρακολουθήσουμε αυτήν τη συζήτηση και όχι μόνο τη συζήτηση από τη νομική ή συνταγματική σκοπιά, όσο ενδιαφέρον και αν έχει.

Είναι γνωστό από το παρελθόν ότι από τις διακυβερνητικές διασκέψεις είχαμε μια κόντρα ανάμεσα σε εκείνους που ήταν οπαδοί της διεύρυνσης και σε εκείνους που ήταν οπαδοί της εμβάθυνσης. Αυτό στη συνέχεια πέρασε και σε θεσμικό επίπεδο και στα κείμενα, ανάμεσα σε εκείνους που υπερασπιζόνταν την ομοσπονδιακή λογική και σε εκείνους που υπερασπιζόνταν το ομοσπονδιακό όραμα.

Σήμερα, το κείμενο της Συνταγματικής Συνθήκης έχει ουσιαστικές και εγγενείς αντιφάσεις. Από τη μια μεριά προωθεί την ενοποιητική διαδικασία, θέλει να ενισχύσει τη δημοκρατική νομιμοποίηση στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων και στις εσωτερικές λειτουργίες της Ένωσης. Από την άλλη, όμως, μεριά «προεδροποιεί» σημαντικά την Επιτροπή, κάτι το οποίο δεν είναι απόλυτα σαφές γιατί γίνεται. Και βεβαίως εξισορροπεί τον εξ ορισμού ουδέτερο ή απολιτικό χαρακτήρα της Επιτροπής, βάζοντας ουσιαστικά και δυναμικά στο παιχνίδι δύο άλλους παράγοντες, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και βεβαίως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τις πολύ περισσότερες αρμοδιότητες, τις οποίες έχει αναλάβει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε όριμοι να αξιολογήσουμε αυτήν την υποβάθμιση του ρόλου της Επιτροπής, αν είναι προς όφελος της ενοποιητικής διαδικασίας και προς όφελος των λαών; Είναι τόσο απλό το θέμα; Κατά την εκτίμησή μου, όχι. Και πρέπει να το συζητήσουμε και πρέπει να το βλέπουμε και στη διαδικασία της συμμετοχής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα ήθελα, όμως, μιας και δεν μας δίνεται η δυνατότητα να επεκταθούμε –είναι λίγος ο χρόνος– να κλείσω με την εξής επισημάνση: Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα είναι ένα ουσιαστικό βήμα προς την κατεύθυνση της ενοποίησης. Παρά ταύτα, οι αντιφάσεις υπάρχουν και θα συνεχίσουν να υπάρχουν, όσο βεβαίως βρισκόμαστε στο μεταίχμιο ανάμεσα σε μια θεσμική κίνηση από την Ευρώπη των κρατών στην Ευρώπη των λαών, στην Ενωμένη Ευρώπη, στην Ευρώπη με τα ομοσπονδιακά χαρακτηριστικά.

Η Ελλάδα πρέπει να είναι παρούσα, ο ελληνικός λαός πρέπει να είναι ενημερωμένος και η Κυβέρνηση, παρά την άρνησή της να δεχθεί το δημοψήφισμα, οφείλει να αναλάβει τις γενναίες εκείνες πρωτοβουλίες, ώστε ο ελληνικός λαός να ενημερωθεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Κουσιώνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μπήκαμε, λοιπόν, στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος παραείναι σκληρός. Και ξέρουμε και για ποιους συγκεκριμένα είναι σκληρός, μέχρι και απάνθρωπος μερικές φορές.

Ήθελα, όμως, να πω κάτι άλλο τώρα. Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, όταν είναι να συζητήσουμε τέτοια μεγάλα θέματα, κάνουμε μια κατανομή των τομέων, με τους οποίους θα ασχοληθεί κάθε Βουλευτής. Εγώ, όμως, υποκύπτω συχνά στον πειρασμό να επηρεάζομαι από τα ακούσματα. Και θα πω δυο-τρία πράγματα γι' αυτά τα ακούσματα, τα οποία έχουν μια ιδιαίτερη σημασία.

Το πρώτο χαρακτηριστικό είναι αυτά τα καλολογικά στοιχεία και τα πολύ μεγάλα λόγια. Και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, όσοι έχουν μια εμπειρία από τη ζωή και όχι μόνο κοινοβουλευτική, ότι αυτός είναι ένας εύσχημος τρόπος να αποφύγει κανείς την καταγραφή της πραγματικότητας, για την οποία θα μιλήσω λίγο αργότερα. Το δεύτερο χαρακτηριστικό από τα ακούσματα ήταν οι κόντρες που ακούστηκαν μέχρι χτες, λόγω της επικαιρότητας ορισμένων γεγονότων, όπως οι συνομιλίες στην Άγκυρα, η παραβίαση του εναερίου χώρου κλπ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αν κοιτάξει κανείς την ιστορία λιγάκι προς τα πίσω, ακόμη και την πρόσφατη, μέχρι και το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, σε πολεμικές συγκρούσεις, αλλά όχι μόνο, και σε διπλωματικές επαφές που γίνονται ή διαπραγματεύσεις, εκεί που κρίνονται βασικά θέματα, θα δει ότι ο ισχυρός ή αυτός που θεωρεί τον εαυτό του ισχυρό φτάνει μέχρι την τελευταία στιγμή σε απειλές, πιέσεις, εκβιασμούς.

Αυτό κάνει η Τουρκία. Γιατί το κάνει; Για να πάμε λιγάκι προς τα πίσω να τα θυμηθούμε και να μη γινόμαστε επαναστάτες της τελευταίας στιγμής: Πρώτον, όταν έκανε την επέμβαση η Τουρκία στην Κύπρο με τελικό αποτέλεσμα την κατοχή, το ΝΑΤΟ σας το είχε «ράψει» τελείως.

Δεύτερον, όταν ήλθε το σχέδιο Ανάν τα βασικά κόμματα της εξουσίας εδώ στην Ελλάδα είπαν «ναι», νομιμοποιώντας την επίθεση της Τουρκίας και την κατοχή στην Κύπρο. Η Τουρκία νιώθει ισχυρή, διότι μέσα στις συνόδους, που έχουν γίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δικαιώνεται σε πάρα πολλά πράγματα, τα οποία θα δούμε στην εξέλιξη στο Αιγαίο και γιατί έχει και στήριξη από τον υπερταλαντικό σας σύμμαχο. Πώς, λοιπόν, να μην αγριεύει και να μην εκβιάζει και να μην πιέζει η Τουρκία; Εμάς μας έχουν πάντα στο χέρι.

Το τρίτο χαρακτηριστικό είναι η εξέλιξη –αυτό που λέχθηκε από πολλούς με τα καλολογικά στοιχεία- της ΕΟΚ μέχρι την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και πραγματικά, αν το σκεφθεί κανείς τα τελευταία χρόνια και παρακολουθήσει την εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει γίνει πιο «ανθρώπινη». Ακόμα και το βομβαρδισμό στη Γιουγκοσλαβία τον έκανε για ανθρωπιστικούς λόγους! Για ανθρωπιστικούς λόγους βομβάρδισε υποπαγωγεία, γηροκομεία, νοσοκομεία, αμάχους, κατέστρεψε υπηρεσίες της χώρας και το τότε κόμμα, που ήταν στην εξουσία και τώρα είναι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, άχνα! Μάλιστα πιο ανθρωπιστικά φερόμενη η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν χρησιμοποίησε τις βόμβες της σειράς, χρησιμοποίησε μοντέρνα απεμπλουτισμένο ουράνιο το οποίο κατά το Υπουργείο τότε δεν έβλαπτε καθόλου που ξέρουμε τα αποτελέσματα του μέχρι και τώρα!.

Το τέταρτο χαρακτηριστικό είναι αυτό που λέχθηκε από πολλούς «η κοινωνία των ευρωπαϊκών κρατών, οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Γνωρίζουμε όλοι ότι υπάρχει μία παράλληλη πορεία των κρατών της Ευρώπης –δεν μιλάμε για τα καινούργια- με σημαντικές διαφορές μεταξύ τους.

Και θυμόμαστε αγαπητοί συνάδελφοι, τι είχε γίνει όταν μπαίναμε στην ΟΝΕ. Ο τότε πρωθυπουργός έλεγε «πρέπει να κάνουμε σφικτή δημοσιονομική πολιτική, για να πετύχουμε τη σύγκλιση». Μετά από δύο χρόνια, «πρέπει να ξανακάνουμε σφικτή δημοσιονομική πολιτική, για να πετύχουμε την πραγματική σύγκλιση». Τα πράγματα έχουν εξελιχθεί τώρα. Επί παραδείγματι στις προηγούμενες εκλογές το κυρίαρχο σύνθημα ήταν ότι είμαστε μία από τις είκοσι πέντε πλουσιότερες χώρες του κόσμου, διότι έχουμε αύξηση του ΑΕΠ από 3,8% και πηγαίνουμε στο 4,2%. Ήταν αλήθεια; Ήταν. Και μιλάμε για τα σοσιαλιστικά κόμματα, τα οποία έχουν διαγράψει τελείως τη λέξη

«καπιταλισμός». Τι σημαίνει όμως αυτό; Συγκέντρωση πλούτου σε λίγα χέρια. Όμως, οι έρευνες απέδειξαν ότι δυόμισι εκατομμύρια Έλληνες είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας, χωρίς να μας λέει η έρευνα πόσοι είναι στο όριο της φτώχειας. Και αυτό είναι μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχει και γεωγραφικά χαρακτηριστικά. Νοτιοδυτική Ελλάδα: τέταρτη από πλευράς οικονομικής ανάπτυξης μέχρι το 1990. Τώρα είναι μία από τις φτωχότερες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το χαμηλότερο κατά κεφαλή ΑΕΠ σε ολόκληρη την Ελλάδα. Αυτά δεν έγιναν μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Και είχαμε το κοινωνικό κράτος. Το κοινωνικό κράτος –επειδή το είχα ζητήσει πολύ καλά- ήταν πολύ καλά φτιαγμένο, στην περίοδο μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '80, για τον απλούστατο λόγο ότι έπρεπε να επιδιορθώσουν ορισμένα πράγματα από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και κυρίως γιατί υπήρχε το αντίπαλον δέος. Τώρα πού είναι το κοινωνικό κράτος, αγαπητοί συνάδελφοι; Γιατί μιλάμε για κοινωνίες. Ποιες είναι οι πολιτικές που ευνόησαν τις κοινωνίες;

Είναι γνωστό ότι από τα μέσα της δεκαετίας του '80, το μεγάλο επενδυτικό κεφάλαιο στράφηκε σε δύο τομείς: Στον τομέα του πολιτισμού, για τον οποίο έχουν πει και άλλοι ορισμένα πράγματα και στον τομέα της υγείας.

Στον τομέα της υγείας, λοιπόν, έκανε επενδύσεις, διότι παραχωρήθηκαν αρμοδιότητες από το δημόσιο, δήθεν, σύστημα υγείας από όλες τις κυβερνήσεις και έτσι έχαναν τεράστια ποσά. Είναι αλήθεια αυτό ή δεν είναι μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Είναι αλήθεια ή δεν είναι; Έρευνες απέδειξαν ότι το 47% των δαπανών είναι ιδιωτικές δαπάνες, άρα τις πληρώνει από την τσέπη του ο απλός πολίτης. Το ίδιο γίνεται και στα ιδιωτικά νοσοκομεία και στα απογευματινά ιατρεία των δημόσιων νοσοκομείων.

Αυτό ισχύει. Το λέω όχι με την έννοια αυτού που λένε, όταν έρχονται κάποια νομοσχέδια, όσον αφορά το πολυτιμότερο αγαθό που είναι η υγεία κλπ.. Δεν το λέω μ' αυτήν την έννοια. Αυτό έχει ξεθωριάσει, δεν το χρησιμοποιούν πάρα πολλοί. Κάποιοι βέβαια το χρησιμοποιούμε ακόμα.

Υπάρχει, όμως, ένας άλλος λόγος. Ας το πάρει κανείς από καθαρά καπιταλιστική άποψη. Θα έπρεπε να νοιάζεται αυτό το καπιταλιστικό κράτος, με αυτήν τη συγκέντρωση πλούτου που έχει, να κρατάει το παραγωγικό δυναμικό της χώρας σε μια κατάσταση υγείας που να «τρώγεται» εν πάση περιπτώσει, για να μπορεί να το εκμεταλλεύεται, για να μπορεί να το ξεζουμίζει. Ε, ούτε αυτό κάνει, αγαπητοί συνάδελφοι!

Έχουν γίνει σημαντικότερες αλλαγές και στο δημόσιο σύστημα υγείας και στην πρόνοια και παντού, με παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από μη κυβερνητικές οργανώσεις κ.α. Ακούστηκαν πάμπολλα πράγματα. Έχουν γίνει διαχειριστές πολύ ευαίσθητων τομέων στην παροχή υγείας και πρόνοιας.

Από την άλλη μεριά, για να γίνεται αυτό το πράγμα, πρέπει κάποιοι να έχουν υπερκέρδη, αυτά που βοηθάει να παραχθούν το καπιταλιστικό σύστημα. Είναι έτσι ή δεν είναι; Από έρευνες που έγιναν, έχει αποδειχθεί ότι τέσσερις, πέντε μεγάλες εταιρίες που έχουν σχέση με ιδιωτικά κέντρα παροχής περίθαλψης –δηλαδή φαρμακευτικές εταιρίες κλπ.- είχαν αυξήσεις των κερδών τους μέσα στο τελευταίο έτος από 65% μέχρι 5.800%.

Τι είναι αυτό; Δεν είναι μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δεν είναι ενίσχυση του καπιταλιστικού συστήματος και των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, που είπαν συνάδελφοί μας, όπως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και ο εισηγητής και άλλοι ομιλητές; Αυτή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και νομίζω ότι το αντιλαμβάνεται πάρα πολύ καλά ο κόσμος.

Τελειώνω μ' αυτό, γιατί τις προτάσεις τις έκαναν άλλοι ομιλητές του Κομμουνιστικού Κόμματος. Σκοτώνονται τώρα για δημοψήφισμα. Θέλω να θυμίσω σ' εκείνους που είναι λίγο παλιότεροι ότι, όταν συζητούσαμε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και εμείς λέγαμε να διαφωτιστεί ο ελληνικός λαός και να κάνουμε δημοψήφισμα, το τότε κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης –που είναι και τώρα κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- «έκανε την πάπια», ούτε δημοψήφισμα ούτε τίποτα.

Και συζητώντας τη Συνθήκη του Μάαστριχτ «από την κορυφή μέχρι τα νύχια», που λέμε, την έκαναν φύλλο και φτερό και στο

τέλος είπαν το μεγάλο «ναι». Και αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αποτέλεσμα της Συνθήκης του Μάαστριχτ, με επιδείνωση όλων των όρων που έχουν σχέση με τα λαϊκά στρώματα ή -όπως λέμε εμείς- με την εργατική τάξη. Είναι πασίγνωστο ότι η ανεργία αυξάνεται, η εξαθλίωση μεγαλώνει και ό,τι γίνεται, γίνεται για μεγαλύτερο ξεζούμισμα αυτών των κοινωνικών τάξεων. Αυτό το αντιλαμβάνεται πάρα πολύ καλά ο ελληνικός λαός.

Όσον αφορά το δημοψήφισμα, άκουσα κορυφαία στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να λένε: «Γιατί το θέλουμε, λέει, το δημοψήφισμα;». Όχι, λέει, για να πει «ναι» ή «όχι» ο ελληνικός λαός, αλλά για να καταλάβει τι σημαίνει το Ευρωσύμπταγμα, δηλαδή στη διάρκεια του δημοψηφίσματος θα του κάνουμε φροντιστήριο, όπως έγινε και τότε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Θυμάμαι χαρακτηριστικά ότι το εσωτερικό κύκλωμα της τηλεόρασης έπαιρνε συναδέλφους από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που έδειχναν ότι διάβαζαν ένα κείμενο, για να μάθουν τι είναι η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Και αυτό το κείμενο, αγαπητοί συνάδελφοι, ήταν το ένθετο του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Σταυρογιάννης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ζούμε στην εποχή της παγκοσμιοποίησης. Κάθε κράτος, κάθε κοινωνία, σε όποιο σημείο της υφελίου και να βρίσκεται, γίνεται άμεσα ή έμμεσα δέκτης ή και πομπός των συνεπειών κάθε σοβαρού γεγονότος, όπου και αν αυτό συμβαίνει.

Στον 21ο αιώνα τα κράτη προσομοιάζουν όλο και πιο πολύ με το σύστημα των συγκοινωνούντων δοχείων. Τα προβλήματα της πείνας, της φτώχειας, της υγείας, του περιβάλλοντος, της μετανάστευσης, που επιδεινώνονται συνεχώς, αποκτούν πλέον πλανητική διάσταση και σημασία.

Η γνώση και η πληροφορική προβάλλουν σαν ρυθμιστικά στοιχεία εξέλιξης και προόδου στον νέο κόσμο. Ο ορθολογισμός αντικαθιστά συνεχώς το δογματισμό. Οι ιδεολογίες παύουν πλέον να διαχωρίζουν τόσο έντονα τους ανθρώπους και να διαμορφώνουν με προκατάληψη απόψεις για τα διάφορα πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά θέματα. Ο ορθολογισμός και ο ανθρωποκεντρισμός είναι χαρακτηριστικά στοιχεία της σύγχρονης πολιτικής σκέψης.

Μέσα σ' αυτό το παγκόσμιο περιβάλλον του 21ου αιώνα, καλείται η Ευρωπαϊκή Ένωση να καθορίσει το ιστορικό της στίγμα. Και η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει την ιστορική πρόκληση να καθορίσει το ρυθμιστικό της ρόλο στο παγκόσμιο γίγνεσθαι.

Με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις αξίες του, που αποτελούν και την πεμπτουσία της ευρωπαϊκής ιδεολογίας, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να θέσει καθοδηγητικά τη σφραγίδα της στη διεθνή πολιτική σκηνή.

Για να ανταποκριθεί στην ιστορική αποστολή της, η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να θεμελιώσει στέρεα, σ' αυτά τα πρώτα χρόνια του νέου αιώνα, το οικοδόμημά της. Καλή η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά χωρίς ουσιαστική εμβάθυνση, είναι ιστορικά ανούσια.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση γεννήθηκε ως οικονομικός σύνδεσμος και μέσα σε μισό σχεδόν αιώνα αναπτύχθηκε και συνεχίζει να εξελίσσεται και να μετασχηματίζεται σε πολιτικό οργανισμό. Το πεπρωμένο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να μετατραπεί λειτουργικά, από μια αποκλειστικά διακρατική συμμαχία σε ένωση κρατών και πολιτών.

Ο πολυπολιτισμικός και πολυεθνικός χαρακτήρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης της παρέχει τη δυνατότητα να αναπαίξει και να εμπεδώσει βαθύτερα τους κανόνες της ανοχής, του σεβασμού στην ιδιαιτερότητα και της συνεργασίας κρατών, εθνοτήτων και πολιτών.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να ενισχύσει τον καταλυτικό της ρόλο στο κεφάλαιο των έντονων εθνικιστικών ανταγωνισμών και των συγκρούσεων, ώστε η ειρηνική συνύπαρξη να γίνει κανόνας ζωής και σε εθνικό και σε κοινωνικό επίπεδο. Η ανοχή, η σύγκλιση και ο συμβιβασμός, που είναι χαρακτηριστι-

κά στοιχεία της λειτουργίας της Ένωσης, θα πρέπει να ενισχυθούν ακόμη περισσότερο ως κανόνες λειτουργίας της. Η εξορρόπηση των εθνικών, οικονομικών και άλλων συμφερόντων είναι ο ρεαλιστικός τρόπος λειτουργίας της πολυσύνθετης Ένωσης.

Η φιλοσοφία μας για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το ρόλο που θα πρέπει να διαδραματίσει στην παγκόσμια σκηνή, δεν πρέπει να είναι ιδιοτελής. Ούτε πολιτική υπερένταμη θέλουμε να γίνει η Ένωση ούτε οικονομικός κολοσσός που θα έχει αποκλειστικό στόχο την εξυπηρέτηση και μόνο των συμφερόντων της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει παγκόσμια αποστολή.

Το όραμά μας για την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μονοσήμαντο. Είναι πολυσύνθετο και πλήρες. Καλύπτει -ή πρέπει να καλύπτει- ανθρωποκεντρικά, οικονομικά, πολιτικά τα πάντα.

Οι σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής πρέπει να στηρίζονται ξεκάθαρα στις αρχές της ισοτιμίας και της έντιμης συνεργασίας. Το ίδιο ειλικρινείς σχέσεις συνεργασίας πρέπει να υπάρχουν και με τα άλλα κράτη, όπως η Ρωσία, οι αραβικές χώρες, οι χώρες της Άπω Ανατολής.

Η βελτίωση της ποιότητας ζωής του Ευρωπαίου πολίτη και η δημιουργία παγκόσμιων προτύπων λειτουργίας για κάθε κοινωνία και κράτος είναι το βασικό πλαίσιο της φιλοδοξίας μας για την Ευρώπη. Η βιώσιμη ανάπτυξη είναι η πρώτη προτεραιότητα της διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν είναι ένα απλό σύνθημα, αλλά κεντρικός, στρατηγικός της στόχος.

Η οικονομική συνοχή, στα πλαίσια του στόχου της βιώσιμης ανάπτυξης, πρέπει να είναι ουσιαστικό στοιχείο του ευρωπαϊκού προγραμματισμού. Η θεμελίωση της οικονομίας στις ορθές βάσεις θα παράσχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση τη δυνατότητα να καταστεί ένας δυναμικός οργανισμός, με αξιώσεις πρωταγωνιστή στο παγκόσμιο ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Είναι παραδεκτό πλέον ότι η έρευνα, η παιδεία και η γνώση είναι πηγές δυναμισμού μιας σύγχρονης οικονομίας και σ' αυτές τις πηγές επιβάλλεται να στραφεί η προσοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών-μελών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο του Συντάγματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ετοίμασε η Συνέλευση, υπήρξε καρπός δεκαεξάμηνου, δομημένου, επίπουνου, μεθοδευμένου, ανοικτού και ελεύθερου διαλόγου εκατόν πέντε μελών και άλλων τόσων περίπου αναπληρωματικών μελών της Συνέλευσης, μιας Συνέλευσης πλουραλιστικής, πολυσύνθετης, πολυεθνικής, πολυγλωσσικής, που λειτούργησε από την αρχή στη βάση της ισοτιμίας, της ανοχής, του αλληλοσεβασμού και του αντιδογματισμού.

Το πόνημα της ιδιόμορφης Συνέλευσης για το μέλλον της Ευρώπης, που βασίστηκε σε πολλές παρεμβάσεις και εισηγήσεις, είναι ένα συνταγματικό κείμενο που αποτελείται από τέσσερα μέρη: Πρώτον, αξίες, στόχοι, αρμοδιότητες και δομή. Δεύτερον, ανθρώπινα δικαιώματα. Τρίτον, πολιτικές και τέταρτον, γενικές διατάξεις.

Η συναίσθηση της ιστορικής ευθύνης δημιούργησε, παρά τις αντιπαραθέσεις και την ποικιλία ιδεών και προτάσεων, κλίμα συναίνεσης και συμβιβασμού. Η αξιολόγηση του Συντάγματος για την Ευρώπη δεν μπορεί να γίνει αυστηρά -με τα γνωστά ορθόδοξα συνταγματικά κριτήρια που ισχύουν στις περιπτώσεις ομοσπονδιακών ή ενιαίων κρατών- ούτε με προσεγγίσεις θεωρητικές και μάλιστα μαξιμαλιστικές.

Μόνο στα πλαίσια των σημερινών ευρωπαϊκών δεδομένων και πολιτικών πραγματικοτήτων που ισχύουν κατά περιοχή, αλλά και παγκόσμια, μπορεί να γίνει ορθή αξιολόγηση του ευρωπαϊκού συνταγματικού συγγράμματος. Η θεμελιακή αναφορά στη βούληση των πολιτών και των κρατών της Ευρώπης να οικοδομήσουν το κοινό μέλλον σηματοδοτεί την κατεύθυνση της πορείας της Ευρώπης προς τη συνεχή ολοκλήρωση και τη συνεχή ανάπτυξη του κοινοτικού της χαρακτήρα.

Διασφαλίζονται από το Σύνταγμα οι αξίες της Ένωσης, που είναι η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, η ελευθερία, η δημοκρατία, η ισότητα, το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα σε μία κοινωνία πλουραλιστική, ανοχής, δικαιοσύνης, αλληλεγγύης και απαγόρευσης των διακρίσεων.

Το κοινωνικό πρόσωπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτυπώνεται στη διάταξη για ισόρροπη οικονομική μεγέθυνση στα πλαίσια της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς, που στοχεύει στην πλήρη απασχόληση και στην κοινωνική πρόοδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Η ισοτιμία, η ισοπολιτεία και ιδιαίτερα η ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών αποτελούν βασικές αρχές του Ευρωπαϊκού Συντάγματος.

Με το Σύνταγμα καθορίζονται οι αποκλειστικές αρμοδιότητες της Ένωσης στους τομείς της νομισματικής πολιτικής για τα μέλη της ΟΝΕ, της κοινής εμπορικής πολιτικής, της τελωνειακής ένωσης και της διατήρησης των βιολογικών πόρων της θάλασσας.

Η ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την παροχή αρμοδιότητας εκλογής του Προέδρου της Επιτροπής και έγκρισης, αλλά και παύσης του με ψήφισμα μομφής, όπως και της επένδυσης του δικαιώματος συναπόφασης με το Συμβούλιο, είναι ρυθμίσεις προς την ορθή κατεύθυνση.

Η εισαγωγή του θεσμού του Υπουργού Εξωτερικών κρίνεται ως καινοτομία, που θα ενισχύσει το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, η εισαγωγή του θεσμού του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου είναι μία άλλη καινοτομία.

Το τρίτο μέρος του Συντάγματος, που αποτελείται από τριακόσια σαράντα δύο άρθρα, συνιστά σημαντικό τμήμα του όλου συνταγματικού κειμένου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναφέρεται σε θέματα ιθαγένειας, εσωτερικής αγοράς, οικονομίας, νομισματικής πολιτικής, απασχόλησης, κοινωνικής πολιτικής και σε θέματα όπως το περιβάλλον, η ασφάλεια, η δικαιοσύνη. Η συνοχή είναι αρχή που τονίζεται με έμφαση σε όλες τις πολιτικές και τις γενικές ρήτρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οποσδήποτε υπάρχουν λειτουργικά, δημοκρατικά, κοινωνικά ελλείμματα στο Σύνταγμα. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μετά την παρουσίαση από τη Συνέλευση του πρώτου κειμένου του Συντάγματος, υιοθέτησε έκθεση των Ευρωβουλευτών –μεταξύ των οποίων και ο δικός μας Δημήτρης Τσάτσος- στην οποία διατυπώνονται εύστοχες και γενικές επισημάνσεις για τις αδυναμίες του συνταγματικού κειμένου.

Θα πρέπει, όμως, σ' αυτό το σημείο να τονίσουμε και πάλι ότι το σχέδιο του Ευρωπαϊκού Συντάγματος υπήρξε καρπός συγκλίσεων, συνένωσης και συμβιβασμών των αντιπροσώπων όλων των θεσμικών και κοινωνικών φορέων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα δεν είναι ούτε από νομικής ούτε από πολιτικής πλευράς τέλειο. Είναι ένα καλό βήμα προς την κατεύθυνση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Δημιουργεί ένα νομικό και πολιτικό καθεστώς ασυγκρίτως καλύτερο απ' αυτό που ισχύει με βάση τη Συνθήκη της Νίκαιας και τις προηγούμενες συνθήκες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε συνάδελφε, θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε. Έχετε υπερβεί κατά πολύ το χρόνο σας. Σας έδωσα το χρόνο για να έχετε τη δυνατότητα να αναπτύξετε τις απόψεις σας ως νέος Βουλευτής, αλλά ολοκληρώστε παρακαλώ, γιατί δεν θα μείνει χρόνος για τους υπόλοιπους συναδέλφους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Ολοκληρώνω.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση λόγω της μεγάλης διεύρυνσης δεν μπορεί πλέον να λειτουργήσει όπως λειτουργούσε μέχρι τώρα.

Παρά τις αντιδράσεις για τις επί μέρους πρόνοιες του Συντάγματος που εκφράζονται από τους ευρωσκεπτικιστές, γενική είναι η τάση να τεθεί η δομή και η λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε νέα βάση.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί και δεν πρέπει να υπάρχει κίνδυνος να αντιμετωπίσει υπαρξιακή κρίση ούτε και προς τα πίσω πρέπει να πάει. Θα συνεχίσει να πηγαίνει μπροστά. Ο πολιτικός πολιτισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που χαρακτηρίζεται από τα στοιχεία του δημοκρατικού διαλόγου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Σταυρογιάννη, ολοκληρώστε. Έχετε υπερβεί κάθε χρονικό όριο. Βρείτε μία φράση, για να ολοκληρώσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: ...δίνει διεξόδους και λύσεις στα προβλήματα και στις κρίσεις που υπάρχουν και γι' αυτό θα πρέπει να ψηφιστεί.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η κ. Ροδούλα Ζήση, απούσα. Διαγράφεται.

Η κ. Μανωλιά Χρυσάνθη έχει το λόγο.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΜΑΝΩΛΙΑ: Αγαπητοί συνάδελφοι, στον 21ο αιώνα τα κράτη μοιάζουν όλο και περισσότερο με συγκοινωνούντα δοχεία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει μία ιστορική πρόκληση: Να καθορίσει το ρόλο της στο παγκόσμιο γίγνεσθαι και πάντα με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις αξίες του. Να γίνει μία Ευρωπαϊκή Ένωση ισχυρή και αξιόπιστη, αναγνωρίσιμος παγκόσμιος εταίρος, παράγοντας σταθερότητας και προαγωγός της ειρήνης.

Η προσπάθεια της ευρωπαϊκής ενοποίησης, στα πενήντα τέσσερα χρόνια από τη σύλληψή της, πέρασε από διάφορα στάδια. Στόχος και αναγκαιότητα είναι από οικονομικός οργανισμός, να μετατραπεί σε πολιτικό οργανισμό. Στη λογική αυτή η αναγκαιότητα σήμερα και η σημασία ύπαρξης Ευρωπαϊκού Συντάγματος είναι φανερές.

Δεν μπορεί να μην επισημάνει κανείς απ' αρχής ότι το Σύνταγμα που καλούμαστε να συζητήσουμε και να επικυρώσουμε, σαφώς είναι προϊόν πολιτικού συμβιβασμού και αποτυπώνει πολιτικές ισορροπίες. Και ως προϊόν συμβιβασμού, έχει και ατέλειες και ελλείμματα.

Δεν μπορεί επίσης, κανείς να μην επισημάνει ότι είναι προϊόν μιας περισσότερο δημοκρατικής και ανοικτής διαδικασίας, σε σχέση με τον τρόπο επεξεργασίας όλων των προηγούμενων συνθηκών και ότι πηγάζει από μία ενοποιητική διαδικασία, όπως ήταν η συνέλευση και όχι από μία αντιπαραθετική διαδικασία όπως ήταν οι διακυβερνητικές διαπραγματεύσεις που έφτιαχναν μέχρι τώρα τις συνθήκες, χωρίς καμία συμμετοχή των λαών.

Επίσης, αξίζει να επισημάνει κανείς ότι το παρόν Σύνταγμα αποτελεί μία ρεαλιστική απάντηση στις προκλήσεις αποτελεσματικότητας και δημοκρατικότητας, που αντιμετωπίζει η διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι πέντε κρατών-μελών και αύριο των περισσότερων κρατών-μελών. Καθιστά την Ευρωπαϊκή Ένωση πολιτική ένωση με εντονότερο δημοκρατικό περιεχόμενο και αξίες σε μία ομοσπονδιακή λογική. Καθιστά την Ευρωπαϊκή Ένωση πιο ισχυρή, πιο συνεκτική, πιο ορατή, θα έλεγα, διεθνή συντελεστή και ενεργό παράγοντα μέσα στο παγκοσμιοποιημένο σύστημα.

Χωρίς το Σύνταγμα η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα μπορούσε, κατά τη γνώμη μου, να επιβιώσει ως ενιαίο συνεκτικό σύνολο, με θεσμική ικανότητα να διαμορφώνει πολιτικές και να λαμβάνει αποφάσεις. Σαφώς και δεν μπορεί κανείς να υποστηρίξει ότι με τις προβλέψεις του Συντάγματος που συζητάμε, λύνονται τα προβλήματα και δίνονται όλες οι λύσεις και ότι θα αρχίσουμε ξαφνικά αύριο να ζούμε σε μία Ευρώπη χωρίς ανεργία, σ' ένα παράδεισο ευημερίας, δικαιοσύνης, συμμετοχικής δημοκρατίας. Ούτε μπορεί κανείς να υποστηρίξει ότι οι διάφορες διατάξεις του δεν θα έπρεπε να είναι πιο προωθημένες. Όμως, εάν η ερώτηση είναι «λέμε ναι ή όχι σ' αυτό;», τότε η απάντηση πρέπει να είναι «ναι». Γιατί;

Μερικά «γιατί» θα μπορούσε να είναι τα παρακάτω:

Γιατί, πρώτα-πρώτα, γιατί υπερτερεί σε όλους τους τομείς και αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προόδου σε σχέση με όλες τις προϋπάρχουσες συνθήκες και σε σχέση με τη Συνθήκη της Νίκαιας, υπό την οποία λειτουργούμε σήμερα και υπό την οποία θα συνεχίσουμε να λειτουργούμε και αύριο, αν το Σύνταγμα απορριφθεί.

Γιατί θέτει ως ρητό στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τη δημιουργία μιας κοινωνικής οικονομίας της αγοράς και την πλήρη απασχόληση, αντί της ανοικτής οικονομίας της αγοράς που προβλέπει η Συνθήκη της Νίκαιας.

Γιατί θέτει τις βάσεις για ενίσχυση του ευρωπαϊκού κοινωνι-

κού μοντέλου στο πλαίσιο μιας βιώσιμης ανάπτυξης. Οι ρυθμίσεις του μπορεί να αποτελέσουν την αφετηρία για τη διεκδίκηση κοινωνικών πολιτικών, πολιτικών που θα στοχεύουν στην πλήρη απασχόληση, πολιτικών βιώσιμης ανάπτυξης.

Πρέπει να τονίσω ότι ιδιαίτερα σημαντικό για μας είναι μια Ευρώπη της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ευημερίας για όλους, της προστασίας του περιβάλλοντος και το πώς την κατοχυρώνουμε ενάντια σε όσους επιθυμούν να την περιορίσουν προσβλέποντας σε μια Ευρώπη της αγοράς.

Αξίζει, επίσης, να σημειωθεί ότι η συμπερίληψη των συγκεκριμένων προαναφερθέντων σχετικών δεσμεύσεων, που είναι γνωστές ως οριζόντια κοινωνική ρήτρα –που αποτελεί και μια σημαντική καινοτομία του Ευρωπαϊκού Συντάγματος– οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στις επίμονες προσπάθειες της Ελληνικής Προεδρίας το 2003.

Ένα άλλο «γιατί» θα μπορούσε να είναι ότι το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα έχει ενσωματωμένη τη Χάρτα των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γεγονός που της προσδίδει για πρώτη φορά ισχύ νόμου και επιτρέπει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και στα δικαστήρια των κρατών-μελών να επιβάλλουν την εφαρμογή των διατάξεών της. Έτσι, υπάρχει μια νομική δέσμευση για την Ευρωπαϊκή Ένωση να προωθεί την ισότητα των φύλων, την αλληλεγγύη των γενεών, την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού, την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων κλπ..

Γιατί προβλέπει για πρώτη φορά μια νέα δυνατότητα στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της συμμετοχικής δημοκρατίας, της άμεσης συμμετοχής των πολιτών. Ένα εκατομμύριο πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από διαφορετικά κράτη, θα έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από την Επιτροπή να ξεκινήσει μια νομοθετική πρωτοβουλία.

Γιατί η δημιουργία αξιωματού Υπουργού Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έστω και σαν ένα πρώτο βήμα, οδηγεί στην επιδίωξη να καταστεί πιο συνεκτική και πιο αποτελεσματική η εξωτερική δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχουν πολλά θέματα, αγαπητοί συνάδελφοι, που χρειάζονται υπερεθνικές απαντήσεις και προσπάθειες.

Στο λίγο χρόνο που έχουμε, θα ήθελα να πω, τελειώνοντας, ότι πίστη μας είναι ότι το νέο Σύνταγμα, παρά τα όποια ελλείματά του, αποτελεί ένα θετικό βήμα προς μια πιο δημοκρατική, πιο αποτελεσματική και πιο κοινωνική Ευρώπη, καθώς περιλαμβάνει ουσιαστικά στοιχεία κοινωνικής ευαισθησίας και δημοκρατίας. Μ' αυτά, ως νομική πια βάση, μπορούν με αγώνες συνεχείς να προωθούνται ανάλογες ευρωπαϊκές πολιτικές.

Για όλους, λοιπόν, όσοι πιστεύουμε σε μια πιο κοινωνικά δίκαιη Ευρώπη, αυτό το Σύνταγμα αποτελεί σίγουρα μια πιο δύσκολη, επίπονη, αλλά και θετική πρόκληση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Απόστολος Κωστόπουλος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πιστεύω πως βρισκόμαστε στην αφετηρία μιας νέας εποχής. Ίσως μερικοί από τις επερχόμενες γενιές να μας μακαρίζουν που σήμερα έχουμε την τύχη να επικυρώνουμε με την παρούσα Συνθήκη –την αποκαλούμε «Συνταγματική» ή άλλως «Ευρωπαϊκό Σύνταγμα»– τα πρώτα βήματα της Ενωμένης Ευρώπης προς την πολιτική της ολοκλήρωσης. Ίσως κάποιοι άλλοι να μας αναθεματίζουν. Το βέβαιο όμως είναι, κύριε Πρόεδρε, πως από όλα τα μεγάλα ιστορικά γεγονότα, από καταβολής του κόσμου, άλλα τυγχάνουν γενικής αποδοχής και επιδοκμασίας, άλλα αμφισβήτησης και απόρριψης.

Όλα αυτά, όμως, τοποθετούμενα στο χρόνο και τον τόπο τους, δεν χάνουν την ιστορική τους αξία και σημασία. Είναι και παραμένουν ιστορικά γεγονότα, που αναμφίβολα σημάδεψαν την πορεία των λαών του πλανήτη μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρώπη του 20ού αιώνα, που στο πρώτο ήμισυ εξέθρεψε και έζησε τους βαρβαρότερους, αιματηρότερους και καταστρεπτικότερους πολέμους, στο δεύτερο ήμισυ βρήκε τη δύναμη, όχι απλώς να αναγεννηθεί, αλλά και να δημιουργήσει τη μεγάλη κοινωνία των Ευρω-

παίων λαών. Παρ' όλο που στο πρώτο ήμισυ του 20ού αιώνα οι ξιφολόγχες, τα άρματα και τα αεροπλάνα σκορπούσαν τη φρίκη και το θάνατο και ύψωναν τείχη και σιδηρόφραχτα σύνορα μεταξύ των λαών, ξεπήδησε από το λογισμό του Γάλλου Υπουργού Εξωτερικών Ρομπέρ Σουμάν στις 9 Μαΐου του 1950, το όραμα μίας οργανωμένης ειρηνικής συνύπαρξης των κρατών και των ανθρώπων της Ευρώπης, βασισμένης τότε στην κοινή παραγωγή, οργάνωση και εκμετάλλευση του άνθρακα και του χάλυβα. Αυτή η πρόταση, που σαν άνεμος αναδημιουργίας γκρέμισε τείχη και σύνορα, είναι η απαρχή της γέννησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτόν το λόγο και η 9η Μαΐου καθιερώνεται πλέον ως ημέρα της Ευρώπης.

Αυτήν την πρόταση, έξι ηγέτες ευρωπαϊκών χωρών, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ιταλίας, του Βελγίου, της Ολλανδίας και του Λουξεμβούργου, το 1952 στο Παρίσι, συνομολογούν σε Συνθήκη Ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και λίγο αργότερα, το 1957, ιδρύουν την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Από εκεί και ύστερα, ο δρόμος και ο πόθος των λαών της Ευρώπης για συνεργασία και προκοπή, φθάνει ως τις ημέρες μας με τη μεγάλη Ενωμένη Ευρώπη των είκοσι πέντε χωρών-μελών, που από οικονομική πλέον ένωση μετασχηματίζεται συνεχώς, διευρύνεται και επεκτείνεται σε πολιτικό οργανισμό.

Σήμερα επικυρώνουμε το οικονομικό και πολιτικό μέλλον της Ευρώπης. Στην επιχειρούμενη Συνταγματική Συνθήκη, στο πρώτο της μόλις άρθρο, διατυπώνεται η θεμελιακή αναφορά «στη βούληση των πολιτών και των κρατών της Ευρώπης να οικοδομήσουν το κοινό μέλλον». Ασφαλώς η παρούσα Συνταγματική Συνθήκη ενοποιεί και απλοποιεί όλες τις μέχρι τώρα συνθήκες, που διέπουν τη λειτουργία της Ένωσης και τη διακρατική συνεργασία των κρατών-μελών και αναντίρρητα δεν μπορεί να ικανοποιεί όλους ανεξαίρετως τους πολίτες της Ένωσης.

Είναι μία νέα Συνθήκη που, αν και φαινομενικά δεν πληροί με τη στενή νομική έννοια τον όρο «Σύνταγμα», θα πρέπει να γίνει αποδεκτό πως συντάχθηκε στη βάση του πολιτικού δημοκρατικού κανόνα: Θέση, αντίθεση, σύνθεση, σύγκληση, συμβιβασμός. Η Συνθήκη συστηματοποιεί τις αρμοδιότητες, τις λειτουργίες και τις πολιτικές δομές στους διάφορους τομείς της Ενωμένης Ευρώπης. Το σπουδαιότερο είναι ότι δεν εγκαθιδρύει ένα νέο ομοσπονδιακό, διακρατικό και διαπολιτειακό, πολυδύναμο σύστημα με πρωτογενείς κεντρικές εξουσίες και αρμοδιότητες και γι' αυτό ούτε την κυριαρχία των κρατών-μελών καταργεί ούτε τα εθνικά συντάγματα.

Αντιθέτως, οριοθετούνται με σαφήνεια οι αρμοδιότητες μεταξύ των κρατών-μελών της Ενωμένης Ευρώπης και ταξινομούνται σε τρεις μεγάλες κατηγορίες: Πρώτον, στις αποκλειστικές αρμοδιότητες που ασκούνται μόνο από την Ενωμένη Ευρώπη, δεύτερον, στις συντρέχουσες αρμοδιότητες που ασκούνται από τα κράτη-μέλη και τρίτον, στις συμπληρωματικές αρμοδιότητες που ασκούνται συμπληρωματικά ή συντονιστικά και από τα κράτη-μέλη και από την Ενωμένη Ευρώπη.

Επίσης, διασφαλίζονται οι αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, οι αρχές της ισότητας, τα ανθρώπινα δικαιώματα, η αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων και κάθε πολιτικής κράτους-μέλους αποκτά την ευρωπαϊκή ιθαγένεια. Η ισopolιτεία, η ισotιμία και η συνταγματοποίηση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αναμφισβήτητα αποτελούν αφετηρία και κατάληξη στη νέα εποχή, όπως και κουλτούρα για τη σχέση του κράτους με τον πολίτη.

Κύριε Υπουργέ, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, η οποία δεν εκφράζει μόνο οικονομικά μεγέθη, προσφορές αγαθών και υπηρεσιών και κατακλυσμό τεχνολογικών προϊόντων και δεν λειτουργεί ως εκπορθήτης του κοινωνικού μας ιστού, ούτε ως καταλύτης των δράσεων μας, γιατί στο επίκεντρο του παγκόσμιου γίνεσθαι, φορέας αρχών, αξιών και ιδανικών ήταν και παραμένει ο άνθρωπος. Όσο και αν αυτό μας τρομάζει, όσο και αν το καινούργιο μας φοβίζει, ο ανθρωποκεντρισμός και ο ορθολογισμός είναι χαρακτηριστικά στοιχεία της σύγχρονης πολιτικής σκέψης και δράσης.

Μέσα σε αυτό το ταχύτατα μεταβαλλόμενο παγκόσμιο περι-

βάλλον, ως χώρα, ως Έλληνες πολίτες και συνάμα ως Ευρωπαίοι, έχουμε ιστορικό χρέος να διασφαλίσουμε το ευρωπαϊκό μας μέλλον και να δικαιώσουμε τον πανάρχαιο και μηδέποτε αποχωρισθέντα πολιτικό μας πολιτισμό. Αυτή, η υψηλή από αιώνων πολιτική μας κληρονομιά, δηλαδή ο ακατάλυτος πολιτικός μας πολιτισμός, ξεπερνά όχι μόνο τα γεωγραφικά μας σύνορα, αλλά και αυτά τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο πολιτικός μας πολιτισμός είναι ασύνορος, είναι παγκόσμιος.

Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε όλοι, ότι οι Έλληνες -και μόνο οι Έλληνες- ανέπτυξαν από τα πανάρχαια χρόνια τη δημοκρατία. Αυτό που μας φαίνεται σήμερα αυτονόητο, κάποτε δεν ήταν.

Η πορεία του πολιτικού πολιτισμού στους άλλους λαούς τότε σηματοδοτείτο από τη βούληση του απόλυτου μονάρχη, σε αντίθεση με τους Έλληνες που στη μακραίωνη ιστορική τους διαδρομή είχαν σχεδόν πάντοτε αιρετούς εκπροσώπους, ακόμα και αν αυτοί ήταν εκλεγμένοι δημογέροντες ή αριστοκράτες.

Οι Έλληνες πάντοτε συγκεντρώνονταν σε καθορισμένο τόπο και χρόνο και συζητούσαν τις υποθέσεις τους. Το Σώμα τότε το είπαν Βουλή και το χώρο Βουλευτήριο. Το αρχαιότερο ανακαμμένο Βουλευτήριο στην Ελλάδα, ως αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, είναι αυτό της Πολιόχνης στη Λήμνο, που είχε πενήντα θέσεις Βουλευτών και το οποίο ανάγεται στις απαρχές της τρίτης χιλιετηρίδας προ Χριστού. Ομοίωμα-μακέτα έχουμε στον προθάλαμο της Βουλής μας.

Ο πολιτικός πολιτισμός των Ελλήνων σφυρηλατήθηκε μέσα από αμφικτιονίες, μετέπειτα συμμαχίες και κοινά, δηλαδή κοινοπολιτείες. Δύο, όμως, συμπολιτείες διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη του πολιτικού μας πολιτισμού. Η μία ήταν το κοινό των Αχαιών, μέσα από το οποίο εκφράστηκε η αγωνία για το μέλλον των λαών που δεν αναπτύσσουν τις δικές τους δυναμικές επιβίωσης. Η άλλη ήταν το κοινό των Αιτωλών, που θεσμοθέτησε την ισονομία και την ισοπολιτεία εντός της συμπολιτείας και όπου όλοι οι πολίτες είχαν ίσο δικαίωμα ψήφου. Το σπουδαιότερο ήταν ότι ο πολίτης της κάθε πόλεως ήταν εν δυνάμει πολίτης και της άλλης πόλεως. Σας θυμίζει τίποτα; Μήπως αυτά όλα δεν διαλαμβάνονται στο Σύνταγμα, το οποίο καλούμαστε να ψηφίσουμε;

Η μεγάλη αξία της αιτωλικής αυτής παρακαταθήκης ήταν ότι καθιέρωσε την ισονομία και την ισοπολιτεία ως θεσμούς σε γραπτό σύνταγμα και νόμους και όχι εθιμικά. Αργότερα τις αξίες αυτές με γραπτό δίκαιο και δημοκρατικά θεσμοθέτησε και η Αθήνα. Αλλά και στα νεότερα χρόνια, εκείνα του Διαφωτισμού, Έλληνες ήταν εκείνοι που οραματίστηκαν και σχεδίασαν μια συμπολιτεία που δεν έγινε ποτέ, εκείνη των βαλκανικών κρατών, την οποία πρότεινε με τη Χάρτα, το Σύνταγμα και το Θούριο ο Ρήγας Φεραίος. Εκείνος δολοφονήθηκε. Η αξία, όμως, της πρότασής του, που αναβλάστησε από τον πολιτικό πολιτισμό των Ελλήνων, παρέμεινε ισχυρή.

Ακόμα, ως κορυφαία στιγμή στην εξέλιξη του ανθρωπισμού έρχεται το Σύνταγμα της Επιδαύρου του 1822 που στο άρθρο Θ' διακηρύσσει: «Εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἐπικράτειαν οὔτε πωλείται οὔτε αγοράζεται ἄνθρωπος. Ἀργυρῶντον δε παντός γένους καὶ πάσης θρησκείας, ἅμα πατήσας το ἐλληνικὸν ἔδαφος, εἶναι ἐλεύθερος καὶ ἀπὸ τὸν δεσπότην αὐτοῦ καὶ ἀκαταζήτητος». Το διαλαμβάνει και αυτό το υπό ψήφιση Ευρωπαϊκό Σύνταγμα.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι όλες αυτές οι ακατάλυτες αρχές συμπεριλαμβάνονται στις διατάξεις της προς επικύρωση Ευρωπαϊκής Συνθήκης και αποτελούν τους βασικούς πυλώνες του πολιτικού πολιτισμού της Ευρώπης, της νέας διακρατικής συμπολιτείας που γεννιέται αυτήν τη στιγμή, της Ενωμένης Ευρώπης.

Η Ελλάδα, λοιπόν, έχει ιστορικό δικαίωμα, αλλά και ολοκληρωμένη ηθική πρόταση να προάγει ως δομικό υλικό στη νεότερη συμπολιτεία του κόσμου τον πολιτικό πολιτισμό. Γι' αυτό και κάθε προσπάθεια διοργάνωσης διακοινοβουλευτικών συμποσίων, με αντικείμενο την ισονομία, την ισοπολιτεία, τους δημοκρατικούς θεσμούς, την κοινωνία των πολιτών και τις κλασικές ευρωπαϊκές σπουδές, πρέπει να τύχει της ολόθερμης συμπαράστασης των κοινωνικών και πολιτιστικών φορέων.

Αγαπητοί φίλοι, το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα δεν είναι τέλειο, από

νομικής και πολιτικής πλευράς, είναι όμως ένα βήμα προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και ασφαλώς δεν είναι λογικό να απορρίπτουμε το καλό εν ονόματι του ανέφικτου καλύτερου. Προτείνω την ψήφισή του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος) : Ο κ. Σαλαγιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα πραγματικά ένα από τα ιστορικά θέματα σε σχέση με την Ευρώπη και το μέλλον της, κάτω από την πλήρη αδιαφορία της κοινωνίας, θα έλεγα την πλήρη αδιαφορία όλων των πολιτών και θα τολμούσα να πω και κάτω από την πλήρη αδιαφορία και των Βουλευτών.

Υπάρχει ένα κατ' εξοχήν ερώτημα. Γιατί; Πολλοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας είπαν ότι είναι υποκριτικό να μιλάμε για δημοψήφισμα, από τη στιγμή που τα δύο μεγάλα κόμματα αποφάσισαν να πουν «ναι» στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα στη Βουλή.

Φαίνεται αυτονόητο το ερώτημα, απλό, αλλά και απλοϊκό. Γιατί με την ίδια έννοια, αφού τα κόμματα απεφάσισαν να ψηφίσουν το Σύνταγμα, προς τι αυτή η συζήτηση στη Βουλή; Δηλαδή ποιον να πείσουμε; Αφού συντεταγμένα πάμε να πούμε «ναι», γιατί γίνεται αυτή η συζήτηση στη Βουλή; Θα ενημερωθεί η κοινωνία; Δεν νομίζω. Για να πειστούμε μεταξύ μας; Πάλι δεν νομίζω. Και μόνο αυτό το ερώτημα περί υποκριτικότητας του αιτήματος για δημοψήφισμα, δείχνει ότι είμαστε σε πάρα πολύ λάθος δρόμο.

Γιατί υπάρχει αδιαφορία της κοινωνίας; Δεν νοιάζεται; Είναι καλοπερασάκηδες οι πολίτες; Όλα πάνε καλά, άρα λοιπόν γιατί να ενδιαφερθούν; Εγώ νομίζω ότι το βασικό θέμα, που είναι και βασικό πρόβλημα της ίδιας της Κοινότητας, αλλά και πέρα απ' αυτό, είναι πρόβλημα της ίδιας της πολιτικής και της λειτουργίας της και στον τόπο μας, είναι ότι ο πολίτης νοιώθει ότι κανένας ουσιαστικά δεν τον ρωτάει, ότι δεν μπορεί ουσιαστικά να παρέμβει, ότι είναι μάταιο να προσπαθεί, γιατί δεν μπορεί παρέμβει, δεν επηρεάζει και πάρα πολλά πράγματα κινούνται ερήμην του. Πράγματι, αυτό το παλιό και ξεχασμένο σύνθημα «κάποιοι νοιάζονται γι' αυτόν χωρίς αυτόν» είναι η πραγματικότητα, κυρίως στα θέματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πώς αυτή κτίζεται και ποιο θα είναι το μέλλον της.

Αν ρωτήσουμε τους πολίτες, αν καλά κάνει η χώρα μας και είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν είναι θετικό το ότι είναι εκεί, δεν έχω αμφιβολία ότι στη μεγάλη τους πλειοψηφία θα πουν: «Ναι, καλά κάνει και είναι στην Κοινότητα και καλά κάνει που είναι ακόμα» και θέλουν να είναι και στο μέλλον. Αν τους ρωτήσουμε αν είναι ευχαριστημένοι από την Κοινότητα, κατά την άποψή μου, στη μεγάλη τους πλειοψηφία θα πουν «όχι». Είναι αυτό αντίφαση; Δεν νομίζω. Δείχνει το ίδιο το ερώτημα και οι ίδιες οι απαντήσεις, κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα και την αντίφαση που υπάρχει στην Κοινότητα.

Από τη μια μεριά ο Έλληνας πολίτης αισθάνεται ότι η χώρα μπαίνοντας στην Κοινότητα κατάφερε να κάνει πολλά βήματα μπροστά και με την υποστήριξη της Κοινότητας. Όμως και με βήματα εσωτερικά, με δικό της αγώνα κατάφερε να προσεγγίσει αυτό που ήθελε πάντα σε ένα ευρωπαϊκό επίπεδο. Κατάφερε να το προσεγγίσει με αγώνα, αγκομαχώντας και το κατάφερε σε πολύ μεγάλο βαθμό. Αισθάνεται, δηλαδή, ότι μέσα σε μια τέτοια κοινότητα πάρα πολλά πράγματα τα έχει κατ' αρχήν διασφαλισμένα. Από την άλλη μεριά, εφ' όσον αυτό το θεωρεί δεδομένο, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι κρίνει και αναρωτιέται αν αυτή η Κοινότητα είναι η Κοινότητα που θέλει ο Έλληνας πολίτης, που θέλουν οι απλοί πολίτες. Είναι η Κοινότητα που θεωρεί ως θεμελιακά ανθρώπινα δικαιώματα και την περιθάλψη και την απασχόληση και την πρόνοια και ό,τι άλλο έχει σχέση με την ποιότητα ζωής, που έχει ανάγκη ο πολίτης; Δεν είναι αυτή η Κοινότητα, γι' αυτό και αντιδρά. Γι' αυτό και οι απαντήσεις του για το αν είναι αυτή η Κοινότητα που θέλει, είναι στη μεγάλη τους πλειοψηφία «όχι». Το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχει η Κοινότητα, είναι αυτό ακριβώς. Κτίζεται ερήμην των λαών της. Και αφού κτίζεται ερήμην των λαών της και όσο περνά ο καιρός η ανοχή των λαών της είναι λιγότερη, θα αντιμετωπίζει βήμα προς

βήμα, όλο και μεγαλύτερα προβλήματα στο να υπάρξει, να εμβυθυνθεί και να αντιμετωπίσει το μέλλον της. Είναι το πρόβλημά της.

Να, λοιπόν, γιατί η απάντηση στο ερώτημα αν πρέπει να γίνει ή όχι δημοψήφισμα, είναι ότι σαφώς ναι, πρέπει να υπάρξει δημοψήφισμα και σαφώς ναι, πριν από την κύρωση από τη Βουλή.

Υπάρχει ακόμα ένα ερώτημα. Γιατί «ναι» στη Βουλή; Για όλους εμάς, που είμαστε υπέρ της Κοινότητας, που θέλουμε να είναι η χώρα μας στην Κοινότητα, που θέλουμε να γίνεται πιο ισχυρή, που θέλουμε η Κοινότητα να γίνεται πιο κοινωνική, για όλους μας το «όχι», εξ αιτίας των αρνητικών παραμέτρων, είναι ένα πολύ δύσκολο «όχι».

Για όλους εμάς, το «ναι» έχει πολλά «ναι μεν αλλά». Έχει και πολλές δυσκολίες.

Μιλάτε, αγαπητοί φίλοι της Νέας Δημοκρατίας, περί της υποκριτικότητας των δημοψηφισμάτων. Κι εγώ ρωτάω: Τα δύο μεγάλα κόμματα θα ψηφίσουμε στη Βουλή και θα πούμε «ναι», περίπου, δηλαδή, τα κόμματα που εκφράζουν το 85% του ελληνικού λαού. Είναι αυτή η αντιστοιχία με τη συνείδηση του κόσμου σχετικά με το ό,τι συμβαίνει σήμερα στην Κοινότητα και ό,τι θα συμβεί αύριο; Ερμηνεύει αυτό και αντανακλά αυτήν τη θέση των πολιτών; Και εν πάση περιπτώσει, αν υπάρχουν τόσες αμφιβολίες, γιατί αυτές οι αμφιβολίες να μην τεθούν και στην κρίση του λαού;

Και το σημαντικότερο για μένα -και αυτήν την έννοια έχει η ψήφος μου, το «ναι» στο δημοψήφισμα- είναι το εξής: Λέμε εμείς του ΠΑΣΟΚ «ναι» και να το εξηγήσουμε στον κόσμο. Να πάμε να πούμε γιατί λέμε το «ναι». Γιατί το λέμε, παρά ταύτα, ενώ υπάρχουν ένα, δύο, τρία, συν πέντε αρνητικά και άλλα δέκα θετικά; Γιατί, όμως, λέμε το «ναι»; Για να πείσουμε τον πολίτη, να πάμε κοντά του, να τον πάρουμε μαζί μας και να έρθει να ψηφίσει, να αποδείξει αν τον πείσαμε ή δεν τον πείσαμε.

Να, γιατί και μέσα στα κόμματα θα έπρεπε να γίνει η συζήτηση για το Ευρωσύνταγμα. Κι εμείς το περνάμε, λέτε, πρώτοι απ' όλους. Και εγώ λέω, γιατί πρώτοι απ' όλους, βρε παιδιά; Γιατί να βιαστούμε να το περάσουμε; Είναι λιγότερο φιλοευρωπαϊκή η Γαλλία, ας πούμε;

Λέμε, λοιπόν, να γίνει όχι μόνο για να ενημερωθεί ο κόσμος, αλλά για να μπορέσουν και τα κόμματα που έχουν μία θέση, «ναι» ή «όχι», να πείσουν για το «ναι», να πείσουν για το «όχι», να πείσουν την κοινωνία.

Εμείς θα πούμε «ναι» με τα συν και με τα πλην. Θα πούμε «ναι», λογαριάζοντας και τα συν και τα πλην. Θα πούμε «ναι» και λέμε «ναι» και στο δημοψήφισμα, για τους λόγους που σας είπα.

Τελειώνω, λέγοντας ότι όσο αυτή η Κοινότητα θα συνεχίζει να χτίζεται χωρίς τους ευρωπαϊκούς λαούς τόσο θα αποδυναμώνεται.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Ιωάννης Μανώλης. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Ιωάννης Πατσιλινάκος. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Ιωάννης Πίττας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΤΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διακυβερνητική Διάσκεψη, σαν πρότυπο για την αναθεώρηση των Καταστατικών Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρχισε ιδίως μετά τη Διακυβερνητική Διάσκεψη της Νίκαιας το 2000 να συναντά τα όριά της.

Δημοκρατικό έλλειμμα, έλλειψη δημοσιότητας και διαφάνειας, αποξένωση των Ευρωπαίων πολιτών από τη λήψη των αποφάσεων, αδυναμία εξεύρεσης ισόρροπων συνθέσεων, είναι κυρίως οι λόγοι που, μαζί με τη διέυρυνση, ανέδειξαν την ανάγκη να γίνει και να αναπροσδιοριστούν η μέθοδος και το πρότυπο που γνωρίζαμε για τη θεσμική εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο νέο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον γινόταν συνείδηση, ολόένα και περισσότερο, η σημασία μιας πιο συνεκτικής και πιο αποτελεσματικής δομής της διευρυμένης Ένωσης, η οποία προϋπέθετε μία σειρά, μια πιο ανοιχτή και πιο νομιμοποιημένη διαδικασία για την παραγωγή καταστατικών κειμένων. Έτσι

προέβαλε στο προσκήνιο η προοπτική της συνταγματοποίησης της Ένωσης, άρχισε να υιοθετείται αντί της ονομασίας «Συνθήκη» η ονομασία «Συνταγματική Συνθήκη» ή «Σύνταγμα», ενώ παράλληλα ωρίμαζε η συζήτηση για την αναδιοργάνωση του προτύπου σχετικά με την αναθεώρηση ή την παραγωγή θεμελιώδους κειμένου της Ένωσης.

Η διεθνής παρουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η συμμετοχή της στη διεθνή κοινωνία, υπήρξαν -ιδίως κατά τη δεκαετία του 1990- κεντρικά ζητήματα αντιπαράθεσης στην ευρωπαϊκή πολιτική.

Αποτελεί δε κοινό τόπο ότι η Ένωση δεν μπορούσε με το θεσμικό εξοπλισμό της να διεκδικήσει στο διεθνές σύστημα τη θέση που της αναλογούσε, με βάση την οικονομική της ισχύ, το πολιτικό της δυναμικό και την πολιτιστική της κληρονομιά. Το πρόβλημα επικεντρωνόταν στην κατανομή της κληρονομιάς μεταξύ των κρατών-μελών της Ένωσης για την εξωτερική πολιτική και για την πολιτική της άμυνας. Οι απαντήσεις βέβαια που δίνει το σχέδιο του Συντάγματος, αυτή η Συνταγματική Συνθήκη σ' αυτό το κομβικό ζήτημα, δεν μπορεί να θεωρηθούν ως ικανοποιητικές, εάν λάβουμε υπόψη το βαθμό ανάπτυξης της ευρωπαϊκής ενοποίησης και τις προκλήσεις που θέτουν οι συνθήκες της παγκοσμιοποίησης και οι διεθνείς συσχετισμοί στην εποχή μας.

Η νέα Συνταγματική Συνθήκη που υπογράφηκε στη Ρώμη τον Οκτώβριο του 2004, έχει σαν κύριο σκοπό να δώσει απαντήσεις και να συμπληρώσει με τρόπο λειτουργικό και αποτελεσματικό τα ελλείμματα αυτά, τα οποία συναντάμε στον ευρωπαϊκό ενοποιημένο χώρο, παγιώνοντας έτσι την πεποίθηση των περισσότερων ότι το ευρωπαϊκό οικοδόμημα υπερβαίνει την ευκαιριακή συνεργασία μεταξύ κρατών ή τον καθαρά οικονομικό συντονισμό μέσα σε μία ζώνη ελεύθερων συναλλαγών. Έγινε, δηλαδή, κατανοητή η άποψη ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση διέπεται από μία συνταγματική τάξη, κάτι που συμβάλλει ουσιαστικά στην εξέλιξη του ευρωπαϊκού εγχειρήματος.

Η χώρα μας, μία χώρα που υπήρξε σταθερά θετική προς την ομοσπονδιακή προοπτική της Ένωσης, επιθυμεί να βρεθεί στον σκληρό πυρήνα των κρατών-μελών, τα οποία θα είναι πρωτοπόρα σε μία ενοποιητική κοινή ευρωπαϊκή τροχιά. Με την επικύρωση της Συνθήκης, το ελληνικό Κοινοβούλιο θα έχει διαπράξει ένα βήμα ιστορικής σημασίας προς την κατεύθυνση αυτή, καθώς θα έχει επιτύχει την ισχυροποίηση της θέσης της στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα.

Μετά τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, άρχισε σταδιακά η διεργασία της συνεκτικότερης οργάνωσης της Ένωσης, δηλαδή της κατά φάσεις συνταγματοποίησής της. Χωρίς να είμαστε βέβαιοι σε θέση να προβλέψουμε τα αποτελέσματα της επόμενης Διάσκεψης, ένα είναι το σίγουρο, ότι η συνταγματοποίηση της Ένωσης θα βγει τελικά ενισχυμένη, γιατί έχει σαν κύριο στόχο να δώσει απάντηση στα εξής ερωτήματα: Πώς θα επιτευχθεί η προσέγγιση μεταξύ των πολιτών, του ευρωπαϊκού εγχειρήματος και των ευρωπαϊκών θεσμών; Πώς θα διαρθρωθεί ο πολιτικός βίος και ο ευρωπαϊκός πολιτικός χώρος σε μία διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση; Και τέλος, πώς θα γίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση παράγοντας σταθερότητας και πρότυπο για τη νέα παγκόσμια τάξη; Με την απλούστευση θεσμών και διαδικασιών λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την καθιέρωση ενιαίας νομικής προσωπικότητας, με αξίες και αρχές που βασίζονται στο σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και με στόχους την ειρήνη, την ευημερία και, τέλος, την προώθηση των αξιών και συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις σχέσεις της με τον υπόλοιπο κόσμο.

Η πορεία, βέβαια, που ακολουθείται, θα επιταχύνεται και θα επιβραδύνεται, ανάλογα με την ωρίμανση των πολιτικών όρων που την ακολουθούν, τη συμπληρώνουν και την καθορίζουν. Παρά τις διάφορες χρονικές και πολιτικές αβεβαιότητες που πάντα συνοδεύουν εγχειρήματα τέτοιας ιστορικής σημασίας, η απόληξη θα ισοδυναμεί με την επικράτηση μιας συνεκτικότερης δομής και λειτουργίας της Ένωσης. Το παρόν σχέδιο Συντάγματος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση, εκεί ακριβώς εντοπίζεται και η εξαιρετική σημασία του και γι' αυτό πρέπει να γίνει ανεπιφύλακτα δεκτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Και θα ολοκληρώσουμε τη σημερινή διαδικασία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον κ. Απόστολο-Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο, διότι μου δίνει τη δυνατότητα, κλείνοντας η σημερινή συζήτηση -γιατί αύριο αμφιβάλλω αν θα μπορέσουμε να μιλήσουμε- να καταθέσω τις απόψεις μου.

Απευθυνόμενος άμεσα και πρώτα απ' όλα στην Κυβέρνηση, θα έλεγα ότι η διαδικασία επικύρωσης του Συντάγματος που επέλεξε, τελικά βαθαίνει την κρίση νομιμοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη συνείδηση του ελληνικού λαού. Δίνει την εντύπωση ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι γκετοποιημένη και γραφιοκρατικοποιημένη. Και όπως ξέρετε, μια και υπάρχει έντονο δημοκρατικό έλλειμμα στις λειτουργίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επίσης επειδή υπάρχει απόσταση στη λειτουργία των πολιτών με τη λήψη απόφασης στα διάφορα επίπεδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η εντύπωση αυτή είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να υπάρξει.

Εκείνο, λοιπόν, που έχει σημασία να συνειδητοποιήσουμε στη συζήτηση αυτή, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι στη συζήτηση για τη Συνταγματική Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης -χάριν ελευθερίας Ευρωσύνταγμα, Ευρωπαϊκό Σύνταγμα- δεν είναι σωστό να ονομάζουμε Σύνταγμα, τη Συνταγματική Συνθήκη διότι θα έλεγα ότι δεν είναι οριστικό κείμενο Συντάγματος αυτό το οποίο συζητούμε. Είναι περισσότερο ένα ενδιάμεσο στάδιο στη διαδικασία οριστικής συνταγματοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που χρειάζεται, όμως, αρκετά χρόνια ακόμα για να μπορέσει να βρεθεί η τελική μορφή αυτής της ολοκληρωμένης δημοκρατικής πολυπολιτισμικής κοινωνίας, η οποία θέλουμε σε μία ομοσπονδιακή Ευρώπη με δημοκρατία, με αλληλεγγύη, με δικαιώματα για τους πολίτες να λειτουργήσει.

Επομένως, συνειδητοποιώντας ότι βρισκόμαστε σε μία ενδιάμεση φάση εξέλιξής της, πρέπει να έρθουμε να στηρίξουμε αυτήν τη διαδικασία αποδοχής της Συνταγματικής αυτής Συνθήκης, γνωρίζοντας βέβαια και τα μεγάλα μειονεκτήματα τα οποία περιλαμβάνονται σ' αυτήν τη συγκεκριμένη Συνθήκη και για τα οποία πρέπει να είμαστε έτοιμοι με ειλικρίνεια να μιλήσουμε και να τα αποδεχθούμε. Διότι τότε μόνο θα μπορέσουμε αξιόπιστα, ρεαλιστικά να πείσουμε τους πολίτες της Ευρώπης -και εμείς τους πολίτες της Ελλάδος- ότι πράγματι είναι ένα θετικό βήμα η αναγνώριση της Συνταγματικής Ευρωπαϊκής Συνθήκης ως ένα νέο στάδιο εξέλιξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γι' αυτό ακριβώς, εξάλλου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε συμφωνία με τα άλλα κόμματα -και με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και με το Συνασπισμό- το ΠΑΣΟΚ κατέθεσε μία πρόταση για δημοψήφισμα στην Ελληνική Βουλή. Και θα έχουμε την ευχέρεια να το συζητήσουμε αυτό το θέμα. Το πιστεύουμε, όχι επειδή είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί τελικά δημοψήφισμα στην Ελλάδα για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα -όπως θέλουμε να το λέμε- αλλά γιατί θα μας δώσει τη δυνατότητα ή θα μας έδινε τη δυνατότητα να μιλήσουμε διεξοδικά, να μιλήσουμε αναλυτικά, να μιλήσουμε τελικά για όλα όσα αφορούν την Ευρωπαϊκή Ένωση, την πορεία της ιστορικής της εξέλιξης, το πώς έφθασε η Ευρώπη τα τελευταία πενήντα χρόνια να αποτελέσει ένα μοναδικό παράδειγμα εθελούσιας ενότητας λαών και κρατών, που αποφάσισαν να πουν οριστικά «τέρμα στον πόλεμο», που θέλουν την ειρήνη, που θέλουν τη δημοκρατική συνύπαρξη, που θέλουν όμως και έχουν αποφασίσει να απαντήσουν στον παγκοσμιοποιημένο νεοφιλελεύθερο καπιταλισμό με μία ενότητα ευρωπαϊκών λαών, ενότητα ευρωπαϊκών κρατών, που στη βάση της δημοκρατίας, στη βάση της δημοκρατικής πλειοψηφίας θέλουν να δημιουργήσουν τη δική τους πολιτική πρόταση, τη δική τους στρατηγική πορεία.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δυνατόν να γίνει συζήτηση για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, το Ευρωσύνταγμα ή τη Συνταγματική Συνθήκη, εάν δεν εξετάσουμε τη μελλοντική πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσα στο πλαίσιο των διεθνών συσχετισμών. Διότι μπαίνει αμέσως το ερώτημα: Ευρωατλαντική Ευρώπη θέλουμε, κύριοι, ή Ευρώπη αυτόνομη, διεθνή πόλο

σ' ένα πολυπολικό σύστημα σε παγκόσμιο επίπεδο; Είναι ένα κρίσιμο ερώτημα.

Μόνο αν είμαστε έτοιμοι να απαντήσουμε σ' αυτό το ερώτημα, τότε θα έχουμε και τη σαφή απάντηση για το Ευρωσύνταγμα και τις κατευθύνσεις του. Διότι υπάρχουν και αντιφατικές απόψεις.

Δεν είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην εντυπωσιάζεστε από τα πόσα αντιφατικά έχουμε ακούσει. Νεοφιλελεύθερο, λέει, είναι το Ευρωσύνταγμα. Το Ευρωσύνταγμα είναι συγκεντρωτικό, λένε οι άλλοι. Το Ευρωσύνταγμα σηματοδοτεί μία φθίνουσα ευρωπαϊκή ενοποίηση. Το Ευρωσύνταγμα σηματοδοτεί μία νέα περίοδο εμβάθυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λένε οι άλλοι.

Και βέβαια πού οδηγεί το Ευρωσύνταγμα; Σε ομοσπονδιακό χαρακτήρα και ενοποίηση ή επιβεβαιώνει το διακυβερνητικό χαρακτήρα, που ίσχυε τα περισσότερα χρόνια και συνεχίζει και μέχρι σήμερα να υπάρχει αυτός ο αναγκάιος συνδυασμός, τον οποίο κάτω από τη διαδικασία της κοινοτικοποίησης των πολιτικών εμείς όλα αυτά τα χρόνια και ιδιαίτερα το ΠΑΣΟΚ ως προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποστήριξε ότι αποτελεί το συγκεκριμένο από τη μία μεριά της διακυβερνητικής συνεργασίας και από την άλλη μεριά της προώθησης σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο στο Ευρωκοινοβούλιο των απόψεων των κομμάτων για μια πολιτική, ιδεολογική, δημοκρατική και ολοκληρωμένη ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εγγυάται την αλληλεγγύη και τα δικαιώματα των πολιτών;

Βέβαια, εδώ δεν είναι η ώρα να πάμε σε πολλές λεπτομέρειες, όμως δεν μπορώ παρά να τονίσω ότι εμείς υποστηρίζουμε, όπως σας είπα, τη φάση αποδοχής του Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Μετά την τελευταία Σύσκεψη Κορυφής απ' όπου προέκυψε και η τελευταία Συνθήκη της Νίκαιας, στην οποία στηριζόμαστε μέχρι σήμερα, σχετικά με το αν τυχόν θα υπάρξει διαδικασία έγκρισης από τα Κοινοβούλια ή από τους λαούς της Ευρώπης κάποιο πρόβλημα, ανησυχώ βέβαια, γιατί δεν ξέρω, στη Γαλλία μάλλον αρνητικά φαίνονται τα πράγματα, όπου πράγματι αναπτύχθηκε ένας δημοκρατικός έντονος διάλογος. Δημοψήφισμα -βλέπετε- γίνεται εκεί πέρα και φυσικά κατανοώ, γιατί ορισμένοι θέλουν να αποφύγουν το δημοψήφισμα, διότι μπορεί να ανοίξουν ιστορίες και διότι βέβαια θα πρέπει, ίσως, να απαντήσει κανείς.

Στο κάτω-κάτω, αν -όπως υποστήριζε στέλεχος της Κυβέρνησης- εμείς έχουμε πρόβλημα με την εφαρμογή του ελληνικού Συντάγματος στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πώς είναι δυνατόν την ίδια στιγμή η Νέα Δημοκρατία να υποστηρίζει και να υπογράφει -υπέγραψε ο κ. Καραμανλής στη Ρώμη- τη Συνταγματική Συνθήκη, το αρχικό σχέδιο εν πάση περιπτώσει; Θα έπρεπε κανείς να δώσει δύσκολη απάντηση, η οποία δεν μπορεί να εξηγήσει όλα αυτά τα οποία έγιναν και γίνονται ακόμη δυστυχώς εις βάρος της Ελλάδος, ενώ τα πράγματα ήταν πάρα πολύ απλά.

Ξέρετε ότι ως βασική αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναγορεύεται η ελευθερία του ανταγωνισμού και η ελευθερία της αγοράς και βέβαια σε υπέρμετρο βαθμό μας ανησυχεί εμάς τους σοσιαλιστές, τους δημοκράτες, τους εργατικούς, διότι δεν θέλουμε η Συνταγματική Συνθήκη να κυριαρχείται ακριβώς από την οικονομία της αγοράς και μόνο και να δίνει την εντύπωση ότι το κοινωνικό κράτος και τα κοινωνικά δικαιώματα είναι σε δεύτερη μοίρα. Δέχεται αυτή η αρχή της ελευθερίας της αγοράς και του ανταγωνισμού να υπάρξουν αποκλίσεις και περιορισμοί από την εφαρμογή αυτής της αρχής.

Άρα, λοιπόν, αυτό θα ήταν πάρα πολύ εύκολο για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, εάν έγκαιρα είχε κάνει διαπραγμάτευση, όπως είμαι βέβαιος, κύριοι συνάδελφοι, ότι θα κατανοείτε και εσείς, όπως και άλλοι συνάδελφοί σας στην Κυβέρνηση αλλά και στο Ευρωκοινοβούλιο, εάν είχε έγκαιρα κάνει συζήτηση η Κυβέρνησή σας με τις Αρχές για τον ανταγωνισμό και την ελευθερία της αγοράς. Απίστωχα θα ήταν δυνατό να υπάρχουν έγκαιρες αποκλίσεις που να κάνουν συμβατές με το Κοινοτικό Δίκαιο τις ρυθμίσεις που θέλατε να προωθήσατε.

Αλλά, βέβαια, η εμμονή και η αντίθεση έδειχνε ότι εσείς ακριβώς αυτό θέλατε να πετύχετε: Μία ρύθμιση η οποία δεν θα ήταν

συμβατή. Και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, επιτρέψτε μου να πω γιατί υπάρχει ανάγκη να συζητήσουμε: Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο για το μέλλον της Ευρώπης είναι αυτό που θέλουμε να κατοχυρώσουμε μέσα από το νέο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα.

Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα δεν μπορεί να είναι απλά η επανάληψη των προηγούμενων ρυθμίσεων της προηγούμενης -αν θέλετε- Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ίσχυαν. Πρέπει να είναι μία διαδικασία, που να κατοχυρώνει επίσης τη διακήρυξη μιας συλλογικής φιλοδοξίας, ενός κοινού σχεδίου που θα αφορά, βέβαια, κατ' αρχάς κυβερνήσεις, αλλά θα πρέπει να είναι και υπόθεση των πολιτών, ένας χάρτης θεμελιωδών δικαιωμάτων. Είναι μέσα, αλλά δεν αρκεί.

Χρειαζόμαστε πολιτικές, γιατί η Ευρώπη που θέλουμε να δημιουργήσουμε, είναι κατ' αρχήν έργο πνεύματος, ένα κοινωνικό πρότυπο, μια θεώρηση του κόσμου. Επιθυμούμε να ολοκληρωθεί η Ευρώπη. Πρέπει να είναι μία ισχυρή Ευρώπη, να διατρανώνει την πολιτική της ταυτότητα με σεβασμό απέναντι στους λαούς που την αποτελούν, να γίνει υπόδειγμα και να αναλάβει τις ευθύνες της απέναντι σ' όλο τον κόσμο, να έχει τη δική της αυτόνομη πορεία, ανεξάρτητα από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, να είναι έτοιμη να σηκώσει το βάρος της δικής της άμυνας, αποφασισμένη να διατηρήσει το πρότυπό της για οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.

Επιθυμούμε, λοιπόν, μια και η Ευρώπη για μας είναι ένας πολιτισμός, δηλαδή είναι μία ειδική επικράτεια τεράστια, μια κοινή ιστορία, μια ανθρώπινη κοινωνία, αλλά είναι και μια ποικιλία πολιτισμών, όλα αυτά μαζί να αποτελούν έναν πολιτισμό που βασίζεται σε κοινές αξίες, τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Αυτήν την Ευρώπη θέλουμε να ολοκληρώσουμε κοινωνικά, πολιτικά, δημοκρατικά, γι' αυτό έχουμε την πολιτική βούληση μαζί με άλλους πολλούς να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα της εποχής.

Βεβαίως εμείς καλωσορίζουμε, αν θέλετε, τις προθέσεις εκείνων που ζητούν να εξελιχθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, κύρια από Οικονομική και Νομισματική Ένωση, σε μια πολιτική ένωση, με περισσότερη διαφάνεια και ενότητα στον κόσμο και με μεγαλύτερη εσωτερική συνοχή αλλά την ίδια στιγμή θεωρούμε θετικό ότι το Σύνταγμα περιέχει σύγχρονους, προοδευτικούς στόχους, όπως θεμελιώδη δικαιώματα με το Χάρτη και αναφορές στις κοινωνικές και πολιτικές αξίες. Αλλά βέβαια δεν παραβλέπουμε ότι υπάρχουν και κριτικά σημεία, τα οποία ανέφερα στην αρχή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Τσοχατζόπουλε, θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: ...και τα οποία έχουν να κάνουν με το ισχυρό δημοκρατικό έλλειμμα, που υπάρχει στο Σύνταγμα της Ευρώπης και υπονομεύει τη δυνατότητα να λειτουργήσει ως μια σταθερή νομική βάση για το ευρωπαϊκό κοινοτικό πρότυπο.

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ θερμά, γιατί μου δώσατε τη δυνατότητα να ολοκληρώσω. Δεν είναι δυνατόν βέβαια εδώ να τα πούμε όλα, γι' αυτό εμείς θέλαμε διάλογο με το λαό και το κόμμα μας, τουλάχιστον, έχει την πρόθεση το διάλογο αυτό να τον συνεχίσει. Δεν τελειώνουμε εδώ και έτσι θα έχουμε τη δυνατότητα να ενημερώσουμε τον κόσμο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Υφυπουργός Εξωτερικών, ο κ. Στυλιανίδης, έχει ζητήσει το λόγο.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά μόνο, γιατί έχετε κάνει ήδη τις παρεμβάσεις σας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, το έναυσμα μου το δίνει η ορθή παρατήρηση του αγαπητού συναδέλφου, ότι αυτό το οποίο κυρώνουμε, είναι Συνθήκη και όχι Σύνταγμα.

Δύο παρατηρήσεις θα ήθελα να κάνω. Γιατί εμείς λέμε «όχι» στο δημοψήφισμα; Δεν λέμε «όχι» γιατί διαφωνούμε στην προσφυγή ενώπιον του λαού, αλλά κάτι τέτοιο θα μπορούσε να γίνει, όταν θα μιλούσαμε πια για πολιτική ένωση της Ευρώπης και επομένως θα μπορούσαμε να μιλάμε για ένα Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, όχι για μια Συνταγματική Συνθήκη. Εάν προσφύγουμε τώρα στη λαϊκή ετυμηγορία, η δημοκρατική νομιμοποίηση της Συνταγματικής Συνθήκης θα είναι ισχυρότερη από τη νομι-

μοποίηση που έχει το Εθνικό Σύνταγμα, το οποίο προέκυψε από την Αναθεωρητική Βουλή. Αυτό θα δημιουργήσει προβληματισμό για το τι ισχύει πιο πολύ, ποιο είναι ισχυρότερο. Το κείμενο της Συνταγματικής Συνθήκης ή το Εθνικό Σύνταγμα; Και σ' ένα τέτοιο δίλημμα, βεβαίως ανακύπτει πρόβλημα σε βασικές αρχές και αξίες που προστατεύονται από το εθνικό μας Σύνταγμα και έρχονται σε σύγκρουση με, εάν θέλετε, θέσεις της Συνταγματικής Συνθήκης. Ανέφερα μερικές από αυτές.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Σε διαφορετικό επίπεδο ασκούν την εξουσία τους τα εθνικά κράτη και το Ευρωκοινοβούλιο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Όχι. Υπάρχει, παραδείγματος χάρι, ως ιδιαίτερη πολιτιστική αξία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Με συγχωρείτε, κύριε Υφυπουργέ, αν δεν με απατά η μνήμη μου, διαβάζοντας την ομιλία σας, αυτά τα επιχειρήματα τα αναπτύξατε και χθες. Τώρα επαναλαμβάνετε. Ζητήσατε, όμως, τη δίλεπτη παρέμβαση και σας έδωσα το λόγο, ερμηνεύοντας διασταλτικά τον Κανονισμό, γιατί θεώρησα ότι θα προσθέτατε κάτι, αλλά αυτά τα είπατε και χθες. Σας παρακαλώ, λοιπόν, να ολοκληρώσετε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Θα προσθέσω.

Ο κ. Τσοχατζόπουλος ξεκίνησε το συλλογισμό του από μια βάση με την οποία συμφωνούμε, γιατί πολλοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ δεν ξεκίνησαν από την ίδια βάση. Η βάση στην οποία συμφωνούμε, είναι ότι μιλούμε πια για Συνταγματική Συνθήκη και βεβαίως όχι για Σύνταγμα, κάτι το οποίο νομίζω ότι με βοήθη να αναπτύξω αυτόν τον συλλογισμό μου.

Η δεύτερη προσθήκη που θα ήθελα να κάνω -και τελειώνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε- είναι ότι δεν πιστεύω ότι το Κοινοτικό Δίκαιο θεωρεί προστατευόμενες αξίες το ολιγοπώλιο της ενημέρωσης και τη συγκέντρωση του πλούτου στα χέρια λίγων. Θεωρώ ότι προστατευόμενη αξία είναι η ισότητα των ευκαιριών, το άπλωμα των ευκαιριών σε πολλούς. Και βεβαίως η σύγκρουση περί βασικού μετόχου αποτυπώνει αυτή μας την πίστη, ότι θέλουμε την ισότητα των ευκαιριών, θέλουμε τη δημοκρατία των πολιτών και δεν θέλουμε τη συγκέντρωση της δύναμης στα χέρια λίγων και την κατοχύρωση του ολιγοπωλίου της ενημέρωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει για μια δίλεπτη παρέμβαση ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Καστανίδης.

Ορίστε, κύριε Καστανίδη, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή άκουσα τον Υφυπουργό Εξωτερικών να διατυπώνει τη θεωρητική βάση, γιατί «όχι» στο δημοψήφισμα, θα τον προέτρεπα να μην επιμένει σ' αυτό το επιχείρημα. Μπορώ να αντιληφθώ άλλα επιχειρήματα. Και θα προέτρεπα και την Κυβέρνηση να μην ισχυριστεί κάτι τέτοιο δημόσια για τους εξής λόγους:

Πρώτον, το ελληνικό Σύνταγμα δεν έχει άλλη εκδοχή ψηφίσματος. Για το ελληνικό Σύνταγμα, κατά την ψήφισή του ή την αναθεώρησή του, ακολουθείται μια κατ' εξοχήν κοινοβουλευτική πρακτική. Αντίθετα, η Συνθήκη και το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα αργότερα αποτελούν αντικείμενα κυρώσεως -όπως άλλωστε προκύπτει από την ευρωπαϊκή εμπειρία- με την κοινοβουλευτική διαδικασία, αλλά και με δημοψήφισμα.

Η δεύτερη παρατήρηση μου είναι ότι, εάν η Συνθήκη θεωρούμε ότι μπορεί να είναι υποδεέστερη κατά τη διαδικασία κυρώσεως της συγκριτικά με το ελληνικό Σύνταγμα, τότε εξ αντιδιαστολής θα μπορούσε κανείς να συμπεράνει ότι η Κυβέρνηση θεωρεί πως όταν έρθει η ώρα να ψηφιστεί το ευρωπαϊκό Σύνταγμα, θα πρέπει το ευρωπαϊκό Σύνταγμα σε κάθε περίπτωση να αποτελέσει αντικείμενο δημοψηφίσματος. Εάν αυτό ισχύριζε, θα πρέπει να το δηλώσατε δημόσια. Αλλά τότε, όμως, προκύπτει ένα άλλο ερώτημα: Γιατί το ευρωπαϊκό Σύνταγμα ως τυπικό νομικό κείμενο αποτελεί αντικείμενο δημοψηφίσματος και η ουσιαστική προϋπόθεσή του, που είναι η Συνθήκη, δεν αποτελεί;

Επειδή, λοιπόν, πιστεύω ότι αυτή η επιχειρηματολογία έχει αντιφάσεις, θα έλεγα ότι είναι καλύτερο να μην επιμένει η Κυβέρνηση και να ακούσει τα επιχειρήματα της Αντιπολίτευσης,

τα οποία είναι πολύ ισχυρά, για την ανάγκη διεξαγωγής δημοψηφίσματος.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.16', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 15 Απριλίου 2005 και ώρα

10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης», σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ